

ပုဒ်ကျော်သူ

မေတ္တာတူပြိုင်

BURMESE
CLASSIC

၀+၄
ဇာတ်သိမ်း

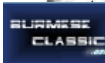

ဇိုးကျော်သူ

မေတ္တာတုံ့ပြန်

(ဝတ္ထုစုံစုံ)

ယုန်ငယ်နှင့်မြေခွေးအုပ်

မြင်းတစ်ကောင်....

လူတစ်ယောက်....

မြင်းတစ်ကောင်နှင့် လူတစ်ယောက် ခုန်းစိုင်းခေောင်းနှင့် ခနဲ၏။

နေကပူပူ....

ဖုန်ကတုထောင်းထောင်း....

ဤသည်ကို ရုပ်စိုက် ချွေးတစ်လုံးလုံးနှင့် ထိုလူမှာ မည်သည့်အကြောင်းကြောင့် ယင်းသို့ မြင်းကို ခုန်းစိုင်းခေောင်းနှင့်နေရပါသနည်း။

အဖြေကား မကြာခင် ရှာတွေ့သွားရပြီ။

လူတစ်စုံ....

မြင်းတစ်ကောင်ချင်း လူတစ်ယောက်နှောက်မှ လူတစ်စုံ မြင်းမှာ ခုန်းစိုင်းကာလိုက်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

ရှေ့မှလူမှာ ငယ်ရွယ်သော လူငယ်တစ်ဦးဖြစ်သည်။
နောက်မှလူများမှာ ကျန်းစီးနယ်တစ်ဝိုက်တွင် သောင်း-
ကျန်းဆိုးသွမ်းနေသော ဟူမင်ဂိုဏ်းသားများပင် ဖြစ်သည်။
မဟုတ်ပါလား။

....၀....

ဟူမင်ဂိုဏ်း....

ဟူမင်ဂိုဏ်းသည် ကျန်းစီးနယ်တွင် ကြီးစိုးလာသည်မှာ
လွန်ခဲ့သောနှစ်က ဖြစ်သည်။

ထိုအဖွဲ့ကို ခေါင်းဆောင်သူမှာ ယခင်က ကျန်စီးနယ်၌
ကျော်ကြားသော ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးပင် ဖြစ်သည်။

ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးသည် ယခင် တောတောင်ထဲ၌ တစ်
ဦးတည်းနေထိုင်ပြီး သိုင်းပညာဆန်းများ တီထွင်နေသူ ဖြစ်
လေသည်။

မနှစ်ကမှ သူက မညီသို့မညီ ဖိတ်ကူးပေါက်သွားသည်
မသိ။

သူ တီထွင်နေသောသိုင်းပညာ အောင်မြင်သွား၍လား
မသိ။

တပည့်များစွာပေး၍ မကောင်းမှုရုစိုက်တွေ ပြုလုပ်
လာလေသည်။

ခားပြတိုက်သည်။
လှယက်သည်။

စောရအဖွဲ့အဖြစ်လည်း နာမည်ကြီးနေခဲ့သည်။
ကျန်းစီးနယ်၌ ကျော်ကြားသော သိုင်းသမားများကို

စိန်ခေါ်ပြီး အမြဲအနိမ့်ယူနေသူ ဖြစ်သည်။
ထိုကြောင့်....

နောက်နောင်တွင် သူ့အား မည်သူမျှ မယှဉ်ကြတော့။
သူ့အားတွေ့လျှင် စေးစေးကလေး ရှောင်သွားကြသည်။

ဤသို့ဖြင့်....
ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီး ဦးဆောင်သော ဟူမင်အဖွဲ့သည်

တဖြည်းဖြည်း အင်အားကြီးထွားလာ၍....
နောက်ဆုံး....

ဟူမင်ဂိုဏ်းအဖြစ် ချဲ့ထွင်ကြီးကျယ်လာတော့သည်။

....၀....

ယခု....

ဟူမင်ဂိုဏ်းမှအဖွဲ့သားများသည် တူမင်၏ ခိုင်းစေချက်
ကြောင့် အနီးအနား ရွာငယ်မှာ ဇာတ်မြုပ်နေထိုင်ပျက်

ရှိသော သူဌေးကြီးတစ်ဦးအိမ်သို့ သွားရောက်ခင်းပြုတိုက်
ခဲ့သည်။

မိုးကျော်သူ

သို့သော်...

ထိုသဠေးကြီးမှာ သိုင်းပညာအခံရှိသောကြောင့် ပြန်၍ ခုခံသဖြင့် ဟူမင်အဖွဲ့သားများမှာ ပြန်လည် တိုက်ခိုက်ရင်း သူဠေးကြီး၏သားစုတစ်ခုလုံး သေဆုံးသွားခဲ့ရသည်။

သို့သော်...

ကံအားလျော်စွာ သူဠေးကြီး၏သားမှာ ရန်သူ့လက်မှ လွတ်မြောက်သွားရသည်။

လူသည် ရန်သူ့လက်မှ လွတ်လွတ်ခွင့်ရသည်နှင့် မြင်းတစ်ကောင်ဖြင့် ခြေဦးတည့်ရာပြေးသည်။

ဟူမင်အဖွဲ့သားများကလည်း အလွတ်မပေးဘဲ နောက်မှ ထက်ကြမ်းမတော့ လိုက်နေခြင်းဖြစ်သည်။

အများနှင့်တစ်ယောက်...

ယုန်ငယ်တစ်ကောင်နောက်သို့ မြေခွေးအုပ်လိုက်သလို- လူငယ်မှာ ဟူမင်အဖွဲ့သားများ၏လက်မှ လွတ်နိုင်ပါ့မည်လော။

.....

ထောက်လှမ်းရေးမှူးဖေးထိုက်

ထောက်လှမ်းရေးမှူးဖေးထိုက်...

သူသည် အသက် သုံးဆယ်ကျော်ခန့်ရှိပြီး မင်းမူထမ်းတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

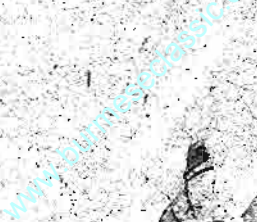
ကျန်းစီးမြို့တော်ဝန်၏ လျှို့ဝှက်သတင်းပေးမှုကြောင့် နေပြည်တော်မှ ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ထောက်လှမ်းရေးမှူးဖေးထိုက်အား ကျန်းစီးမြို့မှ အန္တရာယ်ရန်စွယ်များကို ရှင်းလင်းရန် တာဝန်ပေးအပ်ကာ စေလွှတ်လိုက်သည်။

သူနှင့်အတူ လက်ရွေးစင်သား (၂၀)ခန့် လိုက်ပါလာသည်။

ဤအကြောင်းများကို ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးကမူ မသိခဲ့ပါ။

ထို့ကြောင့်...

.....

လူငယ်သည် သူ၏မြင်းကို အားကိုးမာန်တက် - ခုန်စိုင်း
မောင်းနှင်နေသော်လည်း သူ၏မြင်းမှာ သာမန်မြင်းမျှသာ
ဖြစ်သောကြောင့် အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ အမောမခံ
နိုင်ဖြစ်လာသည်။

မြင်းမှာ နေပူခက်ကြောင့် ရေဝတ်သည်ဖြစ်ကို အလူး
အလဲ ခံစားနေရပုံရသည်။

လျှာပင်ထွက်နေ၏။

ပြေးအားမှာ တဖြည်းဖြည်းကျလာသည်။

ပြေးအားကျလာသည်နှင့်အမျှ နောက်မှလိုက်လာသော
ဟူမိအဖွဲ့သားတွေမှာလည်း မှီ၍လာလေသည်။

ခုပ်...ခုပ်...ခုပ်

ဟူမိအဖွဲ့သားများသည် လူငယ်အား မီလာသည်နှင့်
သူ၏မြင်းကို ဝိုင်းရံထားလိုက်ကြသည်။

ဟား...ဟား...ဟား

ဘယ်ပြေးမလဲ ကောင်စုတ်လေး

ငါတို့ကို အာခံချင်တဲ့ကောင်၊ အခုဘယ်ပြေးမလဲ

ဒီကောင်က လူသာလယ်တယ်၊ သတ္တိကတော့ မအခ
စားက

သူ ကိုမမ်းတဲ့အခါ သတိထားကြ

အိကွာ...သိပ်လဲ စိုးရိမ်မနေပါနဲ့၊ သူ့ အဖေကတောင်

ငါတို့ကိုမနှိပ်တော့၊ ဒီကောင်လောက်တော့ ပျင်းတောင်ဖျင်း
သေးတယ်...

ကဲ...လျှာမရှည်ကြနဲ့တော့၊ ဒီကောင်ကို အမြန်ဆုံး
ဖမ်းကြ၊ မိရင် တစ်ခါတည်း အပြတ်ရင်းမယ်

ဟူမိအဖွဲ့သားတစ်ယောက်က ယင်းသို့ပြောပြီး လူငယ်
အား စတင်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

လူငယ်မှာ တကယ်ပင် သတ္တိခံလေးဖြစ်သည်။

ရန်သူများနှင့် တကယ်တမ်း သူ့သေကိုယ်သေ ရင်ဆိုင်
ရကော့မည်ကို သိလိုက်သည်နှင့် သူ၏မျက်နှာတစ်ခုလုံး
တင်းမာခက်ထန်သွားသည်။

ကျောမှစားကို ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး ဓားရိုးကို ကျစ်ကျစ်
ပါအောင် ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်သည်။

တစ်ခက်တည်း...

သူ့ထံသို့ တိုးဝင် တိုက်ခိုက်လာသော ရန်သူများကို
အားမာန်အပြည့်ဖြင့် ဝါရံသိုင်းပညာရှင်တစ်ယောက်ပမာ
တိုက်ခိုက်နေတော့သည်။

သို့သော်...

သူ၏ သိုင်းကွက်များသည်စနစ်မကျလှ။

မည်းမည်းမြင်ရာ လူရိပ်ကိုမြင်ရာရမ်း၍တိုက်ခိုက်နေသည့်
အလား။

ထို့ကြောင့်...

လူငယ်မှာ သိုင်းပညာရှင်တစ်ယောက်လို အားမာန်
အပြည့် ရှိနေသော်လည်း...

သိုင်းကွက်များကို ကြည့်ခြင်းဖြင့် ဆရာသမားနှင့် စနစ်
တကျ သင်ထားခြင်းမရှိသည်မှာ သိသာလှပေသည်။

ထို့ကြောင့်...

လူငယ်သည် သတ္တိ မပြည့်မီပင်ရှိပါစေ။
စနစ်တကျ သင်ကြားထားသော ဟူမင်သိုင်းသမားများ

ထိုတော့ ကြာကြာအာခံ၍ မရတော့ပါ။
သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်တွင် ဒဏ်ရာပရပရရှိနေသည်။

နောက်ဆုံး....

ခားတစ်လက်က သူ၏ရင်ကို ထိုးထွင်းတောမည့်ဆဲဆဲ
အခြေဟုနှင့် ကြုံတွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်....

‘ရုပ်လိုက်’

ဟူသော ကျယ်လောင်သည့် အသံတစ်သံကိုကြားလိုက်
ရလေသည်။

သူ၏ရင်သို့ ခားပြင် ထိုးမိဆဲဆဲဖြစ်နေသော ဟူမင်
သိုင်းသမားက ရုတ်တရက် သူ၏ ခားကိုင်ထားသောလက်
အဂ္ဂိန်ကို ခစ်လိုက်ပြီး အသံထွက်ပေါ်ရာသို့ အားလုံးပြိုင်တူ
လှည့်ကြည့်လိုက်ကြသည်။

လူတစ်ယောက် မြင်းကိုဒုန်းစိုင်းမောင်းနှင်လျက် လာ
နေသည်။

သူ၏ပံ့သွင်မှာ မှန်ပြည်တော်မှ လူဆိုးထိန်းတစ်ယောက်
နှင့် တူလှသည်။

သူ့နောက်တွင်လည်း လူဆိုးထိန်းတစ်ယောက်နှင့် မင်းမူ
ထမ်းများကို တွေ့လိုက်ရသည်။

သူတို့က စိတ်လန့်သွားကြသည်။

သို့သော်....

ဟူမင်များသည် ကိုယ်ကိုယ်ကို အထင်ကြီးသူများ ဖြစ်
သည်။

သူတို့က တဒဂံမျှသာ ထိတ်လန့်သွားကြသော်လည်း
ချက်ချင်းဆိုသလို အစွမ်းများ ထောင်လာကြသည်။

မင်းကတယ်သူလဲ၊ ဘာကြောင့် ငါတို့ကိုစွဲကို ဝင်ရှုပ်ရ
တာလဲ။

လူဆိုးထိန်းက အနီးသို့ရောက်ရှိလာပြီး....

‘ကျုပ်တယ်သူလဲဆိုတာ ခင်ဗျားတို့မျက်စိပါရင် ကြည့်
ရုံနဲ့ သိပါတယ်’

ဟူမင်တစ်ယောက်က ဒေါသထွက်သွားကာ....

‘တစ်ယောက်...ငါ့ကို အမေမေးကတည်းက မျက်စိ
ပါတယ်၊ ခုကတော့တုတ်ဘူး၊ ငါတို့မေးတာက မင်းကိုဒီနယ်
မှာ တစ်ခါမြဲမြင်ဘူးလို့ ဘယ်သူလဲလို့ မေးတာ’

လူဆိုးထိန်းက ပြုံး၍....

‘ကျုပ်တို့ဝတ်ထားတဲ့ အစားအစားကို မြင်ကတည်းက
ကျုပ်တို့က မင်းမူထမ်းတွေဖြစ်မှန်း ခင်ဗျားတို့ သိသင့်ပါ
တယ်ဗျာ’

ဟူမင်များက....

‘ဟေ့...မင်းတို့က မင်းမူထမ်းတွေမကလို့ ဘာတော့လို့
ဖြစ်ဖြစ် ငါတို့စိတ်မငင်စားဘူး၊ မင်းတို့က ငါတို့အကြောင်း
မသိသေးဘူးနဲ့တူတယ်’

၁၄ မိုးကျော်သူ

လူဆိုးထိန်းက....

'ဟုတ်ကဲ့....ကျုပ်မသိပါဘူး၊ တစ်ဆိတ်လောက် ပြောပြပါလား'

ဟူမင်အဖွဲ့သားများက မွဲပြုံး တစ်ချက်ပြုံးလိုက်ပြီး ရင်ကို ကောက်ကာ'

'ငါတို့က ကျန်စီးနယ်မှာ နာမည်ကြီးနေတဲ့ ဟူမင်ဂိုဏ်း သားတွေကွ၊ ဒီနယ်မှာ ငါတို့ကို ကျော်ရဲတဲ့လူ တားရဲတဲ့ လူ တစ်ယောက်မှမရှိဘူးကွ'

လူဆိုးထိန်းက....

'ဪ...ဪ...ခင်ဗျားတို့က ဟူမင်ဂိုဏ်းသားတွေ ကိုး....

ဟူမင်တစ်ယောက်က....

'ဟုတ်ကယ်၊ ဒီကနေ့အဖို့ ဝင်း သုမသိတမသိနဲ့ ငါတို့ အလုပ်ကို ဝင်ရှုပ်ခဲ့တဲ့အတွက် မင်းကဆိုးတာပဲ'

လူဆိုးထိန်းက....

'ကျုပ်ကံဆိုးလား၊ ခင်ဗျားကံဆိုးလားဆိုတာ ကြည့်ကြသေးတာပေါ့ကွာ'

'ထောက်....တော်တော် လာတဲ့ကောင်၊ ဒီကောင်ကို အပြတ်ရှင်းကြစမ်းကွာ'

ဟူမင်အဖွဲ့သားက ယင်းသူပြောပြီး လူဆိုးထိန်းဝတ်စုံနှင့် လူအား တရကြမ်းဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်လေတော့သည်။

....၀....

'တိုက်ပွဲသည် သိပ်မကြာလိုက်ပါ။

ပြီးဆုံးသွားခဲ့သည်။

လူဆိုးထိန်းဝတ်စုံနှင့်လူက တစ်ယောက်တည်း။

ဟူမင်အဖွဲ့သားများက ငါးခယာက်။

တစ်ယောက်နှင့် ငါးယောက် တိုက်ပွဲတင်....

ငါးယောက်ဘက်မှ နှစ်ယောက် ကျဆုံးသွားပြီး ကျန်

သုံးယောက်မှာ ဆက်လက်မတိုက်ခိုက်ဝံ့တော့ပေ။

သူတို့က မြင်းပေါ်သို့ အသီးသီး ခုန်တက်လိုက်ကြပြီး

ထိုနေရာမှ ဝေးသထက်ဝေးအောင် ပြေးလွှားထွက်ခွာရန်

တာစုနေကြပြီ ဖြစ်သည်။

ထိုသူများအားကြည့်ကာ လူဆိုးထိန်းဝတ်စုံနှင့်လူက....

'ဒီမှာ...ဟူမင်အဖွဲ့သားတွေ ကျုပ်နာမည်လဲ မှတ်သွား

ဦး၊ ဝါမှ ခင်ဗျားတို့ခေါင်းဆောင်ကြီး မေးတဲ့အခါ ပြန်

ဖြေနိုင်မှာ'

ဟု လှမ်းအော်ပြောလိုက်သည်။

ထိုအခါ....

ဟူမင်အဖွဲ့သားသုံးယောက်မှာ မြင်းများကိုဇက်ရှိန်သပ်

ဆိုက်ပြီး နောက်သို့လှည့်လိုက်သည်။

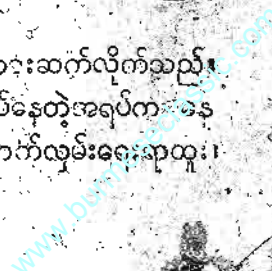
သူတို့က လူဆိုးထိန်းဝတ်စုံဝတ်ထားသည့်လူ၏ အမည်ကို

နားစွင့်နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

လူဆိုးထိန်းဝတ်စုံနှင့်လူက ပြုံး၍စကားဆက်လိုက်သည်။

'ကျုပ်နာမည်က မေးထိုက်၊ ကျုပ်နေတဲ့အရပ်က နေ

ပြည်တော်မှာ၊ ကျုပ်ရဲရာထူးက ထောက်လှမ်းရေးရာထူး၊

၁၆ မိုးကျော်သူ

လူဆိုးထိန်း အရာရှိဆိုလဲ မမှားဘူး၊ အခု... ကျုပ်တို့က ကျန်းစီးမြို့က ဟူမင်ဂီဇ်ကိုနှိပ်နှင်းဖို့ ရောက်လာကြတာပဲ၊ တဲ... အကြောင်းရင်း ပြည့်ပြည့်စုံစုံသိရပြီဆိုတော့ သွားလို့ ရပါပြီ

သူ၏စကားများကို ကြားလိုက်ရသောအခါ ဟူမင်အဖွဲ့ သွား သုံးယောက်၏ မျက်လုံးအစုံမှာ ပြူးကျယ်၍နေတော့ သည်။

တစ်စက်တည်း....

သူ၏ခွင့်ပြုချက်ကို ရလိုက်သည်နှင့် ဟူမင်အဖွဲ့သွား သုံး ယောက်မှာ နောက်သို့လှည့်ကြည့်ခြင်း မရှိတော့ဘဲ မြင်းကို ခုန်းစိုင်းမောင်းနှင်ကာ ထွက်ခွာသွားကြတော့သည်။

....၀....

ညှော်ဝတ်ကျေသော မြို့စားကြီး ဟူမင်အဖွဲ့သွား သုံးယောက် ပြေးလွှားထွက်ခွာ သွား သည်နှင့်....

လူဆိုးထိန်း ဓတ်စုံနှင့် ထောက်လှမ်းရေးမှူး ဖေးထိုက် သည် ခဏ်ရာများ ဗရပူရထားသော လူငယ်အား လှည့် ကြည့်လိုက်သည်။

ထိုအခါ....

သူ၏ရင်ထဲ ထိတ်ခနဲဖြစ်သွားသည်။

အကြောင်းမှာ....

လူငယ်မှာ အဖွဲ့သွားများထွက်သွားသဖြင့် စိတ်လျော့ ချလိုက်ဟန် တူသည်။

လူငယ်၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ မြေပြင်ဒေပါ့သို့ ချော့ခဲလဲကျ သွားသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

....၀....

ထောက်လှမ်းရေးမှူး ဖေးထိုက်သည် လူငယ်အား စမ်း သပ် စစ်ဆေးကြည့်လိုက်ရာ....

အသက်ရှင်နေသေးသည်ကို တွေ့ရသဖြင့်....

လူငယ်ကိုပါ တစ်ပါတည်းခေါ်ဆောင်ကာ ကျန်းစီးမြို့ မြို့တော်ဝန်ဆီသို့ ဦးတည်ထွက်လာခဲ့လေသည်။

ကျန်းစီးမြို့သို့ရောက်ရှိသည်နှင့် သူတို့အဖွဲ့အား မြို့တော်
ဝန်က အသင့်စောင့်ဆိုင်းကာ ကြိုဆိုနေသည်ကို တွေ့လိုက်
ရသည်။

ထို့ကြောင့်...
ထောက်လှမ်းရေးမှူး ဖေးထိုက်က အားတူအားနာဖြစ်
သွားရသည်။

‘မြို့တော်ဝန်ရယ်... ကျုပ်တို့ကို ဒီလောက်လဲ အလေး
ထားပြီး ကြိုဆိုစရာမလိုပါဘူးဗျာ’

မြို့တော်ဝန်က...
‘ဟာ... ဒီလိုမပြောပါနဲ့ ထောက်လှမ်းရေးမှူး၊ ကျုပ်
တို့က အိမ်ရှင်ပါ၊ အိမ်ရှင်က ဧည့်သည်ကို ကြိုဆိုတာဟာ
မင်္ဂလာတစ်ပါးပါဗျာ’

ထောက်လှမ်းရေးမှူး ဖေးထိုက်က...
‘ဒါတော့ ဒါပေါ့ဗျာ၊ ဒါပေမယ့်... မြို့တော်ဝန်က
ကျုပ်တို့ထက် ရာထူးမြင့်တော့ ကျုပ်တို့က အနေခက်တာ
ပေါ့ဗျ’

မြို့တော်ဝန်က...
‘ရာထူးရာခံတွေကို ဘေးဖယ်ထားပါ၊ လောလောဆယ်
မှာ ကျုပ်တို့ဟာ သူငယ်ချင်းတွေလို မိတ်ဆွေတွေလို ရင်း
ရင်းနှီးနှီးနဲ့ တိုင်တိုင်ပင်ပင်ရှိတော့ ပိုကောင်းတာပေါ့...
မဟုတ်ဘူးလား၊ ကိုယ်ထက် ရာထူးနိမ့်တဲ့လူကို မကြိုဆို
တာကို ဥပဒေမထုတ်ထားပါဘူးဗျာ’

ထောက်လှမ်းရေးမှူး ဖေးထိုက်က ရယ်မောလိုက်ပြီး...
‘အင်... အခုလို မြို့တော်ဝန်ရဲ့စိတ်ထားဆိုရတော့ ကျုပ်
တို့လဲ အလုပ်လုပ်ရတာ စိတ်ချမ်းသာမှုတစ်ခု ရတာပေါ့’

မြို့တော်ဝန်က...
‘လိုအပ်တာမှန်သမျှ ကျုပ်ကပြောပါ၊ ထောက်လှမ်း
ရေးမှူးတို့ နေဖို့ထိုင်ဖို့စားဖို့သောက်ဖို့ ကျုပ်အားလုံး စီစဉ်
ထားပြီးပြီ’

ဖေးထိုက်က...
‘ဒီလောက်ဆိုလဲ ပြည့်စုံနေပါပြီ၊ ခြောက်... တစ်ခုတော့
အကူအညီ တောင်းရဦးမယ်’

မြို့တော်ဝန်က...
‘ဘာများလဲ ပြောသာပြောပါ’

ဖေးထိုက်က...
‘ကျုပ်တို့ လမ်းမှာ ဟူမင်ဂိုဏ်းသားတွေနဲ့ တိုးခဲ့တယ်’

‘ဟင်... ဟုတ်လား ထောက်လှမ်းရေးမှူးတို့ဘက်က ဘာ
ဖြစ်သွားသေးလဲ’

မြို့တော်ဝန်က စိုးရိမ်တကြီး မေးလိုက်သည်။
ဖေးထိုက်က ခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြီး...
‘ကျုပ် ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး၊ ဖြစ်တာက လူငယ် တစ်
ယောက်၊ ဒီလူငယ်ကို သူတို့တွေ ဝိုင်းပြီးတိုက်ခိုက်နေတုန်း
ကျုပ်တို့နောက်သွားပြီး ကူညီနိုင်လိုက်တယ်၊ ဒါပေမယ့်...’

မက်ရာတွေ အတော်ရထားလို့ သတိလစ်နေတယ်။ ဒါကြောင့် အရင်ဆုံး သမားတော်တစ်ယောက်ကိုပင့်ပြီး သူ့ကို ရေးကုသပေးစေချင်ပါတယ်။

မြို့တော်ဝန်က....

ကျုပ်...စီစဉ်ပေးပါမယ်။

ဖေးထိုက်က ကျေနပ်စွာဖြင့် ပြုလိုက်လေသည်။

... ၀ ...

ဟုမင်သိုင်းဆရာကြီး

တော့က... မိုက်ရိုင်းလိက်တွေကွာ၊ ငါ ဒီနယ်မှာ ကျက်စားနေကာ တစ်နှစ်ကျော်သွားပြီ။ ဂေါ်ကိုစစ်ကားရတဲ့လူတစ်ယောက်မှမရှိဘူး။ ရာရာစစ ဘာမဟုတ်တဲ့ လူဆိုးထိန်းကများ....

ဟုမင်သိုင်းဆရာကြီးက ဒေါသတကြီး ပြောလိုက်သည်။ ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက်က....

ဆရာကြီး ဒီကောင်ကို အထင်သေးလို့ တော့ မရဘူးနော်။

တိတ်စမ်း။

သိုင်းဆရာကြီးက ထိုဂိုဏ်းသားအား ခံအာင်ခေါက်လိုက်သည်။

ငါ့ကို အကြောခတ်တရား လာမစတာနဲ့ ငါ ဘယ်လို ကောင်မျိုးကိုမှ အထင်မကြီးဘူးကွာ။ အခု ဂိုဏ်းသား နှစ်

၂၂ မိုးကျော်သူ

ယောက် ဆေးဆိုးရတဲ့ကိစ္စမှာလဲ မင်းတို့အသုံးမကျလို့ ငါဒေါသကို ငါ့ဆွေမနေကြနဲ့ ငါ့ဒေါသက တိုလို့ ဆီက နေ့ မင်းတို့ဆီ ကူးစက်သွားလိမ့်မယ်

ထိုအခါ....

ဂိုဏ်းသားများမှာ ထိတ်ထိတ်ပျင်ပျာ ဖြစ်သွားကြလေ သည်။

သွား....မင်းတို့ ငါ့မျက်စိအောက်က ထွက်သွားကြ ဟုတ်....ဟုတ်ကဲ့

ဂိုဏ်းသားများမှာ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ခွင့်ပြုချက်ရလိုက် သည်နှင့် ပြေးလွှားထွက်သွားကြလေသည်။

နေဦး

ရုတ်တရက်....

ဆရာကြီးက ဟန့်တားလိုက်သဖြင့်....

ဂိုဏ်းသားသုံးဦးမှာ ခြေလှမ်းရုတ်တရက်ရပ်တန့်သွား၍ နောက်သို့ ပြိုင်တူလှည့်လိုက်ကြလေသည်။

အ....အမိန့်ရှိပါ ဆရာကြီး

ဆရာကြီးက....

အဲ့ဒီလူ ဘယ်မှာတည်းတယ်၊ ဘာတွေလုပ်ရှားနေတယ် ဆိုတာ အမြန်စုံစမ်းခဲ့

ဟုတ်....ဟုတ်ကဲ့ဆရာ

ဂိုဏ်းသားများက ထွက်သွားရန် ဟန့်ပြင်လိုက်ကြသည်။ မင်းတို့ကို ငါသွားခိုင်းသေးလား

သွားခိုင်းပြီထင်လို့ပါ ဆရာကြီး

မေတ္တာဘုမ္မိင် (၁) ၂၃

‘မသွားခိုင်းသေးဘူး၊ ပြောစရာစကားရှိသေးတယ်’

‘အမိန့်ရှိပါ ဆရာကြီး’

ဒီလူဆိုးထိန်းအစုတ်ပုလုတ်ကို ဒီနယ်မှာ မနေရအောင် ဘယ်လိုနည်းလမ်းမျိုးတွေ သုံးရမယ်ဆိုတာ မင်းတို့ နည်း လမ်းကောင်းတွေ ထပ်ခါတည်း ရှာခဲ့ကြပြီးရင် ငါ့အကြံနဲ့ မင်းတို့အကြံ ဘယ်အကြံက ပိုကောင်းတယ်၊ ကောင်းတဲ့ အကြံကို ရွေးချယ်ရမယ်’

ဂိုဏ်းသားများက ယင်းသို့ အမိန့်ကိုနာခံပြီး ရပ်လျက် ရှိနေကြသည်။

ဆရာကြီးက သူ၏စကား ဆုံးသွားပြီမို့ နောက်သို့လှည့် သွားလေသည်။

သို့သော်....

အတန်ကြာသည်အထိ ထွက်သွားသော ခြေသံများကို မကြားရသဖြင့် နောက်လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

ထိုအခါ....

ဂိုဏ်းသားသုံးဦးမှာ ရပ်လျက်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် က မျက်မှောင်ကုတ်သွားပြီး....

‘မင်းတို့ မသွားကြသေးဘူးလား’

‘ဝ အော်ငေါက်လိုက်သည်။

‘သားသုံးယောက်က ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ ဖြစ်သွား

ဆရာကြီး မသွားခိုင်းသေးဘူး ထင်လို့ အခုသွားခိုင်းပြီမဟုတ်လား၊ ဂုဏ်သိမ်းသည်။

၂၄ မိုးကျော်သူ

ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့

ဂိုဏ်းသားများက ကံမန်းကဟန်းပင် ထွက်ဆွေးကြလေ
တော့သည်။

....၀....

သမီးနှစ်ယောက်နှင့် မြို့စားကြီး

လူငယ်သတ္တိခဲလေးသည် သုံးရက်ခန့် ဆေးကုသမှုခံယူ
ပြီးနောက် ထူထူထောင်းထောင်းဖြစ်လာသည်။

သို့သော်...

ခက်ရာ မကျက်သေးသောကြောင့် သမားတော်ကြီးက
သူ့အား ဘယ်မှပေးမသွားဘဲ တစ်ပတ်ခန့်အနားယူရန် မှာ
ကြားထားလေသည်။

လူငယ် သတ္တိခဲလေးအမည်မှာ ကျီပေါင်ဖြစ်သည်။

ကျီပေါင်က ရှင်းပြထားသောကြောင့် ပေးလိုက်နှင့်
မြို့စားဝန်တို့မှာ အဖြစ်အပျက်အားလုံးကို သိရှိအားပြီး
ဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့်...

ကျီပေါင်အတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်နေကြသည်။

သွားခိုင်းပြု

လူသားအချင်းချင်း စာနာမှုမရှိ၊

ဆိုးသွမ်း သောင်းကျန်းနေသော ဗျာမင် အဖွဲ့ကိုလည်း
နှိမ်နင်းပေးပါမည်ဟု ထောက်လှမ်းရေးမှူး ဖေးထိုက်က
ကျီပေါင်အား နှစ်သိမ့်စကားပြောလိုက်သည်။

ဤသို့ဖြင့်...

ကျီပေါင်သည် မြို့စားဂေဇာဌီပင် ဆက်လက်နေထိုင်
ခဲ့ကြရသည်။

....၀....

မြို့စားကြီးကျင့်စန်းတွင် သမီးချောနှစ်ယောက် ရှိသည်။
တစ်ယောက်မှာ အသက်နှစ်ဆယ်ကျော်ခန့်ရှိပြီး အမည်
မှာ ခုံကျင်းဖြစ်သည်။

ကျန်တစ်ယောက်မှာ....

အသက်ဆယ် ရှစ်နှစ်အရွယ်သာရှိပြီး အငယ်ဆုံးအချော
ဆုံး၊ အလှဆုံး၊ အသွက်လက်ဆုံး မိန်းကလေးပင် ဖြစ်လေ
သည်။

အမည်မှာ ချင်းချင်းဖြစ်သည်။

မြို့စားကြီး၏ သမီးနှစ်ယောက်အပေါ်ထားသည့်မေတ္တာ
မှာ အတူတူပင်ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း....

ဇွတ်တရွတ်နိုင်လှသော အငယ်ဆုံးသမီးမို့ ဆိုးချင်အော
သမီးငယ်ချင်းချင်းအား ပို၍ဂရုစိုက်နေရသည်။

သမီးကြီးခုံကျင်းမှာ ဣန္ဒြေရသည်။

ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ နူးညံ့သူဖြစ်သည်။

မြို့စားကြီးသည် ဣန္ဒြေသိက္ခာဖြင့် နေထိုင်သော သမီး
ကြီးအတွက် အိမ်ထောင်ချပေးချင်ခဲ့သည်။

ခုံကျင်းမှာ....

ခုံကျင်းမှာ ဣန္ဒြေရှိလွန်းနေသောကြောင့် ယောက်ျား
လေး အပေါင်းအသင်းဟူ၍လည်း မထား။

မည်သူနှင့်မလည်း လေးလုံးကဲ့အောင် စကားမပြော
သောကြောင့် ခုံကျင်း၏အိမ်ထောင်ရေးမှာ ခုံကျင်းသဘော
နှင့် မည်သို့မျှရာပေ့နိုင်မည် မကတ်။

မိမိတို့ လူကြီးများကသာ စီစဉ်ပေးမှ ဖြစ်တော့မည်ကို
တွေးမိလေသည်။

ထို့ကြောင့်....

သင်တော်မည့် ယောက်ျားများကို သမီးကြီးခုံကျင်းနှင့်
ခင်မင်ရင်းနှီးစေလေသည်။

သို့သော်....

၂၀ မိုးကျော်သူ

ထိုသို့ မိမိက သင်တော်မသိယောကျ်ားများကို တစ်
ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ဒေါ်လာပြီး သမီးဖြစ်သူနှင့်ရင်းနှီး
စေရန် ကြိုးစားလေသည်။

ခုံကျင်းမာ...

မည်သူ့ကိုမျှ တုံ့ပြန်စကားပြောခြင်းမရှိဘဲ ခေါင်းညိတ်
ခေါင်းခါယာ လှုပ်နေခဲ့သောကြောင့် သူ့မအား စကား
မပြောတတ်သော ဒုက္ခိတဟုထင်ကာ အားလုံးရှောင်ပြေး
ကုန်ကြလေသည်။

ထို့ကြောင့်...

မြို့စားကြီးမှာ ခုံကျင်းအိမ်ထောင်ပြုဖို့အတွက် နေ့စဉ်နှင့်
အမျှ ရတက်မစားနိုင်ဘဲ ရှိနေတော့သည်။

သမီးငယ်ချင်းချင်းကတော့ ခုံကျင်းနှင့် ဆန်ကျင်တက်
ဆွက်လက် ဖျတ်လတ်သည့်အပြင် အပေါင်းအသင်းထား
သည့် နေရာမှာလည်း ယောကျ်ားလေး အပေါင်းအသင်း
များကိုသာ ထားသည်။

ချင်းချင်းကိုတော့...

ငယ်ရွယ်သေးသောကြောင့် အချိန်မတိုင်မီ အိမ်ထောင်
ပြုညှစ်စီးကာ မြို့စားကြီးမှာ မျက်လုံးဒေါက်ထောက်ကြည့်
ပြီး ထိန်းကျောင်းဟန်တား နေရလေသည်။

ဤသို့ သမီးနှစ်ယောက်ကြား ဗျာများနေရသော မြို့စား
ကို အချို့က ကရုဏာသက်နေသလို...

အချို့ကလည်း ရယ်စရာ ဟာသဇာတ်သမီးတစ်ပုဒ်လို
မြို့စားကြီးအကြောင်း ပြောပြောပြီး ဟားတိုက်ရယ်မောနေ
ကြလေသည်။

...၀...

ယခုလည်း...

သမီးငယ်ချင်းချင်းသည် သူမနှင့်ရွယ်တူဖြစ်သော ကျွဲ
ပေါင် အိမ်ဂေဟာသို့ ရောက်ရှိလာသည်ကို သိလိုက်သည်နှင့်
သူမသည် ကျွဲပေါင်နှင့် သူငယ်ချင်းအဖြစ် မိတ်ဖွဲ့ရန်
ဟိုချောင်းသည်ချောင်း လှုပ်နေလေသည်။

မြို့စားကြီးမြင်လျှင် ချမအား ဖော်ထုတ်သည်။

မြို့စားကြီးမြင်လျှင် ချင်းချင်းမှာ ကျွဲပေါင်၏အခန်း
ထဲသို့ ရောက်၍နေလေသည်။

‘ရှင်...အတော်သက်သာနေပြီပဲ’

အိပ်ခန်းထဲ၌ အေးဆေးစွာထိုင်ရင်း စာဖတ်နေသော
ကျွဲပေါင်အား ချင်းချင်းက ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွဲပေါင်က ‘စာအုပ်ကိုပိတ်လိုက်ပြီး...’

၀၀ မိုးကျော်သူ

ကျုပ်...အတော် သက်သာနေပါပြီ၊ နောက်တစ်ရက်
စစ်ရက်ဆို ပြန်လို့ရပြီ

ချင်းချင်းက မျက်နှာရှု မှဲသွားပြီး...
ဘာလဲ၊ ကျွန်မက ရှင်ကိုပြန်စေချင်လို့ မေးတယ်ထင်
နေလို့လား

မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ကျုပ်က ကျုပ်ပြန်ချင်တာကို ပြော
တာပါ

ချင်းချင်းက...
ရှင်က ပြန်ချင်နေတယ် ဟုတ်လား

ကျုပ်ပေါင်က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။
ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်အရမ်း ပြန်ချင်နေတယ်

ချင်းချင်းက...
ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ဒီမှာနေရတာ မပျော်လို့လား

ကျုပ်ပေါင်က...
ဘယ်ကဟုတ်ရမှာလဲ၊ ကျုပ်မိဘတွေနဲ့ ဟုမင်အဖွဲ့သား

တွေ ထိုက်ခိုက်ပြီး အဖေနဲ့အမေ၊ အိမ်ဖော်တွေသေသွား
တာကိုမြင်ခဲ့ရတယ်၊ ကျုပ်လဲ ဟုမင်ဂိုဏ်းသားတွေလိုက်လို့
ထွက်ပြေးလာရင်း ဒဏ်ရာရသွားတာနဲ့ အဖေနဲ့ အမေတို့ကို
သန့်ရှင်းလိမယ် ကိစ္စကို ကျုပ်မလုပ်ပေးနိုင်ခဲ့ဘူး

ချင်းချင်းက...
ရွာသားတွေ ရှိတာပဲရှင်၊ သူတို့လုပ်မှာပေါ့

ကျုပ်ပေါင်က...
ခါပေမယ်...အဖေနဲ့ အမေအတွက် ကျုပ်ကမိမိညှိုးတိုင်

လုပ်ရဦးမယ်၊ ကျုပ်ခေါင်းကြီး လေးနေတယ်၊ ကျုပ်ရွာကို
အရမ်းပြန်ချင်နေတယ်

ချင်းချင်းက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး...
ရှင်က ဘယ်မှာနေတာလဲ

ကျုပ်ပေါင်က...
ဒီမြို့အနီးက ချမ်ကျိရွာလေးမှာပင်

သူမက...
ဖေဖေပြောတယ်၊ ရှင်တို့က ရွာမှာ အချမ်းသာဆုံး

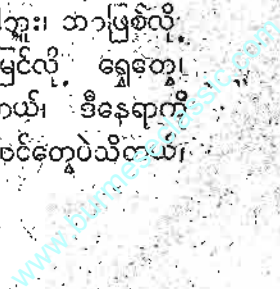
မိသားစုပင်ဆို
သူက...
အင်း...ဟုတ်မယ်ထင်တာပဲ

သူမက...
အခု ဓားပြတိုက်သွားတယ်ဆိုတော့ ရှင်တို့ပိုင်ဆိုင်တဲ့

ပစ္စည်းတွေအားလုံး ရန်သူတွေပိုင်သွားပြီပေါ့

သူက...
သူတို့ ငွေတစ်တုံးတောင် မရလိုက်ပါဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့

လဲဆိုတော့ ဖေဖေက ဒီအန္တရာယ်ကိုကြိုမြင်လို့ ရှေ့တွေ၊
ငွေတွေကို လျှို့ဝှက်တစ်နေရာမှာ ထားတယ်၊ ဒီနေရာကို
အပြင်လူမသိဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုပင်တွေပဲသိတယ်

ဒါကြောင့် သူတို့က ကျုပ်တို့တစ်မိသားစုလုံးကို ရွှေငွေတွေ ထုတ်မပေးရဲဘဲကင်းလားဆိုပြီး အငြိုးထားပြီး သတ်ဖို့ ကြိုးစားတော့တာပေါ့

သူမက....

'ဟင်း...ရှင်မိဘကလည်း အသက်ထက် ဘယ်အရာက တန်ဖိုးရှိမှာလဲ၊ ကပ်စေးခဲ့လိုက်တာနော်၊ အခု သူတို့ ကပ်စေးခဲ့တာနဲ့ အားလုံး အသက်ပါ ဆုံးရှုံးလို့ရတယ် မဟုတ်လား'

သူက....

'အဖေ့အမေက ကပ်စေးခဲ့တာမဟုတ်ဘူး၊ ဒီလူတွေရဲ့ ဖေရာမှုကို ဆုံးမချင်နေတာ ကြာပြီ၊ ဒါပေမယ့် ကိုယ့်နဲ့ မဆိုင်ဘဲ ပြဿနာမတက်ချင်လို့ လက်ပိုက်ကြည့်နေတာ၊ ဒါပေမယ့် အခု ကိုယ့် အိမ်ကိုလာပြီး ခမ်းပြတ်ကံတွေ လက်ပိုက်ကြည့်မနေနိုင်တော့ဘူး၊ သူတို့ကို နိုင်မယ်ထင်ပြီး ခုခံလိုက်တာပဲ'

သူမက....

'အခုတော့ သူတို့ကိုမနိုင်တဲ့အပြင် အသက်တွေပါ ပေး ဆပ်လိုက်ရပြီ မဟုတ်လား'

သူက ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်သည်။

သူမက....

'အခု ရှင်မိဘတွေသေသွားတော့ ရှင်တစ်ယောက်တည်း အထီးကျန်ဘဝ ဖြစ်ရပြီပေါ့နော်'

သူက....

'ကျုပ်ကို ဒီအကြောင်းတွေ လာမခပြောပါနဲ့ဘော့ဗျာ၊ ဒီအကြောင်းတွေ ပြန်တွေးမိရင် အဖေ အမေတို့အတွက် ရင်နှာလှန်းလို့၊ ဟူမင်းအဖွဲ့သားတွေကိုလည်း ကျုပ်တစ် သက် ဘယ်တော့မှမကျေဘူး၊ အခုတောင် ပြေးပြီးရင်ဆိုင် ဖန်လိုက်ချစ်တယ်'

သူမက သူ့ဒေါသလွက်နေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့်....

'ကျွန်မက ရှင်ဒေါသကို ဆွဲပေးနေတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ရှင်ဘဝက အထီးကျန်နေပြီဆိုတော့ ကျွန်မတို့ဆီမှာပဲနေပါ ထားလို့ ပြောမလို့ပါ'

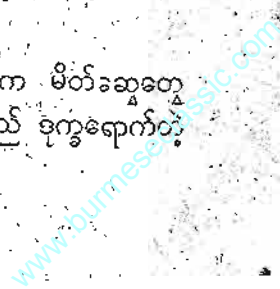
သူက....

'ဟာ...မနေချင်ပါဘူးဗျာ'

'ဘာဖြစ်လို့လဲ'

'ဒီအိမ်က ကိုယ်အိမ်မှမဟုတ်ဘဲ၊ အခုနေနေရတာကိုပဲ အားနာနေပြီ'

'ဘာအားနာစရာရှိလို့လဲ၊ ရှင်နဲ့ကျွန်မက မိတ်ဆွေတွေ ခြံသွားပြီပဲ၊ မိတ်ဆွေကောင်းတို့မည်သည် ခုကွဲရောက်တဲ့ ဒေါ်ကူညီမှုပေးရမယ် မဟုတ်လား'

၃၄ မိုးကျော်သူ

သူမစကားကြောင့် သူ ခေါက်ထွက်သွားသည်။

ကျုပ်က ဒုက္ခရောက်နေတာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ ပြီးတော့ ကျုပ်မှာ မိန်းကလေးမိတ်ဆွဲ ဓာတ်ယောက်မှ မရှိဘူး၊ ခင်ဗျားကလည်း မြို့စားကြီးသမီးဖြစ်နေလို့ မိတ်ဆွဲမပြုရပါဘူး။

သူမက နှုတ်ခမ်းစုလိုက်ပြီး....

မြို့စားကြီးသမီးနဲ့ မိတ်ဆွဲမလုပ်ရဲဘူးဆိုရင် မြို့စားကြီးသမီးက ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ သရဲမ၊ စုန်းမကြီး ဖြစ်နေလို့လား။

သူက....

မသိဘူးဗျာ- ကျုပ်မှပြောတတ်တော့ဘူး။

သူမကို မျက်နှာတစ်ချက်ချို့ လိုက်ပြီး။

တင့်....သူများတွေဆို ကျွန်မကို ခင်ချင်လွန်းလို့၊ ကျွန်မနဲ့ မိတ်ဆွဲဖြစ်ချင်လွန်းလို့၊ အခု သူ့ကျမှ

သူမက ယင်းသို့ပြောပြီး ဆောင့်အောင်ကာ ထွက်သွားလေသည်။

သူက၊ ခေါင်းတစ်ချက်ခါယမ်းလိုက်ပြီး တစ်စုံတစ်ခုကို လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားလိုက်လေသည်။

ပြီးမှ....

သူက ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို ချလိုက်လေသည်။

ခုတင်ပေါ်မှဆင်းလိုက်ပြီး အခန်းအပြင်သို့ လှမ်းထွက်သွားလေတော့သည်။

.....

မင်းပြန်တော့မယ် ဟုတ်လား၊ ဒဏ်ရာကော သက်သာခဲ့လား။

မြို့စားကြီးကျင်စန်က မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ကျိပေါင်က ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး....

သက်သာပါပြီ၊ ကျွန်တော်တို့ ခုလိုဆေးကုသပေးတဲ့ အတွက် မြို့စားကြီးတို့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် မြို့စားကြီးကို ရှိခိုးကန်တော့ခဲ့ပါစာယ်။

သူကပြောရင်း မြို့စားကြီးအား ရှိခိုးကန်တော့လိုက်သည်။

မြို့စားကြီးက....

နားနားနေနေ နေပါဦးလားကုယ်၊ ပြီးတော့ မင်းပြန်ရင် လမ်းမှာ တူမင်ဂိုဏ်းနဲ့ တိုးဦးမယ်။

'ကျွန်တော် မပြန်လို့ မဖြစ်လို့ပါ မြို့စားကြီး'

မြို့စားကြီးက....

'သေသေချာချာစဉ်းစားပါဦးကွယ်၊ အခု ထောက်လှမ်းရေးမှူးကိုလည်း လူဆိုးတွေသတင်းစုံစမ်းဖို့ ထွက်သွားတော့ မင်းရဲ့လုံခြုံရေးအတွက် စောင့်ရှောက်ပြီး လိုက်ပို့မယ်လို့က မရှိသေးဘူး'

သူက....

'ကိစ္စမရှိပါဘူး မြို့စားကြီး'

'အဖေ သူ ဒီလောက်သွားချင်နေတာ ခွင့်ပြုလိုက်ပါအဖေ'

ထိုအသံနှင့်အတူ....

မြို့စားကြီး၏အခန်းထဲသို့ ချင်းချင်းက ဝင်ရောက်လာလေသည်။

သူမက ဆက်၍....

'ကျွန်မတို့က သူ့အတွက်ပြောနေတာ၊ သူက တောနာကို နားမလည်ဘူး၊ ဒီလောက်ခေါင်းမာတဲ့လူကို တားမနေနဲ့ ဖေဖေ'

'သမီး ဘယ်လိုက်တာလဲ'

မြို့စားကြီးက ဟန့်တားလိုက်သည်။

သူက....

'ပြောပါစေမြို့စားကြီး သူပြောသလိုပါပဲ၊ ကျွန်တော်က ခင်မာတဲ့လူပါ၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်အတွက် မြို့စားကြီးတို့ အလုပ်ရှုပ်မခံပါနဲ့ ကျွန်တော့သွားတော့မယ် သူက ယင်းသို့ပြောပြီး ခူးထောက်ရာမှထ၍ အခန်းထဲမှ ထွန်းထွက်သွားလေတော့သည်။

မြို့စားကြီးမှာ ခခါင်းတစ်ချက်ခါယမ်းလိုက်သည်။ ဟန့်တားခြင်း မပြုတော့ပါ။ သူမကုမူ မကျေမနပ်ဖြင့်....

'ဟင့်....လူကိုက မုန်းဖို့ကောင်းတယ်' ဟု ပြောလိုက်သည်။

မြို့စားကြီးက သူမအား မျက်လုံးပြူး၍ကြည့်လိုက်ပြီး.... 'ချင်းချင်း မင်း သူနဲ့ ဘာပြဿနာဖြစ်ထားလဲပြောစမ်း' သူမက....

'ကျွန်မ သူ့ကိုမကျေနပ်ဘူး ဖေဖေ' 'ဘာဖြစ်လို့လဲ'

'သူက ကျွန်မမိတ်ဖွဲ့တာကို လက်မခံဘူး' 'ဟေ.... ကျုပ်ပေါင်က မင်းမိတ်ဖွဲ့တာကို လက်မခံဘူး ဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ်.... ဖေဖေ၊ ကျွန်မလို မြို့စားမင်းရဲ့ သမီးကို တောင် သူက အဖက်မလုပ်ချင်သလိုလိုနဲ့'

'ဟုတ်မယ် မဆင်ပါဘူးကွယ်၊ ငါ့သမီးက ဒီလောက် ချောလှတာ၊ ဘယ်သူက မိတ်ဆွေမဖွဲ့ချင်ဘဲ နေပါ့မလို့'

မိုးကျော်သူ

ဟုတ်တယ် ဖေဖေရဲ့။ သူက သူ့မိဘတွေအသတ်ရတာကို မကျေနပ်လို့ ဟူမင်ဂိုဏ်းကို ကလေးဝားပြန်ချေဖို့ပဲ ခေါင်းထဲ ထည့်နေတာ။ ကျွန်တာ ဘာကိုမှ စိတ်မဝင်စားဘူး။ သမီးကိုလဲ သူ့ကိုယ်တိုင်က မိတ်မဖွဲ့ချင်ဘူးလို့ ပြင်းလိုက်တာ။ တောက်...တော်တော် လူပေါင်းဝတယ်။

ဟား...ဟား...ဟား

ကျင့်စန်က...

ရှုတ်တရက် ရယ်မောလိုက်သည်။

ချင်းချင်းက...

အဖေက ဘာရယ်တာလဲ

ကျင့်စန်က...

ဒီပီသတ္တိခဲကိုမှ အဖေက သဘောကျတာကွ။ ဝလမ်းနဲ့ဆို လတ္တီခဲကျိုပေါင်နဲ့မှ ဖြစ်မှာ။ ဟား...ဟား...ဟား...

ဟာ...အဖေကလဲ ဘာတွေပြောနေမှန်းလဲ မသိဘူး

ကျင့်စန်၏စကားကြောင့်...

ချင်းချင်းမှာ မိန်းကလေးပီပီ ရုတ်တရက် ရှက်နည်းပြ သွားကာ အခန်းထဲမှ ပြေးထွက်သွားလေသည်။

ချင်းချင်း ရှက်သွေးဖြာသွားကာ ထွက်ပြေးသွားပုံ ကြည့်ကာ...

ချင်းချင်းမှာ ကျိုပေါင်ကို စိတ်ဝင်စားနေပြီဖြစ်ကြောင်း ကျင့်စန်က ဆောင်းကောင်း ခိုင်မိလိုက်လေသည်။

...၀...

ကျိုပေါင်သည် ယခင်ကဆိုလျှင် သဘောမနောအလွန် ကောင်းသူဖြစ်သည်။

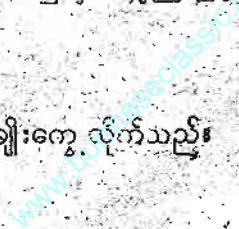
သူ၏မျက်နှာမှာ ပြုံးရွှင်နေတတ်သည်။ မည်သူနှင့်မဆို စကားပြောဆက်ဆံသည့်အခါ ချိုသာစွာ ပြောဆိုဆက်ဆံ တတ်မှုကြောင့်လည်း တစ်ရွာလုံးက သူ့အား ချစ်ခင်ကြလေသည်။

သို့သော်...

ယခုအခါ သူ၏အပြုအမူများ ပြောင်းလဲသွားလေပြီ။ မည်သူနှင့်မဆို စကားပြောပြုပြစ်ပြစ် မပြောလိုတော့။ သူ၏ မျက်နှာတစ်ခုလုံးမှာလည်း မှန်ကုတ်၍နေသည်။ ယခု သူသည် မြို့စားကြီးအခန်းမှ ခြေလှမ်းကျဲကြီးဖြင့် ထွက်လာသည်။

ထိုနောက်...

သူသည် မြို့စားကြီးအဆောင်မှ ချိုးကျေ လိုက်သည်။

သူသည် မည်သူ့ကိုမှလည်း မကြည့်။
 မျက်နှာအောက်ချကာ သူ့သွားလီရာသို့သာ ဦးတည်
 နေသောကြောင့်....
 သူက ယင်းသို့ချိုးကွေ့လိုက်စဉ်....
 'အမယ်လေး'
 မိန်းကလေးတစ်ယောက်နှင့် ဝင်တိုက်မိမလို ဖြစ်သွား
 လေသည်။
 ကျွဲပေါင်က တောင်းပန်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်စဉ်....
 မိန်းကလေးက ဦးစွာ တောင်းပန်စကား ဆိုလိုက်၏။
 'စိတ်မရှုပ်ပါနဲ့ရှင်၊ ကျွန်မ အတွေးနည်းနည်း လွန်သွား
 လို့ပါ'
 ကျွဲပေါင်က....
 'ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်မှားတာလဲ ပါပါတယ်'
 မိန်းကလေးက....
 'ရှင်....ရှင်က'
 သူက....
 'ကျွန်တော် နာမည် ကျွဲပေါင်မာ'
 မိန်းကလေးက....
 'ဟူမင်ဂီဏ်းသားတွေကြောင့် ခဏ်ရာရသွားတဲ့ လူငယ်
 တစ်ယောက် ဒီဂေဟာတိုရောက်နေတယ်လို့ ကျွန်မကြား
 ခဲ့တယ်၊ အဲ့သည်လူက ရှင်လမး'

'ဟုတ်ပါတယ်၊ ခင်ဗျားက....'
 'ကျွန်မက မြို့စားကြီးရဲသမီးအကြီး ခုံကျင်းပါ'
 'ဪ...ခင်ဗျားက မြို့စားကြီးရဲသမီး အကြီးမကိုး'
 အဘယ်ကြောင့်မှန်း မသိ။
 သူသည် ခုံကျင်းနှင့်ဆက်ဆံသည့်အခါ မျက်နှာမှာ ချို
 လာပြီး လေသံမှာလည်း အနည်းငယ် ပျော့ပျောင်းလာ
 သည်။
 သူသည်...
 ကိုယ်တိုင်ပင် မယုံကြည်နိုင်အောင် ဖြစ်လာသည်။
 သူက....
 ခုံကျင်းအနီးမှ ထွက်ခွာသွားခြင်းမပြုသေးပဲ ခုံကျင်းကို
 ကြည့်နေမိသည်။
 ခုံကျင်းမှာ သူ့အား စိုက်ကြည့်နေသဖြင့်အနေရခက်သွား
 သည်။
 ဒါနဲ့ ရှင်က ဘယ်ကိုသွားမလို့လဲ'
 ခုံကျင်းက အရှက်ပြေ မေးလိုက်သည်။
 သူက....
 'ကျွန်တော် ပြန်တော့မလို့'
 'ဟင်...ရှင်ပြန်တော့မယ် ဟုတ်လား'
 'ဟုတ်တယ်'
 'ရှင့်ခဏ်ရာ သက်သးသွားပြီလား'

ဒဏ်ရာတွေတော့ မပျောက်သေးပါဘူး၊ ဒါပေမယ့်...
ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ နေရတာ အဆင်မပြေ
လို့လား

မဟုတ်ပါဘူး၊ ရွာပြန်ပြီး အခြေအနေကြည့်ချင်လို့ပါ
သူ့တို့ ယင်းသို့ စကားပြောနေကြစဉ်...
အနီးသို့ ချင်းချင်း ရောက်ရှိလာလေသည်။
သူမက ကျီပေါင်အား မျက်စောင်းထိုးကြည့်လိုက်ပြီး
လျှင်...

ရှင်... မသွားသေးဘူးသား၊ ကျွန်မကတော့ ရှင်...
အခုလောက်ဆို ရွာပြန်ရောက်နေပြီတောင် ထင်နေတာ
ဟာ တမင်ပင် ပြောလိုက်သည်။

ကျီပေါင်မျက်နှာ ပြန်၍တည်သွားသည်။
သူသည် ချင်းချင်းနှင့်စကားပြောလျှင် ဤသို့စိတ်ပေါ်ဘဲ
ဖြစ်ရသည်ကို နားမလည်ပါ။

မည်သို့ဆိုစေ...
သူသည် ချင်းချင်းလို သွက်သွက်လက်လက်မိန်းကလေး
မျိုးကို ကြည့်လို မရသည်က အမှန်ပင်။
သုကြည့်လို ရမယ်က ခုကျင်းလို ဣန္ဒြေရရ မိန်းကလေး
မျိုးပင်။

ထို့ကြောင့်...
သူ့က ချင်းချင်းအနားသို့ရောက်လာသည်နှင့်...

ကျုပ်တို့မှာ ခုံကျင်းနဲ့တွေ့လို့ စကားပြောနေတာ အခုပဲ
သွားတော့မှာပါ။

ဟာ မြန်ပြေပြီး ထိုနေရာမှ ထွက်သွားလေသည်။

သူမက နောက်မလှမ်းအော်လိုက်သည်။

သွားလွား... မြန်မြန်သွား

ခုံကျင်းက အားတုံ အားနာဖြစ်သွားလေသည်။

ဟဲ့... ညီမ ဒီလိုမပြောရဘူးလေ

သူမက...

ကျွန်မ မပြောချင်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် သူ့ကြောင့်
ကျွန်မက ဒီလိုပြောရတာ

ခုံကျင်းမှာ နားမလည်နိုင်အောင်ဖြစ်ရလေသည်။

သူမကလည်း ကျီပေါင်အား မြင်မြင်ချင်း ခင်မင်မိသွား

ခဲ့ပြီ မဟုတ်ပါလား။

...o...

အနှောင့်အယှက်

‘ဆရာကြီး...ဆရာကြီး’

ဟူမင်ဆရာကြီးသည် အေးဆေးစွာထိုင်ရင်း အကြံဉာဏ်များ ထုတ်နေစဉ်...

ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက် အထိတ်တလန့် အော်ခေါ်သံကြောင့် သူက လန့်ပြန်သွားကာ...

‘ဟဲ့...ဘာဖြစ်တာလဲ’

ဟု မေးလိုက်သည်။

ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက်က...

‘ကျွန်တော်တို့ တောင်ပိုင်းကရွာကိုခင်းပြုတိုက်ဖို့အသွားမှာ နေပြည်တော်က ရောက်လာတဲ့ ထောက်လှမ်းရေးမှူးအဖွဲ့နဲ့ တွေ့ပြီး အားလုံးသေကုန်ပြီ’

‘ဘာကွ’

ဆရာကြီးက ဒေါသတကြီး အော်ခေါ်လိုက်သဖြင့် ဂိုဏ်းသား ထိတ်လန့်သွားသည်။

ဆရာကြီးက....

‘ငါတို့လူတွေ သေကုန်ပြီဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဆရာကြီး’

‘မင်းတိုက် ဘယ်နှစ်ယောက်လဲ’

‘အဖွဲ့သားငါးယောက်မှာ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း လွတ်လာပါတယ် ဆရာကြီး’

‘ဘောက်...ခိုက်ရိုင်းလိုက်တာကွာ’

ဆရာကြီးက လက်သီးတို့ ကျစ်ကျစ်မပါအောင် ဆုပ်ထားလိုက်ပြီး....

‘ဒီကောင်တွေ ငါ့ကို စိန်ခေါ်တာပဲ’

သူက ဂိုဏ်းသားအား....

‘ဟိုသုံးကောင် ပြန်မလာသေးဘူးလား’

ဟု မေးလိုက်သည်။

ဂိုဏ်းသားက....

‘ဘယ်သုံးယောက်လဲ ဆရာကြီး’

ဟု ပြန်မေးလိုက်သည်။

ဆရာကြီးက....

တု၊ ပုန့်၊ ချန်းမိတို့သုံးယောက်ကို ပြောနေတာ’

ဂိုဏ်းသားက....

'စခန်းမှာ သူတို့သုံးယောက်ကို မတွေ့ဘူး'

ဆရာကြီး ပို၍ခေါ်သထွက်သွားသည်။

'တောက်...ခင်းတို့ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ကို သွားစုံစမ်း
ဖို့ လွှတ်လိုက်ပါတယ်။ ဘယ်မှာသွားစုံစမ်းနေကြလဲ' မသိ
ဘူး။ သူ့ဘူးအေတွေ့ သူတို့ခေါင်းကို တက်နှင်းသွားကြ
တာတောင် မသိကြဘူး။ တောက်...တော်တော် အသုံးမကျ
ပုံ ကောင်တွေ'

သူက ရှေ့မှ ရပ်နေသော ဟူမင် ဂိုဏ်းသားကိုလည်း
အော်ငေါက်လိုက်သည်။

'သွား...မင်းလဲ့ ဘာမှ မထူးဘူး အတူတူပဲ၊ အားလုံး
အသုံးမကျဘူး၊ တစ်ယောက်မှ အသုံးမကျဘူး၊ သွားထွက်
သွား'

ဂိုဏ်းသားမှာ အလန့်တကြားဖြစ်၍ ထိုနေရာမှ ခြေကုန်
သုတ် ပြေးထွက်သွားလေတော့သည်။

.....

ဟူမင်ဆရာကြီးမှာ ဒေါသကို ပြေသိမ့်မရဘဲ ဖြစ်နေလေ
သည်။

'တောက်...ခင်းထိုက်...ဖေး...က်...မင်းက ငါတို့အဖွဲ့ကို
တော်တော် အနှောင့်အယှက်ပေးနေပြီ၊ မင်းကို ငါဘယ်လို
နှိမ်နှင်းရမလဲ၊ စဉ်းစားစမ်း...စဉ်းစားစမ်း'

သူက အတန်ကြာအောင် အကြံဉာဏ် ထုတ်နေပြန်သေး
သည်။

စဉ်းစားနေပြန်သည်။

အတန်ကြာမှ သူက....

'ငါ... ဒီကောင်နဲ့ ဖိပ်တိုက် ရင်ဆိုင်ရင် ကောင်းပါ
မလား'

သူက ချက်ချင်းဆိုသလိုပဲ ထိုအကြံဉာဏ်ကို ပယ်ဖျက်မိ
သည်။

'အို...မဖြစ်သေးဘူး၊ ဒီဇော့က ဇော့ရုံတန်ရုံ ပညာ
လောကီနဲ့တော့ ဒီနယ်ကို လာပြီး ငါတို့အဖွဲ့ကိုနှိမ်နှင်းရဲမှာ
မဟုတ်ဘူး၊ အခုဟာက သူက အဆင်ပြေ သိုင်းသမားကစစ်
ယောက်ပဲ ဖြစ်ရမယ်၊ သူ့ရဲ့ အဖွဲ့သားတွေကလဲ ခေသူတွေ
ဖြစ်တန်ပ တူဘူး....

'တက်ယ်လို့ ငါက ဆွန့် ဟုဉ်ပြိုင်လို့ အနိုင်ရရင်တော့
ကောင်းတယ်၊ အနိုင်မရရင် ငါအရှက်ရမယ်၊ ဒီတော့ငါဘယ်
လိုလုပ်ရမလဲ'

သူသည် အတန်ကြာအောင် အဖြေ ထုတ်နေသော်လည်း
အဖြေက ထွက်မလာဘဲ ဖြစ်နေသည်။

.....

www.burmeseclassic.com

ဟူမင် သိုင်းဆရာကြီးသည် အတန်ကြာအောင် အဖြေ ထုတ်နေရာ မကြာပါချေ။

သူက အဖြေ ရှာတွေ့သွားခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှာပင်....

အခန်းထဲသို့ လူသုံးဦး ဝင်ရောက်လာသည်။

သူတို့၏ တစ်ကိုယ်လုံးမှာလည်း ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များနှင့် သွေးချင်းချင်း နီနေသည်။

ထိုလူ သုံးဦးအား မြင်တွေ့လိုက်ရသောအခါ....

ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီး၏ မျက်လုံးအစုံ ပြူးကျယ်သွားလေ သည်။

‘ဟု၊ ပုန့် ချန်းမီ မင်းတို့ သုံးယောက် ဘယ်လို ဖြစ်လာ တြာလဲ’

သူက အံ့သြစွာဖြင့် မေးလိုက်သည်။

တက....

‘ဆရာကြီးရဲ့ အမိန့်အတိုင်း ကျွန်တော်တို့ ထောက်လှမ်း ချမ်းမူး အဖွဲ့နေငှက်ကို ခြေရာခံ လိုက်ခဲ့ပါတယ်’

ဆရာကြီးက....

သက်ပြော’

ပုက ဝင်၍....

‘ဒီလိုပါ၊ အဲဒီလို စုံစမ်းတဲ့အခါ ထောက်လှမ်းချမ်းမူး အဖွဲ့ကို မြို့စားကြီးက ကြိုဆိုသွားပြီး သူ ရဲ့ ဂေဟာနောက် က တန်းလျားတွေမှာ နေထိုင်ခွင့် ပြုထားတယ်လို့ သတင်းရ ရှိတယ်’

ဆရာကြီးက....

‘ဒါဖြင့်....ထောက်လှမ်းချမ်းမူးအဖွဲ့ဟာ မြို့စားကြီးရဲ့ အိမ် ခြံဝင်း အတွင်းမှာ နေကြတယ်ပေါ့ ဟုတ်လား’

ချန်းမီကလည်း ဝင်ပြောသည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့လဲ သကင်း ရရချင်းပဲ မြို့ စားကြီး ဂေဟာအနီးကို သွားပြီး ထောက်လှမ်းချမ်းမူးအဖွဲ့ရဲ့ လှုပ်ရှားမှုကို စောင့်ကြည့်ခဲ့ကြပါတယ်’

ဆရာကြီးက....

‘ဆက်ပြောပါဦး’

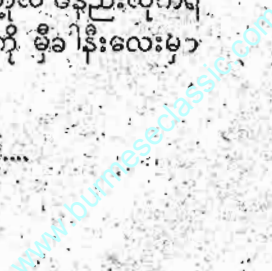
ချန်းမီက....

‘အဲဒီလို စောင့်ကြည့်နေတုန်းမှာ အဲဒီ မြို့စားကြီး အိမ် ဂေဟာထဲက ထောက်လှမ်းချမ်းမူးတို့ ကုယတင်သွားတဲ့ ဟို သတ္တိခဲလေး ထွက်လာတယ်’

သူက ဆက်ပြော၏။

‘ကျွန်တော်တို့လဲ အဲဒီ သတ္တိခဲလေး နောက်ကို လိုက် သွားတာပေါ့။ သူက အတော်လျှင်တယ်၊ တစ်ခဏလေးနဲ့ အဝေးကြီး ရောက်သွားလို့ ကျွန်တော်တို့လဲ မနည်းလိုက်ရ တယ်။ ဒါနဲ့ မြို့ပြင်ကို ရောက်ပြီး သူ့ကို မှီခါနီးလေးမှာ ပဲ...’

သူက ဆက်မပြောဘဲ ရပ်လိုက်သဖြင့်....

၅၀ မိုးကျော်သူ

ဆရာကြီးက...

'ဘာဖြစ်သလဲ၊ ဆက်ပြောလေ'

ပုဂံ ဝင်၍...

'သတ္တဝါလေးကို မှီခိုခိုနီးမှာပဲ ထောက်လှမ်းရေးမှူးအဖွဲ့နဲ့ တိုးပြီး ထောက်လှမ်းရေးမှူး ဖေးထိုက်က ကယ်တင် လိုက်ပြန်တယ်။ ကျွန်တော်တို့လဲ ဆရာကြီးမြင်တဲ့ အတိုင်းပဲ ခဏ်ရာကိုယ်စီ ရသွားတယ်'

ထိုစကားကြောင့် ဆရာကြီးက...

'မင်းတို့ မပြောတော့ ထောက်လှမ်းရေးမှူးအဖွဲ့ကို စောင့်ကြည့်နေတာဆို၊ အခု ထောက်လှမ်းရေးမှူးအဖွဲ့နဲ့ လမ်းမှာ တိုးတယ်ဆိုတော့ မင်းတို့က ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ'

ထိုအခါ...

ချန်းမိက...

'ကျွန်တော်တို့ မြို့စားကြီး၊ ဂေဟာကို တစ်ညလုံးမအိပ်ဘဲ စောင့်ကြည့်ခဲ့ကြပါတယ်။ အခုမှ မထူးခြားဘူး၊ မိုးလင်းတော့လဲ ဘာမှ မထူးခြားဘူး၊ ဘယ်လိုလုပ် အပြင်ထွက် သွားကြတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ မမြင်လိုက်ကြဘူး'

ပုဂံ...

'ဟုတ်တယ်...ဆရာကြီး၊ ထောက်လှမ်းရေးမှူးအဖွဲ့ကကိုယ် ဖျောက် သိမ်းပညာများ တစ်ဆားကြသလား မသိပါဘူး'

'ထိုစဉ်'

ဆရာကြီးက အော်ငေါက်လိုက်သည်။

မေတ္တာတူပြိုင် (ပ) ၅၁

'မင်းတို့ ပေါက်ကရဲတွေ လျှောက်ပြောမနေနဲ့'

တု၊ ပုနှင့် ချန်းမိတို့ သုံးယောက်စလုံး ပါးစပ်ပိတ်ထားကြသည်။

ဆရာကြီးက ဆက်၍...

'ဘယ်သူမှ ကိုယ်ဖျောက်ပညာမတတ်ဘူး၊ အခုလို ဖြစ်ရတာက မင်းတို့ အသုံးမကျလို့၊ မင်းတို့ မေါ့ဆလို့၊ မင်းတို့ စေ့စပ်သေချာမှု မရှိလို့၊ သူတို့က ဂေဟာထဲမှာ ညကတည်းက မရှိတော့တာကွ...'

'သူတို့ကို သေချာ စောင့်မကြည့်ထားလို့ အခုတောင် ပိုင်းက ရွာကို သွားတိုက်တဲ့ လောက်ကျော်တို့အဖို့ သူတို့ရဲ့ တိုက်ခိုက်မှုကို ခံလိုက်ရပြီ အားလုံး သေကုန်ပြီကွ'

ဗျ'

တု၊ ပုနှင့် ချန်းမိတို့ သုံးဦးစလုံး မြိုင်စူး အသံထွက် သွားကြသည်။

ဆရာကြီးက...

'အခုမှ ဗျာမနေနဲ့၊ ဒီတစ်ခါတော့ မင်းတို့ကို ခွင့်လွှတ် လိုက်မယ်၊ နောက်တစ်ခါဆို ငါပင်းတို့ကို ညှာမှာမဖတ် တော့ဘူး၊ သွား...မင်းတို့ ခဏ်ရာတွေ ခမ်းသွားထည့်ပြာ ညနေကျရင် မင်းတို့ကို ပြောစရာရှိတယ်၊ ငါ့ဆီ ပြန်လာခဲ့'

(အကြ)

၅၂ မိုးကျော်သူ

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီး’

တု၊ ပုနှင့် ချန်းမိတို့က ပြိုင်တူ ဦးညွှတ် ဝါရဝပြုလိုက်ကြပြီး ထွက်သွားကြတော့သည်။

....O....

မနေ့ပျင်တော့လို့

‘ထောက်လှမ်းရေးမှူး ကျွန်တော် ကို ကယ်တင်တာအခု နဲ့ဆို နှစ်ခါရှိသွားပြီနော်’

ကျီပေါင်က ထောက်လှမ်းရေးမှူးဖေးထိုက်အား ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဖေးထိုက်က ပြုံး၍ ကျီပေါင်၏ ပခုံးအားပုတ်လိုက်ပြီး....

‘မင်းက ဒဏ်ရာမပျောက်သေးဘဲ ဘာကြောင့် ထွက်လာတာလဲ’

ကျီပေါင်က....

‘ကျွန်တော် မြို့စားဂေဟာမှာ မနေချင်တော့လို့’

၅၄ မိုးကျော်သူ

ဖေးထိုက်က....

‘ဘာဖြစ်လို့ မနေချင်တာလဲ’

ကျီပေါင်က....

‘မြို့စားကြီးရဲ့ အငယ်ဆုံးသမီး ချင်းချင်းဆိုတဲ့ မိန်းကလေး ကြောင့်ပေါ့’

ဖေးထိုက်က....

‘သူက ဘာဖြစ်လို့တုန်း’

‘သူက ကျွန်တော်ဆီ ခဏခဏလာပြီးတော့ စကားတွေ လာပြောတယ်။ ကျွန်တော်က အေးအေးဆေးဆေးဘဲ နေချင်တာ’

‘ခဲဆွတ်....ခါကြောင့်ကိုး၊ သူက မင်းကိုခင်လို့ပါကွာ’

ကျီပေါင်က....

‘ကျွန်တော်တော့ မနေတတ်ဘူးဗျာ၊ ပြီးတော့ မြို့စားကြီးကလည်း ကျွန်တော်မျက်နှာပူတယ်၊ တောကြာ ကျွန်တော်ကို တစ်မျိုးထင်ဆွားမှာစိုးတယ်’

‘ဟား....ဟား....မင်းတော့ကွာ၊ ကဲ....ခါတွေ့ ထားလို့ကပါတော့လေ၊ အခု မင်း ရွာကိုပြန်မှာ မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘ခါဖြင့် ဝါတို့လိုက်ပို့ ပေးမယ်’

‘ရပါတယ်ဗျာ အစ်ကိုကြီးတို့လဲ ရန်သူတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ရလို့ ပင်ပန်းနေပြီ’

‘ရပါတယ်ကွာ၊ မင်းအိမ်ကိုလဲ သိရတာပေါ့’

သူက ခေါင်းညှိတ်လိုက်သည်။

....O....

ထို့ကြောင့်...

မည်သူမဆို အိမ်ကြီး၌ နေထိုင်သူများမှာ ချမ်းသာကြွယ်ဝသူများဖြစ်ပြီး လူဦးရည်မှာလည်းများမည်ဟု ထင်မြင်မိကြမည်သာဖြစ်သည်။

သို့သော်....

တကယ်တမ်း ထိုအိမ်ကြီးအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ကြည့်မည်ဆိုလျှင်....

လူတစ်ယောက်မှ နေထိုင်ခြင်းမရှိသည်ကိုတွေ့ရမည် ဖြစ်လေသည်။

ယခု....

ဖေးထိုက်တို့လစုနှင့် ကျိုပေါင်တို့မှာ ထိုအိမ်ကြီးရှေ့၌ ခြင်းများကို ကိုယ်စီရပ်လိုက်ကြသည်။

ဖေးထိုက်က ကျိုပေါင်အား လှည့်၍....

'မင်းတို့အိမ်က ဒီအိမ်လား'

ကျိုပေါင်က ခေါင်းညှိတ်၏။

'ဟတ်ပါတယ်'

အိမ်ကြီးမှာ တိတ်ဆိတ်နေသည်။

ဖေးထိုက်က သက်ပြင်းတစ်ချက်ချပြီး မြင်းပေါ်မှ ဆင်းခဲ့သည်။

ကျိုပေါင်ကလည်း ဆင်းလိုက်သည်။

ထိုအချိန်....

ချွမ်ကျီရွာကလေး

ချွမ်ကျီရွာကလေး။

ချွမ်ကျီရွာကလေးတွင် အိမ်ခြေတစ်ရာခန့် ရှိလေသည်။

ထိုရွာကလေး၌ အိမ်ကြီးအိမ်ကောင်းများရှိသလို....

တဲအိမ်ကလေးများလည်း ရှိနေသည်။

ခွဲ၍ ရေတွက်ကြည့်မည်ဆိုလျှင် အိမ်ကြီး အိမ်ကောင်းများက ပို၍များ၏။

ထိုအိမ်ကြီးအိမ်ကောင်းများထဲ၌ အိမ်တစ်အိမ်မှာ ပို၍ကြီးကျယ်သည်ကို တွေ့မြင်ရမည်ဖြစ်သည်။

အိမ်ကြီးမှာ ကြီးကျယ်ရုံမက ခြံဝန်းကြီးမှာလည်း ကျယ်ပြန့်လှသည်။

ကျွန်ုပ်ပေါ်ပြန်ရောက်လာသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသော အိမ်နီးနားချင်းများက ထွက်လာကြသည်။
 'ကျီပေါင်...မင်း...မင်း...မသေဘူးနော်'
 အသက်ဦးဆယ်ကျော် အဘိုးအိုတစ်ယောက်က မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။
 သူက ခေါင်းညိတ်၏။
 'ဟုတ်ပါတယ်ဘာ၊ ကံကောင်းထောက်မပြီး ဟောဒီက လေးကလေးရမ်းရမ်းအဖွဲ့နဲ့တွေ့ပြီး ကျွန်တော်ကို ကယ်လိုက်ကြလို့ ကျွန်တော်ကို အခုလို တွေ့ရတာပေါ့' အသက်လေးဆယ်ကျော် လူကြီးတစ်ယောက်က...
 'ကျီပေါင်...မင်း ဒဏ်ရာတွေ ရထားတယ် ဟုတ်လား?' ကျီပေါင်က...
 'ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်တော် မြို့စားကြီးအိမ်မှာ ဆေးကုသမှု ခံနေရလို့ အခုလို ရက်ကြာသွားတယ်' သူ၏မျက်နှာ ရုတ်တရက် ညှိုးနွမ်းသွားပြီး...
 'ဒါနဲ့ ကျွန်တော် မိဘရဲ့ ရုပ်အလောင်းကို တယ်မှာ မြှုပ်နှံပြီး သင်္ဂြိုဟ်ထားကြလဲဟင်' အဘိုးအိုက သက်ပြင်းချပြီး...
 'ရွာပြင်မှာပဲ မြှုပ်နှံကြတယ်' ကျီပေါင်က...
 'အိမ်ဖော်တွေတွေ တစ်ယောက်မှ အသက်မရှင်ကြဘူး မဟုတ်လား အဘ'

အဘိုးအိုက ခေါင်းညိတ်၏။
 'ဟုတ်တယ်ကွယ်၊ မင်းတို့အိမ်က အိမ်ဖော်တွေကတော့ အတော်ကို သစ္စာရှိကြတဲ့ လူတွေပဲကွာ'
 ကျီပေါင်က...
 'ဟုတ်ပါတယ်အဘ သူတို့ဟာ ထွက်ပြေးလို့ ရရှိသားနဲ့ မထွက်ပြေးကြပဲ သူတို့သခင်နဲ့ သခင်မနဲ့အတူ ရင်ဆိုင် တိုက်ပွဲဝင်ကြတယ်'
 ဖေးထိုက်ကဝင်၍...
 'ဒါဖြင့် မင်းတို့တစ်အိမ်သားလုံးက သိုင်းမညာအခြေခံ ရှိကြတာပေါ့'
 ကျီပေါင်က ခေါင်းညိတ်၏။
 'ဟုတ်ပါတယ် ဖေဖေကံ သိုင်းမညာစာတ်တာကြောင့် အိမ်သားတွေအားလုံးကိုပါ သင်ပေးထားတာပါ' ဖေးထိုက်ကဟ
 'ဒါဖြင့် မင်းတို့မိသားစုက အတော် စည်းရုံးကြတာပဲ၊ အခုလိုဖြစ်သွားတာ စိတ်မကောင်းပါဘူး' ကျီပေါင်က ဖေးထိုက်အား...
 'အစ်ကိုတို့ အိမ်ပေါ်တက်ကြပါ' 'ဖေးထိုက်က...
 'မင်း...မင်းမိဘကို သွားမကန်တော့ဘူးလား' 'သွားမှာပါ၊ လောလောဆယ် အစ်ကိုကြီးတို့ကို စည်းစိမ်မကျေမှာစိုးလို့ပါ'

၆၀ မိုးကျော်သူ

ဖေးထိုက်က....

'ငါတို့အတွက် ခေါင်းထဲထည့်မနေပါနဲ့ မင်း သွားပါ။

'ငါတို့ ဒီကပဲစောင့်နေမယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ အစ်ကိုကြီး'

ကျွန်ုပ်ပေါင်က မြင်းပေါ်ပြန်တက်ကာ ရွာပြင်သို့မောင်းနှင်သွားလေတော့သည်။

မြင်းကိုမောင်းနှင်ထွက်သွားသော ကျွန်ုပ်ပေါ်၏ နောက်ကျောပြင်အားကြည့်၍ လူကြီးက ဖေးထိုက်အား....

'အင်း...ဒီသူငယ်တော့ မိသားစုက အင်မတန်မှ စိတ်ကောင်း နှလုံးကောင်းရှိကြတာ၊ ဒီလို မိသားစုကြီးမှာ ဒီလိုအဖြစ်ဆိုးမျိုးနဲ့ မှ ကြုံရတယ်လို့ စိတ်မကောင်းစရာပါပဲဗျာ'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဖေးထိုက်က....

သူ့မှာ တစ်ခြားမြို့ရွာမှာနေတဲ့ ဆွေမျိုးတွေကော ရှိကြလား'

လူကြီးက....

'ရှိတော့ရှိမှာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် သူတို့မိသားစုက ဘယ်ဆွေမျိုးအကြောင်းကိုမှပြောတာ မကြားရဘူး၊ ကျွန်ုပ်ပေါ်ကို ဖေးကြည့်ပြန်တော့လည်း သူ မသိဘူးလို့ ပြောတယ် သူ့အဖေနဲ့အမေကလည်း သူ့ကို ဘယ်ဆွေမျိုးအကြောင်းမှ ပြောမပြဘူးလို့ ပြောတယ်'

ဖေးထိုက်က....

'ဒါဖြင့် သည်ကောင်လေးကို တိုင်းပြည်အတွက်အကျိုးပြုနိုင်မယ် မင်းမှထမ်းတစ်ယောက်တော့ ဖြစ်စေချင်တယ်'

အဘိုးအိုက....

'ဟုတ်ပါတယ်၊ သူ့ကို ဒီအတိုင်း ပစ်ထားမယ်ဆိုရင် သူ့အတော တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ပြောင်းလဲသွားနိုင်တယ်၊ ထောက်လှမ်းမှုးတို့က သူ့ကို ဝိုင်းဝန်းကူညီ စောင့်ရှောက်ပြီး သူ့ဘဝလေးကို မြှင့်ပေးမယ် ဆိုရင်တော့ ဝမ်းသာစရာပဲပေါ့ဗျာ'

လူကြီးက ဝင်၍....

'ထောက်လှမ်းရေးမှူးတို့ကို အားနာစရာဗျာ၊ အိမ်ပေါ်ကို ခေါ်သွားကြရအောင်'

အဘိုးအိုက....

'ဟုတ်ပါဗျာ၊ လာပါ ထောက်လှမ်းရေးမှူးတို့အိမ်ပေါ်ကို တက်ကြပါ'

ဤသို့ဖြင့်....

ဖေးထိုက်တို့လူစုသည် အဘိုးအိုတို့၏လမ်းပြခေါ်ဆောင်သွားမှုကြောင့် ကျွန်ုပ်ပေါ်၏ အိမ်ဂေဟာ ပေါ်သို့ တက်သွားကြသည်။

...၀...

အကြံကောင်း

ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီး၏ အခန်းတိုင်း၌ ထူးပုနှင့် ချန်းမိ
တို့က ရောက်ရှိနေကြပြီဖြစ်သည်။
ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးကလည်း ထိုအခန်းထဲ၌ ငြိမ်သက်စွာ
ထိုင်နေ၏။

သို့သော်...
သူက မည်သည့်စကားကိုမျှ မပြောသေးချေ။
တူက မနေနိုင်ဘဲ...
‘ဆရာကြီး ကျွန်တော်တို့ ရောက်နေပါပြီ’
ဟု ပြောလိုက်သည်။
ဆရာကြီး၏ အသံ ထွက်လာသည်။
‘ဝါသီတယ်၊ မင်းတို့ ပါးစပ် ပိတ်ထားကြ’
‘ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့’

တူက ပါးစပ်ပိတ်သွားသည်။
သို့သော်...
အတန်ကြာသည်အထိ ဆရာကြီးထံမှ မည်သည့် အသံမှ
ထွက်မလာပေ။

ထို့ကြောင့်...
သူတို့ သုံးဦးမှာ တစ်ယောက် မျက်နှာ ဘစ်ယောက်
ကြည့်မိကြသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်...
ဆရာကြီး၏ အသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။
‘မင်းတို့ စဉ်းစားထိမ်းကြပြီးပြီလား’
အဆက်အစပ်မရှိ မေးလိုက်သော စကားကြောင့်...
တူ၊ ပုနှင့် ချန်းမိတို့ သုံးယောက်မှာ ကြောင်အမ်းအမ်း
ငြိမ်းသွားကြသည်။

မည်သို့ ပြန်ဖြေရမည်ကိုလည်း မသိဖြစ်နေ၏။
‘ကျွန်...ကျွန်တော်တို့ ဘာကို စဉ်းစားရမှာလဲ ဆရာ
ကြီး’
‘ဝုန်း’

တူ၏ ပေးခွန်းကြောင့် ဆရာကြီးမှာ ခေါ်သတကြီးဖြင့်
အသံအား လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ချလိုက်၏။
‘မင်းတို့ တော်တော် အသုံးမကျတဲ့ ကောင်တွေပေါ့
အဲဒါ... မင်းတို့ အသုံးမကျတာက အထောင့်ကို လှန်နေပြီ’

ချန်းမိတို့ သုံးယောက်က ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ ဖြစ်သွား
 ကာ...
 'စိတ်မဆိုးပါနဲ့ ဆရာကြီး၊ ကျွန်... ကျွန်တော်တို့ မေ
 သွားလို့ ပါ ဆရာကြီး၊ နောက်တစ်ခေါက်လောက် ပြန်
 ပြောပါလား'

ဟု ပုက ပြောလိုက်သည်။
 တုကလည်း ဝင်၍...
 'ဟုတ်ပါတယ် ဆရာကြီး၊ ဆရာကြီးရဲ့ ဒေါသကို ခဏ
 လျှော့ထားပါ'

ချန်းမိက လည်း...
 'ဟုတ်ပါဟယ်၊ ဒီအချိန်ဟာ ရန်သူကို ရင်ဆိုင်ဖို့ အရေး
 အကြီးဆုံး အချိန်ကို ရောက်နေပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ကျွန်
 တော်တို့တစ်တွေ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် စိတ်ဆိုးပြီး
 သွေးကွဲလို့ မဖြစ်ဘူး'

'တော်...မင်းတို့ ဆရာလုပ်မနေနဲ့'
 ဆရာကြီးက ဆက်၍...
 'အေး...ဒီတစ်ခါ ငါ့ခင်လွတ်လိုက်ပြီ၊ မင်းတို့ကို ထပ်
 ပြောပြဖယ်၊ နောက်တစ်ခါဆို ဝေါ့စကားကို မနာခံလိုက်
 တော့ မင်းတို့ မလွယ်ဘူးမှတ်'

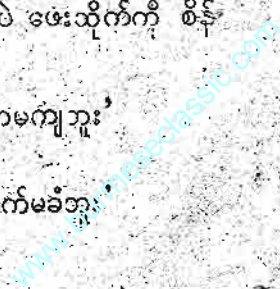
'ဟုတ်ကဲ့ပါ၊ ဒါနောက်ဆုံးပါပဲ'
 'ပေးထိုက်ကို ဒီမြို့မှာ မနေနိုင်ဘဲ ပြန်ပြေးသွားအောင်
 လုပ်ဖို့ နည်းလမ်းကောင်းတွေ မင်းတို့ကို ရှာထားခိုင်းတယ်
 လေ'

'ဪ... မေ နေလိုက်တာ၊ ဟုတ်တယ်... ဟုတ်တယ်၊
 အခုမှ သတိရတယ်'
 တုက ပြောလိုက်သည်။
 ပုနှင့် ချန်းမိလည်း သတိရသွား၏။

'ဟုတ်တယ်...ကျွန်တော်တို့လဲ သတိရပြီ၊ ဆရာကြီးကျွန်
 တော်တို့ကို စဉ်းစားခိုင်းထားတာပဲ'
 ဆရာကြီးက မျက်မှောင်ကုတ်လျက်...
 'ကဲ...ပြော...မင်းတို့မှာ အကြံဉာဏ်တွေ ရှိသလား'

ပုက...
 'ရှိတာပေါ့ဗျာ'
 'ဘာလဲ ပြောစမ်း'
 ဆရာကြီးက မေးလိုက်သည်။

ပုက အနည်းငယ် စဉ်းစားလိုက်ပြီးမှ...
 'ဒါက အလွယ်လေးပါ၊ ဒီနယ်မှာ ဆရာကြီးကို ကျော်
 နိုင်တဲ့လူ တစ်ယောက်မှ မရှိဘူး၊ မဟုတ်လား'
 'အေး...ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါ ဘာဖြစ်လဲ'
 'အဲဒါ...ဆရာကြီး အရင်လူတွေလိုပဲ ဖေးထိုက်ကို စိန်
 ခေါ်လိုက်ပေါ့'
 'တိတ်စမ်း၊ မင်းအကြံကို ငါသဘောမကျဘူး'
 ပုက စိတ်ပျက်သွားသည်။
 'ဒီလောက်ကောင်းတဲ့ အကြံကို လက်မခံဘူး'

၆၆. မိုးကျော်သူ

ဆရာကြီးက...

'ကျွန်တို့လူတွေရော ဘယ်လို အကြံအစည်ရှိတယ်ဆိုတာ ပြောစမ်း'

တုက...

'ကျွန်တော်ကတော့ အဖွဲ့သားတွေ အားလုံးကို စုစည်း ပြီး သူတို့ တည်းခိုနေထိုင်တဲ့ မြို့စားကြီးခြံဝင်းထဲကို အလစ် ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်ချင်တယ်၊ ဒါဆို သူတို့ အငိုက်မိပြီး တော်တော် အထိနာသွားမယ်'

ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးက မျက်နှာရှုံ့မဲ့၍ ခေါင်းခါယမ်း လိုက်ပြန်သည်။

'ဒီအကြံဉာဏ်လဲ သဘောမကျသေးဘူး၊ ချန်းမိရော' သူက ချန်းမိအား မေးလိုက်သည်။

ချန်းမိက...

'ကျွန်တော်ကတော့ သူတို့ ဒီမှာကြာကြာမနေနိုင်အောင် သူတို့စိတ်တွေ ချောက်ခွားသွားအောင် လုပ်ချင်တယ်'

ဆရာကြီးက...

'ပြောစမ်းပါဦး၊ ဘယ်လိုလုပ်မယ်ဆိုတာ'

ချန်းမိက...

'ကျွန်တော်တို့ ကိုယ်ယေဘင်ဈောက်ပြီး သူတို့ လူတွေကို တစ်နေ့တစ်ယောက်ဆီ သတ်လစ်မယ်၊ အဲဒီအခါ သူတို့တွေ အတော် ချောက်ချားသွားမယ်၊ ကြာကြာလဲ နေရတော့ မှာ မဟုတ်ဘူး'

ဆရာကြီးက...

'ဒီအကြံကတော့ မဆိုးဘူး၊ ချန်းမိက ရင်ကော့လိုက်သည်။ သို့သော်...

ဆရာကြီးက...

'ဒါပေမယ်... ဒီလို လုပ်တာဟာ ကံစမ်းမဲ့ နှိုက်သလိုပဲ မသေချာဘူး၊ တကယ်လို သာ သူတို့ လူတွေရဲ့ အစွမ်းက တို့လူတွေထက် သာနေရင် တကယ်တမ်း ဆုံးရှုံးရမှာက ငါ တို့ဘက်က လူတွေ ဖြစ်နေလိမ့်မယ်၊ ဒီအကြံကိုလဲ ငါလက် မခံဘူး'

'ချန်းမိက မျက်နှာရှုံ့မဲ့သွားသည်။

ဟူမင် သိုင်းဆရာကြီးကဆက်၍...

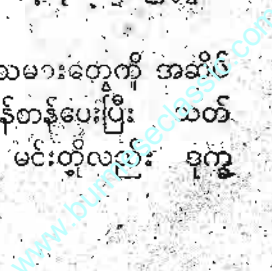
'မင်းတို့အကြံတွေတင်ပြပြီးပြီ၊ ဒါပေမယ် ငါ တယ်လို အကြံကိုမ လက်မခံဘူး၊ အခု ငါအကြံပဲရှိတော့တယ်'

တု၊ ပုနှင့် ချန်းမိက...

'ဆရာကြီးက ဘယ်လိုများ စဉ်းစားထားလဲ ပြော ပါဦး'

ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးက သူ၏ မေးစေ့ကို လက်ဖြင့်ပွတ် လိုက်ပြီး...

'ဒီလိုက... ဒီလို ကြေးစားလူသတ်သမားတွေကို အဆိပ် သိန်းငှက်ကို ဝှေ့ကြေး ထိုက်ထိုက်တန်တန်ပေးပြီး သတ် ခိုင်းလိုက်ရင်ပြီးတာပဲပေါ့၊ ဒါဆိုရင် မင်းတို့လည်း ခုက

၆၈ မိုးကျော်သူ

ရောက်စရာအကြောင်းမရှိတော့ဘူး၊ ဟား... ဟား... မပိုင်
လား ငါ့အကြံ

တုက...

'ဆရာကြီး...သည်လူက ဘယ်မှာနေလို့တုန်း'

'ကျောက်တစ်လုံးတောင်'

ပုက...

'သူက ဖေးထိုက်ကို ခုတ်ကြမ်းမယ် ကိစ္စကို လက်ခံပါ'

မလား

ဟူမင် သိုင်းဆရာကြီးက...

'လက်ခံရမှာပေါ့၊ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ အဲသည်
လူဟာ ငါ့ရဲ့အဆိပ်ဘုရင် ကျွမ်းလုံရဲ့ တပည့်ဖြစ်နေလို့ပဲ၊
ဒါကြောင့် ဘယ်လိုနည်းနဲ့မဆို သူ ငါ့ရဲ့တောင်းဆိုမှုကို
လက်ခံမှာပဲ'

ချမ်းမိ ဝမ်းသာသွားသည်။

'ဆရာကြီးရဲ့ အကြံဉာဏ်ပိုင်ပါပေတယ်'

တုကလည်း...

'ဟုတ်တယ် ဆရာကြီးပြောတဲ့အစီအစဉ်ကိုကျွန်တော်တို့
ဘဘောကျတယ်၊ ဖေးထိုက်ကိုသာ ရှင်းပစ်နိုင်ခဲ့ရင် သည်
ကျန်းစို့ပြည်နယ်အစ်ခလုံးကို ကျွန်တော်တို့ စိတ်ကြိုက် ထင်
သလို ချယ်လှယ်နိုင်မယ်'

ဆရာကြီးက...

'ကဲ...ဟဲ...သည်ကိစ္စကို ငါစီစဉ်လိုက်ဦးမယ်၊ မင်းတို့
လည်း သင်္ကေတရိယမမြင်နေကြ ဟိုထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့

မေတ္တာတူပြိုင် (ပ) ၆၉

ကိုလည်း မျက်ခြည်မပြတ်စောင့်ကြည့်နိုင်ရင် စောင့်ကြည့်
ထားကြ၊ ကဲ...သွားကြကော့'

'ဟုတ်ကဲ့ဆရာကြီး'

သူတို့သည် လူစုခွဲ၍ ထွက်သွားကြလေတော့သည်။

....၀....

မြို့စားဂေဟာသို့

ကျိုပေါင်သည် မိဘ၏ အုတ်ဂူသို့ သွားရောက် ကန်
တော့ပြီး ပြန်ရောက်လာပြီဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်...

ဖေးထိုက်က ကျိုပေါင်အား...

'ကျိုပေါင် မင်းမှာ ဆွေမျိုးတွေရှိလား၊

ဟု မေးလိုက်သည်။

ကျိုပေါင်က ခေါင်းခါ၏။

'ရှိတော့ရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် ဖေဖေနဲ့မေမေက သူတို့
နေတဲ့နေရာတွေကို မပြောပြဘူး။

ဖေးထိုက်က...

'အင်း...ဒါဆို မင်းဟာ သည်အိမ်ကြီးမှာ တစ်ဦးထဲ
နေနေရမှာပေါ့'

သူက ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်သည်။

ဖေးထိုက်ကဆက်၍...

'သည်လို နေလို့ မဖြစ်ဘူး ကျိုပေါင်၊ မင်းအသက်က
အခုမှ နှစ်ဆယ်တောင် မဖြည့်သေးဘူးဆိုတော့ မင်းဘာမှာ
တက်လမ်းတွေ အများကြီးရှိသေးဘယ်၊ ဒါနဲ့ မင်း မင်းမူ
ထမ်း မဖြစ်ချင်ဘူးလား'

သူက ဖေးထိုက်အား မော့ကြည့်လိုက်သည်။

ပြီးနောက် သူက...

'ကျွန်တော်က မင်းမူထမ်းအရမ်းဖြစ်ချင်တယ် ဒါပေ
မယ်...'

'ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်လဲ'

'ကျွန်တော် ထောက်လှမ်းရေးမှူးလို့ လူဆိုးထိန်းတွေ
မဖြစ်ချင်ဘူး'

'ဒါဖြင့် ဘာဖြစ်ချင်တုန်း'

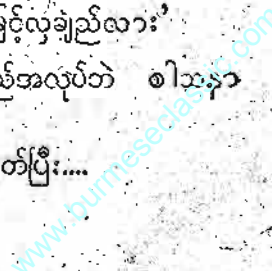
'လူဆိုးတွေ မတရားတဲ့လူဟေ့ကို ဖော်ထုတ်ပြီး အပြစ်
ဒဏ်ချမှတ်တဲ့ ပညာရှိသူခမိန်ဖြစ်ချင်တယ်'

သူ၏စကားများကြောင့် ဖေးထိုက်၏ မျက်လုံးများပြူး
ကျယ်သွားရသည်။

'ဟ...မင်းရဲ့ ရည်မှန်းချက်က မြင့်လှသည်လား'

'ဟုတ်တယ် ကျွန်တော်က သည်အလုပ်ဘဲ စီသနာ
ပါတယ်'

ဖေးထိုက်က သူ၏ ပခုံးအား ပုတ်ပြီး...

၇၂ မိုးကျော်လွှာ

'ဒါဆို မင်း နေပြည်တော်မှာ ကျောင်းသွားတက်ရမယ်၊ အရာရှိစာမေးပွဲတွေကို တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် ဝင်ဖြေရမယ်'

သူက...

'ထောင်လှမ်းရေးမှူး စီစဉ်ပေးနိုင်ရင် စီစဉ်ပေးပါလား၊ ငွေရေးကြေးရေးကတော့ ပူစရာမရှိပါဖူး၊ ကျွန်တော့မှာ မိဘပစ္စည်းတွေ အများကြီး ကျန်ခဲ့တယ်'

ဖေးထိုက်က...

'မင်းကို စီစဉ်ပေးရတာလွယ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အခု လောလောဆယ်မှာ ဟူမင်ဂိုဏ်းကို ချေမှုန်းရဦးမှာမို့ သူ့က စကားကို မဆက်ပဲ ရပ်လိုက်သည်။'

ကျွန်ပေါင်က...

'ရပါတယ် အစ်ကိုကြီး၊ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်တစ်ခု ခွင့်တောင်းပါရစေ'

ဖေးထိုက်က...

'ဘာများလဲ'

သူက...

'အစ်ကိုကြီးတို့ ဟူမင်ဂိုဏ်းကိုဖြိုခွဲတဲ့အခါ ကျွန်တော်ပါ ပါဝင်ချင်တယ်'

ဖေးထိုက်က ခေါင်းခါ၏။

မေတ္တာတူပြိုင် (ပ) ၇၃

'မဖြစ်ဘူး၊ မင်းက သိုင်းပညာ အခြေခံလောကဲတတ်ထားတာ၊ မင်းပဲ ပညာရှိ သုခမိန် လုပ်ချင်တယ်ဆို'

'ဟုတ်ပါတယ် အစ်ကိုကြီး'

'ဒါဖြင့် မင်းဘာမှ ရန်သူတွေကို ရင်ဆိုင်စရာမလိုဘူး၊ လက်စားချေစရာလဲ မလိုဘူး၊ သူတို့မိုက်ပြစ်နဲ့ သူတို့သွားလိမ့်မယ်၊ မင်းရဲ့ အဓိက လုပ်ရမယ့် တာဝန်ဟာ စာတွေဖတ်ဖို့ပဲ'

ဖေးထိုက်က စကားဆက်လိုက်၏။

'ဒီတော့ မင်းဒီမှာ မနေဘူး၊ ဝါနဲ့ လိုက်ခဲ့ရမယ်'

'ဗျာ...ကျွန်တော် ဘယ်ကို လိုက်ရမှာလဲ'

ကျွန်ပေါင်က မေးလိုက်၏။

ဖေးထိုက်က...

'မြို့စားကြီး အိမ်ဂေဟာကိုပေါ့၊ ဒါဒီမှာ စာကောင်းပေကောင်းတွေ အများကြီး၊ မင်း နေပြည်တော်ကို မဆွားခင် ကြိုတင် လေ့လာထားလို့ ရတာပေါ့'

ကျွန်ပေါင်က...

'ဖြစ်ပါ့မလားဗျာ၊ ဟို...ချင်းချင်းဆိုတဲ့ မိန်းကလေးကြောင့် ကျွန်တော် စကောင်းကောင်း ဖတ်လို့ ရပါ့မလား'

ဖေးထိုက်က...

'ဒီအတွက် ဖိစီးရိမ်ပါနဲ့ ကွာ၊ ပညာရေးအတွက် ကြီးစားနေတဲ့ အချိန်မှာ မင်းကို ထယ်သူမှ မနှောင့်ယှက်ပါ'

၇၄ မိုးကျော်သူ

ဘူး။ သူလည်း ပညာတတ် မိန်းကလေး တစ်ယောက်ပါ။ ဒီ
လောက်တော့ နားလည်မှာပါ။

ကျုပ်တို့က အနည်းငယ် စဉ်းစားလိုက်၏။

သူသည် ချင်းချင်းအား ဘုကလန့် ပြောဆို၍ ထွက်လာ
ခဲ့ခြင်းဖြစ်သဖြင့် ယခု သူမနှင့် ထပ်၍ မျက်နှာချင်း ဆိုင်ရ
မည်ကို မရဲသလို ဖြစ်နေသည်။

သို့သော်...

သူသည် ချက်ချင်း၏ အစစ်မ မူကျင်းကိုတော့ တွေ့ချင်
နေသည်။

မူကျင်း၏ အပြုံးများက သူ့မျက်စိထဲမှ မထွက်။

သူက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချဉ်း...

ဘဝပဲဖြစ်ဖြစ် ဝါလိုက်သွားမယ်။ ချင်းချင်းနဲ့ငါ ဆက်
ဆံ့ရတာ အဆင်ပြေပေချင်မယ် မူကျင်းနဲ့ဆက်ဆံရတာ
ကော်းတယ်။ ငါလိုက်သွားမယ်။

ဟု ရင်ထဲ၌ ရေရွတ်လိုက်သည်။

...o...

စည်းရုံးခြင်း

မြင်းတစ်စီး ခရီးနှင့်လျက်ရှိသည်။
ကျောက်တစ်လုံးထောင်ထပ်၍ ဦးတည် ပြေးလွှားနေ
လေသည်။

မြင်းပေါ်တွင် အဘိုးအိုတစ်ယောက်က လိုက်ပါလာ
သည်။

အဘိုးအိုမှာ ရုပ်ဖျက်ထားသော ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီး
ဖြစ်သည်။

မြင်းကုန်းနီးဘေးတွင် အဝတ်အိတ်နှစ်လုံး ဘေးတိုက်
ချိတ်ဆွဲပါရှိသည်။

အဝတ်အိတ်တစ်လုံး၏အတွင်း၌ ရွှေတူးများထည့်ထား
သည်။

ကျန်တစ်အိတ်မှာ...

သူ့ကိုင်ဆောင်သောဓားကို အဝတ်ဖြင့်ပတ်လျက် ထည့်
ထားသည်။

ယခုကဲ့သို့ ကျောက်တစ်လုံးတောင်သို့ ဦးတည်၍ ခရီး
 နှင်နေခြင်းမှာ အဆိပ် ဓားသိန်းငှက်အား စည်းရုံးရန်ပင်
 ဖြစ်သည်။
 မကြာမီ...
 အဆိပ်ဓားသိန်းငှက်နေထိုင်ရာ ကျောက်လိုက်ကျရှေ့သို့
 ရောက်ရှိသွား၏။
 ထိုကျောက် အဆိပ်ဓားသိန်းငှက် နေထိုင်သည်ကို သူသိ
 လေသည်။
 ယင်းနေရာတွင်ဟ
 အဆိပ်ဓားသိန်းငှက်သည် အလွန်ပြင်းထန်သောအဆိပ်
 ပေါင်းစုံကို တီထွင်ဖော်စပ်ပြီး သိုင်းပညာများကို စဉ်ဆက်
 မပြတ်လေ ကျင့်၏။
 အများအပြင်တွင် တောလိုက် မုဆိုးကြီး ကျန်းအော်
 အဖြစ် ခံယူသားသည်။
 ပိုက်ဆံလျှင် ဘာမဆိုလုပ်သည့် ကြေးစားလူဆိုးတစ်ဦး
 ဖြစ်သည်။
 ဤသည်ကို ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးက သိရှိထားသည်။
 ထို့ကြောင့်လည်း...
 သူသည် ဤနေရာဆီသို့ ရောက်ရှိလာခြင်းပင် ဖြစ်လေ
 သည်။
 မြင်းခွာသံကြား၍ ကျောက်ကျအလွင်း လျှိုဂိုက်အဆိပ်
 စေးပော်စပ်နေသော မုဆိုးကြီးကျန်းအော် ကျအပြင်သို့
 ထွက်လာသည်။

မြင်းပေါ်က ဘယ်သူလဲဟေ့
 မုဆိုးကြီးကျန်းအော်က အလျင်ဦးဆုံး မေးလိုက်သည်။
 ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးက ကျမ်းတစ်ပတ်ပစ်၍ မြင်းပေါ်မှ
 ကျန်းအော်ရှေ့သို့ ခုန်လွှားလိုက်သည်။
 'ကောင်းလိုက်တဲ့ ကိုယ်ဖော့ပညာ
 မုဆိုးကြီးကျန်းအော်မှာ မိမိခရု ဖြည်းညင်းစွာကျလာ
 သည့် အဘိုးအိုအားကြည့်ပြီး ချီးကျူးလိုက်သည်။
 မြင်းပေါ်မှအဘိုးအိုမှာ လူငယ်ကစ်ဦးနှင့်မခြား လှုပ်
 ရွားလိုက်ပုံမှာ အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင်ဖြစ်နေ၍ ထိုအဘိုး
 အို၏ သိုင်းပညာနှင့်အတိုင်းပညာမှာ အဆင်မရှိမိကြောင်း
 ကျန်းအော် သိလိုက်သည်။
 'ဟဲ့...ဟဲ့ မင်းက ကြေးစားလူသတ်သမား အဆိပ်ဓား
 သိမ်းနက် မဟုတ်လား'
 အဘိုးအိုပုံစံ ရုပ်ဖျက်ထားသော ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးက
 ခြေပြင်ပေါ်ခြေချိသည်နှင့် ကျန်းအော်အား အမေးစကား
 ပြုလိုက်သည်။
 'ခင်...ခင်ဗျာ ကျုပ်ကိုသိနေတယ် ဟုတ်လား'
 ကျန်းအော်က အံ့ဩစွာ စကားဆိုလိုက်သည်။
 ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးက...
 'သိတာပေါ့ကွာ မင်းဟာ ငွေရရင် ဘာမဆိုလုပ်တဲ့
 ကြေးစားလူသတ်သမား အဆိပ်ဓားသိမ်းငှက်ဆိုတာ ငါ
 သိတာပေါ့'

၇၈ မိုးကျော်သူ

ကျန်းအော်က....

'ခင်ဗျားက ထယ်သူလဲ၊ ကျုပ်ဆီလာတာ ဘာကိစ္စလဲ ဆိုတာကို'

ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးက....

'ပြောမှာပေါ့ကွာ၊ ငါလာတာ ကိစ္စရှိလို့ပဲပေါ့၊ တစ် နည်းအားဖြင့် မင်းကို အလုပ်လာအပ်တာပါ'

ကျန်းအော်က....

'ပြောပါ'

ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးက....

'ဝေါဟာ ဟူမင်ဂိုဏ်းရဲ့ဂိုဏ်းချုပ် ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးပဲ ကျန်းအော်က အံ့ဩသွားသည်။

'ခင်ဗျားက ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီး ဟုတ်လား' ဟုတ်တယ်'

ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီး စကားဆက်ထိုက်သည်။

'မင်းရဲ့ဆရာ အဆိပ်ဘုရင်ကွမ်းလုံး ငါနဲ့က မိတ်ဆွေ တွေပဲ၊ သူမသေခင်က ငါ့ကိုပြောပြခဲ့လို့ သူ့တပည့်ဆီ အကူအညီလိုရင် သွားဆိုတာနဲ့ အခု ငါလာခဲ့တာစာ'

ကျန်းအော် ထဘောပေါက်နားလည်သွားသည်။

'ဪ...ခင်ဗျားက ကျွန်တော်ဆရာရဲ့ မိတ်ဆွေကို ပြောပါ...ကျွန်တော်ဘာကူညီရမလဲ၊ ကျွန်တော် ဆရာရဲ့မိတ် ဆွေဆိုတော့ ကျွန်တော်ကူညီရမှာပေါ့'

ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးက....

'မင်းဆရာက ငါ့ကိုပြောပြခဲ့တယ်၊ သူ့မှာ တပည့်တစ် ယောက်ရှိတယ်၊ သူ့ပညာတွေ သူ့တပည့်ကို အကုန်အင် ကြားပေးထားတယ်၊ ဒီမှာ မုဆိုးကြီးအဖြစ် နေထိုင်ပြီး အဆိပ်ပညာ သိုင်းပညာတွေ လျှို့ဝှက် တီထွင်ဖော်စပ်နေ တယ်၊ သူ့တပည့်လုပ်တဲ့လုပ်ငန်းတိုင်း မအောင်မြင်ဘူးဆို တာ မရှိဘူး၊ သစ္စာရှိတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း....

ကျန်းအော်က

'ခင်ဗျား ကျုပ်အကြောင်း အတော်သိထားတာပဲ၊ ဆို စမ်းပါလေ....လာရင်းကိစ္စအကြောင်းကို....'

ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးက....

'ငါ့မှာ အခက်အခဲတစ်ခု ဖြစ်နေတယ်၊ တခြားတော့ မဟုတ်ဘူး၊ ငါ့လုပ်ငန်းကို နောင်ယက်ဖျက်ဆီးနေတဲ့လူတစ် ယောက်ရှိတယ်၊ အဲဒီလူကို လုပ်ကြံပေးဖို့စာ'

'မင်းအတွက် ထိုက်ထိုက်တန်တန် ငါ့စိတ်ထားပါတယ်' သူသည်ပြောပြီး မြင်းကုန်းနီးတွင် ချိတ်ဆွဲ၍ထားသော အဝတ်အိတ်ကို သွားယူလိုက်သည်။

ထို နောက်....

အဝတ်အိတ်ကို မြေပြုလှိုက်ပြီး....

'ရော...ဒီဟာ စရန်တစ်ခဲာကပဲ၊ ငါပြောတဲ့ကိစ္စ အောင် ခြင်ရင် ကျန်တစ်ဝက်ထပ်ပေးမယ်'

အဝတ်အိတ်အတွင်း ရှေ့တူးရွှေခဲများ ထောင်းဝင်းလွှက် ပေါ်လာသည်။

၈၀ မိုးကျော်သူ

ကျန်းအောင်မှာ ရွှေမျှားကိုမြင်သည်နှင့် လောဘရမ္မက် တစ်ချို့သွားကြောင်း သူ၏မျက်နှာသိကြည့်ရုံနှင့် သိသာလှ ပေသည်။

သူက...

ရပါတယ်...သည်တို့က ကျုပ်အတွက် ထမင်းစား ရေ ထောက် အသေးအမွားပါ။ မခက်ခဲပါဘူး။ ပြောပါ... ကျုပ်အတတ်ရယ် လူကို...

အဟမ်း

ဟူမင်ဆိုင်ဆရာကြီးသည် ချောင်းတစ်မျက်ဟန်လိုက်ပြီး နောက်...

ဖေးထိုက်...ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိ ဖေးထိုက်၊ ကျန်း စီးမြို့က မြို့စားကြီးခဝဟာရဲ့ အခန့်ကံဘက်တန်းလျားမှာ နေထိုင်တယ်။ သူ့မှာ အပုံစင်စေ့လည်း ရှိတယ်။ ဒါပေ မယ် သူတစ်ဦးတည်းကိုပဲ မင်းသတ်ရမှာ။ သူသေရင်ပြီးရော သူ့ကံရှင်းပြီးရင် ကျန်တစ်ခက်ကို အခုလိုမျိုး ကျုပ် ဆပ် ပေးမယ်။

ဟုတ်ပြီ...ကျုပ်လက်ခံတယ်။ သုံးရက်အတွင်း သူသေ စေရမယ်လို့ ကျုပ်ကတိပေးတယ်။

အဆိမ့်အေးသိမ်းငှက်သည် ခံပ်ပြတ်ပြတ် ပြန်ပြောလိုက် လေသည်။

ကံ ဒါဆို ကျုပ်သွားတော့မယ်။ လုပ်ငန်းအောင်မြင် အောင်လုပ်ပေးပါ။ ကျုပ်ဘက်က ကတိ ပျောက်စေရပါဘူး စိတ်ချ။

ဟူမင်ဆိုင်ဆရာကြီးမှာ စကားဆုံးသည်နှင့် နောက်သို့ ချမ်းတစ်ချက်မစ်လိုက်ရာ...

မြင်းကုန်းနှီးပေါ် မတ်တတ်ရပ်မိ၍သွားသည်။

ထို့နောက်...

မြင်းပေါ် လျှောချဆိုင်လိုက်ပြီး မြင်းဇက်ကြီးကိုဆွဲ၍ အတင်းအုန်းစိုင်းစီးနှင်း၍ ထွက်ခွာသွားလေသည်။

၀

အနက်ရောင်သိုင်းလမား၊ သိုင်းဂိုဏ်းများအား ဥပဒေ
အောင်အတွင်း လျှို့ဝှက်စုံစမ်းဖော်ထုတ် အရေးယူချေမှုန်း
နေသောသူ။

သူသည် အဆိပ်ခါးသိမ်းငှက်အကြောင်း ယခင်ကတည်း
က စုံစမ်းသိရှိ၍ထားသည်။

ယခု...

သူတို့နှစ်ယောက်သည် ထိပ်တိုက် ရင်ဆိုင်ဆုံတွေ့ရန်
အကြောင်းပေါ်လာသည်။

ကျန်းစီးမြို့ မြို့စားကြီး၏အိမ်ဖော်တစ်ယောက်မှတစ်ဆင့်
အာတစ်စောင် လူဆိုးထိန်းဖေးထိုက်ထံ ရောက်ရှိလာသည်။

စာပါအကြောင်းအရာမှာ-

ဖေးထိုက်...

မင်းနဲ့ငါ မနက်ဖြန်နံနက် (၁၀) နာရီ မြို့စွန့်
မှာတွေ့မယ်၊ မဆိုသု ခေါ်မလားနဲ့။ သူရဲကောင်း
ဖီသစ္စာ တစ်ယောက်ချင်းတွေ့မယ်

အဆိပ်ခါးသိမ်းငှက်

ဖေးထိုက်သည် စာကိုဖတ်ရှုပြီး ပြုံးလိုက်သည်။

'ဆရာဖေးထိုက် ဘာရေးထားတာလဲ'

သူ၏ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက်ဖြစ်သူ ရှောင်ကျိ မေးလိုက်
သေးသည်။

စိန်ခေါ်သောစာ

အဆိပ်ခါးသိမ်းငှက်...

အဆိပ်ပညာ၊ ခါးပညာ ထူးချွန်ထင် မြက်သော ကြေး
စားသိုင်းသမား...

အများအပြင်တင် မုဆိုးကျော်ကျန်းအော် အယောင်
ဆောင်ထားသူ လျှို့ဝှက်ကြေးစား၊ ဗွာရိုက် လျှို့ဝှက်သိုင်း
သမား...

တွေ့လျှင်ပြီးရော ဘာမဆိုလုပ်ကိုင်သူ။

ဖေးထိုက်...

အဖြူရောင်သိုင်းလမား...

ဥပဒေတက်တော်သား...

လျှို့ဝှက်သောက်လှမ်းရေးသမား...

သိုင်းပညာထူးချွန်သူ...

ဖေးထိုက်က....

‘ဟူမင်ဂိုဏ်းချုပ်က ငါ့ကို ကြေးစားလူသတ်သမားနဲ့ ပေးတော့ပုံရတယ်၊ ကြေးစားလူသတ်သမား အဆိပ်ခါးသိမ်း ငှက်က ချိန်းဆိုတဲ့စာပဲ မင်းတို့ဖတ်ကြည့်’

ရှောင်ကျိက စာကိုဖတ်လိုက်ပြီး....

‘အင်း...ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးက ဆရာဖေးထိုက်ရဲ့ လက်စွမ်းကို သိချင်လို့ ကြေးစားငှားပြီး စမ်းသပ်တဲ့ သဘောနဲ့ တူတယ်’

ဟု မှတ်ချက်ချလိုက်၏။

ဖေးထိုက်က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘အေး...ဟတ်တယ်၊ ဟူမင်က လူလည်း ငါနဲ့ဘယ်မှာ လာပြီး ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်တွေ့မှာလဲ၊ သူ့လုပ်ငန်းကို ငါက အနှောင့်အယှက် ပေးနေတော့ ကြေးစားငှားပြီး ငါ့ကို အမြတ်ရှင်းမှာပေါ့...’

‘ဒီပုံမှာ ကြေးစားက နိုင်သွားလဲ သူ့အတွက်အမြတ်ပါ၊ မနိုင်လဲ ငါ့အစွမ်းကို သူ့သိရမယ်လေ၊ ဟင်း...ဟင်း အကြံကတော့ မဆိုးဘူး’

‘ဆရာဖေးထိုက်...ဘာလုပ်မယ် စိတ်ကူးထားသလဲ’

‘ဟား...ဟား...ဟား မင်းတို့ ငါ့အတွက် မပူပါနဲ့၊ ငါ သွားလိုက်ပါမယ်၊ မင်းတို့ ဒီမှာပဲ နေခဲ့ကြ’

သူသည် လက်သီးစာစဖက်ကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ် လိုက်ပြီး....

‘တွေ့ကြသေးတာပေါ့...သိမ်းငှက်ရယ်၊ ငါကလဲ မင်းကို တွေ့ချင်နေတာနဲ့ အတော်ပဲ’
ဟု ပြောလိုက်လေတော့သည်။

.....

နောက်တစ်နေ့....

နံနက်ပိုင်း....

ရာသီဥတုမှာ သာယာလျက်ရှိ၏။

နေရာကား....

ကျန်စီးမြို့စွန်း

လေနှအေးမှာ တဟူးဟူး တိုက်ခတ်လျက် နေသည်။

မြို့စွန်း မြေကွက်လပ် နေရာမှာ လူနှစ်ဦး မျက်နှာချင်း ဆိုင်လျက်ရှိ၏။

တစ်ဦးမျက်နှာ တစ်ဦး မစိတ်မသန် စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့် လျက်ရှိသည်။

လေတိုက်ခတ်မှုကြောင့် နှစ်ဦးစလုံး၏ဝတ်စုံများ တဖျပ် ဖျပ် လှုပ်ခတ်လျက်ရှိ၏။

အဖြူရောင်ဝတ်စုံကို ထက်အောက်ဆင်တူ ဝတ်ဆင်ထား သော လူတစ်ဦး၏ ကျောတွင် ရတနာ စီခြယ်ထားသော ဓားတစ်လက်ကို လွယ်ထားသည်။

ဂဏ် မိုးကျော်သူ

ကျွန်တစ်ဦးမှာ အညှိရောင် ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားလေသည်။

သူ၏ ကျော၌လည်း ဆောင်ခားတစ်လက် ရှိနေလေသည်။

အဖြူရောင်နှင့် လူမှာ ထောက်လှမ်းရေး အရာရှိ ဖေးထိုက်ပင် ဖြစ်သည်။

သူသည် ယခုအခါ လူဆိုးထိန်း ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားခြင်း မရှိ။

အပြင်ဝတ်စုံမှာ ဝတ်ဆင်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

အညှိရောင် ဝတ်စုံရှင်မှာ အဆိပ်ခား သိမ်းငှက်မင် ဖြစ်လေသည်။

တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာ တစ်ဦးကို တစ်ဦး မနှိတ်မသွန်စူးစိုက်ကြည့်နေဆဲပင်။

ထိုစဉ်...

တိတ်ဆိတ်မှုကို စတင်၍ ပြိုင်လိုက်သူမှာ အဖြူရောင်ဝတ်စုံရှင် ဖြစ်သည်။

'အဆိပ်ခား သိမ်းငှက်၊ မင်းတို့ကို ဘာဖြစ်လို့ ချိန်းတာလဲ'

ဟ မေးလိုက်သည်။

'ဟား...ဟား...ဟား'

အညှိရောင်ဝတ်စုံရှင်က အော်ဟစ်၍ ရယ်မောလိုက်တော့သည်။

ထို့နောက်...

'မင်းကို သတ်မလို့'

ဖေးထိုက်က...

'ဘာကြောင့် သတ်ချင်တာလဲ'

အဆိပ်ခား သိမ်းငှက်က...

'မင်းမရှိမှ ဖြစ်မှာမို့လို့'

'ဟား ဟား ဟား'

ယခုတစ်ဖန် အဖြူရောင်ဝတ်ထံမှ ရယ်မောသံ ထွက်သွားသည်။
သူက ရယ်မောလိုက်ပြီး...

'လက်စသတ်တော့ မင်းက ယုတ်မာသောက်ကျွန်တဲ့ လူယုတ်မာ ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးရဲ့ လက်ကိုင်တုတ် ဖြစ်နေပါလား'

သူက ဆက်ပြောသည်။

'အပြစ်မဲ့တဲ့ ပြည်သူ့တွေကို နည်းမျိုးစုံနဲ့ လုယက်သတ်ပြတ်၊ အမျိုးမျိုး နှိပ်စက်တဲ့ လူသတ်ကောင်ရဲ့ လက်ပါးစေ ဖြစ်နေတာ့ မင်းဟာ အလကားကော်ငံပဲ'

'မင်းဘာပြောတယ်'

သိမ်းငှက်က ခေါ်သတကြီး အော်လိုက်၏။

ဖေးထိုက်က...

'ဟုတ်တယ်၊ ကိုယ်တစ်ထားတဲ့ သိုင်းပညာရှိမှ အားမနား၊ ဝေ့ပြေးရာ၊ ပြည်သူတွေရဲ့ မက်နှာကို မသောက်၊ မင်းကိုယ်ကိုယ်ကို မချွတ်ဘူးလား'

ဘာ

ဖေးထိုက်၏စကားကြောင့် သိမ်းငှက်ဒေါသများ အဟုန် ပြင်းစွာ ထွက်လာကြသည်။

သူသည် ဖေးထိုက်အား စူးစူးရဲရဲ ကြည့်ပြီး....

ဟေ့ ကောင်...မင်းအပိုတွေ ပြောမနေနဲ့၊ ငါက ငါ့ အလုပ်ငါ့လုပ်တာ၊ ငွေရပြီး ခိုင်းတာ လုပ်ရမှာက ငါ့ရဲ့ အလုပ်ပဲ

ဖေးထိုက်က....

ငွေရရင် ပြီးရောတဲ့လား၊ မင်းရတဲ့ ငွေတွေက ပြည်သူ့ တွေ မျက်နှာညှိပေါက်ကြီးငယ် ကျွေးတဲ့ ငွေတွေပဲဆိုရဲ့ အသက်အိုးအိမ် စည်းစိမ်အားလုံး ပျက်စီးမှု ရထားတဲ့ ငွေ တွေကဲ့၊ ဒီငွေတွေကို မင်းက မက်ပြီး ငါ့ကို သတ်မလို့ ပေါ့ လေ....

မင်းတာ လမ်းမှားကို အကြီးအကျယ် ရောက်နေပါ လား၊ မင်းအတွက် ငါတစ်ခုပြောမယ်၊ ငါ့ဟာ အဖြူရောင် သိုင်းသမား၊ တိုင်းပြည်နဲ့ လူမျိုးအတွက် သစ္စာရှိတဲ့ ဖန် ထမ်းတစ်ယောက်၊ မင်းငါ့ကို သတ်နိုင်ခဲ့ရင် တိုင်းပြည်က လူကောင်းတစ်ယောက် ဆုံးရှုံးမှာပဲ၊ မင်းအတွက်ရော ဘာ အကျိုးရှိမှာလဲ၊ မင်းကို ခိုင်းတဲ့လူက ဘယ်သူလဲ....

ပြည်သူ့ကို ခုက္ခပေးနေတဲ့ အနက်ရောင် သိုင်းဂိုဏ်းခေါင်း ဆောင်၊ ပြည်သူ့ဆီက လုယက် သတ်ဖြတ်ထားတဲ့ ငွေတွေ မင်းကို ဝေးပြီး ပြည်သူ့ကို သစ္စာဖောက်ခိုင်းတာ၊ ငါ့ကို မင်းစဉ်းစားမိရဲ့လဲ.....

မင်းလို သိုင်းသမားကောင်း တစ်ယောက်ရဲ့ အသက် အလဟဿ အဆုံးအရှုံးမခံချင်ပါနဲ့ တိုင်းပြည်နဲ့ လူမျိုး အတွက် မင်းတတ်တဲ့ပညာနဲ့ အားပြုလိုက်စမ်းပါ၊ အမြင် မှန် ရစမ်းပါကွာ

အဆိပ်ခား သိန်းငှက်က....

ဟေ့ ကောင်၊ မိကျောင်းမင်း ရေခင်းလာပြုပြီး တရား ဟောမနေနဲ့ သတ္တိရှိရင် ခားထုတ်ပြီး တစ်ယောက်ချင်း ရှင်ဆိုင်လိုက်ပါ၊ ငါတစ်ဖက်သတ် အနိုင်မယူခင်အုံး၊ တရား သဖြင့်ဘဲ ငါအနိုင်ယူလိုတယ်

အဆိပ်ခားသိန်းငှက်က အော်ငေါက်၍ ပြောလိုက်လေ သည်။

ဖေးထိုက်မှာ ဂရုမစိုက်ဘဲ လေးနက်တည်ကြည်စွာဖြင့် ဆက်ပြောပြန်သည်။

ကျုပ် သတင်းကြားတာတွေ ပြောရဦးမယ်၊ မင်းက ဒီအနက်ရောင်သိုင်းဂိုဏ်း လူယုတ်မာ ဟုမင်သိုင်းဆရာကြီး အကြောင်း မသိဘူးလား၊ သိရင် မရှက်ဘူးလား၊ ပြည် သူ လူထုရဲ့ အကျိုးစီးပွားကို တစ်ဖက်တစ်လမ်းက ကာ ကွယ်ရမယ့် အစား၊ မင်းက ငွေရရင် ပြီးရော လက်ခံလိုက် ရသလားဗျ၊ သိုင်းသမားလူစွမ်းကောင်းဆိုတာ သိုင်းပညာ ကို သင်ယူတယ်ဆိုကတည်းက မိမိနိုင်ငံနဲ့ လူမျိုးအကျိုးကို သယ်ပိုး ထမ်းဆောင်ပါမယ်လို့ ကတိပြုထားရတယ်၊ လေ မင်းက အခု ပြောင်းပြန် ဖြစ်နေတယ်၊ မျိုးချစ်စိတ်မရှိတဲ့ အတိုင်းပဲ

အဆိပ်ခါး သိန်းငှက်မှာ စာသောပပေါက်တဲ့ ခေါင်း
မှာစုနှင့်ပင်....

ရွှမ်း....

ခနဲ အသံမြည်စွာ ဆောင်ခါးကို ဆွဲထုတ်လိုက်လေ
သည်။

ဟေ...ဖေးထိုက်၊ မင်း ငါ့ကို နိုင်မှာပဲ၊ စကားဆက်
ပြောပေတော့ ငါ့ရှူးရင် မင်းပြောတဲ့ စကားအတိုင်း ငါ
လိုက်နာမယ်၊ အေး...ငါ့နိင်စို့ကတော့ မင်းအသတ်ခံပြီ
သာ မှတ်ပေတော့

တု ပြောလိုက်သည်။

ဖေးထိုက်က ခေါင်းကို တစ်ချက် ဆတ်ခနဲ ညိတ်လိုက်
ပြီး....

‘ကောင်းပြီလေ မင်းကတိတည်ပါစေ’

ဖေးထိုက်ကလည်း စကားဆုံးသည်နှင့်....

ရွှမ်း....

ကနဲ ရတနာ ကျောက်စီခါးကို ခါးအိပ်အတွင်းမှ အဲ့
ထုတ်လိုက်သည်။

နေရောင်ခြည် အောက်တွင် ရတနာ ကျောက်စီခါး၏
အသွား ပြုံးပြက်လင်းလက်၍ သွားသည်။

‘ကောင်းလိုက်တဲ့ခါး’

အဆိပ်ခါးသိန်းငှက်က တအံ့တလျာဖြင့် ရေရွတ်လိုက်ပြီး
စတင်ကိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

‘ယား....’

‘ချမ်း....’

ခါးနှစ်လက် လေထဲပြင်းထန်စွာ ထိခတ်မိသွားသည်နှင့်
မီးပွင့်ထွက်သွားလေသည်။

ဖေးထိုက်မှာ စမ်းသပ်သည့်အနေဖြင့် ခါးကို အတွင်း
အား ထည့်မထားပေ။

ထိုနေ့က....

အဆိပ်ခါးသိန်းငှက်၏ခါး မည်သို့မျှဖြစ်မသွားခြင်းဖြစ်
သည်။

‘ချမ်း....’

‘ထန်း....’

ထပ်မံ၍ ခါးချင်း ထိတွေ့သွားပြန်သည်။

ဖေးထိုက်မှာ တဆိပ်ခါးသိန်းငှက်၏ အဆိပ်များသုတ်
လိမ်းထန်သဖြင့် ခါးချက်မထိစေရန် သတိထား၍ နေရ
သည်။

နောက်တစ်ကြိမ်တွင်....

ဖေးထိုက်က လေထဲခနဲလွှားထက်ပြီး ရတနာကျောက်စီ
ခါးကို အောက်မှ မင်ဆွဲယူလိုက်သည်။

‘ဝစ်....’

‘ယား....’

သိန်းငှက်ကလည်း အလျင်ကျမြန် ခနဲလွှား၍ ရှောင်
တိမ်းသွား၏။

သိန်းငှက်မှာလည်း အဆင့်မြင့် သိုင်းသမားပင်ဖြစ်လေ
ထို့ကြောင့်....

အပြန်အလှန် တိုက်ခိုက်နေရသည်။
နှစ်ဦးသားမှာ မျက်နှာချင်းဆိုင် တိုက်ခိုက်နေကြလေ
သည်။

တစ်ခါ သိန်းငှက်မှာ ယခုတစ်ကြိမ်၌ အတွင်းအားကို
အပြည့်တည့်၍ ဖေးထိုက်ထံ လွှားခနဲ ခုန်ဝင်ပြီး ကြမ်း
ကြမ်း ရမ်းရမ်း တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

‘ထန်း...’
‘ထန်း...’

ဖေးထိုက်မှာ အဆိပ်ဓားသိန်းငှက် မည်မျှပင် ကြမ်း
ကြမ်း ရမ်းရမ်း တိုက်ခိုက်၍နေသော်လည်း သူ၏ ရတနာ
ကျောက်စီဓားအား အတွင်းအား အနည်းငယ်သာထည့်၍
ခုခံပြီး ရှောင်တိမ်းလျက်နေ၏။

‘ယီး...ယား...’
‘ထန်း...ထန်း’

ဖေးထိုက်မှာ....
ယခုအချိန်ထိ သူ၏ ရတနာကျောက်စီဓားကို အတွင်း
အား အနည်းငယ်သာ ထည့်ပြီး ခုခံ၍ ရှောင်တိမ်းနေ
ဆဲပင်....။

အတွင်းအား အပြည့်အဝသုံးတိုက်ခိုက်လျှင် အဆိပ်
ဓားသိန်းငှက်အား အချိန်အနည်းငယ် အတွင်းမှာ အနိုင်ယူ
နိုင်မည်ဖြစ်သည်။

သို့သော်...။

သူသည် ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခု ရှိသဖြင့် အလိုက်သင့်ပင်
အလျော့ပေး တိုက်ခိုက်နေခြင်းဖြစ်သည်။

ဓား ဓားချင်း ထိခိုက်မိ၍ နေရောင်မှာပင် မီးပွင့်ထွက်
၍ အစွေ့များပင် ထွက်၍နေသည်။

တိုက်ခိုက်မှု အနေအထားမှာ သိန်းငှက်က အတွင်း
အား အကုန်သုံးပြီး အငြိုးကြီးစွာဖြင့် တိုက်ခိုက်နေသော်
လည်း ဖေးထိုက်ကို မနိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့်....

သူသည် ဉာဏ်နီ ဉာဏ်နက်ထုတ်၍ တိုက်ခိုက်ရင်း
တန်းလန်း ထက်တစ်ဖက်ကို အင်္ကျီအိတ်အတွင်း နှိုက်ထုတ်
စေ ယမ်းလိုက်သည်။

‘ဝှစ်...ဝှစ်...ဝှစ်’

လက်နက်ပုန်းများ လွင့်စင်လာ၏။

ဖေးထိုက်မှာ အဆိပ်ဓားသိန်းငှက်ကို မျက်ခြေ မပြတ်
ကြည့်၍ နေ၏။

ယင်းကြောင့်....

သိန်းငှက်က လက်တစ်ဖက် အိတ်အတွင်း နှိုက်ယူလိုက်
သည်နှင့် သူသည် ရုတ်ခြည်း မြေပြင်ပေါ် အိပ်လဲချလိုက်
ကာ....

အထက်မှ တရပ်ပကျရောက်လာသော အဆိပ်သံချွန်
လက်နက်ပုန်းကို စကောစိုင်း လေး ခြာဖြတ်သိုင်းကွက်ဖြင့်

အဆက်မပြတ် ရုတနာကျောက်စီစားကို ဝေယမ်းပစ်လိုက်
သည်။

‘ဝိုး...ဝိုး...ဝိုး’
‘ထန်း ထန်း ထန်း’

အဆိပ်လက်နက် ဆူးချွန်များ အားလုံး ဘေးသို့ လွှင့်စင်
ထွက်သွားပြီး...

ဖေးထိုက်သည် ဓားကို လေထဲ တရစပ် ဝှေ့ယမ်းနေ
သည်။

သူသည် မြေပြင်အား ခြေဖြင့်တန်၍ လေထဲသို့ တစ်ပတ်
ကျွမ်းပစ် ထွက်ကာ ခပ်လှမ်းထွမ်း နေရာသို့ ပေါ့ပါး ညင်
သာစွာ ကျရောက်သွား၏။

သိမ်းငှက်မှာ သူ၏ လှုပ်ရှားမှုကို ကြည့်ပြီး အထူးပင်
အံ့ဩမိသည်။

သူ့မှာ သိမ်းငှက် ပစ်လွှတ်လိုက်သည့် လက်နက်ပုန်းတို့
ထိမှန်ခြင်း မရှိပေ။

သိမ်းငှက်က ထပ်မံ၍ ခုန်လွှား တိုက်ခိုက် လာပြန်လေ
သည်။

‘ထန်း ထန်း ထန်း’
‘ဖေးထိုက်ကလည်း ပြန်၍ တိုက်ခိုက်လိုက်၏။’

‘ချွမ်း ချွမ်း ချွမ်း’
ဓားကွက် ခြောက်ဖက် ကျော်လာခဲ့ပေပြီ။

နေ့မုန်းတည့်၍ လာသည်။

ပူပြင်းသော နေရောင်ခြည် အောက်တွင် ဓားရောင်များ
တဝင်းစင်း တလက်လက် ထွက်ပေါ်နေသလို ဓားနှစ်လက်
ထိလိုက်တိုင်း အသံမြည်ဟိန်း၍ အခိုးအငွေ့များ ထွက်နေ
သည်။

သိမ်းငှက်မှာ ထိပ်တန်း အဆင့်မြင့် ဓားသမားတစ်ဦး
ဖြစ်သည်။

သူ၏ ဓားချွန်များမှာ လေအဟုန် ကြီးမားပြီး ထက်
မြက်၍ ကြောက်စရာကောင်း၏။

ဘော်ရိုတန်ရုံ သိုင်းသမားဆိုလျှင် အနိုင်ယူသွားနိုင်ပြီ
သည်။

သို့သော်...

ယခု သူတွေ့ဆုံနေရသည့်မှာ သာမန်သိုင်းသမားမဟုတ်
အဆင့်မြင့် သိုင်းသမား ဖေးထိုက်

ထိပ်တန်းသိုင်းပညာများ တတ်မြောက်ထားပြီး ရုတနာ
ကျောက်စီစားကို ပိုင်ဆိုင်ထားသူ။

ထို့ကြောင့်...

သူ့ကို အဆိပ်ဓားသိမ်းငှက် အနိုင်မရနိုင်ခြင်း ဖြစ်လေ
သည်။

ဖေးထိုက်မှာ သိုင်းပညာ သာသော်လည်း အဆိပ်ဓား
အထိရန်ကိစ္စ သတိထားနေရ၏။

ဓားငေ တိုးလံများ တဟူဟူ တဝှီးဝှီး ထွက်ပေါ်နေ
သည်။

အဆိပ်ခါးချက်တို့မှာ ဖေးထိုက်အား မည်သို့မျှ မထိနိုင်
အောင် ပြစ်နေ၏။

တော်ဆင့်ပေပြီ။

သူသည် ယခုထက် ရေရှည် အချိန်မဆွဲတော့ပါ။

သူက အတင်းအားများ စုစည်း၍ ခားသို့ ပို့လွှတ်ပြီး
တိုက်စစ်အဟုန် မြှင့်တင်လိုက်၏။

ကြောက်စမနားလိလိ ထိုးနှက်တိုက်ခိုက်လာသော အဆိပ်
ခါး သိမ်းငှက်၏ ခါးချက်ကို ဖေးထိုက်က ရတနာကျောက်
စီခါးဖြင့် အားထည့်၍ တန်ပြန် ရိုက်ထုတ်လိုက်ရာ...

‘ထန်း’

‘ခန်း’

ခါးနှစ်လက် အရှိုန်အဟုန် ပြင်းထန်စွာ ရိုက်ခတ် မြည်
ဟိုင်း၍ သိမ်းငှက်မှာ လက်တစ်ခုလုံး ထုံကျဉ်သွားပြီး ခါး
မှာ လွှတ်ထွက် ကျသွား၏။

ကစ်ဆက်တည်း....

သူက သိမ်းငှက်အနီးသို့ ရွှေ့လျား၍ လူချင်း ပူးကပ်ပြီး
ရွှင်ဝကို ခူးဖြင့် တိုက်ချပစ်လိုက်၏။

အင့်

ဝန်း

သိမ်းငှက်မှာ ဝမ်းဗိုက်ကို ခူးချက်ထိမုန်ပြီး မချိမဆန့်
အော်ဖိတ် ညည်းညူလိုက်၏။

သိမ်းငှက်မှာ အံ့ကြိတ်ပြီး လက်တစ်ဖက်က ဗိုက်ကိုနှိပ်
၍ ဖေးထိုက်အား အစိုက် ရုတ်တရက် ကျွေးညှစ်ဆန်

တန်းလိုက်ပြီး သိမ်းငှက် တစ်ကောင်သာ ခုန်ပျံလိုက်တော့
သည်။

သူသည် အတော်ပင် ဒေါသထွက်သွားပုံရ၏။
စာယဉာ ခြေပြန်ကန်ချက်များဖြင့် ဖေးထိုက်အား တရ
စပ် တိုက်ခိုက်လေ၏။

ဖေးထိုက်မှာ ရှောင်တိမ်းရင်းနှင့် လက်တွင်းမှ ခါးကို
ခါးအိမ်အတွင်း ထည့်လိုက်၏။

ထိုအခါ...

သိမ်းငှက်မှာ ဒေါသပိုထွက်သွား၏။

ဖေးထိုက်က မိမိခါးကို ခါးအိမ် အတွင်း ထည့်လိုက်
ခြင်းမှာ တမင်ပင် လက်နက်မဲ့ခြင်း ညီမျှသွားရန် ပြစ်လေ
သည်။

သိမ်းငှက်မှာ ဒေါသထွက်ရင်း ဖေးထိုက်အား အတင်း
ပင် ဖိ၍ တိုက်ခိုက်နေသည်။

‘စစ်...’

‘ဝိုး...ဝိုး’

ဖေးထိုက်က တိုက်ခိုက်လာသမျှ ခြေကန်ချက်များကို နွဲ့
ကာ ယိမ်းကာဖြင့် လှပစွာ ရှောင်တိမ်းလိုက်ပြီး ...

‘ယား’

ဟု အော်၍ ခြေပြန်တစ်ချက် ပေးလိုက်ရာ...

အင့်

ခြေဖျားကန်ချက်မှာ သိမ်းငှက်၏ မျက်နှာကို ထိမိသွား
ပြီး အင့်ခနဲအော်၍ လဲကျသွားသည်။

၉၀ မိုးကျော်သူ

လဲကျနေရာမှ သိမ်းငှက်သည် အိတ်အတွင်းမှ လက်နက်ပုန်းများ ရုတ်တရက် နှိုက်ထုတ်၍ ပစ်လွှတ်လိုက်၏။

ဝစ်...။

ထောက်

ခွမ်း

ဖေးထိုက်က ဘယ်လက်ဖြင့် ဓားကို ဆွဲမြှောက်ပြီး ယမ်းထုတ်လိုက်ပြီ လက်နက်ပုန်း အဆိပ်သိဆူးခွန် တစ်ချောင်း အဖေးသို့ လွင့်စင်ထွက်သွားသည်။

သိမ်းငှက်မှာ ထိုမျှနှင့် မရပ်သေးချေ။

လဲကျနေရာမှ ခုန်ထပြီး အင်္ကျီစလက်ကို ရမ်းခဲထုတ်လိုက်ပြန်သည်။

ဝိုး ဝိုး ဝိုး

အတော်ပင် ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းလှသည့် အဆိပ်လက်နက်ပုန်းလေးများ တစ်ဖုတ်တုတ်ချင်း ဖေးထိုက်ထဲပျံ၍ သွားပြန်သည်။

သူက ရတနာကျောက်စီဓားကို ဆွဲထုတ်ပြီး အလျင်အမြန်ပင် လေထဲ နှင့် ယမ်းလိုက်ရ၏။

ထန်း...ထန်း...ထန်း

အဆိပ်လက်နက်ပုန်းလေးများ လွင့်စင်ထွက်၍ သွားပြန်သည်။

ရုတ်ခြည်းငင်...

ဖေးထိုက်က သိမ်းငှက်၏ခေါင်းပေါ် အတွင်းအား နေထိုင်းဖြင့် ခုန်လွှား ကျော်လွှားတက်လိုက်သည်။

သိမ်းငှက်က လက်ဖြင့်ကာလိုက်သော်လည်း နောက်ကျသွားလေသည်။

ဖေးထိုက်၏ ဓားဦးက သူ၏နောက်ကျောက်ကို ထောက်ထားပြီးဖြစ်သည်။

အ...

ကိုင်း...သိမ်းငှက်...ခင်ဗျားရှုံးပြီ

ဖေးထိုက်က နောက်ကျောက်ကို ထောက်ထားသော ဓားဦးခွန်ကို ဖိရင်းပြောလိုက်သည်။

ဓားဦးခွန်ထိပ်ဖျားမှာ သိမ်းငှက်၏ နောက်ကျောက်စားဝင်နေ၍ သူသည် အတော်ပင် ထိထဲလန်တုန်လှုပ်၍ သွားသည်။

မျက်နှာမှာ သွေးရောင်ပင်မရှိအောင် ဖြူဖွေး၍ သွားလေသည်။

နဖူးမှ ချွေးပေါက်များ သီးထွက်၍လှူသည်။

သူသည် စကားတုန်တုန်ယင်ယင်ဖြင့် ဖေးထိုက်ပြားပြောလိုက်သည်။

ဟုတ်...ဟုတ်ပါတယ် ဆရာဖေးထိုက်၊ ကျုပ်ရှုံးသွားပါပြီ။

တုသည် ယောက်ျားပီပီဝန်ခံလိုက်သည်။

ဖေးထိုက်က တည်ကြည်သောမျက်နှာထားဖြင့်...

ကိုင်း...ခင်ဗျားပေးခဲ့တဲ့ ကတိအတိုင်း အခုအချိန်က စပြီး တိုင်းပြည်နဲ့လူမျိုးအတွက် ခင်ဗျားတတ်ထားတဲ့ သိုင်းပညာကို အသုံးချရလိမ့်မယ်၊ မျိုးချစ်သိုင်းသမားတွေကို ကူညီရမယ်...

မကောင်းသူပယ် ကောင်းသူကိုကယ်ရမယ်၊ ပြည်သူတွေ အေးချမ်းသာယာစွာ နေထိုင်ရေးအတွက် ခုစရိုက်သမား တွေကို ချေမှုန်းသုတ်သင်တဲ့ လုပ်ငန်းတွေမှာ ကျုပ်နဲ့အတူ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရမယ်၊ ခင်ဗျားသဘောတူပြီ မဟုတ်လား။

သူက ခေါင်းညိတ်ရုံ... ကျုပ်...အခုချိန်ကစပြီး ကြေးစားခုစရိုက်ဘဝကို စွန့်လွှတ်လိုက်ပါပြီ၊ အဖြူရောင်သိုင်းသမား ဘဝကို ခံယူပြီး ခင်ဗျားနဲ့ ပါဝင်ကူညီဆောင်ရွက်ပါတော့မယ်။

ဟု လေးလေးနက်နက် ကတိစကား ပြောကြားလိုက်လေသည်။

ထို့နောက်... ဖေးထိုက်သည် ဘေးကို ချက်ချင်းပင် ရုပ်သိမ်းလိုက်ပြီး ဓားအိမ်အတွင်း ထည့်သိမ်းလိုက်သည်။

ဝမ်းသာပီတယ်ဗျာ၊ ခင်ဗျားအခုလို အမြင်မှန်ရတာကို ဝမ်းသာမဆုံးပါဘူး၊ ကျုပ်နဲ့အတူ ပြည်သူ တစ်ရပ်လုံး ခင်ဗျားကို ကောင်းချီးပေးပြီး လက်ကမ်းကြိုဆီနေမှာပါ၊ အင်မတန် ဖော်လာရိုက်စကားပါပဲ၊ ခင်ဗျားကို ကျုပ်တို့အား လုံးက ကြိုဆိုပါတယ်ဗျာ။

တကယ်တော့ ခင်ဗျားတတ်တဲ့ပညာကို ကျုပ်တို့နဲ့အတူ တွဲပြီး ခုစရိုက်သမားတွေကို ချေမှုန်းသုတ်သင်တဲ့ နေရာမှာ အသုံးချမယ်ဆိုရင် မကောင်းမှုဆိုတာ ဆိတ်ကွယ်ရာမရှိ ဆိုသလို ရာဇဝတ်ဘေး ပြေးမလွတ်ဘဲ အနက်ရောင် သိုင်းသမားတွေ ကင်းစင်ပပျောက်သွားမှာပါပဲ။

ဟုတ်ပါတယ်...ကျုပ် အခု ကောင်းကောင်း သဘောပေါက် နားလည်ပါပြီ၊ နောင်တလည်း ရမိပါတယ်၊ ကျုပ်က ကိုယ်ကိုယ်ကို အထင်ကြီးနေတာ၊ ခင်ဗျားနဲ့တွေ့မှ ကျုပ်ပညာ ဘာမှမဟုတ်သေးပါလားဆိုတာသဘောပေါက် သွားတယ်...

တိုင်းပြည်နဲ့လူမျိုးအတွက် ကျုပ်တတ်တဲ့ပညာနဲ့ အကျိုး ခြံရှိ အသုံးချပါတော့မယ်၊ ကျုပ် အရင်ကပြုခဲ့တဲ့ မကောင်းမှု ခုစရိုက်တွေကို လုပ်ခဲ့တဲ့အပြစ်တွေကို နှစ်ဆတိုးပြီး ခင်ဗျားနဲ့အတူ လက်ကဲ့ပြီး ဆောရွှေကံသွားပါတော့မယ်။

သူက အားတက်သရော ပြောဆိုကတိပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက်...

သူသည် ဖေးထိုက်၏နောက်သို့ လိုက်ပါလာခဲ့လေ တော့သည်။

သူသည် မျိုးချစ်သို့တစ်ယောက်ဖြစ်သဖြင့် နောက်ပိုင်း၌ တိုင်းပြည်နဲ့လူမျိုးအတွက် အားထားရမည့် သိုင်းသမား ဆောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လာပေတော့ သည်။

၁၀ မိုးကျော်သူ

ဖေးထိုက်၏ အဖွဲ့ဝင်များအားလုံး သိရှိလိုက်သောအခါ
ဝမ်းသာရွှံ့မဆုံး ဖြစ်သွားကြသည်။
သူတို့မှာ ဟူမင်ဂိုဏ်းအား အမြစ်ပြတ်ချေမှုန်းရန် အင်
အားတိုးသွားကြသည် မဟုတ်ပါလား။

....၀....

တင်းပုတ်ကြီး လောက်ချီပြသနာ

‘ထောက်...ကြားလို့ မှ ကောင်းသေးရဲ့သားလွှာ၊ ငါ့ခိုင်း
လိုက်တဲ့ ကြေးစားကောင်က ဟိုကောင်စည်ရုံးတဲ့နောက်ကို
ပါသွားပြီ’

ဟူမင်ဂိုဏ်းကြီးသည် ငယ်သားတစ်ယောက် လာရောက်
သတင်းပေးမှုကြောင့် အကြီးအကျယ် ဝေါပူခနခြင်းဖြစ်လေ
သည်။

ချန်းမိက မယုံနိုင်စွာဖြင့်...

‘ကျွန်ုပ်လူ့ဆူဘက်သားဖြစ်အောင် ဒီကောင်တယ်လို့မျှာ
လုပ်လိုက်ပါလိမ့်၊ သစ္စာဖောက် ကြေးစားကောင်ကို ကျွန်
တော် ဆန္ဒ့လိုက်ချင်စမ်းပါနဲ့’

ဟု ကြီးဝေးပြောဆိုလိုက်သည်။

ဆရာကြီးက.....

မင်း အခုမှကြားဝါးမနေနဲ့၊ နေပါစေတော့၊ နောက်
ဒီကောင်နဲ့ တို့တွေကြည့်မှာပဲ၊ အဲဒီထော့မှ အပြတ်ရှင်း
လိုက်ကြတာပေါ့'

သူက ဆက်၍....

'မိစ္ဆာဂိုဏ်းက ခွဲထွက်ပြီး မြောက်ပိုင်းနယ်မှာ တစ်
ကိုယ်တော်ဇားပြုလုပ်နေတဲ့ တင်ပုတ်ကြီးလောက်ချိုကို ငါ
တို့နဲ့ ပူးပေါင်းဖို့ စကားကမ်းလှမ်းလာတယ်၊ အဲဒီကိစ္စကို
မင်းတို့ ဘယ်လိုသဘောရကြသလဲ'

ဟဲ့ မေးလိုက်သည်။

ထိုအခါ တုက....

'တင်းပုတ်ကြီး လေးဇော်ကျီလား၊ သူ့ရဲ့ သိုင်းပညာက
အတော်ကောင်းတယ်၊ မိစ္ဆာဂိုဏ်းမှာတုန်းက သူက အရေး
ပါ အရာရောက်တယ်၊ သူ့ကို အားထားနေကြတာ တိုက်
ရည် ခိုက်ရည် ကောင်းတယ်၊ ရန်သူကို ရင်ဆိုင်ချေမှုန်းရင်
တော်ရုံလူ သူ့စည်းပုတ်အောက်က မလွတ်ဘူး'

ပုကလည်း ဝမ်းသာအားရဖြင့်....

'ဟုတ်ပါတယ် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး သူ့သတင်းကို ကျွန်တော်
လည်း ကြားသိထားတယ်၊ တစ်ကိုယ်တော် ဇားပြုဆိုပြီး
နာမည်အတော်ကြီးနေတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ ဂိုဏ်းအတွက်
ကအားပါပဲ၊ ကျွန်တော်တို့ လုပ်ငန်းနဲ့ သူ့နဲ့ အတော်ကို

အောင်ခွင့်ကျဖြစ်မှာတော့ အမှန်ဘဲ အခုလိုအခြေအနေမှာ
သူက ကြေးဝားသဘောပုံဖြစ်ဖြစ် သူ့ကိုယ်တိုင်သဘောကျ
လို့ ပုံဖြစ်ဖြစ် ပူးပေါင်းပါဝင်လာတာကိုတော့ လက်ခံသင့်
ပါတယ်'

'ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့အတွက် အင်အား တောင့်သွားတာ
ပေါ့'

ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးက....

'ဟုတ်ဇာတော့ ဟုတ်ပါတယ်လေ၊ ကျုပ်ကလဲ ဒါကို
စဉ်းစားမိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူ့ စကား ကမ်းလှမ်းတဲ့
အထဲမှာ တိုက်လို့ ခိုက်လို့ ရရှိတဲ့ပစ္စည်းရှိ ငါးပုံတစ်ပုံကို
သူ့ကို ပေးရမယ်တဲ့၊ ဒါကတော့ များမနေဘူးလား'

ချွန်မိက....

'ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအဲဒါနဲ့ တစ်ခုစဉ်းစားရမှာက အခု
အလော့ ငါတို့အဖွဲ့ကို ရှက်ပေးနေတဲ့ ဟို ဇောက်လှမ်း
ရေးသားပေးထိုက်ရဲ့ပြသနာပဲ၊ သူ့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့
အဖွဲ့ဝင်တွေ အမည်ခွဲ အချွန်ခံရနေရတယ်၊ ကျွန်တော်တို့
အဖွဲ့တွေ ရှောင်တိမ်းနေရတယ်၊ မနုဏ်အနှံ့မှာ သူ့ အဖွဲ့တွေ
ကျွန်တော်တို့ကို မျက်ခြေမပြတ် သတင်းစုံဝမ်းနေကြတယ်
သူတို့ကို သတိထားနေရလို့ ကြာလာရင် ကျွန်တော်တို့
ဂိုဏ်းနယ်ပယ် ကျဉ်းမြောင်းလာလိမ့်မယ်'

တုကလည်း....

၁၀၆ မိုးကျော်သူ

ကျွန်တော်တို့ ဂိုဏ်းမှာ တင်းပုတ်ကြီး လောက်ကျိုလို့ သိုးစမ်းရည် ထက်မြက်မြင်မားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတွေ လိုအပ်နေပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့ အင်အားကြီးမားအောင် တိုးချဲ့နိုင်မှ နောင် နှစ်ပေါင်းများစွာကို ဒီနယ်မှာ ချုပ်ကိုင်နိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကိုလည်း စဉ်းစားဖို့လိုပေါ့လိမ့်မယ်။

ဟုမင် သိုင်းဆရာကြီးမှာ ငယ်သားသုံးယောက်၏တပ်ပြုချက်များကို အချိန် အတန်ကြာ အောင် စဉ်းစားလိုက်ပြီး နောက်....

အေးလေ လက်ခံလိုက်ပါမယ်။ တို့မှာက ရှေ့လျှောက် ဘေးကြပ်နံကြပ် အခြေအနေကျရောက်တော့မှာကို ငါ ကြိုမြင်နေတယ်။ မင်းတို့ပြောသလို တို့ဂိုဏ်းကို အင်အားတိုးမှ ဖြစ်တော့မယ်။

ဤသို့ဖြင့်.....

တင်းပုတ်ကြီးလောက်ကျိုကိုစွနှင့် အခြားအဖွဲ့ကိစ္စ အဝလှယ်ကတိုက်ခိုက်မည့် အစီအမံများ ဆက်လက် ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းတိုင်ပင်လျက် ရှိနေကြလေတော့သည်။

....၀....

မတည့်အတူနေ 1

ကျီပေါင်သည် တောက်လှမ်းရေမှူး ပေးထိုက်၏ တိုက်တန်းမှုကြောင့် မြို့စားဂေဟာကို ပြန်လည်ရောက်ရှိသွားရသည်။

ကျီပေါင် ပြန်လည် ရောက်ရှိလာသည်ကို မြင်သည်နှင့် ချင်းချင်းက အလွန်ပျော်သွားသည်။

သို့သော်....

ဆူမသည် သူမ၏ ပျော်ရွှင်မှုကိုထုတ်မပြဘဲ....

ရှင်...ဘာဖြစ်လို့ ပြန်လာတာတုန်း၊ ဘာလဲ ကျွန်မနဲ့ မိတ်ဆွေမဖွဲ့လိုက်ရလို့ နောင်တရပြီး ပြန်လာမိတ်ဆွေဖွဲ့လာလား?

ဟု ဆီး၍ မုန်တော့လိုက်သည်။
ကျီပေါင်က ပြန်မပြောပါ။

သို့သော် သူသည် နှုတ်မှ ဖွင့်မပြောသော်လည်း ရင်ထဲ
 ခြံ့မှု...
 'မင်းကို မိတ်ဆွေဖွဲ့ချင်လို့ ပြန်လာတာ မဟုတ်ဘူးဟေ့
 ငါက မင်းအစမ ခုန်ကျင်းနဲ့ မိတ်ဆွေဖွဲ့ချင်လို့ ပြန်လာ
 တာ မင်းလို စပ်စလူးမျိုးကို ငါကလုံးစေတိတ်မဝင်စားဖူး
 အပေါင်းအသင်းလုပ်ဖို့လဲ ဆန္ဒမရှိဘူး'
 ဟု ပြောလိုက်သည်။
 အကယ်၍သာ...
 ဤစကားကို သူက နှုတ်မှပြောထွက်လိုက်မည် ဆိုလျှင်
 ချင်းချင်းတစ်ယောက် ကျီပေါင်အပေါ်၌ ခွင့်မလွတ်နိုင်
 လောက်အောင် ခေါ်သထွက်မိမှာ အမှန်ပင်...
 ယခုမှာမူ...
 သူက ရင်ထဲ၌ပင် ပြောလိုက်သောကြောင့် သူမသည်
 မကြားသိနိုင်ပါ။
 ထိုခကြောင့်...
 နှုတ်ဆိတ်နေသော ကျီပေါင်အားကြည့်ကာ ချင်းချင်း
 စိတ်အနည်းငယ်ပြေသွားသည်။
 ထိုအခါ...
 ထောက်လှမ်းရေးမှူး ဖေးထိုက်ကဝင်၍...
 'ကျီပေါင်ပြန်လာတာ နေပြည်တော်ကို သွားပြီးတော့
 စာမေးပွဲဖြေမလို့ အဲဒါ မြို့စားကြီးဆီက စာကောင်း
 ပေကောင်းတွေရရှိ ကြိုလေ့လာလို့ ရအောင် သည်ကို ပြန်
 ခေါ်လာတာ

ချင်းချင်းက အံ့ဩသောဟန်ဖြင့်...
 'ဪ... သူက နေပြည်တော်ကိုတက်ပြီး စာမေးပွဲဖြေ
 မလို့ ကိုး၊ ဂုဏ်ယူပါတယ်ရှင်... ဂုဏ်ယူပါတယ်'
 ကျီပေါင်က...
 'ဟုတ်ကဲ့... အခုလို ကျုပ်အတွက် ဂုဏ်ယူတာ ကျေးဇူး...
 တင်ပါတယ်'
 ထိုအချိန်...
 ခုန်ကျင်းလည်း တိုမိဖော်မလေး နှစ်ယောက်နှင့်အတူ
 အနီးသို့ ရောက်ရှိလာသည်။
 'ဟင်... ကျီပေါင်၊ ရှင်ပြန်လာတယ်ဟုတ်လား'
 ခုန်ကျင်းအား တွေ့လိုက်ရသောအခါ ကျီပေါင်၏
 မှတ်နှာမှာ အလိုလို ပြောင်းလဲသွားသည်။
 သူက ခုန်ကျင်းအား ပြုံးပြလိုက်ပြီး...
 'ဟုတ်ကဲ့ မမခွဲကျင်း'
 ဟု ပြောလိုက်သည်။
 ချင်းချင်းက သူ၏လက်မောင်းကိုကိုင်ရင်း...
 'မမ... သူက ကျွန်မတို့ဆီမှာနေပြီး ဖေဖေ စီမံရာရှိတဲ့
 ကောင်းပေကောင်းတွေကို လေ့လာဖို့လာတာတဲ့'
 ဟု ပြောလိုက်သည်။
 ခုန်ကျင်းက...
 'ဟုတ်လား၊ ဒါဆိုကောင်းတာပေါ့၊ မင်းက ဖေဖေလို
 ကောင်းကြီးဖြစ်ချင်တာလား'

သူက...

'ကျွန်တော်က ပညာရှိသူခမိန် ဖြစ်ချင်တာပါ'

ခုံကျင်းက...

'ဟာ...ဒါဆို ပိုကောင်းပါတယ်၊ ဂုဏ်ယူပါတယ်... ဂုဏ်ယူပါတယ်၊ ကျွန်မကို ခွင့်ပြုပါဦး၊ မေမေခေါ်ထားလို့ သွားတွေ့လိုက်ဦးမယ်'

'ဟုတ်ကဲ့'

ကျိုပေါင်ကပြုံး၍ ခေါင်းညိတ်ပြုလိုက်သည်။

ခုံကျင်းက 'ဖေးထိုက်ကိုလည်း နှုတ်ဆက်ပြီး ထွက်သွားရေ့သည်။'

ကျိုပေါင်မှာ...

ခုံကျင်းထွက်သွားရာသို့ ဝေးမောကြည့်နေမိသည်။

လမ်းလျှောက်တာကအစ ဣန္ဒြေရှိလှသော သူမအား

ကြည့်ကာ...

သူ၏ ရင်ထဲ ဖော်မပြနိုင်လောက်အောင် ခံစားလာရသည်။

သူမ မျှောက်ကွယ်သွားသည်အထိ ကြည့်နေမိသော သူ့အား...

'ဒီမှာ...ဒီမှာ'

ဟု ခေါ်လိုက်သည်။

ထိုအခါမှ ဆူသည် သတိပြန်စင်လာပြီး...

'ဘာလဲ'

ဟု ပြန်ထူးလိုက်သည်။

ချင်းချင်းက...

'ဟိုမှာ...ထောက်လှမ်းရေးမှူး၊ ဖေဖေအခန်းကို ထွက်သွားပြီ၊ ရှင်ကော မလိုက်သွားဘူးလား၊ မပြောချင်ဘူး၊ မမကိုဗျားကြည့်နေလိုက်တာ မျက်လုံးတွေထဲ ကျွတ်ကျကုန်ဦးမယ်'

ဟု မကျေမနပ်ဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

ကျိုပေါင် ရှက်ကုံးရှက်ကန်း ဖြစ်သွားသည်။

'ဒါဆို...ကျုပ် ထောက်လှမ်းရေးမှူးနော့ကို လိုက်သွားဦးမယ်'

ချင်းချင်းက...

'နေဦး'

ဟု ဟန့်ထားလိုက်သည်။

သူက...

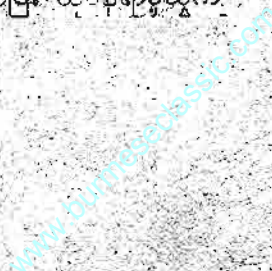
'ဘာလုပ်ဖို့လဲ'

ချင်းချင်းက တစ်စုံတစ်ခုကိုပြောရန် ပြင်ပြီးမှ...

'ဘာမှမလုပ်တော့ပါဘူး၊ ရှင် သွားတော့'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ကျိုပေါင်က မခုံးတစ်ချက်တုန်လိုက်ပြီး ထိုနရာမှထွက်သွားလေတော့သည်။

ထောက်လှမ်းရေးမှူး ဖေးထိုက်သည် မြို့စားကြီးအား အကျိုးအကြောင်းအားလုံးကို ရှင်းပြပြီးဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်....

ကျွန်တော်က နောက်မှဝင်သွားသည်နှင့်....

မြို့စားကြီးက လှူအားပေးသောအား ကြိုဆိုလိုက်သည်။

ကျွန်တော်ပေါင်း...ထောက်လှမ်းရေးမှူးက ကျွန်ုပ်ကိုအား လို ရှင်းပြပြီး မင်းသတင်းကြားရတာ ကျုပ်ဝမ်းသာတယ်၊ မင်းလို ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ ရည်မှန်းချက် ကြီးကြီးပေးမား ထားတာ ဝါရက်ယူတယ်၊ မင်းစိတ်ချ၊ ဝါမင်းကို အပ်ထား မှန်သမျှ ကူညီမယ်ကွာ၊ မင်းဘက်က ကြိုးစားဖို့ပဲ လိုတယ်'

သူက....

'စိတ်ချပါ မြို့စားကြီး၊ ကျွန်တော်ကြီးစားမှာပါ' 'အေး...အေး၊ ကောင်းတယ်၊ ကောင်းတယ်'

ဤသို့ဖြင့်....

သူသည် မြို့စားကြီးဝေဟာဦးပင် ဆက်လက်နေ့ထိုင်လာ နဲ့ပြီး စာပေပညာများကို စတင်လေ့လာနေတော့သည်။

...၀...

ကေစီးမြို့၊

ကေစီးမြို့သည် စည်ကားသောမြို့တစ်မြို့ ဖြစ်သည်။

ကေစီးမြို့၏ မင်းလမ်းမတစ်လျှောက် ကုန်သည်များ များ၊ အမှုထမ်းများနှင့် အရောင်းအဝယ်သမားများ၊ မြို့ခံ လူများ၊ ဥဒဟိုသွားလာနေကြသည်။

ကေစီးမြို့၏ မင်းလမ်းမကြီးသို့ သူ့ဆွေးကြီး လိပ်နှင့် တပည့်နှစ်ဦးတို့ မြင်းကိုယ်စီးနင်း၍ ဝင်ရောက်လာသည်။ လူသွားလမ်းများရှစ်ထွေး၍ မြင်းများကို ဖြည်းညင်းစွာ စီးပြီး သတိထား လာနေရသည်။

သူတို့သည်....

ခရီးသွားရင်း ကေစီးမြို့ကိုဖြတ်သန်း၍ ခရီးတစ်ထောက် နားရန်ဖြစ်သည်။

သူတို့သည် စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ရှေ့တွင် ရပ်လိုက် ကြသည်။

ထိုစားသောက်ဆိုင်ရှေ့တွင် ဆိုင်းတုတ်တစ်ခုချိတ်ဆွဲထား သည်။

ဆိုင်းတုတ်ပေါ်တွင် ရေးသားထားသည်မှာ....

'ရှေ့နဂါး စားသောက်ဆိုင်' ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ထိုစားသောက်ဆိုင်၏ နဖူးစည်းတွင် ရှေ့ရောင်တောက်ပ နှာဖြင့် နဂါးပုံတစ်ခုကို ရုပ်လုံးဖော်ထားသည်။

၁၁၄ မိုးကျော်သူ

ထိုစားသောက်ဆိုင်မှာ....

အထက်တန်း ကုန်သည်ပွဲစားများသာ ဝင်ရောက် စည်း

ခိုနိုင်သည်။

တော်ရုံတန်ရုံလူများ အနားမကပ်နိုင်။

ဈေးနှုန်းကြီးသည်။

ဈေးကြီးသလို အစားအသောက်မှာလည်း ကောင်း

သည်။

သူဌေးကြီးလိပင်းနှင့် တပည့်နှစ်ဦးတို့ ဆိုင်ရှေ့၌ မြင်း

များရပ်၍ ဆင်းလိုက်ကြသည်။

သူတို့သည် စားသောက်ခန်းမထဲ ဝင်ရောက်ပြီး စားပွဲ

လွတ် ဖာစ်လုံး၌ နေရာယူလိုက်ကြပြီး အကောင်းစားအရက်

နှင့် စားစရာများကို မှာကြားလိုက်သည်။

စားပွဲထိုးကို သူဌေးကြီးက....

‘မြန်မြန်ယူလာပေးပါ’

ဟု အလောတကြီးမှာကြား၍ စားသောက်နေသူများ

အား တစ်ကံအကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။

ခဏအကြာတွင်....

မှာထားသော အရက်နှင့် စားသောက်ဖွယ်ရာများရောက်

ရှိလာသည်။

သူဌေးကြီးက....

‘မြန်မြန်စားလိုက်ကြရအောင်၊ နေမဝင်ခင် အိမ်ပြန်

ရောက်မဖြစ်မယ်၊ အိမ်ကငါ့ဇနီး၊ မျှော်နေရော့မယ်’

သူသည် အသက်ငါးဆယ်ခန့်ရှိပြီး လွန်စွာဝဖိုင့်သည်။

သူ့မိန်းမသေဆုံး၍ မကြာခင်ကာလက မိန်းမငယ်ငယ်

လေးကို ယူထားသည်။

သူသည် ဟိုတုံးနယ်၌ နေထိုင်သည်။

ထိုမြို့၌ ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ် ပွဲရုံလုပ်ငန်း တည်ထောင်

ထားသည်။

ယခု....

သူသည် ကုန်သည်များနှင့် အခရင်းအစယ် ကိစ္စများ

ဆွားရောက်ဆွေးနွေးပြီး ပြန်လာခြင်းဖြစ်သည်။

လမ်းခရီး၌ ကျွဲစီးမြို့တိုဖြတ်ရာ၌ ရှေ့ဂါးစားသောက်

ဆိုင်၌ ခရီးတစ်ထောက်နား၍ ဝင်ရောက်စားသောက်နေ

ခြင်းဖြစ်သည်။

မကြာမီ....

စားသောက်၍ ပြီးစီးသွားသည်။

ထိုနောက်....

စားပွဲထိုးအား ကျသင့်ငွေများရှင်းလင်း၍ ခရီးဆက်

ထွက်ခွာ၍လာလေသည်။

သူတို့ထွက်လာသောအချိန်မှာ နေမုန်းတည့်ချိန်ပင်ရောက်

၍လာသည်။

သူတို့သည် ဟိုတုံးမြို့သို့ ဦးတည်ရာလမ်းမကြီးအတိုင်း

သွားနေသည်။

သူတို့သည် မြင်းများကို ဝှန်းစိုင်းစီးနှင်လျက်ရှိသည်။

မကြာမီ...

တောင်ခြေ မြေပြန့်လွင်ပြင်သို့ ရောက်ရှိ၍လာသည်။

လွင်ပြင်ကိုဖြတ်ပြီး ကော့စပ်တစ်ခုသို့အရောက် တောစပ်လမ်းမပေါ်၌ လူသန်ကြီးတစ်ယောက်သည် ကြီးမားသော တင်းပုတ်ကြီးတစ်ခုကို ကိုင်ဆောင်၍ လမ်းမပေါ်၌ရပ်လျက် နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

တောစပ်အစင်လမ်းက ကြမ်းတမ်း၍ လမ်းကျဉ်းသည်။ လမ်း၏နံဘေး၌ သစ်ပင်အချို့ရှိနေ၏။

သူနှင့် တပည့်နှစ်ယောက်တို့မှာ ထိုလူ၏အနီးအရောက် လမ်းမလွတ်အဖြစ် မြင်းများကို အရှိန်လျှော့လိုက်ကြသည်။

‘မိတ်ဆွေ လမ်းနည်းနည်းမယ်ပါ’

တပည့်တစ်ယောက်က ပြောလိုက်သည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား’

လမ်းမပေါ် ဖိတ်ရပ်နေသော တင်းပုတ်ကိုင် လူ့ဘီလူးကြီးက တမားဟား အော်ရယ်လိုက်သည်။

‘ဟိတ်...ပါတာအကုန်ထုတ်ချန်ထားမယ်မကြန့်၊ အကုန်သေသွားမယ်၊ တစ်ကိုယ်တော်ခားပြ တင်းပုတ်ကြီးလောက် ချီဆိုတာ ငါ့’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

အင်္ဂါရောင် ကတ္တီငါဝတ်ရုံ ဝှက်ဆင်ထားသော သူဌေးကြီးမှ ထိတ်လန့်၍သွားသည်။

သို့သော်...

အဖော် တပည့်နှစ်ယောက်အားကိုးပြင်....

‘တစ်ကိုယ်တော်ခားပြန်ကလို့ တာခဲဖြစ်ဖြစ် တို့သွားမယ် လမ်းက ဖယ်ပေးပါ’

‘ပါလာတဲ့မစ္စည်း အကုန်ထုတ်ပေးရင် ခင်းတို့သွားချင်ရာ သွားလို့ရပြီ’

‘အေး...ပစ္စည်းတွေမှရထား ငါ့ပဲရမယ်’

‘ချမ်း’

သူက ဝဗိုင်းသော ခန္ဓာကိုယ်ကို တစ်ချက်လှုပ်လိုက်ပြီး မြင်းစား၌ချိတ်ထားသော ခားအိမ်မှ ခားကိုဆွဲထုတ်၍ တပည့်နှစ်ယောက်အား အချက်ပြလိုက်သည်။

သူ၏ တပည့်သိုင်းသမားများမှ ခောင်ခားများ ဆွဲထုတ်၍ လောက်ချီအား စင်ရောက်တိုက်ခိုက်အိုက်သည်။

‘ဝစ်...ဝစ်...ဝစ်’

‘ဝိုး...’

လောက်ချီမှာ လျင်မြန်လှသည်။

ကြီးမားလေးလံသော တင်းပုတ်လက်နှက်ကို လွှဲရမ်း၍ ဝင်လာသောခားချက်ကို တန်ပြန်ရိုက်ထုတ်လိုက်လည်။

‘ထန်း...ထန်း’

တင်းပုတ်ကြီးမှာ ကြီးမားလေးသွားသဖြင့် သူ့လက်ထဲ၌ ကြက်တောင်မေးပမာ သွက်လက်ပေါ့ပါး၍ နေလေသည်။

၁၁၈ မိုးကျော်သူ

‘ဝိုး...ဝိုး’
‘ဝန်း...ဝန်း’

သူဌေးကြီး၏ သိုင်းသမားနှစ်ယောက်မှာ ခေါင်းတွင် တင်းပုတ်သုံးချက်လိခံရပြီး ဝန်းခနဲ ဝန်းခနဲ မြင်းပေါ်မှ လှင့်စင်ကျသွားသည်။

သူ့လူများထိုသွားသဖြင့် သူဌေးကြီး ဒေါသထွက်၍ သွားသည်။

‘သူသည် လွှားခနဲ မြင်းပေါ်မှ ခုန်ဆင်းလိုက်သည်။’

ဝပိုင်လောခန္ဓာကိုယ်မှာ အရွယ်နှင့် မလိုက်အောင်ပင် မြေပြင်ပေါ် ညင်သာစွာ ကျရောက်သွားသည်။

အတင်းအား ကိုယ်ဖော့ပညာကောင်းကြောင်း ပြလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

မြေပြင်သို့အရောက် လက်ထဲမှစားကို တရစပ်လှုပ်ရှား လိုက်သည်။

‘ဝစ်...ဝစ်...ဝစ်’
‘ထန်း ထန်း ထန်း’

စားနှင့် တင်းပုတ်အရိုး ထိခိုက်သိ ထွက်ပေါ်လာလေ သည်။

‘ဟိုင်း...ယား’
‘ယိစ်’

‘ထန်း...ထန်း...ထန်း’

အကြိတ်အနယ်ပင် တိုက်ခိုက်နေကြသည်။

ခဏကြာသော် သူဌေးကြီး လိပ်မာ သက်လုံ ကျလာ သည်။

‘ခင်ဗျားပညာလောက်နဲ့ ကျုပ်ကို လာယှဉ်နေသေးတယ် ကဲ...သေပေတော့’

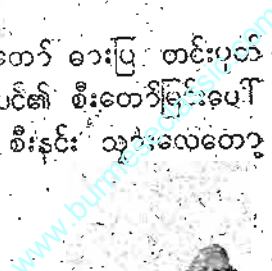
တစ်ကိုယ်တော် ဓားပြ လူ့တီလူးကြီးလောက်ချိက ကြီး ဝါး၍ လက်ထဲမှ တင်းပုတ်ကြီးအား သွက်လက်မြန်ဆန်စွာ လှုပ်ရှားလိုက်၏။

‘ဝိုး ဝိုး ဝိုး’
‘ထန်း ထန်း’
‘အား’

သူဌေးကြီးလိပ်မာ လက်တွင်းမှ ဓားဖြင့် ကြိုးစားပမ်း စား ခုခံကာကျယ်ရန် ကြိုးစားသော်လည်း နောက်ဆုံးတွင် မည်သို့မျှ မကာကျယ်နိုင်တော့ဘဲ တင်းပုတ်လက်ချက်မိသွား သည်။

‘မလောက်လေး မလောက်စား ပညာလေးနဲ့ လာပြီး ယှဉ်ချင်သေးတယ်’

မြည်တမ်းခရရွတ်၍ တစ်ကိုယ်တော် ဓားပြ တင်းပုတ် ကြီး လောက်ချိမှာ ‘သူဌေးကြီးလိပ်မာ၏ စီးတော်မြင်းပေါ် လွှားခနဲ ခုန်တက်ကာ ဒုန်းစိုင်း စီးနင်း သွားလေတော့ သည်။’

၁၂၀ မိုးကျော်သူ

'ဟိုင်း...ယား'
'ခွပ် ခွပ် ခွပ် ခွပ်'

....၀....

ဟူမင် သိုင်း ဆရာကြီး၏ ခေတ္တဋ္ဌာနချုပ် ဝခန်း။
တောတိုင်းရှိ ဘုကျောင်းပျက် နေရာ....

ဟူမင် ဂိုဏ်းချုပ်နှင့် တူး ပုနှင့် ချန်းမိ စုစုပေါင်း လေး
ဦးသာလျှင် သိသော် လျှို့ဝှက်စခန်း နေရာဖြစ်၏။
ဤနေရာမှာ သစ်ကြီးဝါးကြီး၊ လျှိုမြောင်ကြီးများ၊ စိုး
မိုး ဆိုင်းလျက်ရှိ၏။

ရှေးက တောထွက် ရဟန်းများ၊ တရားဘာဝနာ ပွား
များရာ နေရာ....

နေရာဟောင်း....

ယခု ပျက်စီး ယိုယွင်းလျက် ရှိနေ၏။

ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ကျေးငှက် သာရကာ တိရစ္ဆာန်များ
မြူးတူးပျော်ပါးသံများ ထွက်ပေါ်လျက် နေ၏။

ထိုနေရာမှာ စိမ့်ကြီး၊ မြိုင်ကြီး၊ ဂနိုင်းကြီးများ ရှိနေလေ
သည်။

မေတ္တာတူပြိုင် (ပ) ၁၂၁

လူသူ အသွားအလာ မရှိ၊ လူဆိုးခားပြုများ နိဗ္ဗာန်ရန်
အလွန်ကောင်းနေသည်။

ထိုနေရာကို လူသူ တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်း ဖြတ်သန်း
နိုင်ဖို့ရန် မရှိချေ။

မြင်းခွာသံ ထွက်ပေါ်လာ၏။

'ခွပ် ခွပ် ခွပ်'

လမ်းမြောင်တစ်လျှောက် မြင်းတစ်ကောင် ခရီးပြင်း နှင်
လာနေ၏။

မြင်းမှာ မကြာမီ လမ်းမြောင်ခွဲထွက်၍ တောတိုင်းသို့
ဝင်ရောက်သွားသည်။

မြင်းပေါ်တွင် လူတစ်ဦး လိုက်ပါလာ၏။

ထိုလူမှာ ထွားကြိုင်းပြီး တစ်ကိုယ်လုံး အခမဲ့အမျှင်များ
ထူထပ်စွာ ပေါက်နေ၏။

အမှတ်တမဲ့ လူ့ဘီလူးကြီး တစ်ကောင်နှင့်ပင် တူနေ
သည်။

ထိုလူသည် တယ်လက်ဖြင့် မြင်းဇာကြီးကို ထိန်းပြီး
ညာလက်တစ်ကြီးမားသည့် တင်းပုတ်ကြီးတစ်ခုကို နှိုင်း
အောင်ထား၏။

မြင်းပေါ်မှ လူထွားကြီးသည် မြင်း၏ နံဘေးနှစ်ဖက်
အား ပနှောင်ဖြင့် လိုသလို တွန်းထိုး၍ ခရီးနှင့်ပုနှလေ
သည်။

ထိုလူသည် တင်းပုတ်ကြီး လောက်ချိပင် ဖြစ်၏။

ယခင်က မိစ္ဆာဂိုဏ်းဝင်ဖြစ်ပြီး တစ်ကိုယ်တော် ဓားပြ အဖြစ် ခွဲထွက်၍ မြောက်ပိုင်း ခရိုင်မှ တစ်ဦးတည်း ကျင် လည် ကျွတ်စားနေရာမှ ဟူမင်ဂိုဏ်းနှင့် ညှိနှိုင်းမှုရရှိပြီး ပူး ပေါင်းရန် ဟူမင်ဂိုဏ်းချုပ်ရိရာ တောတွင်း တုံ့ကျောင်းပျက် သို့ ခရီးဝေးမှ နှင်လာနေခြင်းပင် ဖြစ်လေ၏။

သူစီးလာသော မြင်းမှာ အလွန်ကြီးမား ထွားကြိုင်းလှ သည်။

အသွေးအရောင်မှာ နီညိုရောင်ရှိပြီး အမွှေးများချောမွတ် စိုပြေသည်။

ဤကဲ့သို့ မြင်းကောင်း မြင်းသန်ကို တော်ရုံလူများ မစီး နိုင်ပေ။

တန်ဖိုးကြီးမားလွန်း၍ ဖြစ်သည်။

နယ်စား၊ ပယ်စား၊ သူဌေး၊ သူကြွယ်ကြီးများသာ စီး နိုင်ကြသည်။

ယခု.....

ထိုမြင်းကို တင်းပုတ်ကြီး လောက်ချိ စီးနင်း၍ လာနေ သည်။

မိမိ ပိုင်ဆိုင်သော ငွေဖြင့် ဤမြင်းကို ဝယ်ယူထားခြင်း ပင်လော။

မဟုတ်ပါ။

လွန်ခဲ့သော ရက်သတ္တပတ်က ကွေ့စီးမြို့ပြင်မှာ သူ့ဌေး ကြီးလိမ့်မိအား သတ်၍ ဓားပြတိုက် ယူဆောင်လာသော မြင်းကြီးပင် ဖြစ်၏။

မကြာမီမှာပင်.....

တင်းပုတ်ကြီး လောက်ချိ စီးနင်းလာသည့် မြင်းမှာ တုံ့ ကျောင်းပျက်ရှေ့ ချောက်ရှိသွား၏။

တုံ့ကျောင်းပျက် ရှေ့တွင် အသင့် စောင့်ဆိုင်းနေသော အမည်းရောင် ခေါင်းစုပ် စုပ်ထားပြီး ကတ္တီပီ ဝတ်ရုံနက် ဝတ် ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးနှင့် ငယ်သားသုံးဦးတို့ ရင်လျက်ရှိ သည်။

သူတို့သည် အဝေးမှ မြင်းခွာသံကြားကတည်းက ချိန်း ဆိုထားသော တင်းပုတ်ကြီး လောက်ချိ ရောက်ရှိလာမည့် ကို ကြိုတင် သိရှိနေသဖြင့် ထွက်စောင့်နေကြခြင်း ဖြစ်လေ သည်။

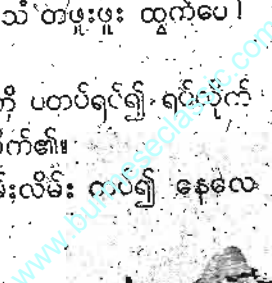
‘ဟီး ဟီး ဟီး’

‘ဖူး ဖူး ဖူး’

ခရီးဝေးမှ အပြင်းနှင်လာသဖြင့် တင်းပုတ်ကြီး လောက် ချိ စီးနင်းလာသည့် မြင်းမှာ နှာမူတ်သံ တဖူးဖူး ထွက်ပေါ် နေ၏။

တင်းပုတ်ကြီးလောက်ချိက မြင်းကို ပတပ်ရင်၍ ရင်လိုက် ပြီး မြင်းပေါ်မှ လွှားခနဲ ခုန်ဆင်းလိုက်၏။

သူ၏ တစ်ကိုယ်လုံး ဖုန်အလိမ်းလိမ်း ငုပ်၍ နေလေ သည်။

၁၂၄ မိုးကျော်သူ

'ကြိုဆိုပါတယ်...တင်...ပုတ်ကြီး လောက်ချို
ဟူမင်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကကြိုဆိုနှုတ်ခွန်းဆက်စကားဆိုလိုက်
သည်။

လောက်ချိုက....

'ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကို ဂါရဗပြုပါတယ်'
တင်းပုတ်လောက်ကျိုက ကိုယ်ကိုညွှတ်၍ အချိအသေပြု
လိုက်သည်။

'ဟူမင်ဂိုဏ်းက မောင့်ရင့် ကြိုဆိုလက်ခံပါတယ်၊ အဲ
ကို ဝင်ပါ'

ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးက ထိုသို့ပြောပြီး ဘုံကျောင်းပျက်
ဆဲ ဦးဆောင်ဝင်ရောက်သွား၏။

.....

ဟူမင်ဂိုဏ်း

ဟူမင်ဂိုဏ်း...

လူသူအင်အား စုဆောင်း၍ နေသည်။

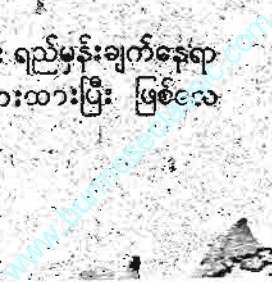
သူတို့၏ အင်အား မသေးလှပေ။

တစ်စတစ်စ အင်အားကြီးထွားလာ၏။

ဟူမင်အဖွဲ့၏ ဂိုဏ်းချုပ် ဟူမင်ဂိုဏ်းဆရာကြီး သိုင်း
စွမ်းရည်ထက်သော ထို ပု၊ ချန်းမိနှင့်တင်းပုတ်ကြီးလောက်
ကျို စသည့်သိုင်းသမားများနှင့် လူယက်သတ်ဖြတ်မှုများကို
ဦးဆောင်၍ နေသည်။

ယခုလည်း ဂိုဏ်းချုပ်နှင့် သူ၏ လက်ရုံးတပည့်နှင့်ဂိုဏ်း
ဂိုဏ်းအဖွဲ့ဝင်များ အားလုံး မြင်းကုစီးနှင့်လျက် တိတ်
တဆိတ် ခရီးနှင့်နေ၏။

ကျန်ရှိသော ဂိုဏ်းဝင်များအားလုံး ရည်မှန်းချက်နေရာ
ကို တိတ်တဆိတ် ချီတက်ရန် ညွှန်ကြားထားပြီး ဖြစ်လေ
သည်။

သူတို့သည် ခုစရိုက်လုပ်ငန်းတစ်ခု လုပ်ဆောင်တော့မည်
မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်ပေသည်။
လမိုက်ည...
သန်းခေါင်ယု လူချေတိတ်ချိန်...

မု'စီးမြို့...
သေးငယ်သော မြို့လေးတစ်မြို့ဖြစ်သည်။
ကြယ်ရောင်မလက် လမိုက်ည၏ ပိန်းပိတ်အောင်မှောင်
နေသည့် အမှောင်တု အောက်တွင် မု'စီးမြို့ကလေးမှာအိပ်
မောကျနေသည်။

စန်းကျင်တစ်ခုလုံး အမှောင်ထု ဖုံးလွှမ်း၍ တိတ်ဆိတ်
ငြိမ်သက်လျက် ရှိ၏။

မကြာမီ...
ကျရောက်မည့် မုန်တိုင်းထန်သည့် အန္တရာယ်ကို မု'စီး
မြို့ကလေးမှာ မသိသလို ရှိနေ၏။

မု'စီးမြို့အတွက် တောစပ်အတွင်း မြင်းစီး အုပ်စု တစ်စု
ရောက်ရှိ၍နေသည်။

ဟူမင်ဂိုဏ်းပင် ဖြစ်သည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ဟူမင်မှာ နေရာအနှံ့ ဖြန့်ခွဲထားသော ဂိုဏ်း
ပွဲကုံးစင်အဖွဲ့ ကား...

ဤနေရာတွင် စုစည်း၍ လုပ်ဆောင် ရမည်အစီအစဉ်ကို
စီစဉ်ညွှန်ကြား၍ နေ၏။

မကြာမီ...

ထိုမြင်းစီးအုပ်စုမှာ လက်တွင် ကိုင်ဆောင်ထားသော
မီးတုတ်များအား မီးများ ထွန်းညှို့၍ မြင်းများအားခုန်း
စိုင်းစီးနှင်းကာ မု'စီးမြို့ကလေး အတွင်း ထိုးဖောက်၍ဝင်
ရောက်လာသည်။

နေ့လည်က စုစမ်းသိရှိထားသော ကြယ်ဝချမ်းသာသည့်
နေအိမ် အဆောက်အဦး ဈေးဆိုင်များအတွင်း အတင်းဝင်
ရောက်၍ ရှေ့၊ ဝှေ့ လက်ဝတ်ရတနာဥစ္စာပစ္စည်းများအား
လုယက်တိုက်ခိုက်ယူဝင်ကြကုန်သည်။

'ဟူမင်ဂိုဏ်းတဲ့ဟေ... မဆိုင်သူ မကပ်နဲ့ မဆိုးမ ဖြစ်
သွားမယ်'

ဟူမင် ဂိုဏ်းချုပ် ဟူမင် သိုင်းဆရာကြီးမှာ မျက်နှာဖုံး
ဧပီလျက်နေ၏။

သူ၏ လက်ထောက်များ ဖြစ်သော တု၊ ပုနှင့်ချန်းမိနှင့်
ထင်းပုတ်လောက်ကျီတို့နှင့်အတူ ဦးစီး၍ ခုခံသူမည်းမည်း
မြင်သမျှ အတင်းဝင်ရောက် တိုက်ခိုက် သတ်ဖြတ်ပြီး နေ
အိမ်အချို့အပေါ် စီးတုတ်များ ပစ်တင်၍နေသည်။

နေအိမ်အချို့ မီးစွဲလောင်လျက် ရှိ၏။

မြင်းခွာသံများ၊ အော်ဟစ်သံများ၊ ငိုကျွေးသံ မြေး
ထွားနေသူများဖြင့် မီးရောင် အောက်၌ မဟာ အဝီစိပွက်
သက်သို့ ဖြစ်၍နေလေသည်။

ပစ္စည်းယူ၊ မီးရှို့၊ လုယက်တိုက်ခိုက် သတ်ဖြတ်သဖြင့်
စိတ်တိုင်းကျ ထင်တိုင်းလုပ်ပြီးနောက်

၁၂၈ မိုးကျော်သူ

ဟူမင်ဂိုဏ်းသည်....

ကြာမီမှပင် မြင်းများကို အတင်းခုန်းစိုင်း စီးနင်း၍ ထွက်ခွာသွားကြလေသည်။

မီးဟုန်းဟုန်း အောက်လောင်လျက်ရှိသော မုစီးမြို့၏ အဖြစ်မှာ ရင်နှင့်စရာပင် ဖြစ်သည်။

တစ်မြို့လုံး အုတ်အော်သောင်းနှင့် ကမ္ဘာပျက်မတတ် ဖြစ်သွားသည်။

ဟူမင်ဂိုဏ်း၏ ရက်စက်ယုတ်မာမှုအောက်တွင် မုစီးမြို့ မှာ အညံ့ခံ၍ ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

... ၀ ...

ဖူးကျန်း အာမခံဌာန

ဖူးကျန်း အာမခံပို့ဆောင်ရေး လုပ်ငန်း....
ကွေ့စီးမြို့၌ ရှိသည်။

သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး လုပ်ငန်းလုပ်ဆောင်သော အဖွဲ့
အစည်း အချို့ ရှိ၏။

သို့သော်
ဖူးကျန်း အာမခံပို့ဆောင်ရေးလောက် နာမည်မကြီး
သူ၏ဂုဏ်သတင်းမှာ ကွေ့စီးမြို့သားမက အခြားမြို့များ၊
ပြည်နယ်များအထိ ပေါက်ရောက်ပျံ့နှံ့လျက် သတင်းမှေးလေ
သည်။

ပစ္စည်းများ သယ်ယူပို့ဆောင်လိုပါက ဖူးကျန်းမှာ စိတ်
အဆင်ပြေစွာ ဆိုရလောက်အောင်ပင် သတင်းကြီးသည်။
ထို့ကြောင့်....

လုပ်ငန်းရှင်များ၊ ကွေစီးမြို့သူမြို့များမှာ ဖူကျန်းအာမခံ
 လုပ်ငန်းနှင့် ဆက်ဆံကြသည်။
 ယခုကဲ့သို့...
 လုပ်ငန်းအောင်မြင်သည်မှာ အားလုံး၏ စည်းလုံး ညီ
 ညွတ်မှုကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း...
 အကျိုးတူ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ခြင်း ဖြစ်သဖြင့်...
 စီးပွားဘက်များအဖြစ် လျှို့ဝှက် ခံယူသည်။
 ထို့ကြောင့်...
 လျှို့ဝှက်အတွက်ဆိုလျှင် အသက်ပင်သေသေ ပေးဆပ်ရန်
 စနစ်မလေးကြချေ။
 အားလုံးက ချစ်ကြောက်ရိသေသည်။
 တာဝန်ကို ဦးလည်မသွန် ကျေပွန်စွာထမ်းဆောင်သည်။
 တာဝန်ကို မလစ်ဟင်း မပေးဆပ်ရန် ဂရုစိုက်ကြသည်။
 လာဘ်ခံ လာဘ်ယူ သစ္စာပရှိမှုဆိုလျှင် ထိရောက်စွာ
 အရေးယူ အပြစ်ပေးသည်။
 အာမခံပစ္စည်းပို့ဆောင်သမျှ ပျောက်ဆုံးပျက်စီးမှု မရှိ
 ချေ။
 ပျက်စီး ရပျက်ဆုံးလျှင်လည်း ပိုင်ရှင်ကို ပစ္စည်းတန်ဖိုး
 အတိုင်း မှန်ကန်စွာ ပေးလျှော်စေသည်။
 ထို့ကြောင့်...
 ပူးကျန်း အာမခံနှင့် အလုပ်လုပ်လျှင် လုံခြုံစိတ်ချ
 တိကျမှန်မြန်ဟူသော စကားမှာ မလိမ္မာ ခိုင်မြဲစွာရပ်တည်
 ရန်ခဲလေသည်။

ပိုင်ရှင်ဖြစ်သူမှာ ရိုးသားမြတ်သလို လက်အောက်
 ဝယ်ယားအားလုံးမှာ စည်းတမ်းအတိုင်း တိကျစွာ လုပ်
 ဆောင်သဖြင့် ပူးကျန်းအာမခံလုပ်ငန်းမှာ တစ်နေ့တခြား
 စီးပွားဖြစ်ထွန်းလာလေသည်။
 ဤလည်မှာ...
 လွန်ခဲ့သော ခြောက်သိန်း၏ နောက်ပိုင်း အခြေအနေ
 မှားပင် ဖြစ်သည်။
 ဤဌာနနှင့်အပြိုင် အခြားအာမခံပို့ဆောင်ရေး လုပ်ငန်း
 အချို့မှာ နာမည်ပျက်လျက်ရှိ၏။
 အကြောင်းမှာ...
 သူတို့ပို့ဆောင်သော ပစ္စည်းများ မကြားခဏခေးပြုတိုက်
 သက်ခံနေရခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။
 လူယိုက်ထိုက်ခိုက်သော ဓားပြများမှာ ယခုတလော၌
 ခေါင်းဆောင်ထလာသည်။
 ဟူမင်ဂိုက်ကြောင့် ဖြစ်သည်။
 ထိုဂိုဏ်း၏ လူယိုက်ခင်းပြုတိုက်မှုများကို အခြားအာမခံ
 အချို့၏ ခံကြရသည်။
 လျှို့ဝှက်သည်...
 ထိုသတင်းကို ကြားသိ သည်နှင့် သူ၏အာမခံဌာနမှ
 ပစ္စည်းပို့တိုင်း သူ့ကိုယ်တိုင် လိုက်ပါပြီး လုံခြုံရေးအစောင့်
 ချောက် အရေးအတွက်ကိလည်း ပိုမိုတိုးချဲ့ပြီး လိုက်ပါစေ

ထို့ကြောင့်...

ယနေ့အထိ အများအယွင်းတစ်ကြိမ်မျှ မရှိသေးပေ။

သို့သော်...

ဟူမင်ဂိုဏ်း၏ အန္တရာယ်ကို လျှို့ဝှက်မှာ အထင်သေး၍ မရနိုင်တော့ချေ။

သူ၏လက်ရုံးရည် နှလုံးရည်ကြောင့်သာ အများအယွင်း မရှိ အောင်မြင်နေသော်လည်း သတ်လက်လွတ် မရှိအောင် အထူးပင် ပရုစိုက်နေရသည်။

ယနေ့....

ဖူးကျန်းအာမခံဥာနသို့ သူဌေးကြီးကာချမ်း ရောက်၍ လာသည်။

အလုပ်လာအပ်ခြင်း ဖြစ်၏။

ဟူမင်ဂိုဏ်း၏ အန္တရာယ်ကို ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်သဖြင့် သူဌေးကြီးမှာ စော်ကြူးမြို့ရှိ မိဘများထံ သူပိုင်ရတနာ ပစ္စည်းများအား ဖူးကျန်း အာမခံအဖွဲ့အား ပို့ဆောင်ပေး ပါရန် လာရောက်ခြင်းဖြစ်သည်။

သူဌေးကြီး ကာချမ်းနှင့် အာမခံပိုင်ရှင် လျှို့ဝှက်တို့မှာ တစ်မြို့တည်းသား မိတ်ဆော်များလည်း ဖြစ်သည်။

လျှို့ဝှက်သည်....

သူဌေးကြီးကာချမ်းအား အပန်ရည်များဖြင့် ဧည့်ခံ၍ အလုပ်ကိစ္စ ပြောဆိုနေကြသည်။

ကျုပ်ပိုင် ပစ္စည်းတွေကို ကျုပ်နဲ့အတူ မဆားချင်ဘူး။ ဟူမင်ဂိုဏ်း ၏အန္တရာယ်က အချိန်မရွေး ရှိနေတယ်လေ။

ဟု သူဌေးကြီးက ပြောသည်။

လျှို့ဝှက်....

‘စိတ်ခါပါ၊ ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ်နဲ့က မိတ်ဆွေတွေပဲဗျာ၊ ကျုပ်ကိုယ့်တုင် ဂရုတစိုက်နဲ့ လိုက်ပါပို့ဆောင်ပေးပါမယ်’

သူဌေးကြီးက....

အေးဗျာ၊ ဟူမင်ဂိုဏ်းက ဘယ်အချိန် ခံားပြုလိုတိုက် မလဲလို့ ကျိုးလန့်စာစားဖြစ်နေတာ၊ အအခုမှ စိတ်အေးရ ဟော့တယ်၊ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် စောင့်ရှောက်ပေးပို့မယ်ဆို တော့ ကျုပ်စိတ်ချတယ်’

လျှို့ဝှက်....

‘သူဌေးမင်း စိတ်ချစွာနဲ့ပြန်ပါတော့၊ ဒီပစ္စည်းပို့ဆောင် မယ် ကိစ္စက အခုအချိန်ကစပြီး ကျုပ်ခေါင်းပေါ်ရောက် သွားပြီလို့ သာ မှတ်လိုက်ပါတော့’

ကာချမ်းက....

‘ကျေးဇူးပါပဲ၊ ဒါနဲ့ ဘယ်တော့ခရီးထွက်မယ် စိတ်ကူး ပါလဲ’

‘ထွက်ဆို မနက်ဖြန်မနက်စောစော သွားပါမယ်၊ ကျုပ် အလုပ်ကို အချိန်မဆွဲတတ်ဘူး’

‘ဒါဆို....ကျုပ်ကိုသွားခွင့်ပြုပါဦး’

‘ကောင်းပါပြီ’

ဤသို့ဖြင့်....

ကာချမ်းသည် ပေတ္တာသေးသေးလေးတစ်လုံးကို သေ
ခတ် ချိတ်စိတ်၍ ဖူးကျန်းအာမခံပိုင်ရှင် လျှို့ဝှက်ထံအပ်နှံ
ပြန်သွားလေသည်။

ခောက်တစ်နေ့နံနက် အရုဏ်တက်ချိန်တွင် မော်ကြီး
မြို့သို့ ကွက်ခွာရန် အာမခံအဖွဲ့သားများ အဆင်သင့်ဖြစ်
နေကြသည်။

သူတို့သည် မြင်းလေးကောင်ဆွဲသော ရထားလုံးမှာ
ဝံ့ဝံ့ကြားကြားရှိလျက် ဆေးရောင်စုံ ခြယ်သထားသည်။
အဝေးမှ အမှတ်တမဲ့ကြည့်လိုက်လျှင် ခေလသင်္ဘောပုံ
ဖြစ်လေသည်။

မြင်းရထားသိပ်၌ အလံတစ်ခု ထိုးစိုက်ထားသည်။
ဖူးကျန်းအာမခံအဖွဲ့ထံဆိပ် အလံ ဖြစ်၏။

မြင်းရထားမောင်းနှင်သူမှာ လက်တွင် ကြာပွတ်တစ်
ချောင်းကို လိပ်၍ကိုင်ဆောင်ထားပြီး မောင်းနှင်ရန် အသံ
အနေအထားတွင် ရှိနေသည်။

မြင်းရထားမောင်လူ၏ ခါးတွင် ခားရှည်တစ်ချောင်း
ချိတ်ဆွဲ၍ထားသည်။

သူ၏နံဘေး၌ အရံအဖြစ် ထိုလှယ်မောင်းနှင်ရန် အ
ရထားမောင်းသူက ထိုင်လျက်ရှိနေ၏။

မြင်းရထားကို ဆွဲနှင်မည့်မြင်းများမှာ ခရီးစတင်မည့်
သို့နေသည့်အလံစား ခွာတရွပ်ရွပ်၊ နှာမှတ်သံတဖူးဖူးအ
ရှိနေ၏။

မြင်းများမှာ အပြစ်ဆုံးစရာမရှိ။

တောင်တင်းကြံ့ခိုင် ထူးကျွန်းလှသည်။

မြင်းရထားကို လိုက်ပါစောင့်ရှောက် ညှိ လက်ရွေးစင်
သိုင်းသမားခြောက်ဦးတို့အား မြင်းခြောက်စီး၏အနားတွင်
ဇက်ကြီးများအယ်စီကိုယ်လျက် ရပ်နေကြသည်။

သူတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်၌ အပြာရောင်ဝတ်စုံ ထက်
အောက် ဆင်တူဝတ်ဆင်ထားကြလေသည်။

လူတစ်ဦးလျှင် ခံးနှစ်လက် ကြီးတစ်ထူးစီကို ခါး၌
လည်းကောင်း၊ ကျော၌လည်းကောင်း၊ မြင်းကုန်းနှီးတွင်
လည်းကောင်း အသီးသီး ဆောင်ထားကြ၏။

သူတို့စီးနှင်းမည့် မြင်းများမှာလည်း တုတ်တုတ်ခိုင်ခိုင်
ထူးကျွန်းသန်မာသည်။

ခေလကျင်အားပြည့်စုံသည့် တိုက်ပွဲများစွာ အတွေ့
အကြုံရှိသော မြင်းအမျိုးအစားများ ဖြစ်သည်။

ခရီးစဉ်တစ်ခုလုံးကို အာမခံပိုင်ရှင် လျှို့ဝှက် ဦးဆောင်
မည်ဖြစ်ပြီး...

များသစ်ဓားလမား ရဲရမ်းက ခုတိယခေါင်းဆောင်
အဖြစ် ဦးဆောင်ပေးလိမ့်မည်။

သူတို့၏ခရီးစဉ်မှာ ဝါးရက်ကြာမြင့်မည် ဖြစ်သည်။
လူသူရှိကွာ လက်နက် ပြည့်စုံစေဖို့ကို လျှို့ဝှက် မေး
မြန်းလိုက်သည်။

‘အားလုံး အဆင်သင့်ပဲလားတေ’
‘အဆင်သင့်ပါပဲ’

ရဲရမ်းက ပြန်လည်ဖြေကြားလိုက်သည်။

၁၃၆ မိုးကျော်သူ

‘အေး...တို့ဆောင်ရွက်မည့်လုပ်ငန်းကို အရင်ကထက်ပိုပြီး အစစအရာရာ သတိဝီရိယရှိပါစေ၊ လမ်းခရီးအခြေအနေက အရှင်နဲ့မတူဘူး...’

‘ဟူမင်ဂိုဏ်း ထကြွသောင်းကျန်းနေတယ်၊ ဒါပေမယ့် မစိုးရိမ်ပါနဲ့လေ၊ ကဲ...အားလုံး စထွက်မယ်ဇော်’

လျှို့ဝှက် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။
ရှေ့ဆုံးမှ ရဲရှမ်းက မြင်းပေါ် လွှားခနဲခုန်တက်လိုက်ပြီး စတင် ခရီးထွက်ခွာလိုက်သည်။

ပူးကျန်းမြင်းရထားက နောက်မှလိုက်ပါလာ၏။
ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်စီ၌ ဓားသမားလေးဦးတို့ ခြံရံစီးနင်း၏။

နောက်၌ ခေါင်းဆောင်လျှို့ဝှက် လိုက်ပါလာသည်။
အာမခံအဖွဲ့သည် ဝင်းအတွင်းမှထွက်ခွာသွားကြလေပြီ။
အရှေ့မိုးကောင်းကင်မှ နေမင်း၏ ရှေ့ပြေးရောင်ခြည် ထွက်ပေါ်၍ လာနေပြီဖြစ်၏။

ခရီးသွားအဖွဲ့၏ မြင်းခွာသံများသည် တဖြည်းဖြည်း စေးကွာသွားလေတော့သည်။

...ဇော်...

ခေါင်းခြောက်နေသော ပေးထိုက်

ထောက်လှမ်းရေးမှူးပေးထိုက်သည် တာဝန်ရှိသူများနှင့် ဆွေးနွေးပွဲတစ်ခု ပြုလုပ်နေရသည်။

‘ကျုပ်တို့ ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးရှိတဲ့ခရုကို အခုထိ ရှာ မတွေ့သေးဘူး’

အဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက်က...

‘ဟုတ်တယ်...ကျွန်တော်တို့လို သူတို့လှုပ်ရှားမှုကို မျက်ခြည်မပြတ် ကြည့်နေတာပဲ၊ ဒါတောင် ဘတ်ကနေတယ်လို့ ကျွန်တို့စီးမြို့ကိုသွားပြီး သွေးကင်းကျန်းတယ်မသိဘူး’

ပေးထိုက်က...

‘ကျုပ်တို့ ဒီတစ်ခါလိုအဖြစ်မျိုး မကြုံတွေ့ရအောင် တားဆီးနိုင်မှဖြစ်မယ်၊ နို့ပဟတ်ရင် ကျုပ်တို့ရောက်လာမှ သူတို့ငြိမ်သက်နေရင် ကျုပ်တို့အားလုံး အပြစ်တင်မှုကို ခံရလိမ့်မယ်’

‘ဟုတ်တယ် အခု ကျွန်တော်တို့ရတဲ့ သတင်းအရဆိုရင် တင်းပုတ်ကြီးလောက်ချိ ဟူမင်ဂိုဏ်းနဲ့ ပူးပေါင်းလိုက်ပြီ’

မိုးကျော်သူ

ကြားတယ်၊ ဒီထာပေါက်ချိက သူ့အစွမ်းတွေကိုလုပ်
ပြနေတာတာပေါ့

ဖေးထိုက်က...

အင်း...နေ့ခက်ထပ် သူတို့ဘဝလုပ်ရားမှာတွေ လုပ်ကြဦး
မလဲ မသိဘူး၊ ခက်တာက သူတို့အဖွဲ့တွေကိုယ် လိုက်ချေ
မှုနဲ့နေရတာ အဖွဲ့တွေကို ဘယ်လောက်ခဲထားမှန်း မသိ
တော့ဘူး၊ ဟာတူကတွေဖြစ်သွားတာပေါ့

တစ်ဦးက...

ဟုမင်သိုင်းဆရာကြီးရှဲ့စေန်းကို တွေ့တော့မှာပါ၊ မကြာ
တာပါဘူး

ဖေးထိုက်က...

ဝီတစ်ခါ ကျုပ်တို့ လူစုခွဲပြီးထောက်လှမ်းမှ ဖြစ်တော့
မယ်၊ အားရကြုံလည်း ငမာမာတည်း တိုက်ပွဲဝင်နိုင်အောင်
လည်း လူအင်အားအသင့်ရှိနေရမယ်

ဟုတ်ကဲ့ပါ...ဆရာ

သူတို့လုပ်ရားမှာကို ငါတို့မပြတ် လူစုခွဲပြီး ခောင်ကြည့်
ရမယ်

ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ

ဤသို့ဖြင့် ထောက်လှမ်းရေးဖေးထိုက်တို့သည် အဖွဲ့နှစ်ခု
ခွဲလိုက်ကြလေသည်။

ဖူးကျန်းအာမခံဥာန၏ ကံကြမ္မာ

နန်းယုမြို့မှ တောင်ဘက်စူးစူးအရပ်တွင် ရှိသည်။
ဖူးကျန်းအာမခံအဖွဲ့မှာ အာရုံကဦး ရှောင်ခိုအောက်တွင်
ခြေလှမ်းမှန်မှန်ဖြင့် မြင်းများကို စီးနှင်းလျက်ရှိ၏။
ကျွဲစီး မြို့ပြင်သို့ ရောက်သည်နှင့် ကွင်းပြင်များမှ ဖြတ်
သန်းတိုက်ခတ်လာသော နန်ခက်ခင်း ပေခံအေးကြောင့် ဖူး
ကျန်းအာမခံ အဖွဲ့၏ အလံမှာ တဖျပ်ဖျပ် လွင့်၍နေလေ
သည်။

ဟာမခံ အဖွဲ့၏ ခုတိယ ခေါင်းဆောင် ကျားထစ်ခား
သမား ရဲရှမ်းမှာ ရွှေဆုံးမှ မြင်းကို စိုင်းရင်း မျက်လုံးအစုံ
က မှထဝန်းကျင်ကို အကဲခတ် ကြည့်ရှု၍ သွားနေ၏။

သူသည် ဤဖူးကျန်းအာမခံအဖွဲ့တွင် ခေါင်းဆောင်လျှ
တိုးပြီးလျှင် လုပ်ခက် အရင့်ဆုံးနှင့် သိုင်းပညာ အဆင့်မြင့်
ဆုံးဖြစ်သည်။

ယခင်က အာမခံအဖွဲ့ ခရီးစဉ်တိုင်း ဆူ ဦးဆောင်သွား
သည်။

တိုက်ရည်၊ ခိုက်ရည် ပြည့်စုံပြီး ဖတ်ရုံလူ သူ့ကိုမယှဉ်
နိုင်ပါ။

၁၄၀ မိုးကျော်သူ

လမ်းခေးပြ အဖွဲ့များသည် သူ့ကို ကြောက်ကြ၏။
အသက်အားဖြင့် နေးဆယ် ဝါးနှစ်အရွယ် ဖြစ်နေသော်
လည်း ကျန်းမာသန်စွမ်း၏။

ခန္ဓာကိုယ်မှာ လူငယ်ကစ်ယောက် သဏ္ဍာန်ရှိပြီး တော်ရုံ
လူငယ်များမင်လျှင် သူ့လောက် အကြမ်းပတမ်း ခံနိုင်ရည်
မရှိကြပေ။

ရန်သူကို တိုက်ခိုက်ရာတွင် သွေးအေးပြီး ကျားသစ်
တစ်ကောင် ချောင်းမြောင်း တိုက်ခိုက်သကဲ့သို့ လွှားခနဲပျံ့ပွဲ
၍ လျင်မြန်သည့် ဓားချက်နှင့် ရန်သူကို အပေါ်စီးမှ လျှပ်
ပြက်သလို တိုက်ခိုက်တတ်၏။

သူ၏ တိုက်ခိုက်မှုအောက်တွင် လူသူများမှာ မလှုပ်သွား
မဆုတ်သဘဲ အရှုံးပေးသွားရသည်။

ထို့ကြောင့်....

ကျားသစ်လို ရဲရင့်သန်မာ လျင်မြန်သော တိုက်ရည်ခိုက်
ရည် ပြည့်ဝသည့် သူ့ကို ကျားသစ်ခံစားသမားဟု ဝိသေသ
ပြု၍ ခေါ်ဝေါ်ကြခြင်းပင် ဖြစ်၏။

ဤခရီးကို ရှေ့ဆုံးက ဦးဆောင်တာဝန်ယူထားနေသဖြင့်
သူ့အဖို့ အစစအရာရာ သတိဝီရိယနှင့် မျက်လုံးအစိုး နား
အစုံ ဖွင့်လျက် စွင့်ပြီး သွားနေခြင်း ဖြစ်၏။

သူစီးသော မြင်း၏ ခြေကျွတ် လိုက်၍ မြင်းလေးကောင်
ကံသော ရထားလုံးဖြစ်သည်။

ပူးကျန်းရထားလုံးက မုန်မှန် မောင်းနှင်၍ လိုက်ပါလာ
သည်။

သူ့မြင်းကြီး မြန်လျှင် မြန်သလို၊ နှေးလျှင် နှေးသလို မြင်း
ရထား မောင်းသမားက မောင်းနှင်၍နေသည်။

ထို့အတူ....

ရထားလုံး၏ ဘေးတစ်ဖက် တစ်ချက်မှ လိုက်ပါနေ
သော ဓားသမား လေးဦးတို့မှာလည်း မြင်းရထားလုံး၏
အရှိန်နှုန်းအတိုင်း အနှေးအမြန်ကို ချိန်၍ အနီးမှ ကပ်လိုက်
လာကြသည်။

မြင်းရထား၏ နောက်ဆုံးမှ ကပ်၍ လိုက်ပါနေသော
ခေါင်းဆောင် လျှပ်တိုမှာ သူ့ရှေ့ရှိ ရထားလုံးကြီးအား
ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရန် ဘေးဘီကို အလစ်မပေးဘဲ ကျီး
ကန်းတောင်းမောက် မျက်လုံးများ၊ နားများကို အလုပ်ပေး
လိုက်ပါနေ၏။

သို့ဖြင့်....

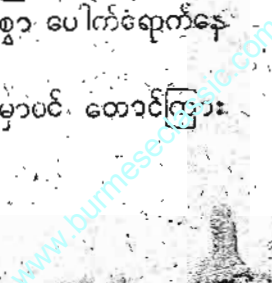
သူတို့သည် တောတစ်ခု၌ ချဉ်းနင်း ပင်ရောက်လာလေ
သည်။

ဧတာမှာ တောင်ကုန်း၊ တောင်ကတုံးများ ပေါ်လှပေ
သည်။

တောင်ကြားလမ်းများလည်း ရှိသည်။

သစ်ပင်၊ ဝါးပင်ကြီးများ ထူထပ်စွာ ပေါက်ရောက်နေ
သည်။

ထိုကောကို ဝင်ရောက်ပြီး မကြာမီမှာပင် တောင်ကြား
လမ်းတစ်ခုကို ဖြတ်သန်းရ၏။

ထိုတောင်ကြားလမ်းမှ ဖူးကျန်း အာမခံအဖွဲ့ အနေဖြင့်
မစိမ်းပါ။

မှတ်မှတ်ရရ ရှိခဲ့သည့် အဖြစ်အပျက်များလည်း ရှိခဲ့ပါ
သည်။

ထို့ကြောင့်....

ကျားသစ် သိုင်းသမား ရဲရှမ်းမှာ သတိထား၍ နေလေ
သည်။

ကျောက်ကြားလမ်းသို့ ချဉ်းနင်း ဝင်ရောက်ထိုက်သည်နှင့်
တစ်ပြိုင်နက်....

လေတိုးသံတစ်ခုကြောင့် ရဲရှမ်းမှာ အသင့်အနေအထား
ဖြင့် သူ့အဖွဲ့အား အချက်ပြလိုက်၏။

ထိုနေ့က....

ဓားကို အလျင်အမြန် ဆွဲထုတ်လျက် မျက်လုံးအစုံကို
နန်းကျင်သို့ ဖျတ်ခနဲ ကြည့်လိုက်၏။

ရှင်....

အရှိန်အဟုန် ပြင်းထန်သော လေတိုးသံကို ကြားလိုက်ရ
သည်။

မြားတံတစ်စင်း လေထုထဲကို မောက်ထွင်း ဝင်လာလေ
သည်။

ခွဲတ်

ရဲရှမ်းက လျင်မြန်စွာ ဓားကို ဝေယမ်းလိုက်ရာ....
သူ့ထံ မှန်အဟုန်ပြင်းစွာ ဝင်ရောက်လာသည့် မြားတံ
မှာ ကျိုးပဲ့လွင့်စင်ထွက်သွားသည်။

ရန်သူ

ရဲရှမ်း၏ နှုတ်မှ အသံကျယ်လောင်စွာ ထွက်လာသည်။
ဖူးကျန်းလက်ရွေးစင် ဓားသမားတို့မှာ အတောအကြွရှင်

ကျက်သူများပီပီ ရန်သူကို ရင်ဆိုင်ရန် ဓားကိုယ်စီ ဆွဲထုတ်
လျက် တိုက်ပွဲဝင်ရန် အသင့်ပြင်လိုက်ကြ၏။

ဟား ဟား ဟား

တောင်ကြားလမ်း တစ်ဖက်ရှိ မတင်စွန်းအထက်ဆီမှ
အော်ဟစ်ရယ်မေသံ ပေါ်လာ၏။

မှတ်ဆိတ်ဓမ္မေး၊ ပါးသိုင်းဓမ္မေး၊ နှုတ်ခမ်းဓမ္မေး ဣည့်လျား
ထူပျစ်စွာ ကျနေသည့် လူထွားကြီးတစ်ဦး ထီးထီးရပ်နေပြီး
နယ်လျက်ရှိ၏။

သူ၏ ကြီးမားတတ်နိုင်သော ခန္ဓာကိုယ်မှာ ရယ်သံနှင့်
အတူ ချပ်ခါလျက်ရှိ၏။

ကျပ်တို ဖူးကျန်း အာမခံအဖွဲ့ကပါ၊ မနှောင့်ယှက်မပါ
နဲ့ ကျုပ်တို့ရဲ့ ဓားအတူ သွေးမစွန်းချင်ဘူး၊ မေတ္တာ ရပ်ခံ
ပါရစေ မိတ်ဆွေ

ဖူးကျန်းအဖွဲ့ ခေါင်းဆောင် လျှို့ဝှက် ရှေ့သို့ ကျော်
တက်လျက် အဟုန်းအားဖြင့် ပြော၏။

သူတို့အဖွဲ့မှာ ဖူးကျန်းဖြစ်ကြောင်း သတိပေးပြောကြား
လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

အချို့ ဓားပြအဖွဲ့မှာ သူတို့ကို သတိမထားဘဲ အခြား
ဓားသွားများထင်မှတ်၍ ရုတ်တရက် မှားယွင်း တိုက်ခိုက်ခံ
ထတ်သည်။

ထိုသို့ တိုက်ခိုက်ပြီ မှ ဖူးကျန်း အဖွဲ့မှန်း သိသွားသော အခါ....

ကြောက်ရွံ့ပြီးရင်မဆိုင်ရဲဘဲ ပြန်ပြေးသွားသူများလည်း ရှိခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့်....

လှူတိုက် မှားယွင်း တိုက်ခိုက်မည်ကို စိုးသဖြင့် သတိပေးလိုက်ခြင်းလည်း ဖြစ်၏။

ရန်သူများမှာ တောင်စွန်းအကွယ်တို့မှ ထွက်လာကြ၏။ စုစုပေါင်း အင်အားနှစ်ဆယ်ခန့် ရှိ၏။

လက်နက်မျိုးစုံ ကိုင်ဆောင်လာကြသည်။

'ဟား...ဟား...ဟား' ဖူးကျန်းမကလို့ ဘာအဖွဲ့ပဲ ဖြစ်ဖြစ် အသက်မသေချင်ရင် မြင်းရထားပေါ်က သယ်လာတဲ့ ပစ္စည်းတွေကို အသာစာကြည်နဲ့ ပေးပေတော့'

လှူတိုက်....

'မင်းတို့ ဘယ်ဂိုဏ်း အဖွဲ့ကလဲ'

လူနုစိဆယ်ခန့်ကို ခေါင်းဆောင်လာသူက....

'ဟဲ့...ဟဲ့... တို့အကြောင်းကို မသိသေးဘူးနဲ့ တူတယ်၊ ပြောရတာပေါ့၊ တို့က ဟူမင်ဂိုဏ်းကပဲ၊ ဒီအဖွဲ့မှာ တင်းပုတ်လောက်ချို ငါခေါင်းဆောင်ပဲ'

လှူတိုက်....

ကြော်...မင်းက မိစ္ဆာဂိုဏ်းက နွဲ့ထွက်ပြီး ဟူမင်ဂိုဏ်းကို သစ္စာခံလိုက်တဲ့ တစ်ကိုယ်တော်စားပြုကြီး တင်းပုတ်လောက်ချိုကိုး'

လောက်ချိုက....

'အေး...ဟုတ်တယ်၊ အသာစာကြည်နဲ့ အညှိခံပါ၊ မဟုတ်ဘဲ မင်းတို့တစ်ဖွဲ့လုံး အားလုံး မိသာပေါ်သွားမယ်'

လှူတိုက်....

'ဟား ဟား ဟား ဟူမင်ဂိုဏ်း မကလို့ တယ်အနက်ဆောင် သိုင်းသမားမဆို ဖူးကျန်းအဖွဲ့က ဂရုမစိုက်ဘူး၊ သေချင်ရင် ပစ္စည်းတွေ ငင်လှလေ'

သူ၏ စကားအဆို တွင် လောက်ချို၏ ဒေါသပေါက်ကွဲများပြီး သူ့ဂိုဏ်းကို အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

'ဟေ ...အားလုံး ဝင်တိုက်ကြ'

သူ၏ ကြီးမားသော အမိန့်ပေးသံ ဩဇာကြီးမှာ တောအင်းတစ်လျှောက် ပိတင် ထပ်သွားသည်။

'ဟိတ်'

'ဟေး'

'ယား'

'ကျား'

အော်ဟစ်မာန်သွင်း ကြုံးဝါးသံ မျိုးစုံဖြင့် ဟူမင်ဂိုဏ်းသို့ ရထားလုံးနှိရာသို့ ပြေးဝင်လာကြ၏။

'အားလုံး အသင့်ပြင်'

လှူတိုက် သူ၏ အဖွဲ့အား အသင့်ပြင်ခိုင်းလိုက်ပြီး ရန်ပိုင်ဆိုင်ရန် ရှေ့သို့ တိုးထွက်လိုက်၏။

ရန်သူကို ရထားနား အကပ်မခံနဲ့ဟေ'

တစ်ဆက်တည်း ပြောလိုက်၏။

၁၄၆ မိုးကျော်သူ

တောင်ကြားလမ်းမှာ ကျဉ်းမြောင်းပြီး....

ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်စီမှ ကျောက်နံရံများကားစီးထားသည်။

ရထားလုံးနှင့် မြင်းနှစ်စီးသုံးစီးခန့်သာ လမ်းမှာဝင်ဆန်သည်။

ကြောင့်....

ရန်သူမှာ ဘေးနှစ်ဖက်မှ ဝင်မတိုက်ပါပေ။

ရှေ့နောက် များမှသာ ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်ကြလေသည်။

ကျားသစ်နက်ဂိုဏ်း သိုင်းသမားရဲရွမ်းက နောက်မှသိုင်းသမား နှစ်ဦးနှင့်အတူ ရန်သူကို ရင်ဆိုင်လိုက်၏။

ရန်သူမှာ ရှေ့နောက် နှစ်ဖက်ခွဲ၍ ရှေ့တိုး တိုက်ခိုက်လာသည်။

ရှေ့ဆုံးမှာ လျှို့ဝှက်သည် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်လာသည့် မင်ဂိုဏ်းလား လေးဦးအနက် လှံတံကိုင်တစ်ဦး၊ ခရင်းခွက်တစ်ဦးနှင့် ဓားသမားတစ်ဦးကိုသာ မိုက်ခွဲစွာ ဓားချက်ထဲတရကြမ်း ဝင်လိုက်ကြ၏။

ထိုအခါ....

လျှို့ဝှက်၏ ဗတ်ဓားချက်နှင့်လှံ တံကိုင်တစ်ဦး လဲကျသွားသည်။

သူ၏ တပည့် သိုင်းသမား၏ ဓားပြားတွင် ခရင်းခွက်ရန်သူမှာ ရင်အော် ထုတ်ချင်းဖောက်သွား၏။

ရန်သူ ဓားသမား တစ်ဦး ခုန်ဝင်လာပြန်ရာ လျှို့ဝှက်၏ ဗတ်ဓားချက်မိပြီး ကားရားကြီး အော်ဟစ် လဲကျသွားပြန်သည်။

လဲကျသွားသော လူများကို ကြည့်ပြီး ဟူမင်ဂိုဏ်းသား ထပ်မံ၍ အတင့်ရဲစွာ ရှေ့သို့ တိုးဝင် မလာတော့ပါချေ။

ရထားလုံး၏ အနောက်တက်တွင်လည်း ကျားသစ်ဓားသမား ရဲရွမ်း၏ ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဓားချက်ကြောင့် ရှေ့တိုးလာသည့် ရန်သူနှစ်ဦး၏ ခေါင်းများ တစ်ချက်ထိမိခွဲ၍ လဲကျသွားသဖြင့် ဟူမင် ဂိုဏ်းသားတို့ ရှေ့မတိုးရဲဘဲ တွန့်သွားကြသည်။

နောက်မှ လျှို့ဝှက်မှာ တပည့်တစ်ဦး၏ ဓားချက်ကြောင့် ရန်သူ ဂိုဏ်းသားတစ်ဦး၏ လက်တစ်ဖက် ပြတ်သွားတော့သည်။

ထိုမြင်ကွင်းကို မြင်ပြီး ရန်သူ ဂိုဏ်းသားများ ရှိန်သွားသည်။

ခြေရှုဆီရလျှင် ပူးကျန်း အာမခံအဖွဲ့ သိုင်းသမားများ ဘေးလုံး ကိုယ်ကိုယ်ကို လျှို့ဝှက်အောင် ကာကွယ်နိုင်ခဲ့ကြလေသည်။

ဓားကွက်များကို ဖော်ထုတ်၍ တန်ပြန် တိုက်ထုတ်လိုက်သော ဓားချက်တို့တွင် ရန်သူ၏ အပက်များကို ခေါ်ယူသွားလေသည်။

၁၄၇ မိုးကျော်သူ

သူ၏ ဂိုဏ်းသားများ အထိနာသည်ကို မြင်သဖြင့် တင်းပုတ်ကြီး လောက်ချိမှာ သူ့ကိုယ်တိုင် တင်းပုတ် လက်နက်ကြီးကို ကိုင်ပြီး တိုက်ခိုက်ရန် ပြင်လေသည်။

ဝိုး....

နှုတ်မှလည်း တိရစ္ဆာန် တစ်ကောင်နှယ် အားတုန်တစ်အော်၍ ကိုယ်ကို ပတ်ချာလည် လှည့်ကာ သက်ငွေ့ ယမ်းတိုက်ခိုက်လိုက်၏။

ဝိုး ဝိုး ဝိုး

လူကောင်ကြီးသလို ကိုင်ဆောင်သောတင်းပုတ်လက်နက်မှာလည်း ကြီးမားလေးလ သည်။

သို့သော်....

ငွေ့ယမ်း လှုပ်ရှားရာတွင် တဝိုးဝိုးဖြင့် ပေါ့ပါးနေလေသည်။

တင်းပုတ်ကြီးအား ငွေ့ယမ်းပြီး ခန္ဓာကိုယ်မှာလည်း ရှေ့သို့ တဖြည်းဖြည်းတိုးလာရာ လျှူတိုနှင့် နီးကပ်လာလေသည်။

လျှူတိုက ကိုယ်ကို အသာ စောင်းလိမ့်ပေးလိုက်သဖြင့် တင်းပုတ်ကြီး ထုချက် လွှဲချော်သွားသည်။

တစ်ဆက်တည်းပင်....

လျှူတိုက လက်တွင်းမှ ဓားကို အတုန်းအား အပြည့်ထည့်၍ လျှပ်မြန်သွက်လက်စွာ ငွေ့ယမ်းလိုက်၏။

အိုး....

မေတ္တာတူပြိုင် (ပ) - ၁၄၉

လောက်ချိမှာ သူ၏ အင်အားကြီးမားမှုကို အထင်ရှိခဲ့ရသည်။

လျှူတို ရှောင်တိမ်း နောက်ဆုတ်သွားမည်ဟု ယုံကြည်သည်။

လျှူတိုမှာ ထိပ်တန်းပညာရှင်ဖြစ်ပြီး အတုန်းအား ပြင်းထန်စွာဖြင့် လျှပ်တစ်ပြက် တန်ပြန် တိုက်ခိုက်လိုက်သောအခါ....

တင်းပုတ်ကြီး လောက် ကျီ မခံနိုင်....

လျှူတို၏ ဓားချက်ထိမှန်၍ အော်ပြီး လဲပြိုကျသွားရတော့သည်။

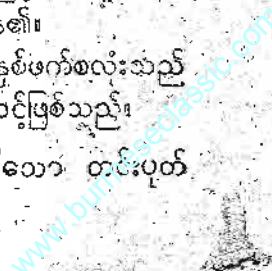
ဟာ....

ဟုမင်ဂိုဏ်းသားများမှာ သူတို့အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် တင်းပုတ်ကြီး လောက်ကျီ လျှူတိုဓားချက်ဖြင့်လဲကျသွားသည် မြင်တွေ့လိုက်သောအခါ အားလုံး တုန်လှုပ်သွားကြ

မြေပြင်ပေါ်တွင် တင်းပုတ်ကြီးလောက်ကျီမှာ အသံကြီးဖြင့် အော်ဟစ်လှူးလိမ့်၍ နေသည်မှာ လူဝံ့တစ်ကောင် ဒဏ်ရာရ၍ အော်နေပုံပင် တူနေ၏။

တင်းပုတ်ကြီး လောက်ကျီမှာ လက်နှစ်ဖက်စလုံးသည် ဆောင်ဆစ်မှ ပြတ်ထွက်သွားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

သူကိုင်ဆောင်သော ကြီးမားလေးလှသော တင်းပုတ်မှာလည်း သူ့ကို မကယ်နိုင်တော့ပေ။

၁၅၀ မိုးကျော်သူ

လူ၏ ကြီးမားသော အတွင်းအားကြောင့် ကျောက်
တောင် နီရဲနှင့် ပြင်းထန်စွာ ရိုက်ခတ်မိပြီး.....

ဆက်ပိုင်းကျိုးသွားရှာလေပြီဖြစ်သည်။
ဟူမင် ဂိုဏ်းသားများမှာ နေ့ခင်းသို့ ဆုတ်သွားကြလေ

သည်။

ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော တင်းပုတ်ကြီး လောက်ကျီနှင့်
ဧကရာဇာ လှေဆုံးသူများအား သယ်မချီပိုးကာ ခရောသော
ပျား ဆုတ်ခွာသွားကြသည်။

ရန်သူ ခြောက်ပောက် ကျဆုံးသွားပြီး ရှစ်ယောက်ခန့်
ဧကရာဇာရရှိသွားသဖြင့် ကျန်အဖွဲ့သားများမှာ ဆက်လက်
မတိုက်ဝံ့ဟောဘဲ ဆုတ်ခွာသွားကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်တင်းပုတ်ကြီး လောက်ကျီမှာ အဖွဲ့
ခွဲသမျှ နောင်တွင် ဆက်လက်၍ မိုက်တွင်းနက်နက်တော့
မဟုတ်ပါသည်မှာ နေသချာလေသည်။

ဖူးကျန်းအာမခံဥာန အဖွဲ့သားအားလုံး မည်သူတင်
တစ်ယောက်မျှ ထိခိုက်ဧကရာဇာရရှိခြင်း မရှိကြချေ။

အာမခံ အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် လျှူတိုသည် သူ့အဖွဲ့အား
စစ်ဆေးကြည့်ရှုလိုက်ပြီး.....

မြင်းရထားလိုပင် လှမ်းကြည့်၍ အခိန်ပေးလိုက်သည်။
ဆက်ထွက်မယ်လော့.....

သူတို့အဖွဲ့သည် ခရီး ဆက်လက်ထွက်ခွာသကဲ့သို့
မိ ထိုတောင်ကြားကို ပြတ်ကျော်လွန်လွန် နိုင်ခဲ့လေပြီ။

အခမကျေသော ဟူမင်ဂိုဏ်း

ထိုတောင်ကြားကို ပြတ်သန်းကျော်လွန်လာသောအခါ
အတန်ငယ် ညီညာပြန်ပြူးသော လွင်ပြင်ချိုင့်စွမ်းတစ်ခု သို့
ရောက်ရှိလာသည်။

ဘေးပတ်လည်၌ တောင်ကုန်း တောင်တန်းများစွန်းရဲ
လျက်ရှိ၏။

ထိုလမ်းကို ပြတ်သန်းနေစဉ်မှာပင်.....

နေမှာ တဖြည်းဖြည်း ကနောက်ဘက်ရှိ တောင်တစ်
လုံးပေါ် မေးတင်၍ နေလေပြီ။

အလင်းရောင်များ တစ်စတစ်စ လျော့နည်း၍ လာလေ
သည်။

ငါတို့ ဝီရောမာညအိပ်နားကြရာ၌ ကောင်းမယ်၊ ရှေ့
ဆက်သွားရင် သိပ်ပြီး မှောင်သွားလိမ့်မယ်၊ ဒီလို ညီညာ
ပြန်ပြူးတဲ့ ခရရာကောင်းမျိုးရှိချင်မှ ရှိမယ်။

ဖူးကျန်းအာမခံဥာန ခေါင်းဆောင် လျှူတိုက ကျား
သစ်ခားသမား ရဲရဲစွာအား ပေးလိုက်သည်။

ညီညာပြန်ပြူးပြီး ခြေခမ်းလက်ခင်းကောင်းတာတော့ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘေးပတ်ပတ်လည်က ညှိပြီး ရန်သူ ဝိုင်းတိုက်ခိုက်လာရင် တိုက်ခိုက်လို့ လွယ်ကူတဲ့နေရာ ဖြစ်နေမလားပဲ။

ဟူ ကျားသစ်ခားသမားရဲရှမ်းက အခြေအနေကိုတင်ပြ လိုက်သည်။

ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင် လျှူတိုက ခေတ္တမျှ စဉ်းစားတွေး တော့ပြီး...

တိုက်ခါမှတိုက်ရော တို့အဖွဲ့ရော မြင်းခတွဲပါ သိပ်ပြီး ပင်ပန်းနေကြပြီ တော်ကြာ သည်ထက် ကောင်းတဲ့နေရာ ရှာမတွေ့ဘဲ ပိုပြီး ညဉ့်နက်သွားရင် ဗုက္ခရောက်နိုင်ဖို့ထယ်၊ လိုခြုံရေး အထူးကရုစိုက်ပြီး သတိဝီရိယထားပြီး နားကြ တာပေါ့။

ကျားသစ်ခားသမားရဲရှမ်းအား ထိုကဲ့သို့ ပြောလိုက်ပြီး နောက်...

ကဲ...အားလုံး ညအိပ်နားကြမယ်ဟေ့

လျှူတိုမှာ သူ၏ အဖွဲ့အား အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

လျှူတိုသည် ပတ်ဝန်းကျင်အား ဝေ့လာကြည့်ရှုလိုက် သည်။

လမ်းမှာ စမ်းချောင်းငယ်ကို ကန်လန်ဖြတ်လျက်ရှိလေ သည်။

ရေမှာ ခြေကူဦးဝတ်ခန့်သာနက်ပြီး ကြည်လင်အေးမြ နေ၏။

ထိုစမ်းချောင်းနံဘေးတွင် မြင်းရထားရပ်၍ ခေတ္တမျှ အခြေပြ စခန်းချရပ်နားလိုက်သည်။

မြင်းများအား ဖြတ်၍ ရေတိုက်ခြင်း အစာကျွေးခြင်း အဖွဲ့ဝင်များမှာ ပါလာသော ရိက္ခာခြောက်များ ထုတ်၍ စားသောက်ခြင်းများ ပြုလုပ်ကြသည်။

နေလုံးမှာ တောင်ထိပ်မှ ငုပ်လျှိုးပျောက်ကွယ်၍ သွား သည်။

အမှောင်ထုက ဝင်ရောက်လာသည်။

စားသောက်ပြီးစီး၍ အားလုံး ခြေဆန့်လက်ဆန့်အမော့ ပြေ အနားယူ၍ နေလေသည်။

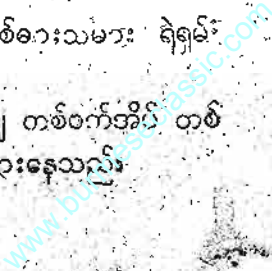
မီးမွှေးရန် လျှူတို၏ တာညဉ့်နှစ်ဦးတို့ နေကွယ်ရာတစ်ခု တွင် မီးဖိုတစ်ခု အလျင်အမြန် ပြုလုပ်၍နေကြသည်။

သူတို့သည် ဆင်းခြောက် ဓာတ်တုံး သစ်ကိုင်းခြောက် များ ရှာဖွေရပြန်နေကြသည်။

နေဝင်ရီရော အချိန်ဖြစ်၍ အမှောင်ထုမှာ တဖြည်းဖြည်း ခိုက်လာနေသဖြင့် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ခပ်ချေးချေး သာ မြင်နေရပေသည်။

လျှူတိုက ယင်းကိစ္စကို ကျားသစ်ခားသမား ရဲရှမ်း အား စီစဉ်စေသည်။

ကျားသစ်ခားသမားက အလှည့်ကျ တစ်စက်အိပ် တစ် စက်နိုး ကင်းစောင့်ရန် စီစဉ်ညွှန်ကြားနေသည်။

သူသည် ညဦးပိုင်းကို ဦးဆောင်တာဝန်ယူပြီး မိုးလင်း
ပိုင်းကို ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော လျှို့ဝှက်အဖွဲ့က တာဝန်
ယူမည်ဖြစ်သည်။

မိုးချုပ်စဖြစ်၍ ဘေးလုံး အနားယူ စကားစမြည် ပြော
ဆိုနေကြ၏။

မီးပုံကို အလယ်၌ထား၍ စိုင်းပတ်၍ စကားပြောဆိုနေ
သည်။

ပြီးမှ...

သစ်ကင်းသစ်ခြောက်များအား လောင်ကျွမ်းနေသဖြင့်
တဖြောင်းချောင်း မြည်၍နေ၏။

ကျားသစ်ခံားသမားရဲရှမ်းက...

ကဲ... ငါနဲ့သုံးယောက် ညဦးပိုင်း ကင်းစောင့်ကြမယ်၊
ဟု စကားပိုင်းထိ လှမ်း၍ပြောလိုက်၏။

ထိုနောက်...

မြင်း၊ လှည်း၊ လူများအား စိုင်းပတ်လျက် အရပ်လေး
မျက်နှာသို့ ဖြန့်ခွဲ၍ နေရာယူလိုက်ကြသည်။

လျှို့ဝှက် လှမ်းမကမ်းတွင် အနားယူနေရာမှ ထလာ
ပြီး...

ကဲ... ကျန်တလူတွေ မိုးလင်းပိုင်း ငါနဲ့အတူ ကင်း
စောင့်ကြမယ်ဆိုတော့ အိပ်ကြတော့

ပြောလိုက်သည်။

စကားပြောဆိုနေသူများ လှူစွဲ၍ မီးပုံအနီး အသီးသီး
နေရာယူ လဲလျှင်အိပ်စက်ကြလေသည်။

ကျားသစ်ခံားသမားရဲရှမ်းမှာ နားနေရာ၏ အနောက်
ဘက်ရှိ ကျောက်တုံးတစ်တုံးဘေး အကွယ်၌ သွားထိုင်လိုက်
လေသည်။

ကျွန်ကင်းသမားသုံးယောက်တို့မှာ အသီးသီး ဖြန့်ခွဲနေ
ရာယူစောင့်ကြည့်၍ နေလေသည်။

မီးပုံဘေး၌ လျှို့ဝှက်နှင့်အဖွဲ့ဝင် သုံးယောက်တို့မှာ မကြာ
မီမှာပင် ခရီးပန်းလာကြသဖြင့် လျင်မြန်စွာ အိပ်မျှော်၍
သွားကြ၏။

ရဲရှမ်းမှာ အရုတ်မြည်တောင်ပိုင်သားတစ်ယောက် ဖြစ်
လေသည်။

သိုင်းမညာပြည့်ဝ၍ တိုက်ရည်ခိုက်ရည် ရှိသည်။

ရန်သူနှင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်သောအခါ အလွန်ပင် သွေး
အေးရက်စက်သည့်စရိုက် ရှိသည်။

လူသည် အနောက်ဘက်သို့ မျက်နှာမူ၍ နားမျက်စိတို့ကို
စိုင့်လျက် ရှိလေသည်။

ညဉ့်နက်၍ လာလေသည်။

တောင်ပေါ်မှ လေနအေး တိုက်ခတ်လာ၏။

၁၅၆ မိုးကျော်သူ

ထူထဲသော သူတို့ အကျီစစ်စုံများ အတွင်းသို့ အအေး
ဇာတ်က စိန်ဝင်လာသည်။

ကျားသစ် ဓားသမား ရဲရှမ်းမှာ အိပ်စက်အနားယူနေ
သော မိမိလူများကို တစ်ချက် လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

မီးပုံမှာ မီးညွတ်အရောင်ကြောင့် အရိပ်များ လေအလျင်
ဖြင့် ယိမ်းထိုးလျှပ်နေသည်။

ညဉ့်နက်လာ၏။

ယခုအချိန်ထိ အန္တရာယ် တစ်စုံတစ်ရာမရှိဘဲ ကင်းရှင်း
နေသည်။

မကြာမီ...

ညဉ့်နက်ပိုင်း ရောက်ရှိ၍ ညဦးတာဝန် လှန်ဆုံးပေးတော့
မည်။

ရဲရှမ်းသည် ကောင်းကင်အား မော့ကြည့် လိုက်မိလေ
သည်။

ကြယ်နက္ခတ် တာရာများ စုံစုံလင်လင် ရှိနေ၏။

ထို့သော်...

လကိုကား ရှာမတွေ့ချေ။

လကူယိုရက် ပြစ်ကြောင်း သတိပြုမိလိုက်၏။

လေမှာ တဖြူးဖြူး တိုက်ခတ်နေသည်။

အအေးဓာတ်မှာ ပိုကဲကာသည်။

မီးပုံမှာ လောင်စာ ထပ်မထည့်သဖြင့် မီးညှိတ်ကျိုးကာ
သစ်တုံးကြီးမှာ တငွေ့ငွေ့သာ လောင်နေ၏။

သူသည် အနောက်ဘက်သို့ မျက်နှာမူလိုက်၏။
ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံး ထိတ်ဆိတ်နေသည်။

ထိုစဉ်—

‘ချွတ်...ချွတ်’

အသံခဲ သဲ ကြားလိုက်သည်။

သူသည် ခေါင်းထောင်၍ အသံလာရာကို နားစွင့်လိုက်
သည်။

အဝေးမှ မိမိတို့ထံ ချဉ်းကပ်လာသည့် အသံများကို
ကြားရသည်။

သူသည် ကင်အဖွဲ့များကို ကျောက်ခဲဖြင့် ပစ်ခေါက်၍
အချက်ပေးလိုက်၏။

အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် လျှူတိုနှင့် အိပ်ပျော် နေသူများပါ
အားလုံး နိုးထလာကြ၏။

ကင်းသမားတို့မှာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်ရှုနားစွင့်လျက်
ငိုနေသည်။

အားလုံးမှာ ရထားလုံးကို စက်ခိုင်းပုံခိုင်းပတ်ကာကွယ်
နေရာယူလိုက်သည်။

‘ချွတ်...ချွတ်’

၁၅၇ မိုးကျော်သူ

ရဲရှမ်းမှာ ကျောက်တုံးဘေး၌ ကိုယ်ခန္ဓာကို ဝင်လျက်
အကာအကွယ် ယူနေရာမှ ချွတ်နင်းသံနှင့်အတူ မိမိရှေ့တွင်
ချဉ်းကပ်လာသည့် ရန်သူတစ်စုံနက် တစ်ဦးအား ဘူးခန့်
ထော့လိုက်ရလေတော့သည်။

နားဦးစို့။

မိုးကျော်သူ

မိုးကျော်သူ

မေတ္တာ တူပြိုင်

(ဒုတိယပိုင်း၊ ဇာတ်ဆင်း)

ဖူးကျန်းအဖွဲ့၏ ကံကြမ္မာ

‘အား’

ရဲရှမ်း၏ စူးရှစွာ အော်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။ သူသည် ရန်သူ့ လက်ဖျက်ဖြင့် နေဆုံးသွားရပြီ မဟုတ်လား။

တစ်ဆက်တည်း....

‘ဝိုင်းဟေ့’

‘ဝိုင်းဟ’

‘တစ်ယောက်မှ မလွတ်စေခဲ’

‘ယား’

ဟိုမှာသည်မှာ ဝိုင်းရဲတိုက်ခိုက်လာသည့် ရန်သူများ၏ အင်တန်သံတို့ဖြင့် ဆူညံသွားသည်။

ထိုနောက်....

တိုက်ပွဲ ပြင်းစွာ ဖြစ်သွားလေသည်။

၁၆၂ မိုးကျော်သူ

ရန်သူမှာ အင်အားများပေသည်။

အလုံးအရင်းနှင့် အရပ် ရှစ်မျက်နှာမှ ပေါ်ထွက်လာပြီး ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ကြသည်။

ပူးကျန်းခေါင်းဆောင် လှူတိုက်

အားလုံး ရထားလုံးကို ဝိုင်းပတ် ကာကွယ်ကြ

သူလူများကို အလျင်အမြန် စုစည်းကာကွယ်ရန် အော်ပြောလိုက်သည်။

ရဲရမ်းနှင့် ကင်းသမားသုံးဦးတို့ နောက်ဆုတ်ရင်းလှူတိုက် အပွဲနှင့် ပူးပေါင်း၍ ရထားလုံးကို ဝိုင်းပတ် ကာကွယ်လိုက်သည်။

တီး တီး တီး

ယား ယား

ရထားလုံး၌ ကြီးချည်နေစဉ်ထားသည့် မြင်းများ၏ဘုန်းဆိုး ရှမ်းကန် ဖာသံများ၊ အော်ဟစ်သံများဖြင့် ဆူညံနေသည်။

ပူးကျန်း အားမခံအဖွဲ့သား ရှစ်ဦးတို့မှာ ရန်သူကို လက်မလည်အောင် တုန်းလှန် တိုက်ခိုက် ကာကွယ်နေရ၏။

ဟုမင်ဂိုဏ်းတို့၏

အားလုံးကို ဝတ်မတ်

ရန်သူ၏ အနီးကပ် အော်ဟစ်သံမှာ မိမိအနီး ဓားကို ဆောင် တိုက်ခိုက်နေသထံမှ ပေါ်ထွက်လာသဖြင့် လိုလှူတိုက်ကြည့်လိုက်၏။

တင်

ရန်သူကိုကြည့်ပြီး သူသည် အံ့ဩသွား၏။

အော်ဟစ်လိုက်သူမှာ ခေါင်းတွင် ခေါင်းစွပ်နက် စွပ်အားသဖြင့် ဟုမင်ဂိုဏ်းချုပ် ဖြစ်မည်ဟု မှီနပျပျ မီးရောင်နှင့် မြင်ရသည်။

မိမိမှာ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်သူနှင့် တွေ့နေရပြီကို သူသိရှိလိုက်သဖြင့်...

ထိုခေါင်းစွပ်နက်ကို ဦးတည်၍ ဝှက်လောင်ပဲ ဓားကွက် ဓားချက်ဖြင့် တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

‘ဝှစ် ဝှစ် ဝှစ်’

‘ဝှီး ဝှီး ဝှီး’

‘ထန်း ထန်း’

လှူတိုက်၏ ဓားချက်အားလုံးကို ခေါင်းစွပ်နက်က လွယ်စွာ ဆီး၍ ခံလိုက်သည်။

ပြီးနောက်...

သူထံ ဓားကွက် တစ်ကွက် ထုတ်လွှတ်လိုက်၏။

‘ဝှန်း ဝှန်း’

ခံားလုံသံမှ သူများ ဓားများကဲ့သို့ အသံ မထွက်ဘဲ ဝှန်းဝှန်းနှင့် အခွင်းအား ပြည့်စွာဖြင့် လေကို ခံစားထိုးသံ ထွက်သွားသည်။

ချွမ်း

ခေါင်းစွပ်နက်၏ဓားချက်မှာ လေပြင်းဝှေ့သကဲ့သို့အရှိန်အဟုန်ကြီးစားသည်။

လျှို့ဝှက်က မိမိခားဖြင့် ခံလိုက်စဉ် ခားကိုင်လက်မှာ ခါး
ယမ်းသွားသည်။

မိမိ ရင်ဆိုင်နေသော ခေါင်းစွပ်နက်၏ အတွင်းအားမှာ
မိမိထက် သာလွန်နေကြောင်း သိလိုက်၍ စိုးထိတ်သွားရ
သည်။

သူသည် နောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်း ဆုတ်၍ အခြေအနေ
ကို အကဲခတ် ကြည့်လိုက်၏။

မိမိလူများမှာ အသည်းအသန်ပင် ခုခံနေကြောင်းတွေ့
ရသည်။

ရန်သူ အင်အားမှာ အဆမတန် များပြားနေ၏။
ထိုစဉ်...

ခေါင်းစွပ်နက်၏ ထိုးနှက်ချက်က ဝင်လာပြန်သည်။
လျှို့ဝှက်မှာ အတွင်းအားကို စုစည်း၍ ထိုလူ၏ ထိုးနှက်

ချက်ကို ရှောင်တိမ်းနေသည်။
နောက်ဆုံး မလွတ်သော၍ ခားဖြင့် ဆီးခံလိုက်ရာ...

ချွမ်း ချွမ်း
ထန်

ဖြောင်း
လျှို့ဝှက်၏လက် ကျဉ်တက်သွားသည်။

ခားမှာလည်း ထက်ပိုင်းကျိုးသွား၏။
တစ်ဆက်တည်းမှာပင်....

ခေါင်းစွပ်နက်၏ ခြေကန်ချက် တစ်ချက် တိုက်ရိုက် ထိ
မှန်ခဲ့ရသည်။

အ...
သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ ကန်ချက်အရှိန်ဖြင့် သွင့်စင်လိမ့်ထွက်
သွားပြီး ရုထေးလုံးအောက် ရောက်ရှိသွား၏။

လက်မောင်းတစ်ဖက် ပြုတ်ထွက်လုမတတ် နာကျင်သွား
သည်။

ကျန်လက်တစ်ဖက်ဖြင့် အိတ်အတွင်းမှလက်နက်ပုန်းထုတ်
၍ ပစ်လွှတ်လိုက်ရာ...

ယား
ဝုန်း

ခေါင်းစွပ်နက်က ရုထေးလုံးပေါ် ကျွမ်းပစ် ရှောင်ထွက်
သွားပြီး ရောက်သွား၏။

ရုထေးလုံး တံခါးအား လက်ပါးရိုက်ချက်ဖြင့် ဖွင့်ပြီး
အတွင်းမှ ရတနာသေတ္တာအား ပိုက်၍ အဝေးသို့ ခုန်လွှား

ထွက်သွားသည်။
လျှို့ဝှက်မှာ ရုထေးလုံးအောက်မှ လိမ့်ထွက်၍ လက်နက်

နှစ်ခုနှင့်ပစ်ရန် ကြံရွယ်သော်လည်း မိမိလူများ ခံနေ၍ မမီ
ထင်တော့ပေ။

ခေါင်းစွပ်နက်မှာ ပစ္စည်းရသည်နှင့် သူ့လူများအား
အော်လိုက်လေသည်။

အားလုံးဆုတ်
တူမင်ဂိုဏ်းချုပ်မှာ ရုထေးလုံးများ လက်တွင်း ရရှိ

သွားသည်နှင့် သူ့လူများအား ဆုတ်ခွာ သွားစေလိုက်လေ

မကြာမီ...

တိုက်သံ ခိုက်သံများ ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

တိုက်သံမှာ ပြီးဆုံးသွားလေပြီ။

ရန်သူများမှာ ဖက်ရာရသူများအား သယ်ဆောင် ထွက်ခွာသွားကြလေသည်။

တောက်

အာမခံခေါင်းဆောင်မှာ စွဲလှမှုများ၏ အခြေအနေကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး တောက်တစ်ချက်ကို ခပ်မြင့်မြင့် ခေါက်လိုက်သည်။

တိုက်ပွဲတွင် သူ၏လူသုံးဦး ကျဆုံးသွားကြသည်။

ရတနာပစ္စည်းများ ပါသွားသည်။

ကျဆုံးသူများထဲ၌ သူ့အားကိုးရသော ကျားသစ်ထိုင်ဆမား ရဲရှမ်းပင်ဝင်သဖြင့် ပို၍ ယူကြီးမရ ဖြစ်သွားရလေသည်။

သူ့အပါအဝင် သုံးဦးဖက်ရာရရှိပြီး နှစ်ဦးသာလျှင် ခိုက်ခဏ်ရာရရှိမှုမှ ကင်းလွတ်သည်။

ဟူမင်ဂိုက်းကြောင့် မိစ္ဆလူအချို့နှင့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်း ပျက်စီးသွားလေပြီ။

နောက်ဆက်တွဲမြဲသနာပေါင်းစုံကို ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းရမည့် ဦးကော့မည်။

ဟူမင်ဂိုက်းမှာမူ အောင်ပွဲခံရန် သွားလေပြီ ဖြစ်သည်။ မဟုတ်ပါလား။

တောက်... ဘော်တော်ခါခြံသွက်တဲ့အဖွဲ့ပဲ။ ငါတို့ သည် လောက် စောင့်ကြည့်နေတာ ကောင် ဘယ်လိုက ဘယ်လို ထွက်သွားကြတယ်မသိဘူး။ ကေ့စီးမြို့အပြင် တောင်ကြား လမ်းတစ်နေရာမှာ အာမခံအဖွဲ့ တိုက်ခိုက်ခံလိုက်ရတယ်တဲ့။

ဖေးထိုက်က မကျေနပ်ဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

အဖွဲ့သားတစ်ယောက်က....

ဟုတ်တယ်ဆရာ ဝီကောင်တွေအတော်လျှင်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ စောင့်ကြည့်နေတဲ့စခန်းက မလှုပ်ရှားဘဲ တယ်နေရာကနေ ဘယ်လိုလှုပ်ရှားနေလဲမသိဘူး။

ဖေးထိုက်က....

ဒါကြောင့်လဲ လူတို့ကို မြို့စားမင်းက စောင့် နိုင်နင်းလို့ မရ ဖြစ်နေတာပေါ့။

သူက ဆက်၍....

ဒါပေမယ့် မြို့စားကြီးက ကျုပ်တို့ကို အားကိုးကာမှ ကျုပ်တို့အကဲက မမြို့စားနိုင်သေးတော့ ကျုပ်ဖြင့် မြို့စားကြီးကို ဘယ်လို မျက်နှာပြုရမှန်းတောင် မသိတော့ဘူး။ ဝယ်သားတစ်ယောက်က....

ကျွန်တော်တို့အခက်အခဲကို မြို့စားကြီး နားလည်ပါ တယ်။ ဒါကြောင့်သာ မြို့စားကြီး တာမမှပေတော့ပေါ့။ ပြီးတော့ ဆရာက ညံ့တာမှမဟုတ်ဘဲ၊ လူဆိုးတွေနဲ့ နေရာကို ခြေရာမခံမိသေးတာပဲ ရှိတာပါ။ တကယ်လို့ ဟူမင်ဂိုက်းဆရာကြီးနဲ့သာ ထိပ်တိုက်အထွတ် ပွဲကပြီးသွား ပြီ...။

၁၆၈ မိုးကျော်သူ

ထိုစကားကြားလိုက်ရသောအခါ ဖေးထိုက်က အကြံ
တစ်ခုကို ရလိုက်လေသည်။

ခင်ဗျားပြောမှ ကျုပ် အကြံတစ်ခုရလာတယ်
ငယ်သားက....

ဘာအကြံလဲ ပြောစမ်းပါဦး'

ဖေးထိုက်က....

ကျုပ် ဟုမင်သိုင်းဆရာကြီးကို စိန်ခေါ်လိုက်ရင်ကောင်း
မယ်'

ငယ်သားက သူ၏အကြံကို ထောက်ခံလိုက်သည်။

'ဟုတ်တယ်...ဆရာကြီးအကြံ ကောင်းတယ်၊ ကျွန်တော်
က ပထမကတည်းက ဒီအကြံကိုပေးချင်နေတာ၊ ဒါပေမယ့်
ဟုမင်သိုင်းဆရာကြီးရဲ့ သိုင်းပညာအကြောင်း မျက်ဝင်း
ထင်ထင် ပြမြင်ရသေးတော့ တော်ကြာ ဆရာမနိုင်မှာစိုးပြီး
အကြံမပေးရတာ'

ဖေးထိုက်က မွဲပြုံး တစ်ချက်ပြုံးလိုက်ပြီး....

တကယ်လို့သာ ကျုပ်ထက် ပညာမြင့်နေရင် ကျုပ်ကို
သည့်မြို့မှာ တယ်နေခိုင်းတော့မှာလဲ၊ အစောကတည်းက
ကျုပ်နဲ့ယှဉ်ပြိုင်ပြီး ကျုပ်ကို အသေအတ်ဖို့ ကြိုးစားနေပြီ
အခု သူတို့က မနိုင်မှန်းသိလို့သာ ကျုပ်ကို ရှောင်နေတာ
ပေါ့'

ငယ်သားက....

ဟုတ်တယ်ဆရာ...တကယ်လို့သာ ဆရာစိန်ခေါ်တာကို
သူ့လက်မခံရင် သူ့အရှက်ကဲ့မှာ'

မေတ္တာတူပြိုင် (၅) ၁၆၉

ဖေးထိုက်က....

'ဒါဖြင့် ကျုပ် သူ့ကို စိန်ခေါ်ဖို့ စီစဉ်လိုက်တော့မယ်'

'ကောင်းတယ်ဆရာ ကောင်းတယ်'

ငယ်သားများက ထောက်ရလိုက်ကြလေသည်။

....၀....

ထောက်လှမ်းရေးမှူး ဖေးထိုက်တို့က ရန်သူကို မည်သို့
မည်ပုံ ချေမှုန်းရန် ခေါင်းချင်းဆိုင် ဆွေးနွေးကြေကြစဉ်....
မြို့စားကြီး အိမ်ဂေဟာအတွင်း၌မူ....

ကျိပေါင်တစ်ယောက်မှာလည်း မြို့စားကြီး၏ ဓာကြည့်
ခန်းထဲ၌ စာအုပ်များနှင့် တစ်ယောက်တည်း အလုပ်ရှုပ်နေ
လေသည်။

သူသည် မည်သည့်အလုပ်ကိုပင် လုပ်ကိုင်မိပြီဆိုလျှင်
ဇွဲအလွန်ရှိလှသည်။

ယခုလည်း....

သူသည် နေပြည်တော်၌ စာမေးပွဲ သွားချောက်ခြေဆို
ရန်အတွက် စာအုပ်စာတမ်းများကို များစွာ လေ့လာ၍
နေလေသည်။

ထိုသို့ လေ့လာနေရာ၌ အစားအအိပ်မမုန့် ကြိုးစား ပမ်းစား လေ့လာ၍နေလေသည်။

သူ အစားအအိပ် မမုန့်သည်ကို သူ့အား မျက်ခြည် မပြတ် အကဲခတ်ကြည့်နေသော ချင်းချင်းက ဝါဒီနေလေ သည်။

သူမက သူ့အား အအိပ်အစားမုန့်ရန် သတိပေးလိုက် သော်လည်း....

သူက ဘုကလန်ပြန်ပြောလျှင် မိမိက မခံဘဲ ရန်တွေ့မိ ကာ မိမိတို့နှစ်ယောက်၏ ဆက်ဆံရေး မပြေမလည်ဖြစ်မည် စိုး၍ သူမက အသံကြည့်နေရလေသည်။

ဟေ့...!

ကျီပေါင်သည် မည်သည့်အရာကိုမျှ စိတ်မစင်စားတော့၊ အရာရာကိုမေ့ထားကာ စာထဲ၌ပင် အာရုံစိုက်နေလေ တော့သည်။

...၀...!

ချင်းချင်း တစ်ယောက် စိတ်ညစ်နေ၏။

သူမသည် ကျီပေါင်ပြန်ရောက်လာ၍ ဝမ်းသာပြီး တျီ ပေါင်နှင့် ပြေလည်အောင် ဆက်ဆံတော့မည်ဟု စိတ်ကူး ထားရာမှ ကျီပေါင်မှာ အချိန်ပြည့် နေ့စဉ်ရက်ဆက် အား လပ်ခြင်းမရှိဘဲ စာအုပ်နှင့်မျက်နှာမခွာဘဲ ရှိနေသဖြင့် သူမ စိတ်ဓာတ်ကျနေခြင်း ဖြစ်သည်။

သူမသည် ခုတင်ပေါ်၌ လဲလျောင်းရှင်း တစ်ယောက် ထည်း တွေးစတာဝေးစောစဉ်...

'ခေါက...ခေါက်'

လံခါးခေါက်သံ ကြားလိုက်ရသည်။

ချင်းချင်းက...

'ဟယ်သုထ'

ဟု ထုမီးမေးလိုက်သည်။

အပြင်ဘက်မှအသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

'ပမိပေါ'

ခုံကျင်း၏အသံ ဖြစ်သည်။

ချင်းချင်းက တံခါးဘူးရောက်ဖွင့်မေးလိုက်သည်။

'မပ ပအိပ်ခံသားဘူးလား'

ချင်းချင်းက မေးလိုက်သည်။

ခုံကျင်းက

'မပ မအိပ်ချင်သေးလို့'

၁၇၂ မိုးကျော်သူ

သူမက ပြုံး၍....

'မမကိုတော့ မအိပ်သေးဘူးလားလို့ မေးတယ်၊ ညီမကကော့ မအိပ်သေးဘူးလား'

သူမက ပြန်မေးလိုက်သည်။

ချင်းချင်းက.....

'အိပ်လို့ မရပါဘူး မမရယ်'

ခုံကျင်းက....

'ဘဝအကြောင်းတွေ တွေးနေလို့ ညီမက အိပ်လို့ မရဖြစ်နေတာလဲ'

ချင်းချင်းက....

'ကျုပ်ပေါင်ပေါ်၊ ကျုပ်ပေါင်အကြောင်းကို တွေးနေလို့ အခုလို အိပ်မရဖြစ်နေတာပေါ့'

ခုံကျင်းက ပြုံး၍....

'ကျုပ်ပေါင်က ညီမလေးကို အရေးမစိုက်လို့ မဟုတ်လား'

ချင်းချင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်ဘယ်မမ၊ ကျုပ်ပေါင်က ကျွန်မနဲ့ ဆက်ဆံတဲ့အခါ မမနဲ့ဆက်ဆံသလောက် မျက်နှာမချိုဘူး၊ စကားပြောတဲ့အခါမှာလည်း အဆင်မပြေဘူး၊ ခုကလနဲ့ပဲ ပြောတယ်'

ခုံကျင်းက ရယ်ခမာပြီး....

'ငါ့ညီမကတော့လေ သူများနဲ့ပဲ အပြစ်တင်တတ်တယ် ငါ့ညီမကကော့ ဘယ်လောက်များ မျက်နှာချိုနေလို့လဲ

စကားပြောတော့ကော့ ဘယ်အခါ ပြေပြေပြစ်ပြစ် ပြောဖူးလို့လည်း မမအမြင်ကတော့ ညီမက သူ့အပေါ် မပြေမလည်ဆက်ဆံတာကိုဘဲ မြင်ရတယ်၊ ဒီတော့ သူ့ဘက်က ကြည့်မယ်ဆိုလဲ သက်တူရွယ်တူ လူငယ်တွေဆိုတော့ မခံချင်စိတ်ဆိုတာ ရှိမှာပေါ့'

ချင်းချင်းက....

'မမက ဘာသိလို့လည်း ကျွန်မက သူ့ကိုမပြေမလည်ချပြီး ဆက်ဆံတာမဟုတ်ဘူး၊ သူ့က ကျွန်မကို မငြေမလည် ဆက်ဆံလို့ ကျွန်မကလဲ သူ့လို ပြတ်ပြီး မပြေဆက်ဆံရတာ'

ခုံကျင်းက....

'ကံပါလေ....ဒါတော့ခဏထားလိုက်ပါ၊ ဒါနဲ့ မမ ညီမကို တစ်ခုမေးမယ်'

သူမက....

'တာမေးမလို့လဲ မမ'

ခုံကျင်းက....

'ညီမ ကျုပ်ပေါင်အပေါ် စိတ်ဝင်စားနေပြီလား၊ လိုစကားကြောင့် ချင်းချင်းက....

'ဟာ....မမကလဲ ဘာတွေလာမေးနေတာလဲ၊ ကျွန်မက သူ့ကို စိတ်မဝင်စားပါဘူး'

'ဟုတ်လို့လား'

မုံကျင်းက ပြုံးစိစိဖြင့် မေးလိုက်သည်။

၁၇၄ မိုးကျော်သူ

ချင်းချင်းက....

'ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်မက သူ့လို ယောက်ျားမျိုးကို လုံးဝ
စိတ်မဝင်စားဘူး'

ခွန်ကျင်းက ပြုံး၍....

'အင်း...ဒါဆိုရင်တော့ မေမေတို့ရဲ့ အစီအစဉ်ကို ဖျက်
ခိုင်းရတော့မှာပဲ'

ချင်းချင်း ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားသည်။

'ဘာ အစီအစဉ်လဲဟင်၊ မေမေတို့က ဘာတွေ စီစဉ်
ထားလို့တုန်း'

သူမက သိလိုစောဖြင့် ပြန်မေးလိုက်သည်။

ခွန်ကျင်းက....

'ဟိုတစ်မန့်က ဖေဖေက မကော်ခေါ်ပြီးတော့ ဆိုင်ပင်
တယ်'

'ဘာ တိုင်ပင်တာလဲဟင်'

'ချင်းချင်းကို ကျီပေါင်နဲ့ စီစဉ်မယ်ဆိုရင် သမီးကြီး
ဘယ်လို သဘောရတုန်းတဲ့'

'ဟယ်...တကယ်ပြောတာလား ပမ'

'ဟင်း...ခုနုက စိတ်မဝင်စားဘူးဆို၊ အခု ဘယ်လိုဖြစ်
သွားရတာတုန်း'

'ပဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်မ အံ့ဩသွားလို့ပါ'

'က...ဘယ်လိုတုန်း ညီမက ကျီပေါင်ကို စိတ်မဝင်
စားဖူးသိတော့ မမ မေမေရဲ့ အကြံအစည်ကို ဖျက်ခိုင်း
လိုက်မယ်'

'ဟာ...နေပါစမ်းဦး မဝရဲ့ ကျွန်မ စဉ်းစားလိုက်ဦး
မယ်'

ချင်းချင်းက ဆက်၍....
'မမကံသာ အခုလို ကျွန်မရဲ့သဘောထားကို မေးနေ
တယ်၊ တကယ်ဆို ကျီပေါင်ရဲ့ သဘောထားကိုမေးရမှာ'

— ခွန်ကျင်းက ပြုံး၍....

'ဒါဆို ငါ့ညီမက သူ့ကိုကြိုက်နေပြီပေါ့'
သူမက အဖြေမပေးပါ၊
ပြုံး၍သာ ခေါင်းငုံ့ထားလိုက်သည်။

ခွန်ကျင်းက ဆက်၍....
'သူ ငါ့ညီမကို စိတ်ဝင်စားလာမှာပါကွယ်၊ ငါ့ညီမဖက်
ကသာ အနေအထိုင်ကိုဆင်ခြင်ရလိမ့်မယ်၊ အရင်လို ကလေး
ဆန်ဆန် မနေရတော့ဖူး'

ချင်းချင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်ကဲ့ပါမမ၊ သူက မမလို ဣန္ဒြေရရ မိန်းကလေး
မျိုးကိုမှ စိတ်ဝင်စားမှန်း ကျွန်မ ခိုင်မိပါတယ်၊ ဩော်...
ဒါနဲ့ ကျွန်မ တစ်ခုမေးရဦးမယ်'

ခွန်ကျင်းက....

'ဘာမေးမလို့တုန်း မေးလေ'

သူမက....

'မမကော့ ကျီပေါင်ကို စိတ်မဝင်စားဘူးလားဟင်'
ခွန်ကျင်း၏ မျက်နှာ ကွက်ခနဲပျက် သွား၏။

၄၇၆ မိုးကျော်သူ

သို့သော်...

သူမက ချက်ချင်းပင်ပြုံးပြုံး....

'မမက သူ့ကို မောင်လေးတစ်ယောက်လိုသဘောထား

တာပါ'

မမ တကတီပြောတာလား'

တကယ်ပေါ့'

ခုနံကျင်းက နှုတ်မှ ယင်းသို့ ပြောလိုက်သော်လည်း....

သူမ၏ ရင်ထဲ၌မူ....

'မမလည်း ညီမလေးလိုဘဲ ကျီပေါင်ကို စိတ်ဝင်စား

နေခဲ့ပြီ၊ ဒါပေမယ့် ညီမလေးအတွက် မမသူ့ကို မောင်

လေးတစ်ယောက်လို သိယောဇဉ်ထားတော့မယ်ကွယ်'

ဟု ရေရှုတ်၍ နေမိလေတော့သည်။

....၀....

ဟူမင် ဂိုဏ်းအား စိန်ခေါ်ခြင်း

ဟူမင်ဂိုဏ်းအား စိန်ခေါ်သည့် စာတစ်စောင် ဟူမင်
ဘီးသားများထံမှ တစ်ဆင့် ဟူမင် သိုင်းဆရာကြီးထံသို့
ဆက်ရှိလာခဲ့လေသည်။

ဇာတ်၌ ရေးသားထားသည်မှာ....

'ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီး

ခင်ဗျား တကယ်သတ္တိရှိတယ်ဆိုရင် ကျုပ်နဲ့ ရင်ဆိုင်

ပါ။ ခင်ဗျားဘက်က လူအင်အား ကြိုက်သလောက်

သုံးနိုင်ပါတယ်၊ ဒါမှမဟုတ်လည်း ခင်ဗျားနှင့် ကျုပ်

တစ်ယောက်တည်းလည်း ရပါတယ်၊ တကယ်လို့သာ

ဆိုလျှင် သတ္တိမရှိဘူးဆိုရင်တော့ ကျုပ်ချိန်းတဲ့နေရာကို

လာနဲ့ပေါ့၊ နေရာကတော့ ကျန်းစီးမြို့အနောက်ဘက်

တောစပ်နားမှာ မနက်ဖြန်နံနက် နေမထွက်ခင်....

ထောက်လှမ်းရေးမှူး
ဖေးထိတ်....

၁၇၈ မိုးကျော်သူ

စာဆုံးသွားသည်နှင့် ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးမှာ ခေါ်သ
တကြီးဖြင့် စာကို လုံးချေပစ်လိုက်လေသည်။

သူ၏အမူအရာကို အကဲခတ်ကြည့်နေသော ချန်းမိတို့က
မျက်မှောင်ကုတ်သွားကြပြီး....

ချန်းမိ ဝ၍....
ဆရာ....ဘာတွေရေးထားလို့ ဆရာကြီး ဒီလောက်

ခေါ်သကြီးနေရတာလဲ
ဟု မေးလိုက်သည်။
ဆရာကြီးက....

ဆောက်လှမ်းရေးပျားအစုတ်ပလုတ် ဝါကို စိန်ခေါ်တဲ့
စာပါ။

ဆရာကြီးကို သူကစိန်ခေါ်တယ် ဟုတ်လား
ဟုတ်တယ်

တုက ဝင်၍....
ခါဆိုရင် ရင်ဆိုင်လိုက်ပေါ့ဆရာကြီးရယ်၊ ခါမှ သူ

ဆရာကြီးရဲ့ အစွမ်းအာဇာကိုသိပြီး တစ်ခါတည်း ကျန်းစီးခြင်း
နေ ပြန်ပေးသွားကြမှာ

ဟု လိုက်တန်းပြောဆိုလိုက်သည်။
ဆရာကြီးကမူ ပါးစပ်ပိတ်ထားသည်။

သူသည် ကြိုက်စွဲကို အတော်ပင်စဉ်းစားရမည်ဖြစ်သည်
အကြောင်းမှာ....
သူသည် ဖေးထိုက်နှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ခြင်း မရှိသော

သော်လည်း....

သူ၏စိတ်ထဲ၌ ဖေးထိုက်အားရင်ဆိုင်ရမှာ မဝံ့မရဲဖြစ်နေ
သလိုလို စိတ်မပါသလိုလို ဖေးထိုက်ကိုလည်း အလိုလို
အထင်ကြီးနေမိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

အကယ်၍....

သူသည် ဖေးထိုက်အား ရှုံးနှိမ့်လျှင်ဟူသော အတွေး
စင်လာမိသည့်အခါ တပည့်များအသယ်၌ အရှက်ရမည့်
အဖြစ်ကိုလည်း တွေးမိပြီး သူက စိုးရိမ်မှုများစွာ ဖြစ်ပေါ်
၍ နေလေသည်။

ဆရာကြီး....ဆရာကြီး
ခေါ်သံများကြောင့် ဆရာကြီးမှာ သတိပြန်ဝင်လာပြီး....
ဘာလို့ကွ၊ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်ခေါ်နေရတာလဲ
ပုက....

ဆရာကြီးက ကျွန်တော်တို့ခေါ်တာ ထူးမှမထူးဘဲ၊
ဆရာကြီးဘာဖြစ်သွားလဲလို့ စိုးရိမ်သွားတာပေါ့။

ဆရာကြီးက....
ငါ့ဘာမှမဖြစ်ဘူး အတွေးလွန်နေတာ
ပုက....

ဆရာကြီး ဘာတွေတွေးနေတာလဲ
ဆရာကြီးက....

ငါ ဖေးထိုက်ရဲ့ စိန်ခေါ်မှုကို လက်ခံရင် ကောင်း
ကောင်း လက်မခံရင် ကောင်းမသားလို့ တွေးနေတာ

ကောင်းကောင်းလို့ တွေးနေတာ

၁၈၀ မိုးကျော်သူ

ပုဂံ....

'ဟာ...ဆရာကြီးကလည်း ဒါ ဘာတေးစရာလိုတော့ထဲ
လက်ခံသင့်တာပေါ့'

ချန်းမိကလည်း...

'တုတ်တယ်...ဆရာကြီး လက်ခံသင့်တယ်'

တပည့်များအားလုံးက တိုက်တွန်းနေသဖြင့် ဆရာကြီး
မှာ မည်သို့ပြုလုပ်ရမည်မလို့ ဖြစ်သွားရလေသည်။

အကယ်၍...

သူက ငြင်းပယ်လိုက်မည်ဆိုလျှင်လည်း ဖေးထိုက်နှင့်
ရင်မဆိုင်မီကတည်းက အရှက်ရပေတော့မည်။

မည်သို့ဆိုစေ....

သူသည် ဖေးထိုက်အား နိုင်မဖြစ်မည်။

သို့ပါ၍....

သူသည် အခြေအနေမဟန်လျှင် ကောက်ကျစ်သည့်အကြံ
ကိုပါသုံးရန် စိတ်ကူးမိလိုက်ပြီး....

'ကောင်းပြီ...ငါ သူနဲ့ရင်ဆိုင်မယ်'

ဟု ပြောလိုက်လေတော့သည်။

....၀....

ရည်ရွယ်ချက်ကြီးသော ကျီပေါင်

ကျီပေါင်သည် မြို့စားကြီး၏ စာကြည့်ခန်းထဲ၌ စာအုပ်
တစ်အုပ်ကို စိတ်ဝင်စားစွာ ဖတ်ရှုနေလေသည်။

ထိုအချိန်....

အခန်းထဲသို့ မြို့စားကြီး သွမ်းဝင်လာသဖြင့်....

သူက စာအုပ်ကို ခုစာပိတ်ထားလိုက်ပြီး မြို့စားကြီး
အား အရိုအသေပေးလိုက်သည်။

မြို့စားကြီးက သူ့အား ပြီးကြည့်လိုက်ပြီး....

'ကျီပေါင်...မင်းက အထောက်ကြီးစားတဲ့ သူငယ်ပဲကွ၊
ငါကတော့ မင်းကို အထောက်သဘောကျနေပြီ ဟား...ဟား
အား'

သူက ပြုံး၍....

'ကျွန်တော် ရည်မှန်းချက်က ကြီးတော့ ဒီလောက် ကြီး
အားမှ တော်ရုံကျမှာမို့ လို့ပါ'

၁၈၂ မိုးကျော်သူ

'ဟုတ်ပါတယ်...ဟုတ်ပါတယ်၊ မင်းဒီလို ကြီးစားပုံမျိုးနဲ့ဆို မင်းရည်မှန်းချက် ကျန်းသေ ပြည့်မှ ပါကွာ'

'ဟုတ်ကဲ့...မြို့စားကြီး'

ကျီပေါင်က တစ်စုံတစ်ခုကို သတိရသွားပြီး....

'ဒါနဲ့...မြို့စားကြီး၊ ထောက်လှမ်းရေးမှူးတို့ အခြေအနေတယ်လို့ရှိလဲ၊ ကျွန်တော်တောင် သူနဲ့ မတွေ့တာ အတော်ကြာသွားပြီ'

ဟု မေးလိုက်သည်။

မြို့စားကြီးက....

'ဘာကိုလဲက'

ကျီပေါင်က....

'ထောက်လှမ်းရေးမှူးတို့ ဟူမင်ဂိုဏ်းကို ချေမှုန်းနေတဲ့ ကိစ္စလေ'

မြို့စားက သက်ပြင်းတစ်ချက် ချပြီး....

'တယ်လို့မှ မထူးခြားသေးဘူး၊ စောက်လှမ်းရေးမှူးတို့ ရောက်လာမှ ဟူမင်ဂိုဏ်းရဲ့ လှုပ်ရှားမှုက ပိုများလာတယ်၊ ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျုပ်တစ်ရက်မှ စိတ်မအေးနိုင်ဖြစ်နေရတယ်'

ကျီပေါင်က....

'ဒီလူတွေ သူတို့ကို ပညာပြုနေတာပဲ ဖြစ်ရမယ်၊ ဒါပေမယ့် သူတို့က ထောက်လှမ်းရေးမှူးနဲ့ ထိပ်ကိုင် မရင်ဆိုင်တာတာ သူတို့ ထောက်လှမ်းရေးမှူးကို ယှဉ်လို့ မရမှန်း သိလို့ပါ'

သူက ဆက်၍....

'ထောက်လှမ်းရေးမှူးနဲ့ ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးတို့ တစ်ဦးချင်း ရင်ဆိုင်လိုက်ရင် ကောင်းမယ်'

မြို့စားက....

'ဒီကောင်တွေက အတော်ဉာဏ်များတယ်၊ သူတို့မပိုင်တဲ့ အလုပ်ကို ဘာတစ်ခုမှ မလုပ်ဘူး၊ ဒီတော့ တစ်ဖက်ကလဲ သူတို့နဲ့ ရင်ဆိုင်ဖို့ အခက်တွေ့နေတာပေါ့'

ကျီပေါင်က....

'မြို့စားကြီးက မြို့ခဲလူဆိုတော့ သူတို့ရဲ့ စခန်းကို အရိပ်အငွေ့ လေးတောင် မသိဘူးလား'

မြို့စားက....

'မသိလို့ပေါ့၊ နို့မဟုတ်ရင် ဒီကောင်တွေ....'

သူက စကားမဆုံးမီ အခန်းထဲကို လူတစ်ယောက် ဝင်ရောက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် မြို့စား၏စကား ပြတ်သွားရ၏။

'မြို့စားကြီး....ဒီကိုရောက်နေတယ်ဆိုလို့ ကျွန်တော်လိုက်လာတာ'

ထိုဝင်လာသူက ယင်းသို့ ပြောလိုက်သည်။

ထိုလူမှာ ထောက်လှမ်းရေးမှူး ဖေးထိုက်ပင် ဖြစ်လေသည်။

မြို့စားက ပြုံး၍ ကြိုဆိုလိုက်သည်။

'လာလာ ထောက်လှမ်းရေးမှူး၊ အခုပင်ချားအကြောင်း ပြောနေတာ'

ဖေးထိုက်က....

'ကျွန်တော် အကြောင်း ဘာတွေ ပြောနေကြတာလဲ ဟဲ့...'

မြို့စားက....

'ကျုပ်ေါင်က ဟူမင်ဂိုဏ်းကို တိုက်ခိုက်နေတဲ့ အခြေအနေကို မေးနေလို့ ဖြေနေတာပါ'

ဖေးထိုက်က....

'ကျွန်တော်လဲ ဒီအကြောင်းကို ပြောဖို့ မြို့စားကြီးရှိတဲ့ နေရာကို လိုက်လခရတာပါ'

မြို့စားက....

'ဘာအကြောင်း ထူးလို့လဲ'

ဖေးထိုက်က....

'ဟူမင်ဂိုဏ်းက အတော်လျင်တုံ့အဖွဲ့အစည်းစစ်ခဲပဲ၊ ကျွန်တော်တို့ကို မျက်လှည့်ပြ ပြုပြီး မကောင်းမှုတွေ တစ်ခြားမှာ လုပ်နေတဲ့ သတင်းတွေက ထွက်နေတော့ ကျွန်တော်တို့လဲ မျက်နှာအတော်ပူနေရပြီ၊ ကျွန်တော်တို့ ရှိလျက်နဲ့ ဓားပြ တိုက်မှုတွေ၊ လူသတ်မှုတွေ ဖြစ်နေတယ်'

မြို့စားက....

'ဒါ ခံတာ ဇွဲရှိရမှာပေါ့လေ၊ ကျုပ်တောင် မြို့ခံဖြစ် ပြီး သူတို့ စခန်းကိုတောင် မသိတာ၊ ထောက်လှမ်းရေးမှူး တို့ဆီ မှီဆီးတော့မှာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ဖလှော့သော ဇွဲနဲ့ ဆက်လက်စိစစ်ခံရင်တော့ မကြာခင် ရန်သူ စခန်းကိုသတင်း ရတော့မှာပါ'

ဖေးထိုက်က....

'ကျွန်တော်ကတော့ သူတို့ စခန်းကို တွေ့မယ် အချိန်လဲ မစောင့်နိုင်တော့လို့ အကြံအစည်တစ်ခုကို အကောင်အထည် ဖော်ထားတယ်'

မြို့စားက....

'ဘာအကြံအစည်များလဲ'

ဖေးထိုက်က....

'ကျွန်တော် ဟူမင် သိုင်းဆရာကြီးနဲ့ တစ်ဦးချင်း ယှဉ် မလို စိန်ခေါ် ထားတယ်'

ဟင်

မြို့စားပါမက ကျုပ်ေါင်ကလည်း အံ့ဩ သွားမိတော့ သည်း

ကျုပ်ေါင်က စိုးရိမ်စွာဖြင့်....

'ထောက်လှမ်းရေးမှူး ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးနဲ့ ယှဉ်ပြိုင် မယ်ဟုတ်လား'

ဖေးထိုက်က ခေါင်းညိတ်သည်။

'ဟုတ်တယ်'

ကျုပ်ေါင်က....

'ဖြစ်ပါဖလား၊ ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးကို ယှဉ်ပြိုင်နိုင်တဲ့လူ ကျွန်တော် မတွေ့သေးဘူး၊ တယ်သူမှ နှိမ့်နှင်းလို့ မရဘူး၊ တောင် ဒီအတိုင်း သူတို့လုပ်သမျှ လက်ပိုက် ကြည့်နေရ တာပေါ့'

ဖေးထိုက်က....

တကယ်လို့သာ သူ့သိုင်းပညာ ကျုပ်ထက်သာမယ်ဆိုရင် ကျုပ်ကို အစောကြီးကတည်းက စိန်ခေါ်နေပြီ။ အခု သူ့တို့က မနိုင်မှန်း သိလို့သာ ရင်မဆိုင်ကြတာပေါ့။

ကျုပ်ပေါင်က....

အင်း... ဒါလည်း ဟုတ်တာပဲ!

သူက ဆက်၍....

ထောက်လှမ်းရေးမှူး ကျွန်တော် ဘာအကူအညီပေးရမလဲ?

ဟု ဖေးထိုက်သည်။

ဖေးထိုက်က....

ရပါတယ်ကွာ၊ ဟူမင်ဂိုဏ်းကို ချေမှုန်းပို့က မကြာတော့ဘူး။ ဒါကြောင့် မင်းဘက်ကသာ ပြင်ဆင်မှုတွေအမြန်ဆုံး လုပ်ထားတော့ ငါတို့က မကြာခင် နေပြည်တော်ကို ပြန်ရတော့မှာ။

ကျုပ်ပေါင်က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

ဟူထံကဲ့ပါ။ ထောက်လှမ်းရေးမှူး၊ ကျွန်တော်က ဟူမင်ဂိုဏ်းကို ကိုယ်တိုင်လက်စားချေချင်တာ။

ဖေးထိုက်က....

သည်လိုလို ဘယ်ရမလည်း မကောင်းမှု ဒုစရိုက် လုပ်သူတွေက မကောင်းတဲ့ လမ်းကို သူတို့ဘာသာလုပ်သွားကြလိမ့်မယ်။ အသည်ထဲမှာ ကောင်းသူတွေ မတရားအစစ်ပေါစေနဲ့။

ကျုပ်ပေါင်က ပါးစပ်ပိတ်ထား လိုက်သည်။

မြို့စားကြီးက ဖေးထိုက်အား မေးလိုက်လည်း ခင်ဗျားရဲ့ စိန်ခေါ်မှုကို ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးက လက်ခံလား?

ဖေးထိုက်က....

လက်ခံတာပေါ့ တကယ်လို့ ချွာ သူ့ကံဆက်မခံရင် သူ့တပည့်တွေ အလယ်မှာ သူ ဘယ်တို့ လက်မထောင်နေနိုင်တော့မှာတုန်း။

မြို့စားကြီးက....

ထောက်လှမ်းရေးမှူး ဆက်တော့ထားပါ။ သူတို့တွေက ကောင်တဲလူတွေမဟုတ်ဘူး။ တော်ကြာ ယုတ်မာတဲ့အကြံအစည်တွေသုံးလာမှဖြင့်....

ဖေးထိုက်က....

ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် ဘက်ကလည်း ကြိုတင်ကာကွယ်မှုတွေ လုပ်ထားပါတယ်။

မြို့စားကြီးက....

ကျုပ်ဘက်က ဘာတွေ ကူညီရဦးမလဲ အပ်တာကို ပြောပါ။

ဖေးထိုက်က....

ရပါတယ် မြို့စားကြီး၊ ကျွန်တော်က သူ့ကို တစ်ဦးချင်း စိန်ခေါ်ထားတာမို့ တစ်ဦးချင်းဘဲ ယှဉ်ပြိုင်မှာပါ။ တကယ်လို့သာ သူတို့က လူ့အင်အားနဲ့ ပြိုင်လာမယ်ဆိုရင်လည်း ကျွန်တော်တို့ လူ့စတုန်ဆို လိုလောက်ပါပြီ။

၁၈၈ မိုးကျော်သူ

မြို့စားကြီးက....

‘ဒါဆိုလည်း ကောင်းပါပြီဗျာ၊ ဒါနဲ့ ဘယ်ရက် ချိန်း

ဆိုတာလဲ’

သူက....

‘မနက်ဖြန် နံနက်’

မြို့စားကြီးက....

‘ဟ...မြန်သွချည်လား’

သူက....

‘ကျွန်တော်တို့ နှစ်ရက်လောက်ကတည်းက စီစဉ်ထား

တာပါ၊ မြို့စားကြီးကို အခုမှ ပွင့်ပြောတာ’

မြို့စားကြီးက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့်....

‘ထောက်လှမ်းရေးမှူး အထူးသတိထားပါလို့ဘဲ ကျုပ်

မှာချင်ပါတယ်ဗျာ’

ဖေးထိုက်က....

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ မြို့စားကြီး’

ထိုနောက်....

ဖေးထိုက်သည် မြို့စားကြီးအား နှုတ်ဆက်ကာ ပြန်၍

ထွက်သွားလေသည်။

သူထွက်သွားသည်နှင့် အခန်းထဲသို့ ချင်းချင်းဝင်ရောက်

လာသည်။

ယခုအခါ....

သူမသည် အလွန်ပင် ဣန္ဒြေရှိနေလေသည်။

ကျီပေါင်က သူမအား မြင်တွေ့သော်လည်း မသိဟန် ပြုလိုက်သည်။

ချင်းချင်း၏ စိတ်ထဲ မကျေမနပ်ဖြစ်သွားသည်။

သို့သော်....

သူမက အပြုံးမပျက်ဘဲ နေလိုက်သည်။

မြို့စားကြီးက သူမအား မြင်တွေ့လိုက်သည်နှင့်....

‘ချင်းချင်း သမီးဘာလာလုပ်တာလဲ’

ဟု မေးလိုက်သည်။

သူမက ရွက်ကိုးရွက်ကန်းပုံဟန်ဖြင့်....

‘ကျွန်မ ကျီပေါင်နဲ့ စကားပြောချင်လို့’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

မြို့စားကြီး အနေရကျပ်သွား၏။

သို့သော်....

သူကပြုံးလျက် ကျီပေါင်ဘက် ပြန်လှည့်လိုက်ပြီ....

‘က...ကျီပေါင်း သူက မင်းနဲ့ စကားပြောချင်လို့တဲ့၊

မင်းလည်း နားနားနေနေနေရင်း အပျင်းပြေ စကားပြော

ကြပေါ့၊ ကျုပ်ကိစ္စလေးရှိသေးလို့ သွားလိုက်ဦးမယ်’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ကျီပေါင်က....

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ မြို့စားကြီး’

ထိုနောက်....

မြို့စားကြီးက အခန်းထဲမှ ကမန်းကတန်း ထွက်သွား
လေသည်။

မြို့စားကြီးထွက်သွားသည်နှင့် သူမက ခစ်ခနဲမယ်မော
လိုက်သည်။

သူကမူ စာအုပ်ကိုပြန်လှည့်၍ ဖတ်ရန်ပြင်လိုက်သည်။
သူမမျက်နှာတုတ်သွားပြီး သူ့လက်ထဲမှ စာအုပ်အား
ဆွဲယူလိုက်သည်။

သူက 'မျက်မှောင်ကုတ်သွားပြီး...
'ခါတာလုပ်တာလဲ'

သူမက...
'ရှင်ဖတ်မှာစိုးလို့'

သူက...
'ကျုပ်စာကို အလကားဖတ်နေတာ မဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ်
ရည်မှန်းချက်အတိုက် ဖတ်နေတာ၊ မင်း မနှောင့်ယှက်ပါနဲ့'

သူမက...
'ကျွန်မသိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ရှင်က ပိုကိုပိုတယ်၊ သူ
များထက်လည်း သည်းတယ်၊ ဖေဖေက ဘာပြောသွားလဲ၊
ရှင်ကို နားပါလို့ ပြောသွားတယ်မဟုတ်လား၊ ရှင် အခုလို
စာကိုဖိဖိဖတ်နေရင် ကြာရင် ရှင်ရူးသွားလိမ့်မယ်'

သူက...
'ကျုပ်ရူးသွားတော့ကော့ မင်းနဲ့ဘာဆိုင်လို့လဲ'
သူမ ဒေါက်သံထွက်သွားသည်။

'ရှင်ဟာလေ ကျွန်မနဲ့တွေ့ရင် ဘယ်တော့မှ စကား
မကောင်းမပြောဘူး၊ ကိုယ် အတွက် ပြောမှန်းမသိ ဘာမှန်း
သိနဲ့၊ သူများစေတနာကို စော်ကားတယ်၊ တော်ပြီ...
ရှင်ကို မိနဲ့ကစပြီး ကျွန်မ လုံးဝစကားမပြောတော့ဘူး၊
ရှင်ဆီကိုလဲ ဘယ်တော့မှမလာတော့ဘူး'

သူမက ပြောရင်း ဝမ်းနည်းသံပါလာထွန်း
စကားဆုံးသည်နှင့် လက်ထဲမှစာအုပ်ကို စားပွဲပေါ်သို့
ပစ်ချလိုက်ပြီး...

နောက်သို့ ချာခနဲလှည့်၍ အခန်းထဲမှ ပြေးထွက်သွား
လေတော့သည်။
ထိုအခါ...

သူ၏ရင်ထဲတွင် စိတ်မကောင်းသလိုလို ခံစားလိုက်ရလေ
သည်။

သူမသည် သူ့အား တကယ်ပင် စိတ်ဆိုးသွားခြင်းဖြစ်
သည်ကိုလည်း နားလည်လိုက်သည်။

သူက သူမအပေါ် ယခုကဲ့သို့ အဘယ်ကြောင့်ဆက်ဆံ
နေမိပါသနည်း။

သူ့ကိုယ်သူပင် မစဉ်းစားတတ်အောင် ဖြစ်နေရလေ
တော့သည်။

...၀...

အဖြေရှာမရတဲ့ သည်ပုစ္ဆာ

ယနေ့အဖို့ ကျပေါင်တစ်ယောက် စာဖတ်ချင်စိတ် မရှိ
တော့ပါ။

သူသည် မိမိအခန်းသို့ပြန်၍ ခုတင်ပေါ်၌လဲလျောင်းရင်း
နဖူးပေါ်လက်တင်၍ စဉ်းစားခန်းဝင်နေလေသည်။

သူသည် ကိုယ်ကိုယ်ကို အဖြေရှာနေခြင်းဖြစ်သည်။

သူသည် ချင်းချင်းကို အတောပြောနေမိခြင်းမှာ သူမ
အား တကယ်ပင် အမြင်ကပ်နေခြင်းလော။

သို့တည်းမဟုတ်....

သူမ၏ ကလေးဆန်ဆန် သွက်သွက်လက်လက် အထိမခံ
ကက်ကက်လနဲအောင် ရန်ထွေအတိအမူပေါ် စိတ်ဝင်စား၍
သဘောကျမိ၍ စချင်နောက်ချင်စိတ် ပေါ်ခဲ့ခြင်းကြောင့်
ပင်လော။

ကိုယ်ကိုယ်ကို အဖြေရှာမရ။

မည်သို့ဆိုစေ။

ယနေ့....

ချင်းချင်း မျက်ရည်ကျပြီး စိတ်ဆိုး၍ ထွက်သွားခဲ့သည်။

ချင်းချင်း သူ့ကြောင့် မျက်ရည်ကျသည်ကို မြင်ရသော
အခါ အလွန်ပင်စိတ်ထိခိုက်မိသည်။

သူက ခုတင်ပေါ်၌ လဲလျောင်းနေသော်လည်း အတန်
ကြာသည်အထိ အိပ်၍ မရတော့သဖြင့် လဲလျောင်းရာမှ
အလိုက်သည်။

ရုန်းခြံထဲသို့ဆင်းရင်း လေညှင်းခံ၍ စိတ်မြေလက်ပျောက်
အမ်းလျောက်နေမိသည်။

ယင်းသို့လမ်းလျှောက်နေစဉ်....

တစ်နေရာမှ မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏ ငိုရှိုက်သံကို
ကြားလိုက်ရလေသည်။

သူ စိတ်အနည်းငယ် လှုပ်ရှားသွားသည်။

အသံလာရာသို့ တိုးကပ်သွားသည်။

တဖြည်းဖြည်း တိုးသွားရာ....

အသံမှာ သစ်မင်တစ်ပင် နောက်ကွယ်မှ ထွက်ပေါ်နေ
ကြောင်းကို သိလိုက်ရသည်။

သူသည် အသံထွက်ပေါ်လာရာ သစ်မင်နောက်သို့
အသံ တိုးကပ်သွားပြန်သည်။

ထို့နောက်....

၁၉၄ ဇိုးကျော်သူ

သူက အထွတ်ထွေပေါ်ရာသို့ အလာလှမ်းကြည့်လိုက်ရာ...
ငိုရှိုက်နေသူမှာ ချင်းချင်း ဖြစ်ကြောင်း တွေ့လိုက်ရလေ
သည်။

ချင်းချင်း၏နံ့သေး၌ ခုံကျင်း ရှိနေသည်။

သူမက ချင်းချင်းအား နှစ်သိမ့်နေ၏။

သူမက ငိုရှိုက်ရင်းမ...

‘သူ ကျွန်မကိုမချစ်ဘူး၊ သူ့ချစ်တာ မမပဲနေမှာ...’

ခုံကျင်းက...

‘တိတ်စမ်း... ချင်းချင်း၊ ညီမ အံ့ဒီလို တစ်ဖက်သတ်

မပြောနဲ့’

‘ပြောမှာပဲ... ပြောမှာပဲ၊ ကျွန်မ သူ့ကိုမုန်းတယ်... မုန်း
တယ်၊ ကျွန်မခင်သလို သူမခင်ဘူး၊ ကျွန်မချစ်သလို ဟင့်-
ဟင့်...’

ခုံကျင်းက...

‘ချင်းချင်းရယ် နင့်က သိပ်ခက်တာပဲ၊ အရာရာကို ခေါ်သ
ရဲ့ထူးတယ်၊ ဟေ့ဘိသိုး သိပ်လှုပ်ကယ် ကိုယ်က မိန်း
ကလေးဆိုတောင်လဲ ထက်ထားပါဦး’

သူမက ဆက်၍...

‘စကားပြော အဆင်မပြေတာနဲ့ ကိုယ်ထင်ရာ လျှောက်
မတေးနေနဲ့၊ ကိုယ်တကယ် သူ့ကို သိဖွဲ့ဖာဇဉ် ဖြစ်နေပြီ
ရင် သူ့ကိုကြိုက်တာ မလုပ်နဲ့၊ လူ့ဘယ်လိုပုံစံ နှစ်သက်
အံ့ဒီလိုပေါ့ပေါ့’

မေတ္တာတူပိုင် (၅) ၃၉၅

‘အို... မနေပြဘူး... မနေပြဘူး၊ ကျွန်မ - ကိုယ်နေထက်
ထလိုပဲနေမယ်၊ သူ့ကိုလည်း မချစ်တော့ဘူး၊ မမလည်း
သူ့ကိုမချစ်ရဘူး’

‘ဟဲ့... ချမ်းချင်း နှင်ကလေး ပြောလေကလေးပဲ၊ ငါ
သူ့ကို မမခင်လေးတစ်ယောက်လို့ပဲ ချစ်တာပါလို့ ဘယ်
နှစ်ခါပြောရမလဲ’

‘ဟင်အင်း... ဖောင်လေးလိုလည်း မချစ်ရဘူး၊ ဒီလူ့ကို
ဘယ်လိုပုံစံမျိုးနဲ့မှ မချစ်ဟော့၊ ခင်ထည်းမခင်ရဘူး၊ ကျွန်မ
ထည်း သူ့ကိုမချစ်ဘူး၊ ခင်လည်း မခင်တော့ဘူး၊ မိတ်
ဆွေလည်း ဘယ်တော့မှမပွဲတော့ဘူး’

ချင်းချင်းမှာ ကလေးဆိုးကလေးလို ပြောဆိုနေပုံကို
ကြည့်ကာ...

ခုံကျင်းမှာ ထက်ပြင်းရှည်တစ်ချက် ချစ်လိုက်လေတော့
သည်။

... ၁ ...

ကျပေါင်သည် ချင်းချင်းနှင့်ခုံကျင်းတို့ ပြောနေသော စကားများကို ကြားခဲ့ရလေသည်။

သူသည် ချင်းချင်းတို့အား သွားရောက် စကားစမြည် ပြောခြင်းမပြုဘဲ မိမိအခန်းထဲသို့ ခြေလှမ်းမှန်မှန်ဖြင့်ပြန်လာခဲ့လေသည်။

သူသည် စိတ်အတော်လှုပ်ရှားနေသည်။

‘ငါ ဘာလုပ်ရမလဲ၊ အခု သူတို့ ငါ့ကြောင့် စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်နေကြရပြီ၊ ငါ့ရဲ့ ဖြုမှုဆက်ဆံမှုတွေဟာ ရုပ်ဆိုးအကျည်းတန်နေပြီလား...’

‘တကယ်တော့ ငါ ချင်းချင်းကို မမန်းပါဘူး၊ သူငါ့ဆီ ခဏခဏလာနေလို့ ချင်းချင်းကို အိမ်ခြံမရတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်လို့ ငါ့အထင်သေးမိပြီ၊ ငါ ကြည့်မရ ဖြစ်ခဲ့တယ်...’

‘ဒါပေမယ့် ငါက ဧည့်သည်ပဲ၊ တကယ်ဆို ငါသည်းခံရမှာပေါ့၊ အမှန်တော့ ချင်းချင်းက ငါ့ကိုဂရုစိုက်တာပါ၊ ဒါကို ငါက အထင်လွဲခဲ့တာ၊ ငါ ဘာလုပ်ရမလဲ’

‘အို...ငါက ချင်းချင်းလို သွက်သွက်လက်လက် မိန်းကလေးမျိုးကို စိတ်ဝင်စားတာမှ မဟုတ်တာ၊ ငါ တကယ် စိတ်ဝင်စားတာ မမခုံကျင်းကိုပါ၊ ဟုတ်တယ်...ငါ တကယ် စိတ်ဝင်စားတာ မမခုံကျင်းကို...’

ကျပေါင်မှာ ယခုထိ သူ၏နှလုံးသား အခြေအနေမှန်ကို အပြေရှာမရသေးပေ။

သူသည် သူ၏အမှားကို သိလိုက်ရသည့်အချိန်၌ ချင်းချင်းအား အတော်အခားနာနေမိသည်မှာ အမှန်ပင်၊

ချင်းချင်းထင် မဟုတ်ပေ။

ခုံကျင်းကလည်း အကြောင်းသိနေပြီစရာ ခုံကျင်းကိုလည်း သူက မျက်နှာမူနေသည်။

သူတို့အားလုံး မိမိကို စိတ်ဆိုးနေကြမည်လော၊

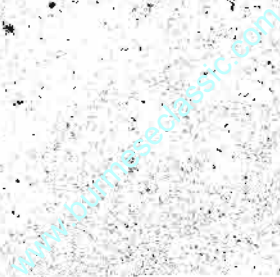
သူက ခုံကျင်းတို့အား မည်သို့ ရင်ဆိုင်ရမည်နည်း။

မည်သို့ တောင်းပန်ရမည်နည်း။

ယနေ့ညတော့...။

ကျပေါင် တစ်ယောက် အိပ်၍ပင် ပျော်နိုင်ပါတော့မည်လော။

...၀...

ထိပ်တိုက် ရင်ဆိုင်ပုံ

ယနေ့နံနက်....

ယနေ့ နံနက်ခင်းသည် ယခင်ရက်များ၏ နံနက်ခင်းထက် ပို၍ သာယာလျက်ရှိလှသည်ဟု ထင်မှတ်ရပေသည်။

ကျန်းစီးမြို့ အနောက်ဘက် တောအုပ်ထဲမှ ငှက်ကလေး များတို့မှာ တေးသံသာတို့ကို သီကျူး၍ အစာရှာ ထွက်ကြ လေပြီ။

တောတောင်ထဲမှ လေနှင့်အတူလွင့်ပျံလာသည့် ပန်းရန် တို့က ကြည်နူးနေသော စိတ်အစဉ်ကို ပို၍ လန်းဆန်းသွား စေသည်။

သာယာ ကြည်နူးဖွယ် ကောင်းလိုက်ပါဘိ နံနက်ခင်း ရယ်....

သို့သော်....

မကြာမီ ထိလှစသော သဘာဝနံနက်အလှကို အကုသိုလ်း တန်စေမည့် မြင်ကွင်းတစ်ခု ပြစ်ပေါ်လာလိမ့်မည်ကို တေး သံသာများ သိဆီနေကြသည့် တေးသီငှက်များတို့ သိပါလေ စကယ်။

မွှေးရနံ့များကို ထုတ်လွှင့်နေသည့် ပန်းကလေးတို့ သိ ပါလေစ။

မည်သို့ဆိုစေ....

အန္တရာယ်၏ အခဏအသက်များကိုတော့ သူတို့ရနေမည် သာ။

ထို့ကြောင့်များ ငှက်ကလေးတို့ ထပျံသွားကြလေသည် လား။

လေတိုက်ခတ်ရာ ဦးတည်ချက် ပြောင်းသွား၏။ မွှေးရနံ့များ ရုတ်တရက် ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ ကြောက်လိမ့် များ ချောင်ပြေးလေသလား။

ရုတ်တရက်....

မြင်းခွာသံများ ထွက်ပေါ်လာ၏။ ထိုမြင်းခွာသံများသည် သဘာဝနံနက်ခင်း အလှကို ဦး စွာ ပျက်ဆီးလိုက်ကြလေ၏။

မြင်းခွာသံတို့မှာ ခုန်းစိုင်း မောင်းနှင့် နေသောကြောင့် ဆူညံနေသည်။

မြင်းခွာသံများသည် နံနက်ခင်းမှာ တေးသီ ကျူးဝန် သော တေးသီငှက်တို့၏ အသံကို ဖုံးလွှမ်းသွား၏။

သဘာဝ သားကောင်တို့ကို အလွန်တကြား ဖြစ်စေခဲ့သည်။

အထိတ်တလန့် ဖြစ်စေခဲ့သည်။

တေးသီငှက်တို့ သီဆိုနေသော တေးသံသာ များမှာ အထိတ်တလန့် အော်သံများ အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားလေသည်။

ထိုသဘာဝ နံနက်ခင်း အလှကို ဦးစွာ ဖြစ်ခဲ့လိုက်သူတို့မှာ....

ဟူမင်ဂိုဏ်းသားများပင် ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလား။

.....

ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီး ဦးဆောင်သော ဟူမင် ဂိုဏ်းသားတို့သည် ထောက်လှမ်းရေးမှူး ဖေးထိုက် ချိန်းဆိုထားသည့် ခုနရာသို့ ရောက်ရှိလာသည်။

သူတို့ အဖွဲ့သားများမှာ အယောက်သုံးဆယ်ခန့် ပါလာသည်။

သူတို့သည် ထောက်လှမ်းရေးမှူး ဖေးထိုက် ချိန်းဆိုထားသော အချိန်ထက် မကောင်းမှု ဒုစရိုက် လုပ်သူများ ဖြစ်သည်။

မကောင်းမှု မှန်သမျှ အကုန်လုပ်သည်။

တရားသည်။

မတရားသည် သူတို့ကတော့ မရှိ။

အနိုင်ရမည်ဆိုလျှင် မည်သည့်နည်းမျိုးကို မဆို အသုံးပြုတတ်သည်။

ယခုလည်း....

သူတို့သည် အနိုင်မရခဲ့လျှင် ယုတ်မာသည့် အကြံအစည်ကို သုံးရန် ယခုကဲ့သို့ ကြိုးရောက်လာကြခြင်း ဖြစ်လေတော့သည်။

မင်းတို့ ငါပြောထားတဲ့ အစီအစဉ်ကို မှတ်မိကြတယ် မဟုတ်လား?

ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးက ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

ထိုအခါ....

အဖွဲ့သား ငါးယောက်ခန့်က ပြိုင်တူ အရှိအသေ ဖေး
လိုက်ပြီး....

‘မှတ်မိမိတယ်ဆရာကြီး’
အေး...ဒါဆို သင့်တော်မယ် နေရာမှာ နေရာယူပြီး
အဆင်သင့် ရှိနေကြ၊ ပိုရီကြပါစေနော်’
‘ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီး’
ထိုနောက်....

အဖွဲ့သား ငါးယောက်တို့မှာ တောအုပ်ထဲသို့ အပြေးဝင်
သွားကြပြီး အသီးသီး ပျောက်ကွယ် သွားကြလေတော့
သည်။

မကြာပါချေး
မြင်းခွာသံများ ထွက်ပေါ်လာပြန်၏။

ဤတစ်ကြိမ်...
မြင်းခွာသံများမှာ ပြည်းပြည်းနှင့် မှန်မှန် မောင်းနှင့်
လာနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

နောက်ထပ်တစ်ဖွဲ့ ရောက်လာပြန်ချေပြီ။
ထိုအဖွဲ့မှာ သောက်လှမ်းရေးမှူး ဖေးထိုက်တို့လူစု ဖြစ်
သည်။

အယောက်နှစ်ဆယ်ခန့် ရှိသည်။
ရှေ့ဆုံးမှ ထောက်လှမ်းရေးမှူး ဖေးထိုက်က ဦးဆောင်
လာလေသည်။

ထောက်လှမ်းရေးမှူး ဖေးထိုက်သည် ဟူမင် သိုင်းဆရာ
ကြီးရှေ့ ခါးတစ်ဖိုက်ခန့် အကွာတွင် မြင်းကို ရပ်တန့်လိုက်
သည်။

‘ထောက်လှမ်းရေးမှူးလေး ရောက်လာပြီကိုး’
ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးက ယင်းသို့ ဆီးကြို ပြောလိုက်လေ
သည်။

ထောက်လှမ်းရေးမှူး ဖေးထိုက်က ဟူမင်အဖွဲ့သားများ
ကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်ပြီး....

ခင်ဗျားတို့က တော်တော် ဝီရိယ ကောင်းကြပါလား၊
ကျုပ်တို့က အရင်ရောက်နှင့်မယ် ထင်နေတာ
ဟု ပြောလိုက်သည်။

သိုင်းဆရာကြီးက....

'ဟဲ...ဟဲ...ထောက်ထွမ်းရေးများတ စပြီး စိန်ခေါ်တာ
ထိုတော့ ကျုပ်တို့ဘက်တ ဝီရိယထားရမှာပေါ့၊ ဒါမှလွဲ
ခင်ဗျားတို့ကို လေးစားရာရောက်မှာပေါ့ မဟုတ်ဘူးလား
ဖေးထိုက် မဲ့ဖြိုးတစ်ချက်ပြုံးလိုက်ပြီး....

'ထားပါတော့လေ အခုအချိန်ဟာစောသေးတယ်၊ ဒါ
ပေမယ့် ပြိုင်ပွဲမြန်မြန်ပြီးကော့ မြန်မြန်အေးတာပေါ့ မဟုတ်
ဘူးလား'

ဟူမင်ဆရာကြီးက ပြုံးစေ့စေ့ မျက်နှာဖြင့်....

'ဒါပေါ့...ဒါပေါ့'

ဖေးထိုက်က....

'ဆရာကြီးက တစ်ယောက်ချင်းပြိုင်မှာလား၊ ဒါမှမဟုတ်
အဖွဲ့လိုက်ပြိုင်မှာလား'

ဆရာကြီးက ပြုံးလိုက်ပြီး....

'တကယ်တော့ ဒီကျွန်းစီးနယ်မှာ မင်းနဲ့ကျုပ် တစ်
ယောက်ယောက်မရှိမှဖြစ်မှာ၊ ဒီတော့ မင်းနဲ့ကျုပ် တစ်
ယောက်ချင်း ရင်ဆိုင်တာပေါ့'

ဖေးထိုက်လည်း ပြုံးလိုက်ပြီး....

'ကောင်းပါပြီ ကျုပ်ကလဲ ဒီလိုသတ္တိမျိုးကိုမှသဘော
ကျတာ'

ဆရာကြီးက မဲ့ဖြိုးတစ်ချက်ပြုံးလိုက်ပြီး လက်တစ်ချက်
စေ့ယမ်း၍ သူ၏လူများကို အချက်ပြလိုက်သည်။

ထိုအခါ...

သူ၏လူများအားလုံးမှာ နောက်သို့အသီးသီးဆုတ်သွား
ကြလေသည်။

ဖေးထိုက်ကလည်း သူ၏ အဖွဲ့ဝင်များအား လက်ဝေ
ယမ်းပြ၍ နောက်သို့ဆုတ်သွားစေသည်။

ထိုအခါ....

ကွက်လက်၌ ဆရာကြီးနှင့် ဖေးထိုက်တို့နှစ်ယောက်သာ
ဧကန်နာချင်းဆိုင်ရပ်လျက် ရှိနေကြတော့သည်။

....၀....

ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးနှင့် ဖေးထိုက်တို့သည် ဟစ်ယောက်
ထီတစ်ယောက် အကခတ်စိုက်ကြည့်လျက် ရှိနေကြသည်။

သူတို့သည် တစ်ယောက်အစွမ်းကို တစ်ယောက်မမြင်၊
မသိကြရသေးပေ။

သူတို့နှစ်ယောက်မှာ ယခုမှ ပထမဦးဆုံး ထိပ်တိုက်ရင်
ဆိုင်ရခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုကြောင့်....

တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အထူးဂရုတစိုက် အကခတ်
လျက် ရှိနေကြသည်။

မည်သူကမျှ စတင်လှုပ်ရှားခြင်းမပြုသေးပေ။

၂၀၆ မိုးကျော်သူ

ခဏကြာသည်အထိ မည်သူကမျှ လှုပ်ရှားခြင်းမပြုသေး

ပေ။

အတန်ကြာမှ....

ဖေးထိုက်တ....

'ဆရာကြီး....ကျုပ်ကစပြီး စိန်ခေါ်တဖို့ ခင်ဗျားက စတိုက်ပါ'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဆရာကြီးက....

'မင်းက လူငယ်မို့ မင်းကိုဦးစားပေးပါတယ်၊ မင်းပဲ စတိုက်ပါ'

ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ဖေးထိုက်က....

'ကောင်းပြီလေ....ကျုပ်ပဲစတိုက်ပါ့မယ်'

သူက ပြောပြီးသည်နှင့် ဆရာကြီးအား စတင်တိုက်ခိုက် လိုက်လေတော့သည်။

.....

မေတ္တာတူပိုင် (၅) ၂၀၇

ခွမ်း....

လေထဲ၌ ဓားဆွဲထုတ်သံနှင့်အတူ ဓားရောင်တစ်ချက် ဝင်းလက်သွားသည်။

'ယား'

ဖေးထိုက်သည် ယင်းသို့ နှုတ်မ ညာသံပေးလိုက်ပြီး ဇာတ်ကောင် ရောက်ရှိနေသော ရတနာကျောက်စိမ်းဖြင့် ဆရာကြီး၏ ခေါင်းမှမီးရှို့ ခုတ်ချလိုက်လေသည်။

ဖေးထိုက်၏လှုပ်ရှားမှုမှာ လျန်မြန်လှ၏။

ထို့ကြောင့်....

ဆရာကြီးမှာ ရုတ်တရက် ကြောင်အမီးအမီးဖြစ်သွား ပြီးမှ ချက်ချင်းမင် သတိပြန်ဝင်လာ၍ ကနန်းကတန်းရွှောင် တိမ်းရန်မှာ မလွယ်သို့ပေ။

ခိုသော်....

ဖေးထိုက်သည် အတွင်းအားကို အနည်းငယ်သာ အသုံးပြု ထားသည်။

အကြောင်းမှာ....

သူသည် ဆရာကြီးကို အရှင်ဖမ်းဆီးချင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထို့အပြင် သူ၏တိုက်ခိုက်မှုကို ဆရာကြီးက အသာလေးပင် ရှောင်တိမ်းလိုက်နိုင်သောကြောင့် အံ့သြသွားရသည်။

ထိုစဉ်....

ရုတ်တရက် ဆရာကြီးက တစ်စောင့်ဖြင့် တွက်လာစော ကြောင့် အငိုက်မိသွားကား

အုတ်

ဟူသော အသံနှင့်အတူ ဖေးထိုက်မှာ ခါးကော့သွားလေသည်။

သက် ခူးထောက်လဲကျသွားသည်။

ဤသည်ကို အခွင့်ကောင်းယူ၍ ဆရာကြီးက ဖေးထိုက်၏ ကျောပေါ်သို့ ခုန်အုပ်လိုက်ပြီး သူ၏ သန်မာထွားကြွင်းသော လက်စားကြီးဖြင့် ဖေးထိုက်၏ငယ်ထိပ်ကို ရိုက်ချလိုက်လေသည်။

တာ

ဟင်

ဖေးထိုက်ဘက်မှ အမှုထမ်းများ၏ အထိတ်တလန့် အော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ဖေးထိုက်က တစ်ချက် ထိတ်ခနဲဖြစ်သွားသည်။

သို့သော်...

သူကလည်း ခေသူတစ်ယောက် မဟုတ်ပေ။

တစ်ကြိမ်ခဲပြီးသွား၍ အကင် ပါးသွားပြီဖြစ်သည်။

သူသည် အနောက်မှလေတိုးသိ ကြားလိုက်ရသည်နှင့် သူ၏ခန္ဓာကိုယ်ကို လျှပ်တစ်ပြက် နောက်သို့ လှန်ချလိုက်ပြီး သူ၏ ရတနာစားဖြင့် ပင့်ထိုးလိုက်သည်။

အ...

ဟူသော အသံနှင့်အတူ ဖေးထိုက်၏ခါးသည် ဆရာကြီး၏ လက်ဝါးကို ထိုးစိုက်မိသွားလေသည်။

ဖေးထိုက်က ခါးကိုဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးက နောက်သို့ ကမ်းကတန်းဆုတ် နှိုက်လေသည်။

သူသည် ဖေးထိုက်အား သူ၏ နက်နဲပြီး အစွမ်းထက်သော ပညာများနှင့် ယှဉ်ပြိုင်၍ ရတော့မည် မဟုတ်သည်ကို ချီးမွမ်းလည်လိုက်၏။

ယခုပင်...

သူက ဒဏ်ရာရရှိသွားလေပြီ။

လက်နက်ကို ထုတ်ဖို့သော်လည်း ညာလက်မှာ ဒဏ်ရာ ခံခဲ့သွားစေသောကြောင့် အခက်တွေ့သွားရပြီ။

သူက နှာခေါင်းတစ်ချက် ရှုံ့လိုက်၏။

သူ၏ မျက်နှာ တစ်ခုလုံးမှာလည်း ကောက်ကျစ်သည့် ခိုင်ခံ့မှုများ လွှမ်းမိုး၍ လာသည်။

ယား

သူက ငြာသံတစ်ချက် ပေးလိုက်၏။

ပြီးနောက်...

ဖေးထိုက်အား လေပေပြုဖို့ ခိုင်းကွတ်များဖြင့် တိုက်ခတ်လေသည်။

ဖေးထိုက်က သူ၏ တိုက်ခိုက်မှုများအား ရှောင်တိမ်း၍ နေသည်တိုက်ခိုက်ရင်း...

ခင်ဗျားလက်နက် မထုတ်ဘူးလား

ဟု မေးလိုက်သည်။

၂၁၀ မိုးကျော်သူ

ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးက တိုက်ခိုက်ရင်း....

ဝါဏ် လက်နက်ကို ထောင်ရုံတန်ရုံ အသုံးမပြုဘူး၊ မင်း
လို့ လူမျိုးလောက်နဲ့တော့ ဝါလက်နက် မသုံးဘဲ ဒီအတိုင်း
အနိုင် တိုက်ခိုက်နိုင်တယ်။

ဖေးထိုက်က ပြုံးလို့ကံပြုံး....

ခင်ဗျားက လက်နက်မသုံးဘဲ၊ ကျုပ်က လက်နက်သုံး
လို့ ဆယ်တရားပါမလဲ။

သူက ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် ဆူ၏ ရတနာ ကျောက်စီဘေ
ကို ဘေးအိမ်ထဲသို့ ပြန်ထည့်လိုက်၏။

ထို့နောက်....

သူတို့နှစ်ယောက်မှာ လက်နက်မဲ့ တိုက်ခိုက်ကြလေတော့
သည်။

....၀....

ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးသည် တိုက်ခိုက်ရင်းမှ တောအုပ်ထဲ
သို့ တဖြည်းဖြည်း ဆုတ်သွား၏။

ဖေးထိုက်ကလည်း ရှေ့သို့ တိုးရင်း တိုးရင်း ဆရာကြီး
အား တိုက်ခိုက်နေ၏။

ဤသို့ဖြင့်....

သူတို့သည် တောအုပ်ထဲသို့ တဖြည်းဖြည်း ရောက်ရှိ
သွားလေ၏။

ဖေးထိုက်သည် ဆရာကြီးအား မဲ့၍ တိုက်ခိုက်နေသော
ကြောင့် တောအုပ်ထဲသို့ ရောက်ရှိသွားနေသည်ကိုပင် သူက
သတိထားမိဟန် မတူပေ။

သို့သော်....

တိုက်ပွဲ အခြေအနေကို ရပ်ကြည့်နေကြသည့် ထောက်
လှမ်းရေးမှူး ဖေးထိုက်၏ ဘက်တော်သားများမှာမူ ဖေး
ထိုက်အတွက် အလွန်စိုးရိမ်သွားကြသည်။

သူတို့သည် ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးတောအုပ်ထဲသို့ တဖြည်း
ဖြည်း ဆုတ်သွားသည်ကို နည်းနည်းမှ သင်္ကာမကင်းကြပါ
ချေ။

ဟူမင် သိုင်းဆရာကြီးတို့ သူတို့ထက် စောရောက်နေကြ
သည်။

ထို့ အပြင်....

သူတို့သည် မကောင်းမှု မှန်သမျှ အကုန်လုပ်၏။

၂၁၂ မိုးကျော်သူ

ရက်စက်သည့် နေရာမှာလည်း သူများထက် ပိုရက်စက်သည်။

ထို့ကြောင့်...

ယခုလည်း သူတို့သည် မည်သို့ ယုတ်မာသော အကြံအစည်ကို ကြံစည်လာကြမည်နည်း။

တွေးရင်း စိုးရိမ်လာသည်။

သူတို့သည် ယင်းသို့ အကဲခတ် ကြည့်နေစဉ်မှာပင်...

‘အား’

စူးရှသော အော်သံကို ကြားလိုက်ရသည်။

ထိုအော်သံနှင့် အတူ လူရိပ်တစ်ခုသည် တောအုပ်ထဲမှ ပြေးထွက်လာသည်။

ဖေးထိုက်၏ ဘက်ထော်သားများက လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ပြေးထွက်လာသူမှာ ဟူမင် သိုင်းဆရာကြီး ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် အားလုံးက ထိတ်လန့်သွားကြလေတော့သည်။

ထိုစဉ်...

ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီး၏ အသံက ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။

‘ငါ့ အထက်လှမ်းရေးမျိုးကို မတ်လောက်သားလောက် အောင် ဆုံးမလိုက်ပြီ၊ က - ငါတို့သွားမယ်’

မေတ္တာထူပြိုင် (ဒု) ၂၁၃

သူက ယင်းသို့ ပြောပြီး သူ့လူများကို ဦးဆောင်ကာ ထွက်သွားကြသည်။

ဖေးထိုက်၏ ဘက်ထော်သားများမှာ ထောက်လှမ်းရေးမျိုး၏ အမိန့်မရ၍ လိုက်သွားခြင်း မပြုကြဘဲ တောအုပ်ထဲသို့သာ ပြေးသွားကြသည်။

...o...

၂၁၄ မိုးကျော်သူ

တောအုပ်ထဲ၌ မေးထိုက်မှာ ခက်ရာဖြင့် လဲလျောင်းနေသည်။

သွေးများကလည်း ရဲရဲနီနေ၏။

'ဆရာ... ဘာဖြစ်သွားလဲ'

'ဆရာ... ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ'

'သူ့တို့ တမင် ဆရာ့ကို ထောင်ချောက်ဆင်ပြီး တိုက်ခိုက်လိုက်တာ ဗဟုတ်လား'

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောသံများဖြင့် ဆူညံ၍ သွားသည်။

မေးထိုက်က မသေသေးပါ။

ခက်ရာမှ နာကျင်သော ဝေဒနာကို ခံစားနေရ၍ သူက ဟန့်ထားခြင်းပင် မပြုနိုင်တော့ပေ။

တစ်ခဏအကြာမှ သူက...

'ငါ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး။ ဒီလူတွေ တော်တော်ယုတ်မာတယ်။ သူတို့ ထောင်ချောက်ဆင်ပြီး တိုက်ခိုက် လိုက်ကြတာ မင်းတို့ ဘာမှ မပူပေါင်းနဲ့...

'ငါလဲ သူတို့အကြံအစည်ကို ကြိုရိပ်မိထားတာကြောင့် ချက်ကောင်းကို မထင် အချိန်မီ ရှောင်တိမ်းနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ အပေါ်ယံပဲ ရှုပ်ထဲသွားတာပါ'

ဘက်တော်သား တစ်ယောက်က...

'သူတို့ ဘယ်လိုထောင်ချောက်ဆင်ပြီး တိုက်ခိုက်တာထဲ ထောက်လှမ်းရေးမျိုး'

မေးထိုက်က

'ငါ ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးကို မဲပြီး တိုက်ခိုက်နေတုန်း ခုတ်တရက် ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးက ငါ့မျက်စိရှေ့ကပျောက်သွားတယ်။ အဲဒီမှာ တစ်ဆက်စည်း ငါ့ထဲကို လက်နက်ပုန်းတော့ ပလူပျံပြီး လေးဘက်လေးတန်က ရောက်ရှိလာတယ်'

ထိုစကား ကြားလိုက်ရသောအခါ ဘက်တော်သားက စိတ်ယောက်က...

'ဟုတ်ပါပြီ... သူတို့လူတွေ တောထဲမှာ ကြိုတင်ပုန်းအောင်းနေကြပြီး သောက်ချောက်ဆင်ကြတာပဲ။ တောတော်တော် ယုတ်မာတဲ့လူတွေ'

မေးထိုက်က ခေါင်းညှိတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်တယ်... ဒီလူတွေ တော်တော်ယုတ်မာတယ်။ ငါလည်း အခြေအနေကို ချက်ချင်းရိပ်မိလိုက်တာနဲ့ လက်နက်ပုန်းတော့ကို ကမန်းကတန်း ရှောင်တိမ်းလိုက်ရတာပေါ့။ ဒီနေရာမှာ အခြားလူသားဆိုရင် ဝမ်းဗိုက်ထဲကို လက်နက်ပုန်း အခုတစ်ရာလောက် ရောက်ရှိသွားပြီ'

'ဒီလောက်တောင်ပဲလား ထောက်လှမ်းရေးဦး'

'ဆည်ကောင်တွေက ငါ့မသေမချင်း မှလဲကျမချင်း အဆက်မပြတ် လက်နက်ပုန်းတော့ကို ပစ်ခတ်နေတယ်။ ငါ

လည်း ရှောင်တိမ်းနေတဲ့ကြားကပဲ လက်နက်ပုန်းသုံးခု နှုတ်ထိသွားတာကို ခံစားလိုက်ရတယ်။ ငါလည်း မဟန်နိုင်ဘဲ လဲကျသွားတာပေါ့။

ဖေးထိုက်၏ စကားကြောင့် ဘက်တော်သားတစ်ဦးက အံ့ဩစွာဖြင့်....

‘ခါ သူတို့အတွက် အခွင့်ကောင်းထဲ၊ သူတို့ဆရာကို ထွက်ပြီး တိုက်ခိုက်ကြသေးသလား’
ဖေးထိုက်က ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘ငါလည်း ဒါပဲစဉ်းစားနေတာ၊ ငါလဲကျသွားပေမယ့် ငါမသေစွန်း သူတို့သိတယ်၊ ဒါတောင် ဘာလို့ ငါ့ကို ထပ်မံတိုက်တာလဲဆိုတာကို ငါ စဉ်းစားမရ ဖြစ်နေတယ်’

ဘက်တော်သားတစ်ယောက်က....

‘ကေန္တ သူတို့ လက်နက်ပုန်းတွေ ကုန်သွားလို့ ဖြစ်ရမယ်’

အခြားတစ်ယောက်ကလည်း ထောက်ခံလိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်...သူတို့လက်နက်ပုန်းတွေ ကုန်သွားတာပေးချာတယ်၊ ဆရာက မသေသေးတော့ သူတို့ အနီးကပ် ဆရာကိုတိုက်ခိုက်ရင် ဆရာပြန်ပြီးတိုက်ခိုက်မှာကြောက်ပြီး ထွက်သွားတာဖြစ်ရမယ်’

ဖေးထိုက် သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး....

‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သည်တစ်ခါတော့ သူတို့ အပြတ်နှိမ်နင်းနိုင်မယ်လို့ ထင်ထားတာ၊ အခုတော့....’

ဘက်တော်သားတစ်ယောက်က....

‘ဆရာရယ် စိတ်မကောင်းမဖြစ်ပါနဲ့၊ ကျွန်တော်တို့ဆက်ကြိုးစားကြတာပေါ့’

အခြားတစ်ယောက်က....

‘ကဲ...စကား နောက်မှဆက်ပြောကြတာပေါ့၊ ထောက်လှမ်းရေးမှူးဗဟိုရာ သွေးထွက် သိပ်လွန်နေတယ်၊ ကျုပ်တို့ မြို့စားဂေဟာကို အမြန်ဆုံးခေါ်သွားပြီး ဆေးကုသပေးမှ ဖြစ်မယ်’

‘ဟုတ်တယ်...ဟုတ်တယ်’

ဤသို့ဖြင့်....

သူတို့သည် ဖေးထိုက်အား ဖေးမရွှ် မြို့စားဂေဟာသို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြလေသည်။

....၀....

ဖေးထိုက် ဒဏ်ရာရရှိလာသည့်သတင်းကို ကြားသည်နှင့် မြို့စားကြီးမှာ ကမန်းကတန်း ချောက်ရှိသွားခဲ့လေတော့သည်။ ဒဏ်ရာမှာ မစိုးရိမ်ရ၍ သူသည် စိတ်သက်သာရာရသွားလေသည်။

သို့သော်... မြို့စားကြီးမှာ အတော်ပင် စိတ်ဓာတ် ကျသွားရလေသည်။

သည်လူကို နှိမ်နင်းဖို့လွယ်ပါ့မလား ထောက်လှမ်းရေး များ သူသည် စိုးရိမ်သောလေသံဖြင့် ဖေးလိုက်သည်။

ဖေးထိုက် ပြီးလိုက်ပြီ... မစိုးရိမ်ပါနဲ့ မြို့စားကြီး၊ ကျွန်တော် တစ်ရက် နှစ်ရက် အတွင်းမှာဘဲ သည်ဟူမင်ဂိုဏ်းကို နှိမ်နင်းဖို့ ပြန်ပြီးလှုပ်ရှားမှာပါ။

မြို့စားကြီးက... သည်တစ်ခါဆိုရင်တော့ ဝတ်ယောက်ချင်း ယှဉ်မနေနဲ့ တော့၊ လူ့အင်အားသုံးပြီး တစ်ခါတည်း အပြတ်ရှင်းလိုက်တော့၊ သည်လူတွေက သိမ်ကောက်ကျစ်ပြီး ဉာဏ်များတာ သူတို့ကို ညှာနေရင်တော့ မဖြစ်ဘူး။

ဖေးထိုက်က... ဟုတ်ကဲ့ပါ မြို့စားကြီး။

မြို့စားကြီးသည် သက်ပြင်းချလိုက်၏။

‘ဘင်း...ထောက်လှမ်းရေးများ တော်လို သာပေါ့၊ နို့ မဟုတ်ရင် သည်လူတွေယုတ်မာပုံနဲ့ ဆို တခြားလူတွေသာ ဆို မလွယ်ဘူး။’

ဖေးထိုက်က- ကျွန်တော် သည်တစ်ပွဲတည်း၌ ဟူမင်ဂိုဏ်းကို ဖြုတ်နိုင်မယ်လို့ ထင်ခဲ့တာ။ ထင်တဲ့အတိုင်း ဖြစ်မလာလို့ စိတ်မကောင်းဖြစ်နေရတယ်။ သူတို့ရဲ့ ယုတ်မာမှုကို ကြိုတင်သိနေပါလျက်နဲ့ သူတို့လက်ကလွတ်အောင်မ ချောင်နိုင်ခဲ့ဘူး။

မြို့စားကြီးက... စိတ်မကောင်းဖြစ်နေပါနဲ့ ထောက်လှမ်းရေးများ၊ ဘာမှမဖြစ်တာကိုဘဲ ကျုပ်ဖြင့် ဝမ်းသာလို့ မဆုံး ဖြစ်နေရတယ်။ သူက ဆက်၍... ‘လိုအပ်တာရှိရင် ဘာမှအားမနာနဲ့ ကျုပ်ကို ပြောတာ ပြောပါ။’

ဖေးထိုက်က... ‘သည်တစ်ခါတော့ မြို့စားကြီးဆီက လူ့အင်အားလိုအပ်လိမ့်မယ် ထင်တယ်။’

မြို့စားကြီးက... ‘လိမ္မာသောက်အင်အားကို ပြောပါ။ ကျုပ်ဆီမှာမရှိရင် တောင့် အခြားမြို့က အကူအညီ တောင်းလို့ ရပါတယ်။’

၂၂၀ မိုးကျော်သူ

အရေးကြီးတာက ထောက်လှမ်းရေးမှူးတို့အဖွဲ့က ဟူမင်
ဂိုဏ်းကို ချေမှုန်းနိုင်ဖို့ပါဘဲ'

ဖေးထိုက်က....

'ကျွန်တော် ကြီးစားမှာပါ မြို့စားကြီး'

သူတို့ဖင်းသို့ပြောနေကြစဉ် အခန်းထဲသို့ ကျိုပေါင်က
ဝင်ရောက်လာလေသည်။

'အစ်ကိုကြီး ဘယ်လိုနေလဲ ကျွန်တော်ဖြင့် စိုးရိမ်သွား
တာပဲဗျာ'

ကျိုပေါင်က ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် ဖေးထိုက်အနီးတွင်
ထိုင်ချလိုက်သည်။

ဖေးထိုက်က....

'ဘာမှမဖြစ်ပါဘူးကွာ သည်လူတွေ ယုတ်မာလို့ နည်း
နည်းခံလိုက်ရတာပါ'

ကျိုပေါင်က....

ဟူမင်ဂိုဏ်းကို မဖြိုခွင်းနိုင်သေးဘူးဆိုရင် ကျွန်တော်တို့
နေပြည်တော်ကို မသွားရသေးဖူးပေါ့'

ဖေးထိုက်က....

'ဘာလဲ မင်းက ထိပ်သွားချင်နေပြီလား'
ကျိုပေါင်က အပြေမပေးဘဲ ခေါင်ငိုထားသည်။

အမှန်တော့....

မေတ္တာတူမြိုင် (၅) ၂၂၁

သူသည် တကယ်ပင် မြို့စားဂေဟာမှ ထွက်သွားချင်နေ
ပြီ ဖြစ်သည်။

အကြောင်းမှာ....

သူသည် ချင်းချင်းတို့ညီအစ်မအား မျက်နှာချင်းမဆိုင်
ချင်တော့ချိဖြစ်သည်။

မိမိ ချစ်တာကတစ်ယောက် မိမိကိုမျှစ်နေတာက တစ်
ယောက်....

သူသည် မိမိကြောင့် သူတစ်ပါး ဒုက္ခရောက်မည့်အဖြစ်
ကို မလိုလားပေ။

ထို့ကြောင့်....

သူသည် မိမိ၏ အချစ်များကို မြို့သိပ်ကာ မြို့စားဂေဟ
အမြန်းဆုံး ထွက်သွားနိုင်ရန်သာ ဆန္ဒပြင်းပြနေခဲ့လေတော့
သည်။

သို့သော်....

ယခု ထောက်လှမ်းရေးမှူးနှင့် ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီး
တို့၏ ယှဉ်ပြိုင်မှုမှာ မအောင်မြင်ခဲ့သဖြင့် ဆက်၍ နေထိုင်ရ
မည့်မည်။

ထို့ကြောင့်....

ကျိုပေါင်မှာ စိတ်ပျက်စွာဖြင့် သက်ပြင်းတစ်ချက်ကို
သာချစ်လေတော့သည်။

.....

တယ်သူ့ကို ရွေးမှာလဲ

ကျွန်ုပ်ပေါင်သည် မြို့စား၊ ငြီး၏စာကြည့်ခန်းသို့ မရောက်
သည်မှာ နှစ်ရက်ခန့်ပင် ရှိသွားပြီဖြစ်သည်။

သူသည် ချင်းချင်းတို့ ညီအစ်မနှင့် မတွေ့မစေရန် ရှောင်
ရှားနေခြင်းဖြစ်သည်။

အခန်းတွင်း၌ပင် အောင်းနေ၏။

ချင်းချင်းကလည်း သူ့အားလာမတွေ့တော့ပေ။

အရင်လို သူ့အား စကားတွေလာမပြောတော့ပေ။

ထိုအခါကျပြန်တော့လည်း သူ၏ရင်ထဲ၌ ဟာတာတာ
ကြီး ဖြစ်နေသလို ခံစားနေရသည်။

သူမ၏ ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်မျက်နှာလေးကိုပင် မကြာ မကြာ
ပြန်မြင်ယောင်နေမိသည်။

‘ဝေါ...ချင်းချင်းကို စိတ်ဝင်စားနေမိပြီလား’

သူက ကိုယ်ကိုယ်ကို မေးခွန်းထုတ်မိသည်။

သို့သော်...

ဤမေးခွန်းကို သူက အဖြေမထုတ်ရသေးခင်မှာ...

‘ဒေါက်...ဒေါက်’

တံခါးခေါက်သံ ကြားလိုက်ရသည်။

သူ၏ရင်ထဲ တစ်ချက် ထုပ်ရှားသွား၏။

‘ချင်းချင်းများ ဖြစ်နေမလား’

ဟူသော အသံကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

သူသည် လက်နှေးခြင်းမပြုဘဲ တံခါးကို သွားရောက်
ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

ဤသည်ကား အချစ်များလား’

သူသည် တံခါးပွင့်ပေးလိုက်ရင်းမှ မေးခွန်းထုတ်မိပြန်
သည်။

တံခါးပွင့်သွားသည်နှင့် တံခါးဝတွင် မိန်းကလေးတစ်
ယောက် ရပ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

နှံ့နှံ့နောင်းနောင်းနှင့် ကျွဲခြံရှိသော အလှပိုင်ရှင်မလေး
ခံကျင်းဖြစ်သည်။

‘ဟင်...မမ ခုံကျင်း’

ကျွန်ုပ်ပေါင်က အံ့သြစွာဖြင့် နှုတ်မှ ရေရွတ်ပျက်လေ
သည်။

၂၂၄ မိုးကျော်သူ

ခန့်ကျင်းက....

သူ့အား ပြုံးပြပြီး....

ရှင်...စာတွေ သိပ်ကြီးစား ဖတ်နေတာနဲ့ တူတယ်၊
မတွေ့တာတောင် အတော်ကြာသွားပြီ

ကျိုပေါင်က မည်သို့ ပြန်ဖြေရမန်းမသိအောင်ဖြစ်သွား
သည်။

သူက ခေါင်းကိုသာ ညိတ်ပြလိုက်သည်။

ပြုံးနောက်....

သူက....

‘မေ ခန့်ကျင်းက ကျွန်တော်ဆီကို လာတယ်ဆိုတော့
ကိစ္စ...’

သူမက....

‘မလာစဖူး ရှင်ဆီလာလို့ အံ့ဩသွားတာလား’

‘ဟတ်...ဟတ်ပါတယ်’

‘ကျွန်မ ရှင်ကို ပြောစရာရှိလို့ပါ’

ကျိုပေါင်က ပြုံးပြီး အခန်းထဲသို့ ဖိတ်ခေါ်လိုက်လေ
သည်။

‘ထိုင်ပြီး ကျွန်တော်တို့ စကားပြောကြတာပေါ့’

သူမက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ပြီး အခန်းထဲရှိ စားပွဲတွင်
ဝင်ရောက် ထိုင်လိုက်သည်။

ကျိုပေါင်၏ ရင်ထဲ လှုပ်ရှားနေသည်။

ခန့်ကျင်းက မိမိအား ဘာပြောလာမည်ကို သူက ကြိုသိ
နေသည်။

ချင်းချင်း ကိစ္စမှလွဲ၍ အခြားမရှိပေ။

....၀....

www.burmeseclassic.com

အခန်းတစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်၍ နေသည်။
ခုံကျင်းက ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေသော်လည်း မည်သည့်
စကားမျှ မပြောချေ။

ကျီပေါင်ကလည်း သူမပြောမည့် စကားကိုသာ နား
စွင့်နေပြီး မည်သည့်စကားမျှ မပြောချေ။

အတန်ကြာမှ....

ကျီပေါင်က မနေနိုင်တော့ဘဲ....

‘မမခုံကျင်း၊ ကျွန်တော်ကို ဘာပြောချင်လို့လဲ ပြော
လေ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထိုအခါကျမှ....

ခုံကျင်းက သူ့အား မော့ကြည့်လိုက်ပြီး....

‘ကျွန်မ ရှင်ကို တစ်ခုမေးချင်တယ်’

ကျီပေါင်က....

‘မေးပါ’

သူမက ပြောရန် အခက်တွေ့နေသလို ချက်ချင်းမပြော
ဘဲ နှုတ်ဆိတ်နေသည်။

ကျီပေါင်က သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်ပြီး....

‘မမ... ကျွန်တော်ကို ပြောဖို့ ဝန်လေးနေပုံရတယ်။ ဘာ
စကားမို့ ဝန်လေးနေရတာလဲ မမ’

သူမက အဖြေမပေးပါ။

‘ကျွန်မ ပြောသင့် မပြောသင့် စဉ်းစားနေတာပါ’

ကျီပေါင်က....

‘မမခုံကျင်း ပြောရခက်နေလဲ့ ကျွန်တော်ပဲ ပြောပါ’

သူက သူမအား မော့ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။

‘ရှင်က ကျွန်မ ဘာပြောမယ် ဆိုတာ သိနေလို့လား’

သူက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ကျွန်တော် သိပါတယ်’

ခုံကျင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး....

‘ရှင်က သိနေတယ်ဆိုတော့ ရှင်ပြောတာပဲ ကျွန်မ နား
ထောင်တော့မယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုရင် ကျွန်မက မိန်း
မလေးဆိုတော့ ပြောလို့ မကောင်းဘူးလေ’

ကျီပေါင်က ပြုံးလိုက်ပြီး....

‘ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ်။ ခါကြောင့် ကျွန်တော်
အပဲ စံပြောမှာပါ’

သူက ဆက်၍....

‘ချင်းချင်း ကျွန်တော်ကို စိတ်ဆိုးနေတဲ့အကြောင်းချင်း
ချင်း ကျွန်တော်ကို သံယောဇဉ် ရှိနေပေမယ့် ကျွန်တော်
က သူ့အပေါ် မပြစ်လည်း ဆက်ဆံခဲ့လို့ အခု သူက

၂၂၀ မိုးကျော်သူ

ပေတ္တာတုပ္ပိုင် (၅)

ကျွန်တော်ကို မုန်းသွားပြီ၊ ဇီအကြောင်းတွေကို ပြောမလို့ မဟုတ်လား။

ဟု ပြောလိုက်၏။

ခုံကျင်းက အံ့ဩစွာဖြင့် ကျီပေါင်အား ကြည့်မိလေသည်။

သူ့မက မည်သည့် စကားမှ မပြောခင် ကျီပေါင်က ဆက်၍...

ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်၊ တောင်းပန်တယ် ဆိုတဲ့ စကားက လွဲလို့ အခုအချိန်မှာ ကျွန်တော် ဘာကိုမှ မပြော တတ်လေးပါဘူး။

သူက စကားဆက်လိုက်ပြန်၏။

မမက တစ်ဆင့် ချင်းချင်းကို တောင်းပန်ပေးပါ။ ကျွန် တော် ဗွေပြေမလည် သူ့အပေါ် ဆက်ဆံမိတဲ့အတွက် တောင်း ပန်ပါတယ်။ ကကယ်ဆို ကျွန်တော်က ဧည့်သည်ပါ။ ဒါ ကြောင့် ကျွန်တော် အစစအရာရာ သည်းခံ သင့်တာပေါ့ ဟု။

ခုံကျင်းက ပြုံးလိုက်ပြီး...

ချင်းချင်းက ကြာကြာ စိတ်မဆိုးတတ်ပါဘူး။

သူ့မက ဆက်၍...

ကျွန် က တစ်ဆင့် တောင်းပန်ပေးတာထက် ရှင်ကိုယ် ထိုင် စ တောင်းပန်တာပိုမကောင်းဘူးလား။

ကျီပေါင်က....

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် တောင်းပန်ချင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ကိုယ် ကျွန်တော်သိတယ်၊ သူက ဘုကလန့်ပြော ခင် ကျွန်တော်လဲ ပြန်ဖြောမိမှာ ခိုးလိုပါ။

ခုံကျင်းက သက်ပြင်းချလိုက်၏။

ရှင်က ချင်းချင်းကို စိတ်မစင်စားဘူး မဟုတ်လား။

ဟု ရုတ်တရက် မေးခွန်းထုတ်လိုက်သည်။

သူ ကြောင်အမီးအမီး ဖြစ်သွား၏။

ရုတ်တရက်....

မည်သို့ ပြန်ပြောမည်မသိ ဖြစ်နေသည်။

ခုံကျင်းက....

ကျွန်မ မေးတာ ဖြေလေ။

ကျီပေါင်က သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်ပြီး....

ကျွန်တော် မဖြေချင်သေးဘူး။

ခုံကျင်းက....

ကျွန်မ သိနေပါတယ်၊ ရှင် ချင်းချင်းကို စိတ်မစင်စား ဘူး၊ အခြားသူ တစ်ယောက်ကို စိတ်စင်စားနေတယ်မဟုတ် လား။

ကျီပေါင်က ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားလေးတာ သည်။

ခုံကျင်း ယင်းသို့ ပြောလာလိမ့်မည်ဟု သူက ထင်မထား
သောကြောင့် သူက ပြေရန် အခက် တွေ့သွားရလေသော
သည်။

သူမက ပြုံး၍...

'ဖြေလေ...ရှင် စိတ်ဝင်စားနေတာ ဘယ်သူလဲ၊ အဲ့ဒါ
ကျွန်မ သိချင်တယ်'

သူက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး...

'ကျွန်တော် မဖြေတတ်ဘူး'

သူမက...

တာလို့ မဖြေတတ်ရမှာလဲ၊ ရှင်...အမှန်အတိုင်း ပြော
ပါ၊ ဘယ်သူကိုမှလဲ မျက်နှာပူစရာ မရှိဘူး။ ဘာဖြစ်လို့ ငါ
ဆိုရင် ရှင်ကို ဖေဖေနဲ့ မေပေက သဘောကျနေကြတယ်
ဒါကြောင့် ရှင်ကို သားမက် တော်ချင်နေကြတယ်...

'ဒါပေမယ် ...ရှင် ချင်းချင်းကို မချစ်ဘူးဆိုတာ ကျွန်
သိပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ရှင်ချစ်တဲ့လူကို သိရတော့ ကျွန်
ဖေဖေနဲ့ မေမေကို ပြန်ပြောလို့ ရတာပေါ့၊ နို့ မဟုတ်လို့
ရှင်နဲ့ ချင်းချင်းကို ရည်ရွယ်ထားပြီးမှ ရှင်က ချင်းချင်းကို
မချစ်ရင် မျက်နှာပူစရာတွေ ဖြစ်ကုန်လိမ့်မယ်'

'ဒါကြောင့် ကျွန်မက ကြားထဲက ဝင်မေးရတာပဲ
ကျုပ်ပေါင် တွေဝေသွား၏။

ခုံကျင်း၏ စကားအဘိုင်းဆိုလျှင် မြို့စားကြီးမှာ သူ
သမီးနှစ်ယောက်မှာ မည်သူနှင့်မဆို သဘောတူမည့်ပုံရှိလေ
သည်။

ဤသို့ဆိုင်...

မိမိမှာ ခုံကျင်းကိုရွေးမည်ဆိုလျှင် ရွေးနိုင်ခွင့်ရှိနေသည်
မဟုတ်ပါလား။

သူက ပြုံးလိုက်ပြီး...

ခုံကျင်းအား စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

သူ၏ စူးရှသောအကြည့်ကြောင့် သူမမှာ ရှက်ကိုးရှက်
ကန်း ဖြစ်သွား၏။

သူမက ကျုပ်ပေါင်၏ မျက်လုံးကို ရင်မဆိုင်ရဲဘဲ မျက်
လွှာအောက်ချလိုက်သည်။

သူက ပြုံး၍...

'မမ ခုံကျင်းမှာကော ရည်ရွယ်ထားတဲ့လူရှိသလား'
ဟု မေးလိုက်သည်။

သူ၏ စကားကြောင့် ခုံကျင်းမှာ မည်သို့ပြန်ပြောမည်သို့
ပြန်ပြောရမည်ကိုမသိ ဖြစ်သွားရလေသည်။

ရင်ထဲမှာလည်း လှုပ်ရှား၍ သွားသည်။

သူမက ချင်းချင်း၏ မျက်နှာကိုလည်း မြင်ယောင်မိပြန်
သည်။

၂၃၂ မိုးကျော်သူ

သူ့ပသည့် သက်ပြင်းတစ်ချက်ကို မသိသောချလိုက်လေသည်။

‘အဲဒီ မေးခွန်းကို ကျွန်မလောလောဆယ်မဖြေနိုင်သေးတူး...’

ကျွန်ုပ်ပေါင်က မျှော်မှောင်ကုပ်ပြီး....

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’

ခွဲကျွင်းက...

‘သည်မေးခွန်းကို ကျွန်မက လေးလေးနက်နက် ပြောချင်လို့ပါ’

သူက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ရပါတယ်လေ’

သူမက....

‘ရှင်ကိုယ်တိုင် ချင်းချင်းကို သွားဘောင်းဖန်ပါလား’

သူက....

‘ကျွန်တော် ကြိုးစားပါမယ်’

သူမက ထိုင်ရာမှထလိုက်သည်။

‘ကဲ...ခါဖြင့် ကျွန်မသွားလိက်ဦးမယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ မေ ခွဲကျွင်း’

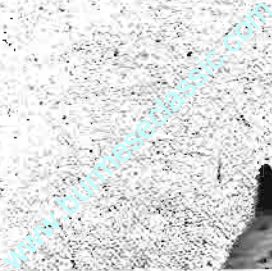
မေတ္တာတူပြိုင် (၅)

ထို့နောက်...

ခွဲကျွင်းသည် အခန်းထဲမှ ဣန္ဒြေရစ္စာဖြင့် လျှောက်ထွမ်းသွက်သွားလေသည်။

ကျွန်ုပ်ပေါင်သည် သူမ၏ လှုပ်ရှားမှုအား ဝေးမော၍ ကြည့်ရင်း သက်ပြင်း အကြိမ်ကြိမ်ချနေမိတော့သည်။

....၀....

စုံစမ်း ထောက်လှမ်းခြင်း

ကျန်းစီးမြို့....

ကောင်းချိန် စားတော်ဆက်....။

အချက်အပြုတ် အကြော်အလှော်ကောင်း၍ နာမည်ကြီး လှသည်။

ဖေးထိုက်နှင့် အဖွဲ့စင်နှစ်ဦးတို့ ဆိုင်အတွင်း စားပွဲစိုင်း တစ်ခုတွင် ဝိုင်းဖွဲ့ထိုင်ကာ စားသောက်နေကြသည်။

ထိုအချိန်....

လက်နက်ကိုယ်စီလွယ်ထားသော သိုင်းသမားငါးဦးတို့ ဆိုင်ပေါက်ဝမှ ဝင်လာပြီး သီးသန့်ခန်းများသို့ စင်ရောက် သွားသည်။

သူတို့က ဖေးထိုက်တို့လူစုအား မမြင်ပါချေ။

ဖေးထိုက်က ထိုလူများအား အကဲခတ် ကြည့်လိုက် ပြီး.....

ဆိုင်နောက်ဖေးသို့ စင်ရောက်သွားသည်။

တစ်ခဏအကြာ၌....

ဖေးထိုက်သည် စားပွဲထိုးပုံစံအတတ်အစားဖြင့် ပြန်ထွက် လာသည်။

သူ၏ လက်ထဲ၌လည်း အငွေ့တထောင်းထောင်းထနေ သော ဖားပန်းကန်များ ထည့်ထားသည့် ဗန်းတစ်ချပ်ကို ကိုင်ဆောင်ထားသလို။

ထို့နောက်....

သူသည် သီးသန့်ခန်းထဲသို့ဝင်သွားသည်။

တစ်ခဏအကြာ....

သူက ပြန်ထွက်လာပြီး အနောက်ဖက် စင်သွားကာ သူ၏ အဝတ်အစားများကို ပြန်လဲလိုက်သည်။

ပြီးနောက်....

သူက အဖွဲ့စင်နှစ်ဦးနှင့်အတူ စားသောက်ဆိုင်အတွင်းမှ ပြန်၍ထွက်သွားလေသည်။

ဆိုင်အပြင် မလှမ်းမကမ်းသို့ ရောက်သောအခါကျမှ....

ဖေးထိုက်က သူ့လူနှစ်ယောက်အား တီးတိုးပြောလိုက် 'ဟို....သီသန့်ခန်းက ငါးယောက်ဟာ ဟူမင်ဂိုက်ထဲ ကပဲ'

'ဟုတ်လား ဆရာဖေးထိုက်၊ ကျွန်တော်တို့ထံ မသင်္ကာ လို့ ဆရာအခြေအနေကို ကြည့်နေဟာ'

မိုးကျော်သူ

မေတ္တာတူပြိုင် (၃) ၂၃၇

'အေး...ဆိုင်ထဲမှာ ပြဿနာမဖြစ်ချင်လို့ သူ့ကိုထွက်
အလာကို စောင့်ဆိုက်ကြတာပေါ့'

'ကောင်းတယ်၊ ဆရာဖေးထိုက်'

၁. ထို့နောက်...

သူတို့သည် စားသောက်ဆိုင်နှင့် မလှမ်းမကမ်းမှ နေ၍
သီးသန့်ခန်းထဲမှ လူငါးယောက်ထွက်အလာကို စောင့်ဆိုင်း
၍ နေကြလေသည်။

....၁....

ထမင်းတစ်အိုးကျက် ခန့်အကြာ....

သီးသန့်ခန်းထဲမှ လူငါးယောက် ဆိုင်ထဲမှ ထွက်လာ
သည်ကို တွေ့လိုက်လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူများက ဖေးထိုက်တို့ပန်းကွယ်နေရာမှ ဖြတ်ကျော်
သွားသည်။

ဖေးထိုက်တို့က နောက်မှ မယောင်မလန့်ဖြင့် လိုက်
သွားသည်။

လူသူ ကင်းရှင်းရာနေရာသို့ အရောက် ဖေးထိုက်က
ထိုလူ ငါးယောက်ရှေ့သို့ ဖြတ်ကျော်ထက်ပြီး....

'ဟေ့...မင်းတို့က ဟူမင်ဂိုဏ်းက လူတွေ မတုတ်လား'
ဟု မေးလိုက်သည်။

ထိုအခါ....

'ထိုလူ ငါးယောက်ထဲမှ မတ်ဆိတ်မေး၊ ပါးဆိုင်မေး
နှင့်လူက....

'ဘာလုပ်မလို့လဲ ကျုပ်တို့ကိုရန်စတာလား'
ဟု ရန်လိုစကားပြောလိုက်သည်။

ဖေးထိုက်က....

ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ...မင်းတို့အားလုံး ဟူမင်ဂိုဏ်းကနဲ့ ငါ
သိတယ်၊ ငါတို့ ဥပဒေဘက်တော်သားတွေ မင်းတို့ သေဖို့
ပြင်တော့

ဟု မခန့်လေးစားပုံစံဖြင့် ရယ်မောပြောဆိုလိုက်သည်။
'ဘာပြောစာယ်'

မုတ်ဆိတ်မွေးနှင့်လူမှာ ဒေါသထွက်သွားသည်။

ဖေးထိုက်က....

'ဗုတ်တယ်...မင်းတို့ ငှစ်ရိုက်သမားတွေ့ရှာပြီး တို့ ငရဲ
ပြည်ပို့ပေးမလို့'

'ဟား...ဟား...ဟား'

ထိုလူငါးယောက်စလုံး ရယ်မောလိုက်ကြသည်။

'ဆင်ဆင်ခြင်ခြင်ပြောပါ ကိုယ့်လူ မင်းတို့ကသုံးယောက်
တို့က ငါးယောက်၊ ကျုပ်တို့ကို ငရဲပြည်ပို့မယ်ဆိုတာ ဖြစ်
ပါ့မလားလို့'

'ဖြစ်နိုင် မဖြစ်နိုင်ဆိုတာ လက်တွေ့ကျရပ် သိရမှာ
ပေါ့'

ရဲရဲရင့်ရင့်နှင့်ပြောနေသော ဖေးထိုက်ကို မုတ်ဆိတ်မွေး
နှင့်လူ နည်းနည်းသိသယဝင်သွားသည်။

'နေဦး...မင်းဘယ်သူလဲ'

'မုတ်ဆိတ်မွေးက မေးလိုက်သည်။

ဖေးထိုက်က....

'ကျုပ်ဘယ်သူဆိုတာ ခင်ဗျားသိစရာမလိုဘူး၊ ခင်ဗျားတို့
ဘယ်သူဆိုတာ ကျုပ်သိတယ်'

ထိုလူငါးယောက်မှာ လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်သွားသည်။
ဖေးထိုက်က ဆက်၍...

'ခင်ဗျားတို့ ဟူမင်ဂိုဏ်းက ခြင်္သေ့ကြီး စန်းမောရဲ့အဖွဲ့
မဟုတ်လား'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

သူ၏စကားကြောင့် ထိုလူအားလုံးမှာ အံ့အားသင့်၍
သွားသည်။

သူတို့အဖွဲ့သည် ကျန်းစီးမြို့ထဲ၌ လူမသိ ဂူမသိ လျှို့ဝှက်
ထောက်လှမ်းစုံစမ်းနေကြသူများ ဖြစ်သည်။

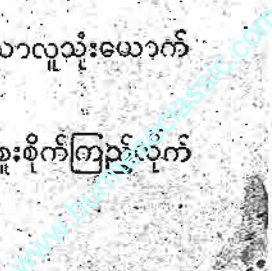
ကျန်းစီးမြို့ထဲ မည်သူမတူ အဝင်အထွက်ရှိသနည်း။
မည်သို့သောပုဂ္ဂိုလ်တွေ ကျန်းစီးမြို့ထဲမှ ဖြတ်သန်းသွား
မည်နည်း။

ချမ်းသာသူဘယ်နှစ်ယောက် ကျန်းစီးမြို့ထဲ ရောက်ရှိနေ
ပါသနည်း။

သတင်းအတိအကျ စုံစမ်းထောက်လှမ်း၍...
ဟူမင်ဂိုဏ်းအား သတင်းပေးနေခြင်းဖြစ်သည်။

ယခု...
သည်အကြောင်းကို သူတို့ရှေ့၌ရှိနေသောလူသုံးယောက်
သိရှိ၍နေသည်။

မုတ်ဆိတ်မွေးက ဖေးထိုက်အား စူးစိုက်ကြည့်လိုက်
သည်။

၂၄၀ မိုးကျော်သူ

အမှန်တော့....

ဖေးထိုက်တို့သည် သာမန်သိုင်းဆေးများအသွင် ရှိမိ
ဖျက်ထားသောကြောင့် ထိုလူငါးယောက်က မမှတ်မိခြင်း
ဖြစ်လေသည်။

မုတ်ဆိတ်မေးက ရင်ကိုကော့လိုက်ပြီး ခက်ထန်သော
လေသံဖြင့်....

'မင်း အခု ကျုပ်တို့ကို အနှောင့်အယှက်ပေးတာလား။
တို့ဂိုဏ်းချုပ်ကို စိန်ခေါ်တာနဲ့အတူတူပဲဆိုတာ မင်း တွေးမိ
ရဲ့လား'

ဟု ခြိမ်းခြောက်လိုက်သည်။

ဖေးထိုက်သည် ပြုံးလျက်....

'ခင်ဗျားတို့ထင်မကဘူး ခင်ဗျားတို့ ဂိုဏ်းချုပ်ကိုလည်း
ကျုပ်က တွေ့ချင်နေတာ။ ကဲ...ကြာတယ် ခင်ဗျားတို့
အားလုံး ငရဲပြည်ပို့ ပေးမယ်'

မုတ်ဆိတ်မေးက....

'ဒါဆိုလဲ စမ်းကြည့်လိုက်လေ'

ဖေးထိုက်က သူ့လူနှစ်ယောက်ကို အချက်ပြလိုက်သည်။
တိုက်ပွဲအနေအထားမှာ လူအင်အား လက်နက်အင်အား
မမျှဟု ဆိုနိုင်သည်။

သူ့ထောင့်....

မေတ္တာတူပြိုင် (၅) ၂၄၁

ဖေးထိုက်၏သိုင်းပညာမှာ ထိပ်သီးအဆင့် ဖြစ်သည်ကို
ရန်သူငါးယောက် မသိရှိပါ။
တိုက်ပွဲစတော့မည်။

ဖေးထိုက်နှင့်ပါလာသော လူနှစ်ယောက်က ရန်သူတစ်
ယောက်စီကို ရှေ့ဆိုင်၍ ဖေးထိုက်က စန်းမောနှင့် နှစ်ဦးကို
ရှင်ဆိုင်ဖို့ အသင့်ပြင်လိုက်သည်။

'ဝိုး...'
'ဟိတ်...'

စန်းမောမှာ ကြီးမားသော သံပုဆိန်ဖြင့် ဖေးထိုက်ကို
အားကုန် ခုတ်ချလိုက်သည်။

ဖေးထိုက်က ရှောင်တိမ်းလိုက်သည်။

စန်းမောမှာ မပေပါ။

ခုတ်လိုက်သောပုဆိန်အရှိန်လွန်ပြီး မြေပြင်သို့စိုက်မသွား
ရန် အားတို ပြန်ထိန်းလိုက်နိုင်သည်။
သူသည် ပုဆိန်ကိုမြှောက်ပြီး ဒုတိယအကြိမ် ဝင်ရောက်
လာပြန်သည်။

နောက်ကျသွားချေပြီ။

ဖေးထိုက်သည် သူ့အဝင်တွင် သူ၏ဘေးမှကပ်၍ ရတနာ
ဓားကို ဝှေ့ယမ်းထိုးသွင်းလိုက်ရာ....

'ဝှစ်...ဝှစ်...ဝှစ်'

၂၄၂ မိုးကျော်သူ

‘အင်း’

‘အား’

ဓားချက်မှာ သူ၏ရင်ဝကို တိုးဝင်သွားသလို ကျန်နှစ်
ယောက်မှာလည်း ရတနာကျောက်စီဓားချက် အသီးသီး
ရင်ထဲထဲ၍ လဲကျသွားကြသည်။

တစ်ဖက်တွင်လည်း....

ဖေးထိုက်၏လှူနှစ်ယောက်သည် ရန်သူနှစ်ယောက်ထိုက်
သတ်လိုက်နိုင်သည်။

တိုက်ပွဲမှာ လျင်မြန်စွာ ပြီးဆုံးသွား၏။

ခြင်္သေ့ကြီး စန်းမောမှာ ဖေးထိုက်အား မျက်လုံးပြူး
ကြည့်ပြီး....

အသက်ငင်နေသည်။

‘မင်းတို့ဂိုဏ်း ဌာနချုပ် နေရာက ဘယ်မှာလဲ’

ဖေးထိုက်က ခြင်္သေ့ကြီး စန်းမော၏ အင်္ကျီအား ဆွဲလှုပ်
ရမ်းပြီး....

မေးလိုက်သည်။

‘ကျုပ်မသိပါဘူး....’

အသံဆုံးအောင် မပြောနိုင်ဘဲ အမိုက် ဓာတ်သိမ်းသွား
သည်။

‘အင်း...ဟူမင် ဂိုဏ်းသား ဝါးယောက်တော့ ကိစ္စပျက်
သွားပြီ၊ တို့သွားကြမယ်’

သူတို့ အားလုံး၏ မျက်နှာမှာ ပြုံးရောင်သမ်း၍ နေကြ
သည်။

တာဝန်တစ်ရပ် ပြီးဆုံးသွားချေပြီ။

ထို့နောက်....

သူတို့သုံးဦး တောအုပ်တစ်ခုသို့ ဝင်ရောက် ပျောက်ကွယ်
သွားကြလေသည်။

သူတို့ ဘယ်ကို သွားမည်နည်း။

....o....

ဖေးထိုက်သည် တည်းခိုရိပ်သာ တစ်ခု၌ ငှားရမ်းနေထိုင် လျက်ရှိ၏။

သူသည် ယခု မိမိအခန်းထဲတွင် လဲလျောင်းရင်းတူးနေ သည်။

မိမိတို့ အစုအဖွဲ့များ၏ ပြောက်ကျားနည်းဖြင့် အမှည့် ချွေချွေသည် နည်းမှာ အတော်ထိရောက်၏။

ရန်သူဂိုဏ်းမှာ အထိနာနေသည်။

တူမင်ဂိုဏ်း၏ ဒေတ္တဋ္ဌာနချုပ် နေရာကို သတင်းအစရရှိ သွားရောက်ခဲ့သော်လည်း တောထွင်း အုံကျောင်းမှာ မီးရှို့ ပျက်စီးနေသည်။

ရန်သူမှာ ခြေရာပျောက်သွားချေပြီ။

ခေါင်းဆောင်ပိုင်းကို ခြေရာခံ လမ်းစ ပျောက်သွား သည်။

ဖေးထိုက်တို့ အဖွဲ့ဝင်များ မြောက်ပိုင်းနယ်မြေ ဖြစ်သည့် ကွေ့စီးမြို့ ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံး ပြန်ခဲ့၍ လျှို့ဝှက် သွား လာ လှုပ်ရှားခဲ့သည်။

ရွာလူကြီးများနှင့် ညှိနှိုင်း၍ ရပ်ရွာ လုံခြုံရေး အတွက် ကာကွယ် စောင့်ရှောက်ရန် အစီအမံများ၊ လုပ်ငန်းများ၊ စည်းရုံးလုပ်ကိုင်၏။

သူတို့၏ လုပ်ဆောင်ချက်များ အခက်ပင် ခရီးပေါက် သည်။

တူမင်ဂိုဏ်း၏ လှုပ်ရှားမှု သတင်းကို ရွာခံ အာမခံမှာ အထောက်အကူများထံမှ သတင်းရ၏။

ကြိုတင် ပြင်ဆင် ကာကွယ်နိုင်သည်။

ချို့ခိုတိုက်ခိုက် ချေမှုန်းနိုင်၏။

ရန်သူမှာ အထိနာနေ၏။

သူတို့သည် လုပ်ငန်း တစ်ခုခုကို စီမံ စိုင်းပြင်းနေသည် လော။

ယင်းသို့ တူးမိသည်နှင့် ဖေးထိုက်သည် လဲလျောင်းနေ ချမှ ဝေါက်ခန့် ထထိုင်လိုက်၏။

အခန်းထဲမှာ တိတ်ဆိတ်၍ နေသော်လည်း မည်သည့်နေ ချာကမုန်းမသိ အရက်မူးသမား တစ်ဦး၏ ထစ်ချက်တစ်ချက် တစ်ဆဲဆိုသိ ပေါ်ထွက်နေသည်။

တည်းခိုရိပ်သာ အဆောက်အဦးနှင့် စားသောက်ခန်း အဆောက်အဦးတို့ တစ်ခုနှင့် တစ်ခု မလှမ်းမကမ်း၌ ရှိလေ သည်။

သူသည် အပြင်သို့ ထွက်၍ လျှောက်လှမ်းသွားလိုက်လေ သည်။

သည်ညတွင် လရောင်မှာ မလင်းတစ်လှည့် လင်းတသွယ် ရှိသည်။

လရောင်တောက်၌ လမ်းဘေး သစ်ရိပ်များ လင်းပေါ် ဖျာရောက်နေ၏။

၂၄၆ မိုးကျော်သူ

မြေညီလမ်းမှာ ကေ့ ကေ့ ကောက်ကောက်ရှိပြီးထိုကေ့
ကောက်သော လမ်းမပေါ်တွင် လရောင်မှာ ပျောက်တီ
ပျောက်ကျား ရှိသည်။

ညဉ့်နက်ပြီ ဖြစ်သဖြင့် မြေညီလမ်း တစ်လျှောက် တစ်ခုံ
တစ်ဦးကိုမျှ မတွေ့ရချေ။

ထိုအချိန် စားသောက်ဆိုင်ဖက်မှ ရွှေ လျှားလာနေသည့်
အရိပ်တစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် လမ်းဘေးသစ်ပင် တစ်ပင်
၏ ပင်စည်ဘေး ရုတ်တရက် ဝင်ကပ်လိုက်သည်။

ထိုအရိပ်မှာ နီးကပ်၍ လာ၏။

အသေအချာ ကြည့်လိုက်သောအခါ မိမိတို့ တည်းခို
စားသောက်ဆိုင်မှ ရင်းနှီးသော ဆိုင်လုလင် ကောင်လေးဖြူ
နေသည်ကို သိလိုက်၏။

ထို့ကြောင့်...

သစ်ပင်မှခွာ၍ မူလအတိုင်း လမ်းပေါ် ဣန္ဒြေမပျက် ပြန်
လျှောက်လာသည်။

ဆိုင်လုလင် ကောင်လေးမှာ ဆိုင်ထဲတွင် အိပ်ပုံမရာ
ချေ။

အလုပ်တာဝန် ပြီးဆုံး၍ အိမ်ပြန်လာဟန် ရှိသည်။

ကျွန်တော်က ဘယ်သူလဲလို့ ကြည့်နေတာ၊ ဆရာပါ
လား။

ဆိုင်လုလင်လေးက ပြောသည်။

ဖေးထိုက်က...

စကားပြောရ ကောင်းမလား၊ မပြောဘဲနေရင်ကောင်း
မည်လား။

ဇဉ်းစားရင်းက ပြောဖြစ်လိုက်သည်။

မင်း အိမ်ပြန်မလို့ လား။

ဆိုင်လုလင်က...

ဟုတ်ကဲ့ဆရာ

ဖေးထိုက်က...

ငါတစ်ခုလောက် မင်းကို အကူအညီတောင်းချင်တယ်၊
မင်းပေးနိုင်လား။

ပြောပါဆရာ၊ ကျွန်တော် တတ်နိုင်တာဆိုရင် တူညီပါ
မယ်။

အေး...ငါ့တို့ ဟူမင်ဂိုဏ်းကို ပြုခွင့်ပို လိုက်နေတယ်၊ အခု
သူတို့ဆင်း ပျောက်နေတယ်၊ မင်းက ဒီမြို့မှာ အနေကြာ
တော့ သူတို့ကို သိမလားလို့။

ဆိုင်လုလင်က ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး...

ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ၊ ဒီဒုစရိုက်ဂိုဏ်းကို ကျွန်တော် ရှိ မုန်း
တယ်၊ သူတို့ကို ကြောက်နေလို့သာ၊ နေ့လည်က သူတို့
ဂိုဏ်းသား အချို့ ဆိုင်လာပြီး စားသေးတယ်၊ နေ့တိုင်း
လာစားနေကြ လူတွေပဲ...

‘သူတို့ခိုင်းကို ကျွန်တော် ကိုင်ရတယ်။ နားစွန်နားဖျား ကျွန်တော် ကြားလိုက်မိတယ်။ ဘာတဲ့... ရှောက်ကုန်းရွာကို ဝင်တိုက်ပြီးရင် တို့ကောင်းကောင်း သုံးနိုင်ဦးမယ်တဲ့။ ကျွန်တော်လဲ ကြောက်တာနဲ့ ခပ်ဝေးဝေးကပ် မယောင်မလည် နေရတယ်။ သူတို့ ရှောက်ကုန်းရွာကို မနက်ဖြန်ည သန်းခေါင်အချိန်မှာ ဝင်တိုက်မယ်ပဲပဲ ဆရာ’

ဟု သူသိသလောက် အကြောင်းစုံကို ပြောပြလိုက်လေသည်။

ဖေးထိုက် ဝမ်းသာသွားသည်။

‘ဟာ... သိပ်တန်ဖိုးရှိတဲ့ သစည်းပါပဲ။ ညီဇေး ကျေးဇူးတင်တယ်ကွာ။ အခုလို သတင်းပေးတာ အစ်ကို ဂုဏ်ယူပါတယ်။ ညီဇေး အိမ်ကို တန်းတန်းမတ်မတ်ပြန်။ ဒီစကားကို ဘယ်သူ့မှ မပြောနဲ့ အစ်ကို သွားလိုက်ဦးမယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ’

ဆိုင်လုလင်မှာ အသက် ဆယ်ငါးနှစ်ခန့်ရှိပြီး လူရိပ်လူကံ ကောင်းစွာ အကဲခတ်တတ်နေပြီဖြစ်သည်။

မိမိစားသောက် ဆိုင်တွင် နိစ္စဓူဝ ရှိနေသူတစ်ယောက် ဖြစ်သဖြင့် စားသောက်ရန် လှာသည်။ လူတွေအကြောင်း သဘောပေါက် နားလည်ပေလိမ့်မည်။

ဖေးထိုက်သည် သတင်းဆက် ပျောက်နေသော ဘူမင်ဂိုဏ်း၏ လှုပ်ရှားမည့် အစီအစဉ်ကို သိရလေပြီ။

မနက်ဖြန် နံနက်စာလာစားမည့် ဂိုဏ်းသား အချို့က စစ်ဆေးလိုက်လျှင် ရရှိသော သတင်း ခိုင်လုံ၍ သွားပေလိမ့်မည်။

ထို့နောက်...

သူသည် ဓမ်းသာစွာဖြင့် ဖည်းခိုရိပ်သာသို့ ဖြန်သွားလေသည်။

...၀...

နောက်တစ်နေ့...

နံနက် စားသောက်ချိန်တွင် ဖေးထိုက်နှင့်အဖွဲ့ စားသောက်ဆိုင်စားပွဲတွင် ရုပ်ဖျက်ထိုင်ရင်း အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်၍ နေသည်။

စားသောက်သူများ စည်ကားစပြု၍လာသည်။

မကြာပါ။

လက်နက်ကိုင် သိုင်းသမား သုံးယောက်တို့ ဆိုင်ထဲ ဝင်လာသည်။

သီးသန့်စားသောက်ခန်းထဲ ဝင်သွားသည်။

ဖေးထိုက်က ညက စားပွဲထိုးလူငယ်ကိုခေါ်၍ တီးတိုး ပြောလိုက်သည်။

သေချာသည်နှင့် သူသည် ဆိုင်ရှင်နှင့် တီးတိုး ညှိနှိုင်း လိုက်ပြီး....

ထိုသူတို့ စားသောက်ဖွယ်ရာများအတွင်းကို အိပ်ဆေး လည်ပေးလိုက်သည်။

သိုင်းသမား သုံးဦးတို့မှာ သေငှက်စားမူးရစ်ပြီး အိပ် ပျော်၍ နေသည်။

ဖေးထိုက်တို့ အဖွဲ့လွယ်ကူစွာ ဖမ်းဆီးလိုက်သည်။

ထိုသူတို့အား စစ်ဆေးမေးမြန်းရန် စားပွဲထိုး၏သတင်း ပေးချက်အတိုင်း မှန်ကန်လေသည်။

ထို့နောက်....

ဖေးထိုက်နှင့် အဖွဲ့ဝင်တို့သည် စီစဉ်စရာများကို အလျင် အမြန် ဆက်သွယ်စီစဉ်လိုက်သည်။

ရှောက်ကုန်းကျေးရွာမှာ ကေ့စီးမြို့နှင့် မဝေးပါ။

တစ်နာရီ ခရီးမျှသာရှိသည်။

မကြာမီ....

ပွဲကြီးပွဲကောင်း နွဲ့ရပေတော့မည်။

....၀....

ဖေးဆိတ်....

အဆိပ်အား သိန်းငှက် ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့များနှင့် မြို့စားကြီး၏ တပ်ဖွဲ့ဝင်များ အစုံအလင်ရှောက်ကုန်းရွာသို့ ညနေပိုင်းတွင် ရုပ်ဖျက်ရောက်ရှိ၍လာသည်။

ကြာလှပေ။

ရွာရှိသက်ကြီးရွယ်အိုများ ကလေးသူငယ်များနှင့်မိန်းမ များကို လုံခြုံရာ ဖွဲ့ထားလိုက်သည်။

ရွာလူကြီးနှစ် အရွယ်ရောက်သူ ရွာသူ ရွာသားမှန်သမျှ ရရာလက်နက်ဖြစ်သော တုတ်၊ ဓား၊ ခူးလေး၊ ဝါးချွန်၊ အသင့်ပြင်ဆင်လျက်ရှိသည်။

ထိုစဉ်....

ဆက်သားတစ်ယောက်က ရုတ်တရက် ရောက်ရှိ၍ သာ ပြီး....

ဆရာ ဖေးထိုက် ခင်ဗျာ၊ ရွာရှိ တောင်ထက် ဝါးလီ အကွာမှာ ဟုမင်ဂိုက်က၊ တိုက်ခိုက်ရေးသမား သုံးဆယ် ကျော်လောက် စုဝေးရောက်ရှိနေပါတယ် ခင်ဗျာ။

ဟု လာရောက်သတင်းပို့လေသည်။

အားလုံးမှာ မကြာမီ တိုက်ပွဲ ဆင်နွဲ့ရတော့မည် ဖြစ် သဖြင့် စိတ်အားထက်သန်စွာ တက်ကြွသွားလေသည်။

၂၅၂ မိုးကျော်သူ

ဖေးထိုက်က....

'ကဲ...ကျွန်ုပ် ပြောတဲ့အတိုင်း ဟူမင်ဂိုဏ်းဟာ မကြာမီ ရောက်လာကြတော့မယ်'

သူတို့အားလုံးကို တစ်ချက်စေ့ကြည့်ရင်း....

'အားလုံးဘဲ ကျွန်တော် စီစဉ်ပြောထားတဲ့အတိုင်းလုပ်ကြပါ။ အစီအစဉ်ကို နောက်တစ်ခေါက်လောက် ပြန်ပြောပါဦးမယ်။ မရှင်းလင်းသေးတာရှိရင် ပြန်မေးနိုင်ပါတယ်။ မြို့စားကြီးရဲ့ တပ်မှူး ကျင့်ကန်းအဖွဲ့က ရွာဦး ရေဆုံးက နေရာယူမယ်။ အဖွဲ့နှစ်ခေါင်းဆောင် အဆိပ်ဓား သိန်းငှက်အဖွဲ့က ရွာအနောက်ဘက်ကို တာဝန်ယူပါ။ အဖွဲ့သုံးနဲ့ ကျွန်တော် အဖွဲ့က ရွာလယ်ဗဟိုက နေရာယူမယ်။ ကျန်အဖွဲ့ဝင်များနဲ့ မြို့စားတပ်ဖွဲ့က ရွာသားအဖွဲ့တွေနဲ့အတူ ရွာရိုးတစ်လျှောက် ပြန်ခွဲနေရာယူထားကြမယ်။ ရန်သူဘယ်က ပေါက်လာ ပေါက်သာ အပြတ်သာ ရှင်းကြပေတော့ အားလုံးဘဲရှင်းကြရဲ့လား'

'ရှင်းမိတယ် ဆရာဖေးထိုက်'

'ကဲ...ဒါဆိုရင် အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်တွေ အသင့်နေရာယူပြင်ဆင်ထားပေတော့'

ထို့နောက်....

ဖေးထိုက်သည် လိုအပ်သလို စီစဉ်ညွှန်ကြားပြီးနောက် အားလုံး အဖွဲ့များ လူစုခွဲလိုက်ကြသည်။

ပထမ ကင်းစခန်းမှာ ရွာအဝင် ထောင်ကျန်းထိပ်တွင် ဖြစ်ပြီး....

ရန်သူကို စီး၍ မြင်နိုင်သည်။

ထိုကင်းတွင် ကျင့်ကန်းဦးစီးခေဘာ အဖွဲ့ဝင်များနှင့် လေးမြား ခူးလေးတိုင် ရွာသားသိုင်းသမားအချို့ တိုက်ခိုက်ရန် အသင့်နေရာယူပြီးဖြစ်လေသည်။

မကြာမီ....

ညဉ့်နက်၍ ထာသည်။

ရန်သူတို့သည် အဝေးမှ မြင်းများချွန်စိုင်းစီးနင်း၍ လာနေကြသည်။

လက်တွင် မီးတုတ်ကိုယ်စီ ထွန်းညှိကိုင်ဆောင်ထားသည်။

ဆီးနှင်းခဲများကို မြင်းခွာများက ယက်ထုတ်ပြေးဝင်လာသဖြင့် မီးတုတ်မီးရောင်အောက်၌ ဖွားခနဲဖွားခနဲ မြင်နေရသည်။

ဟူမင်ဂိုဏ်းသည် ရွာအဝင် တောင်ကျန်းအေး လှည်းပမ်းကြောင်းအတိုင်း ရွာအတွင်း ဝင်ရောက်ပေပြီ။

ရရှိသော သတင်းအရ ရန်သူအင်အားမှာ သုံးဆယ် ငါးယောက်ခန့် ရှိသည်။

ထို့ကြောင့်....

ကျင့်ကန်းသည် အင်အား နှစ်ဆယ်ခန့်အား ရွာထဲသို့ လွှတ်ပေးလိုက်သည်။

ရန်သူကို ကျူးသွင်းသည့်သဘော ဖြစ်သည်။

ထို့နောက်....

နောက်ဆုံးလက်ကျန် အင်အားတစ်ဆယ်ခန့် တောင် ကျန်းဘေး အဖြစ်တွင် သူသည် လက်တွင်ကိုင်ဆောင်ထား သော လေးမြားကို ပစ်လွှတ်လိုက်ပြီး တိုက်ပွဲကို စတင် လိုက်သည်။

‘ဝှစ်....’

အသင့်နေရာယူထားသော ရှေ့ကင်းမှ တိုက်ခိုက်ရေး သမားများသည် အဝေးပစ်လက်နက်များဖြစ်သော လှံတံ မြားတံများ ပစ်လွှတ်လိုက်ကြသည်။

ရန်သူများသည် မြင်းများပေါ်မှ အားခနဲ အားခနဲ အော်၍ ပြုတ်ကျကုန်သည်။

ဒဏ်ရာနှင့်ခံသော ရပ်သူကို သူ့အပါအပင် သိုင်းသမား များက အနီးကပ် ချေမှုန်းပစ်လိုက်သည်။

မကြာပါ။

နောက်ဆုံးမှ ချီတက်လာသူအားလုံး တစ်ယောက်မကျန် သေးဆုံးသွားသည်။

‘ဟုတ်ပြီ....နောက်ပိတ်ရန်သူကို ချေမှုန်းနိုင်ပြီ၊ ရွာထဲ ဝင်ပြီး ကူညီတိုက်ကြစို့’

သူက ရှေ့ကင်းမှလူများကို ပြောလိုက်သည်။

ရွာလယ်ဗဟိုတွင် ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိ ပေးထိုက် ခေါင်းဆောင်လျက် တိုက်ပွဲအကြီးအကျယ် ဖြစ်နေ၏။

ရန်သူများ အတုံးအရုံးသေဆုံး၍ အလူးအလဲ ခံနေရ သည်။

နေရာအနှံ့ ပြန့်ခဲ့သားရှိသော တိုက်ခိုက်ရေးသမားများ ၏ စနစ်တကျ တိုက်ခိုက်မှုအောက်တွင် ရန်သူများမှာ မရွ ဗရွမလှ ခံနေရသည်။

ဖေးထိုက်မှာ ဟူမင်ဂိုဏ်းချုပ်ကို တိုက်ခိုက်ရင်း ရှာဖွေ နေသည်။

ဂိုဏ်းချုပ်မှာ သူ၏ အဓိကပစ်မှတ်ဖြစ်သည်။ မကြာပါ။

ခေါင်းတွင် ခေါင်းစွပ်အနက်စွပ်ထားပြီး ဝတ်ရုံနက်ဝတ် လွှတ်စစ်ဦး မလှမ်းမကမ်းတွင် မြင်းပေါ်မှ အမိန့်ပေးတိုက် တိုက်နေသည်ကို မြင်လိုက်သည်။

သူ၏တိုက်ခိုက်ပုံမှာ အတွင်းအားပြင်းထန်ပြီး ရက်စက် သည်။

သူနှင့်ယှဉ်တိုက်နေသော မိမိတိုက်ခိုက်ရေးသမား နှစ်ဦး တို့ ဒဏ်ရာပြီး လဲကျသွားသည်ကို ဖေးထိုက် မြင်လိုက်ရ သည်။

လဲကျသောသူတို့ကို ခေါင်းစွပ်နှင့်လှူက လှမ်း၍ခားဖြင့် ထိုးမည်အပြု ဖွေးထိုက်က လက်နက်ပုန်းတစ်ခုကိုထုတ်၍ ပစ်ပေါက်လိုက်သည်။

တစ်ဆက်တည်း....

ခေါင်းစွပ်လူဆီ ခုန်လွှားဝင်လိုက်သည်။

လက်နက်ပုန်းမှာ ခေါင်းစွပ်နှင့်လူ၏ ဦးတည်ရာ ခား လမ်းကြောင်းမှ ပြောင်းပြီး လက်ကောက်ဝတ်မှာ ထူကျည် ၍သွားသည်။

ဖေးထိုက်ပစ်လွှတ်လိုက်သော လက်နက်ပုန်းမှာ အတွင်း အား အပြည့်ပါသည်။

ဟေ့...မင်းဘာကောင်လဲ

ဂိုဏ်းချုပ်က မခကျမနပ်ဟန်ဖြင့် ခေါင်းစွပ်အတွင်းမှ စူးစူးရဲရဲကြည့်ပြီး မေးလိုက်သည်။

လူဆိုးထိန်းဖေးထိုက်တဲ့က မတရားတာကြည့်မကောင်း ပါဘူး။ ခင်ဗျားတို့ တစ်ဖွဲ့လုံးကို ငရဲပြည်ပို့ပေးမယ်

သူက ပြောပြောဆိုဆို ရတနာခားဖြင့် မြင်းခေါ်မှ ဂိုဏ်းချုပ်ထံ ခုန်ပျံ ထိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

ရန်သူကလည်း ပြန်လည်တိုက်ခိုက်နေ၏။

သူနှင့်ဂိုဏ်းချုပ်တို့ တိုက်ခိုက်နေသလို မလှမ်းမကမ်း၌ ကျင့်ကန်းနှင့် ချန်းမိတို့ ယှဉ်ပြိုင်နေသည်။

နေရာတိုင်း၌ ရုတ်ရုတ်သံသံ လှုပ်ရှားတိုက်ခိုက်နေလေ သည်။

တုနှင့်ဗုမှာ နှစ်ဖက်သွားခံားပြားကြီး တဝင်ဝင်ဖြင့် ထိုးပောက်တိုက်ခိုက်နေစဉ် ထိုနေရာသို့အဆိပ်ခေးသိမ်းငှက် ရောက်ရှိလာပြီး အဖွဲ့ဝင်နှစ်ယောက်ကို နှောင့်ဆုတ်စေပြီး တုနှင့်ဗုတို့ကို ရင်ဆိုင်လိုက်သည်။

မာန်သွင်းသံ၊ ကြုံးဝါးသံ၊ လက်နက်ချင်းထိခတ်သံများ ဆူညံစွာ ထွက်ပေါ်နေ၏။

ရွာရိုးတစ်လျှောက် ဖြန့်ခွဲနေရာယူထားသော လက်ရွေး စင် သိုင်းသမားများနှင့် ရွာခံသိုင်းသမားတို့ ဟိုမှသည်မှ အလျှိုလျှိုပေါ် ထွက်လာပြီး ရန်သူများအား ချေမှုန်းသုတ် သင်လျက် ရှိသည်။

ရန်သူများမှာ အခြေအနေမကောင်းပါ။

စနုတ်စကျ ဖြန့်ခွဲနေရာယူ စီစဉ်တိုက်ခိုက်မှုအောက်၌ အလူးအလဲခံနေရသည်။

အတိုးအရိုး ကျဆုံးလျက်ရှိသည်။

ရန်သူအချို့၏ မီးထုတ်လက်ချက်ကြောင့် အိမ်သုံးလုံး မျှ မီးလောင်နေသည်။

ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားသည့်အတိုင်း ရွာသူရွာသားများမှာ မီးလောင်အိမ်များကို လက်ရွေးစင်သိုင်း သမားများ၏ အကျ အညီဖြင့် မီးငြိမ်းသတ်လျက်ရှိနေ၏။

ဖေးထိုက်မှာ ရန်သူ့ဂိုဏ်းချုပ်နှင့်ယှဉ်နေစဉ် ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်ရာ မိမိဘက်မှ အခြေအနေ အသားစီး ရနေသည်ဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်သည်။

ထိုကြောင့်...

ရန်သူ့ကို အပြတ်ဖျက်ရန် အတွင်းအားစုစည်းလိုက်ပြီး ရတနာကျော့ကန်စီခားဖြင့် အပြင်းအထန် တိုက်ခိုက်လိုက်ရာ ရန်သူ့ဂိုဏ်းချုပ်မှာ ဝတ်ရုံကြီးကို ဝဲပြန်ရင်း လွှားခနဲ မြင်းပေါ်မှ ခုန်ဆင်းလိုက်ရသည်။

‘ခင်ဗျားအထွက် နေဝင်ချိန်ရောက်ပြီ’

ဖေးထိုက်က ရန်သူ့ကိုဆွဲပေးလိုက်သည်။

‘နေဝင်ချိန်ရောက်တာက မင်းကွ’

‘ဟား...ဟား...ဟား စမ်းကြည့်ပါဦး ဟူမင်ရေ’

‘ကိုင်းကွာ’

ဟူမင်ဂိုဏ်းချုပ်မှာ အတွင်းအားအပြည့်ဖြင့် ကိုယ်ဖေဘွားအားကိုး သုံး၍ရပ်လျက် တိုက်ကို ထစ်ပတ်ရစ်ပတ်လိုက်လေသည်။

‘ဝှစ်’

‘ဝိုး...’

လက်တွင်းမှခားဖြင့် မြွေပေါက်သလို ကိုယ်ကိုဆန့်ထုတ်လိုက်ပြီး...

ဖေးထိုက်အား ထိုးဆွင်းလိုက်သည်။

ကြောက်မက် ဖွယ်ကောင်းသော အတွင်းအားပါသည့် ထိုးနှက်ချက်ပင်...

ဖေးထိုက်က လေ၏ လျှန်မြန်ခြင်းမျိုးဖြင့် ဘေးသို့ ခုန်ထွားပြီး ရတနာကျောက်စီခားကို ဝေ့ယမ်းလိုက်သည်။

‘ဝှစ်’

‘အား’

ရတနာကျောက်စီခားချက်မှာ လျှင်မြန်လွန်းသည်။ ရန်သူ့ ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီး၏ လက်မောင်းကို ရှောင်ထိ၍ သွားသည်။

သွေးများ စိမ့်ထွက်၍ လက်မောင်းတစ်ခုလုံး စိုစွတ်၍ သွားသည်။

ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးက ခက်ရာကိုအမှုမထားဘဲ တရစစ်ပြန်လည် တိုက်စစ်ဆင်လေသည်။

သူသည် သိုင်းကွက်(၂၀)မျှ ဆက်တိုက်ခိုက်သည်။

‘ယား’

‘ဝိုး...ဝိုး’

‘ဝှစ်...ဝှစ်’

‘ယိစ်...’

ဆွီသော်...

သ၏ တိုက်ခိုက်မှုမှာ ဖေးထိုက်အား ထင်သလောက် ခြိတ်ခြင်း ဖရှိဘဲ...

ရတနာကျောက်စီခား၏ ခားချက်ကသာ သူ၏ခန္ဓာအနှံ့
ပတ်ရာများ ရရှိသွားစေသည်။

ခင်ဗျားလက်နက်ချလိုက်ပါ ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီး ကျုပ်
ခင်ဗျားကို မသတ်ချင်ဘူး။ ကျုပ်တို့ တိုင်းပြည်မှာ ခင်ဗျား
လို သိုင်းပညာရှင်တွေ အများကြီး လိုအပ်တယ်။ ခင်ဗျား
ကသာ အေးဆေး အဖမ်းခံယယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားကို သက်သက်
ညှာညှာ ကျုပ်တို့ စီစဉ်ပေးပါ့မယ်။

ဖေးထိုက်က တိုက်ခိုက်ရင်း ယင်းသို့ ပြောလိုက်မိလေ
သည်။

အမှန်တော့...

ထူသည် ဆရာကြီးအား ညှာ၍ တိုက်ခိုက်နေခြင်းသာ
ဖြစ်၏။

သို့သော်...

ဤသည်ကို သဘောမပေါက်သော ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီး
ကား...

မင်း ဘာမှ ကျုပ်ကို နားချစရာ မလိုပါဘူး။ ကျုပ်က
မိက်ထို့ လူမိုက်လုပ်နေတာ။ ဘယ်သူ့အမိန့်ကိုမှ မနာခံချင်
လို့ ခေါင်းဆောင်လုပ်နေတာ။ မင်း ကျုပ်ကို အသေသတ်
နိုင်ရင် သတ်လိုက်။ ဘာမှ ပြောမနေနဲ့။

ဟု ပြောရင်း ဖေးထိုက်အား ဖိ၍ တိုက်ခိုက်လိုက်လေ
သည်။

ဖေးထိုက်က...

စဉ်းစားပါဦး သိုင်းဆရာကြီး၊ ခင်ဗျားလဲ ဒဏ်ရာ
ပြင်းစွာ ရကားပါပြီ။

ဆရာကြီးက...

ကျုပ် ဒီလောက်လေး ဒဏ်ရာရသွားတာကို မင်းကိုယ်
ကိုယ်ကို အထင်ကြီးမနေနဲ့။ ကျုပ်က မင်းကို အလျှော့ပေး
ထားလို့ ဒီတစ်ခါတော့ မင်းကို ကျုပ် ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ
အလျှော့မပေးတော့ဘူး။

သူက ပြောရင်း ဖေးထိုက်အား ဖိ၍ တိုက်ခိုက်နေတော့
သည်။

တိုက်ပွဲသည် ဟိုတစ်စု သည်တစ်စုနှင့် ပြင်းထန်စွာ ဖြစ်
ပွားနေဆဲ...

မြို့စား၊ တပ်မှူး ကျင့်ကုန်းတို့ဘက်မှ တိုက်ပွဲက သိသာ
လာပြီဖြစ်သည်။

ရန်သူများ တစ်ယေခွက်ပြီး တစ်ယောက် ကျဆုံးကုန်ကြ
သည်။

အားရဖွယ် ကောင်းလှ၏။

ဤသို့ဖြင့်...

မကြာမီမှာပင် ဟူမင်ဂိုဏ်းသားများ အတုန်းအဖွဲ့နဲ့ ထဲ
သေဆုံးကုန်ကြလေ၏။

၂၆ မိုးကျော်သူ

သို့သော်...

အရှုံးအနိုင် အပြေမရသေးသည်က ဟူမင် သိုင်းဆရာ
ကြီးနှင့် ဖေးထိုက်တို့၏ တိုက်ခိုက်မှုပင် ဖြစ်သည်။

...၀...

မေတ္တာစာပြိုင် (၅) ၂၆၃

ဖေးထိုက်သည် ဟူမင် သိုင်းဆရာကြီးအား ညှာ၍ မေ
တောသည်ကို နားလည်လိုက်၏။

ထို့ကြောင့်...

သူသည် ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးအား မိတို့စိတ်ရန် ဆုံးဖြတ်
ချက်ချလိုက်၏။

ယင်းသို့ ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်သည်နှင့် သူ၏တိုက်ခိုက်မှု
အရှိန်မှာ မြင့်သွား၏။

သိုင်းဆရာကြီးမှာ နောက်သို့ ဓာတ်ဆုတ်တည်းဆုတ်သွား
သည်။

ဤတစ်ကြိမ်...

သိုင်းဆရာကြီးသည် ဖေးထိုက်တို့က တိုက်ခိုက်လာလိမ့်
မည်ကို ကြိုတင်သိထားခြင်း မရှိသောကြောင့် ယုတ်မာသည်
အကြံအစည်ကို ကြိုတင်၍ ပြုလုပ်ထားနိုင်ခြင်း မရှိတော့ပါ
ချေ။

ထို့ကြောင့်...

သူသည် သိုင်းပညာကိုသာ အသုံးပြု တိုက်ခိုက်နေရလေ
သည်။

သို့သော်...

ယခု သူရင်ဆိုင်နေရသော လူများ အဆင်ပြေသိမ်းစားပညာ
ရှင်၊ ရုတ်နာကျောက်ဖိစားပိုင်ရှင် ထောက်လှမ်းရေးမှူး လူ

၂၆၄ မိုးကျော်လူ

ဆိုးထိန်း အရာရှိ ဖေးထိုက် ဖြစ်နေသောကြောင့် သူ့အဖို့ အနိုင်တိုက်ခိုက်နိုင်ခြင်း မရှိသည့်အပြင် နောက်သို့ တဆုတ် တည်း ဆုတ်နေရသည်။

ထိုအချိန်....

ချန်းမိသည် မည်သို့မည်ပုံ ရောက်ရှိလာသည် မသိ။

သူက ဟူမင် သိုင်းဆရာကြီးဘက်မှနေ၍ ဖေးထိုက်အား ဝိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်လာသည်။

....၀....

ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးအား အနိုင်ရခါနီးမှ စစ်တူးဆုတ် လာသောကြောင့်....

ဖေးထိုက်က အနည်းငယ် စိတ်ဓာတ် ကျသွားသည်။

သူက ဒေါသထွက်သွား၍ ချန်းမိဘက်သို့ ပိရွဲတိုက်ခိုက် လိုက်သည်။

သို့သော်....

ချန်းမိကလည်း ခေယူတစ်ယောက် မဟုတ်ပေ။

ထို့ကြောင့်....

ချန်းမိအား လွယ်လွယ်နှင့် အနိုင်ရနိုင်မည် မဟုတ်သည် ကို သူက နားလည်ထားသည်။

သူက ဝရုတစိုက်နှင့် အဆင့်မြင့်သိုင်းတွက်များကိုအသုံး ပြု၍ ခိုကိန်ခိုက်လိုက်၏။

ထိုအခါ....

ဖေးထိုက်လက်ထဲမှ ရတနာ ကျောက်စီခေးမှာ မီးတုတ် များ၏ အလင်းရောင်အောက်ဝယ် လက်ခနဲ လက်ခနဲတဖျပ် တဖျပ်လင်းလက်၍ နေသည်။

ဟူမင် သိုင်းဆရာကြီးနှင့် ချန်းမိတို့၏ ထက်နက်များမှာ ရတနာကျောက်စီခေးအား ထိုးဖောက်၍ မရဘဲ ဖြစ်နေလေ သည်။

အခြားနေရာများတွင် တိုက်ပွဲမှာ ပြီးဆုံးသွားပြီမို့ မြို့ စားကြီး၏ တပ်မှူး ကျင့်ကန်း အဖွဲ့နှင့် ဖေးထိုက်၏ ဘက်

တော်သားတို့မှာ မေးထိုက်တို့၏တိုက်ပွဲကို စိုးရိမ်ကြီးစွာဖြင့်
ဝေခံကြည့်နေကြသည်။

တိုက်ပွဲကား ဖြစ်ပွားနေဆဲ။

ချန်းမိက ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးအား....

'ဟူမင် သိုင်းဆရာကြီး ကျုပ်တို့ ဒီအတိုင်း ဆက်တိုက်
နေလို့ မဖြစ်ဘူး'

ဟု သတိပေးစကား လွှမ်းပြောသည်။

ဆရာကြီးက တိုက်ခိုက်နေရင်းမှ....

'ဘာဖြစ်လို့လဲ'

ဟု ပြန်မေးလိုက်သည်။

ချန်းမိက....

'ကျုပ်တို့ အဖွဲ့သားတွေအားလုံး ကျဆုံးကုန်ပြီဗျာ အချို့
လဲ ကြောက်လန့်ပြီး ထွက်ပြေးသွားကြပြီ အခြေအနေအရ
ကျုပ်တို့ ဒီအတိုင်း ဆက်တိုက်နေလို့ အလကားပါ။ နောက်
ဆုံး အဖမ်းခံရလိမ့်မယ်'

ဆရာကြီးက....

'ဒါဖြင့်...မင်းက ဘာလုပ်ချင်လို့လဲ'

ချန်းမိက....

'ကျုပ်တို့ ထွက်ပြေးကြမယ်'

ဆရာကြီးက....

'ဒီလိုထွက်ပြေးရင် ကျုပ်နာမည် ပျက်သွားမှာပေါ့'

ချန်းမိက ဒေါသထွက်သွားပြီး....

'ဟာ...ခင်ဗျားကလဲ အရေးထဲမှာ အသက်ထက် အဖန်
အရာမှ တန်ဖိုးမရှိဘူးဗျာ။ လောလောဆယ် အသက်မသေမီ
အရေးကြီးတယ်။ ကျုပ်က ကျုပ်ဘာသာ ကျုပ် ထွက်ပြေး
လို့ ရတယ်။ ခင်ဗျားကို ဂိုဏ်းချုပ်တစ်ယောက်အနေနဲ့ ကယ်
တင်ရမယ်။ အာစန်ရှိလို့ ကျုပ်ခင်ဗျားဘက်က ဝိုင်းတူတိုက်
ပေးနေတာ'

သူက ဆက်၍....

'အခု အခြေအနေအရ မဟန်တော့တာ'

ဆရာကြီးက ပါးစင်ဖိတ်သွားသည်။

'သူ့ထိုပြောနေသော စကားများကို ကြားနေရသည့် မေး
ဆိုက်ကလည်း ဝင်၍....

'ခင်ဗျားတို့ ထွက်ပြေးဖို့ မကြိုးစားနဲ့၊ ခင်ဗျားတို့ မနိုင်
မှန်းသိရင် လက်နက်ချတာဟာ ခင်ဗျားတို့အတွက် ပိုအဆင်
ပြေပါတယ်။ ခင်ဗျားတို့ ထွက်ပြေးရင် ကျုပ်တို့က ဖြစ်တဲ့
နည်းနဲ့ ဖမ်းဆီးရမှာပဲ'

ဆရာကြီး ဒေါသထွက်သွားကာ....

'မင်းဖမ်းနိုင်ရင် ဖမ်းပေါ့၊ အေး...ငါတို့က ဒီဝန်ခါ
အတိုက်မိသွားလို့ ခံလိုက်ရပေမယ့် ငါတို့လွတ်သွားခဲ့ရင်
မင်း စာမင်းကောင်းကောင်းစားသားလို့ နာထားခဲ့မယ်'

၂၆၈ မိုးကျော်သူ

သူက ပြောပြီးသည်နှင့် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ချက် လှုပ်ရှား
လိုက်သည်။

ထို့နောက်....

သူ၏ခန္ဓာကိုယ်မှာ မီးတုတ်များ ကိုင်ဆောင်ထားသော
ဥပဒေဘက်တော်သားများအပေါ်မှ ကျော်လွှားခုန်ယှ သွား
လေသည်။

ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီး ထွက်ပြေးသွားသည်ကို သိလိုက်
သဖြင့်....

ဖေးထိုက်က ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးဘက်သို့ အာရုံရောက်
သွားစဉ်....

ချန်းမိလည်း အခွင့်ကောင်းကိုယူ၍ သူလည်း ဆရာကြီး
နောက်မှ ပြေးလိုက်သွားလေတော့သည်။

ထိုအခါကျမှ....

ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားသော ဖေးထိုက်က သတိ
ပြန်ဝင်လာပြီး....

'ကျင့်ကန်း...ရှန်သူကို မြားနဲ့ပစ်ဖမ်းပါ'

ဟု အော်ဟစ်လိုက်လေသည်။

ဖေးထိုက်၏အသံကိုကြားသည်နှင့် ကျင့်ကန်းသည် လက်
ထဲမှ လေးကိုတင်၍ ကိုယ်ဖော့ဥညာကိုအသုံးပြုကာ ပြေး
လွှားသွားနေသော ချန်းမိတို့ထံသို့ ချိန်ရွယ်ပစ်ခတ်လိုက်
လေသည်။

ကျင့်ကန်းသည် မြားပစ်ချန်ပီယံတစ်ယောက် ဖြစ်သေ
သည်။

ပစ်မှတ်မှ မည်မျှဝေးကွာပါစေ၊ ထိုအောင်ပစ်ခတ်နိုင်
စွမ်းရှိသည်။

ကောင်းကင်တွင် ပျံသန်းသွားသော ငှက်ကလေးများ
ကိုပင် သူက မြားနှင့် လှမ်းပစ်၍ဖမ်းနိုင်စွမ်းရှိသည်။

ယခုလည်း....

သူသည် အဝေးသို့ ရောက်ရှိသွားနေပြီဖြစ်သော ဆရာ
ကြီးနှင့် ချန်းမိတို့အား မြင်းနှင့်ပစ်၍ ဖမ်းဆီးရန်ကြိုးစား
လိုက်လေသည်။

သူ ပစ်လွှတ်လိုက်သော မြားတံမှာ မီးရောင်အောက်၌
လက်ခနဲ လက်ခနဲ လျင်မြန်စွာ ပြေးလွှား၍နေ၏။

'မြန်လိုက်တဲ့အရှိန်'

ကြည့်နေသော လူများအားလုံးရင်ထဲ၌ ရေရွတ်လိုက်ကြ
ခြင်း ဖြစ်သည်။

ပြေးလွှားနေသူနှစ်ယောက်မှာ ရှေ့နောက်ပြေးလွှားနေ
ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်....

သူ၏မြားတံကို နှစ်ချောင်းပစ်လွှတ်၍မရဘဲ တစ်ချောင်း
ထည်းသာ ဦးဆုံးပစ်လွှတ်လိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။

၂၇၀ မိုးကျော်သူ

ပစ်လိုက်သော မြားတံမှာ အရှိုန်ပြင်းလှသောကြောင့်
ချန်းမိတ္တီနောက်သို့ အမိလိုက်သွားနိုင်သည်။

‘အား’

ဒုစရိုက်သမားတစ်ယောက်၏ အသက်ကို ချွေယူလိုက်
နိုင်တော့သည်။

....၀....

မေတ္တာတူပြိုင် (၅) ၂၇၁

ချန်းမိတ္တီ ကျော၌ မြားစိုက်ဝင်ကာ လဲကျသွားလေ
သည်။

နောက်ဘက်မှ ချန်းမိ၏အသံကို ကြားလိုက်ရသဖြင့်
ဆရာကြီးက လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ...

ချန်းမိသေဆုံးသွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။
သူက ထိတ်ခန့်ဖြစ်သွားသည်။

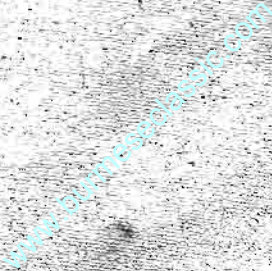
ဤအထိုင်း သူကလည်း ဆက်ပြေးနေလျှင် ကျင့်ကန်း၏
နောက်ထပ် ပစ်လွှတ်မည့် မြားချက်အောက်မှ လွတ်နိုင်မည်
မတုတ်သည်ကို တွေးမိလိုက်သဖြင့်....

သူက ဤအထိုင်း ဆက်မပြေးတော့ဘဲ သစ်ပင်တစ်ပင်
ဆီသို့ ရုတ်တရက်ခုန်တက်လိုက်လေသည်။

ထို့နောက်....

သစ်ပင်တစ်ပင်မှတစ်ပင် ခုန်ကူး၍ ဆက်လက်ပြေးသွား
လေတော့သည်။

....၀....

၂၇၂ မိုးကျော်သူ

ချွန်းမိခင်ကျသွားသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်သည်နှင့် ကျင့်ကန်းက နောက်ထပ်မြားတစ်ချောင်းကို ဆရာကြီးထံသို့ ပစ်လွှတ်ရန် ချိန်ရွယ်လိုက်သည်။

ထိုစဉ်....

‘မပစ်နဲ့တော့ ကျင့်ကန်း’

ဖေးထိုက်က ဟန့်ထားလိုက်သည်။

ကျင့်ကန်းက လှည့်ကြည့်လိုက်ပြီး....

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ထောက်လှမ်းရေးမှူး’

ဖေးဖက်က....

‘ဟိုမှာကြည့်ပါလား၊ သစ်မင်ပေါ်တက်ပြီး အကာ

အကွယ်ယူ ပြေးနေပြီ’

ကျင့်ကန်းက....

‘ခါဖြင့် ကျုပ်တို့ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ၊ ဒီလူလွတ်သွား

လို့ မဖြစ်ဘူး’

ဖေးထိုက်က....

‘ကျုပ်....သူ့နောက်လိုက်သွားမယ်’

ကျင့်ကန်းက....

‘ထောက်လှမ်းရေးမှူး တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်ပါ

မလား’

ဖေးထိုက်က....

‘ဖြစ်ပါတယ်’

ကျင့်ကန်းက....

‘သူ့ကို မိနိုင်းပေါ်တော့မလား’

ဖေးထိုက် အခြေမပေးဘဲ ပြုံးလိုက်သည်။

‘ကဲ....ကျုပ်သွားပြီ’

ဟု ပြော၍ ထိုနေရာမှ လျင်မြန်စွာပြေးထွက်သွားခဲလသည်။

တခင်အတွင်းမှာပင်....

ဖေးထိုက်၏ခန္ဓာကိုယ်မှာ အဝေးသို့ ရောက်ရှိသွားလေတော့သည်။

ဖေးထိုက် ပြေးလွှားထွက်သွားသည့်ပုံကို မြင်လိုက်ကြရသောအခါ....

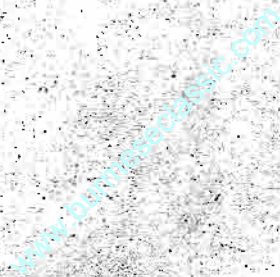
ကျင့်ကန်းအပါအဝင် အားလုံးသောလူများ၏ ပါးစပ်များ အဟောင်းသား ဖြစ်သွားကြရလေသည်။

နှုတ်မှလည်း....

‘ဟာ....ကောင်းလိုက်တဲ့ ကိုယ်ဖော့ပညာ’

ဟု ရေရွတ်လိုက်ကြလေသည်။

— ၀ —

ဟင်း...ဟင်း...ဟင်း!
ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးမာ မိမိနောက်သို့ မည်သူမျှ လိုက်
လာနိုင်တော့မည် မဟုတ်သည်ကို တွေးမိ၍ သဘောကျသွား
ရယ်မောလိုက်သည်။

သို့သော်...
သူက ကြာကြာမရယ်မောနိုင်ပါ။
အကြောင်းမှာ...
သူ့နောက်မှ အသံတစ်သံကို ကြားလိုက်ရသောကြောင့်
ဖြစ်လေသည်။

ဟူမင်...သိုင်းဆရာကြီး...ခင်ဗျား အပင်ပန်းခံပြီး ပြေး
မနေပါနဲ့တော့၊ ခင်ဗျားပြေးလဲ လူတစ်ဦးမဟုတ်ပါဘူး၊
ထိုအသံကြောင့်...
ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးမှာ နောက်သို့ ချာခနဲလှည့်ကြည့်
လိုက်ပါသည်။

ထို့အတူ
လူရိုက်တစ်ခု သူ့ထံသို့ပြေးလွှားလာနေသည်ကို တွေ့လိုက်
ရလေသည်။

ထို့အပြင်...
အသံရှင်မားသည်း ထောက်လှမ်းရေးမျှား ဖေးထိုက်၏
အသံဖြစ်သလိုကို သူက မှတ်မိလိုက်သည်။
ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးမှာ အလွန်အလွန် အံ့ဩသွားလေ
သည်။

သူသည်...
သိုင်းပညာ၌ မိမိအတော်ဆုံးတူ ထင်ထားခဲ့သော်လည်း
သူ့ထက်တော်သူ ဖေးထိုက်နှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ရသည်။

ထို့ကြောင့်...
ကိုယ်ကိုယ်ကို သိုင်းပညာ၌ အထင်မကြီးတော့၊
ဖီရုလည်း...
သူသည် ကိုယ်ဖော့ပညာ၌ သူ့ထက်သာသူမရှိဟု ထင်
ထားခဲ့သည်။

မိမိ၏ ကိုယ်ဖော့ပညာအတွက်လည်း ဂုဏ်ယူနေမိသည်။
သို့သော်...
သူ့အထင်နှင့်အမြင် လွဲခဲ့ရပြန်သည်။
ဖေးထိုက်မှာ သူ့အား မိခင်အောင် လိုက်လာနိုင်ခဲ့သည်
ဟုတ်ပါလား။

....၀....

နောက်ဆုံး နှိရိုး

ဖေးထိုက် ပြောသလိုပင်....

မိမိ ဆက်၍ပြေးလှည့်လည်း မထုံးတော့သည်ကို ဟူမင် သိုင်းဆရာကြီး နားလည်လိုက်သည်။

ထို့ကြောင့်....

သူက ဆက်မပြေးတော့ဘဲ ခြေညှမ်းရုတ်တရက် ရပ်တန့် လိုက်သည်။

ပြီးနောက်....

သူက နောက်လှည့်လိုက်ပြီး ဖေးထိုက်နှင့် ရင်ဆိုင်ရန် အသင့်အနေအထားဖြင့် ရပ်တန့်လိုက်လေသည်။

ဖေးထိုက်က ဟူမင်ဆရာကြီးနှင့်လေးငါးလှမ်းခန့်အကွာ တွင် ရပ်တန့်လိုက်သည်။

ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးက ဖေးထိုက်ား စူးစိုက်ကြည့်လိုက် ပြီးလျှင်....

မင်းကသေချာလို့ ငါ့နောက်ကို လိုက်လာခဲ့တာနဲ့ တူ တယ်'

ဟု မခံချင်အောင် ပြောလိုက်သည်။

ဖေးထိုက်က ပြုံးလိုက်ပြီး....

'ခင်ဗျား ထင်ချင်သလို ဆင်၊ ပြောချင်သလို ပြောပါ။ ကျုပ်ကလဲ ခင်ဗျားကိုပြန်ခပြောချင်တယ်။ ခင်ဗျား အေးမအေး ဆေးဆေး အဖမ်းခံပါ။ ခင်ဗျား ခေါင်းမမာချင်ပါနဲ့'

ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးက....

ကျုပ်တစ်သက် ဘယ်တော့မှ အဖမ်းခံမှာ မဟုတ်ဘူး။ အသက်သာ အသေခံသွားမယ်ဆိုတာ ငင်းနားကည်ထား ခမ်းပါ'

သူကပြောပြီး ဖေးထိုက်အား တိုက်ခိုက်ရန် ပြင်လိုက် လေက်ည်။

ထိုအချိန်မှာပင်....

'ဆရာကြီး၊ ကျွန်တော်တို့လာပြီ'

ဟူမင်က အသံနှင့်အတူ လူနှစ်ယောက် ပြေးလွှားလာ နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူနှစ်ယောက်အား မြင်တွေ့လိုက်ရသောအခါ ဟူမင် သိုင်းဆရာကြီးမှာ အားတက်သွားလေသည်။

'တု...ပဲ....'

သူက နှုတ်မုခေါ်လိုက်ကည်။

ထိုလူနှစ်ယောက်မှာ တုနှင့် ပုပင်ဖြစ်လေသည်။

ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးက...

‘မင်းတို့မသေသေးဘူး ဟုတ်လား’

တုနှင့် ပုက....

‘ကျွန်တော်တို့ မသေသေးပါဘူး’

ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးက....

‘ဒါဖြင့် မင်းတို့က ထွက်ပြေးသွားကြတာပေါ့’

တုက....

‘ကျွန်တော်တို့ ထွက်ပြေးတာမဟုတ်ပါဘူး။ လူတို့လူစုကို ခုခိုမိနင်းနိုင်မုန်း သိလို့ ဆရာကို ကယ်တင်နိုင်ဖို့ တာတိုက် စခန်းကို ခဏပြန်သွားတာပါ’

ဟူမင်ဆရာကြီးက....

‘မင်းတို့ ဘာလုပ်နေကြတာလဲ’

ပုကပြုံးလိုက်ပြီး သူ၏လက်ထဲမှစားကို ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီး၏ လက်ထဲသို့ လှမ်းပေးလိုက်လေသည်။

‘ဆရာကြီး...ဒီမာစား’

ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးက ခုန်ထွက်သွားသည်။

‘ငါ့မှာလဲ စားရှိတာပဲ၊ စားနှစ်လက်နဲ့ ငါက တိုက်မှာလား’

ပုက ခေါင်းခါယင်းလိုက်ပြီး....

‘မဟုတ်ပါဘူး ဆရာကြီး၊ ဒီစားမှာ အဆိပ်ပါစေ့မာ၊ စားချက် နည်းနည်းလေးထိသွားတာနဲ့ ခဏချမ်းမှောင် ထစ်ကိုယ်လုံးကို အဆိပ်ပျံ့ပြီး သေသွားလိမ့်မယ်’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထို့စကား ကြားရသောအခါ ဖေးထိုက်မှာ ဒေါသ ချောင်းချောင်း ထွက်သွားလေသည်။

‘ခင်ဗျားတို့ တော်တော်ယုတ်မာတဲ့ လူတွေပါလား’

ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးမှာမူ ညှစ်ပည့်များ၏ နှိပ်စက်မှု အလွန်သဘောကျသွားသဖြင့် ရယ်ပေးလိုက်လေသည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား... ငါ့အမည်တွေက ခါမျိုးကျတော့ အင်းကီးရတာပဲ၊ ဟုတ်တယ် ဒီကားခင်ကိုလို့နည်းနဲ့တိုက်မှ ဖြစ်မှာ’

တုကလည်း ရယ်ပေးရင်း....

ဟုတ်တယ် ဆရာကြီး၊ အနိုင်ပွဲကသာ အရေးကြီးတာ၊ တယ်လို့နည်းပဲ သုံးသုံး၊ ဟား...ဟား’

ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးက လက်တစ်ခုက ရှေ့ဖမ်းထိုက်သည်။

‘မင်းတို့ နောက်ဆုတ်ကြားတု့ ငါ့သူ့ကို သေးအေးဆေးဆေး ရင်ဆိုင်နိုင်တယ်’

တုနှင့်ပုက နောက်သို့ဆုတ်သွားကြသည်။

ဖေးထိုက်မှာ အလွန်အလွန် ဒေါသထွက်နေသည်။
 'ခင်ဗျားတို့ ဘယ်လိုယုတ်မာတဲ့ နည်းတွေကို သုံးသုံး၊
 အမှန်တရားကို ဘယ်ဆူမှု လက်ပိုက်ကြည့်မနေဘူး၊ တကယ်
 လို့ ကျုပ်က ခင်ဗျားတို့ကို ဒဏ်ခတ်နိုင်လဲ ကံကြမ္မာက
 ခင်ဗျားတို့ကို ကောင်းကောင်း ဒဏ်ခတ်လိမ့်မယ်၊ ဒါကို
 ခင်ဗျားတို့ နားလည်ထားပါ'

ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးက....
 'ဟုတ်ကဲ့ပါ ထောက်လှမ်းရေးမှူးကြီး၊ ထောက်လှမ်း
 မှူးကြီးရဲ့ စကားတွေဟာ အလွန်ပဲ တန်ဖိုးရှိပါတယ်၊ ဒီလို
 စကားမျိုးတွေ နောက် ထောက်လှမ်းရေးမှူးဆီက ဘယ်
 ဧရာမ ကြားရအောင်မှာ မဟုတ်တဲ့အဟွက် ဝမ်းနည်းစရာ
 ပါပဲ၊ ဟား.....ဟား.....ဟား'

ဟု ပြောရင်း အားရပါးရ ရယ်ဖောလိုက်လေသည်။
 သို့သော်...
 သူက ဆုံးအောင်ပင် မရယ်မောနိုင်ရှာမပါ၊
 ရယ်သံတစ်ပိုင်းဖမ်းဖြင့် ရပ်တန့်သွားကာ....
 'အား....'

ဟူသော အသံကသာ နောက်ဆက်တွဲ ထွက်ပေါ်လာ
 ခေတော့သည်။

တစ်ဆက်တည်း....
 ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးမှာ ဒူးထောက်ကာ ကျသွားလေ
 သည်။

အဖြစ်အပျက်မှာ ရုတ်တရက် ပြောင်းလဲ သွားသော
 ကြောင့် ဖေးထိုက်သာမက ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီး၏ တပည့်
 နှစ်ဦးပင် အလွန်အံ့ဩသွားလေသည်။
 ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးမှာ မည်ကို ဖြစ်သွားပါသနည်း၊
 သူ အဘယ်ကြောင့် စူးရှစွာအော်ရင်း ထိကျသွားရပါ
 သနည်း။

စဉ်းစားမရှ ဖြစ်နေကြ၏။
 ထိုစဉ်မှာပင်....

ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီး၏ အနှောက်ဘက် ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ
 သစ်ပင်တစ်ပင်နောက်ကွယ်မှ လူတစ်ယောက်လှမ်းထွက်လာ
 သည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူအား မြင်တွေ့လိုက်ရသောအခါ ဦးစွာအံ့ဩသွား
 သည်မှာ ထောက်လှမ်းရေးမှူး ဖေးထိုက်ပင် ဖြစ်ကေသည်။
 'ကျိပေါင်....'

ဖေးထိုက်က အံ့ဩစွာဖြင့် မရှေ့ဘက်လိုက်သည်။
 တစ်ခဏအကြာမှ တုန့်ပြန်ကာ ဟူ အသံထွက်သော
 ကြလေသည်။

'ဟိး....မင်း'
 ကျိပေါင်က သူတို့အနီးသို့ တစ်လှမ်းချင်းလျှောက်လှမ်း
 ဆာလေသည်။

'ခင်ဗျားဘို့ ကျုပ်ကိုမှတ်မိတယ် မဟုတ်လား'
 သူက ယင်းသို့လျှောက်လာရင်း ဟူမင်ကိုဏ်းသားနှစ်ဦး
 အား မေးလိုက်သည်။

တုန့် ဗုဒ္ဓိက ပြိုင်တူခေါင်းညိတ်လိုက်ကြသည်။
ကျွန်ုပ်တို့က ဟူပ်သိုင်းဆရာကြီးအား စိုက်ကြည့်လိုက်
ပြီးလျှင်...

ခင်ဗျားတို့က ဘော်ခအာယုထိမာရကစက်တဲ့ လူတွေပဲ။
ကျုပ်က ခင်ဗျားတို့လိုလူမိုက်တွေနဲ့ ပြိုင်မခိုက်ချင်ပါဘူး။
ဒါပေမယ့် ဒီလိုမ ကျုပ်မလုပ်ရင် တန်ဖိုးရှိတဲ့ လူ့အသက်
တွေ ဆုံးရှုံးရလိမ့်မယ်။ ဒီအိအဖြစ်မျိုး ကျုပ်အဖြစ်မခံနိုင်
ဘူး။ ဒါကြောင့် ကျုပ်ကိုခင်လှလိပါ
ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ဟုစင် သိုင်းဆရာကြီးမှာ ကျွန်ုပ်တို့အား မော့ကြည့်
လိုက်သည်။

သူက စကား ဆက်မပြောနိုင်တော့ပါ။
မြေပြင်ပေါ်သို့ ချွေခနဲ လဲကျသွားလေသည်။

ထိုအခါကျမ်း...

ဟူပ်သိုင်းဆရာကြီးကျော၌ ခံားနှစ်လက်က စိုက်စင်ခေ
သည်ကို တွေ့လိုက်ကြရသည် မဟုတ်ပါလား။

ကျွန်ုပ်တို့ အစီအစဉ်ပြုလိုက်သည်။

ငမိုက်သား တစ်ယောက်တော့ သွားရှာပြီ။ နောက်
နှစ်ယောက် ကျန်သေးတယ်။

သူကပြောပြီး ဖေးထိုက်အား လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

အစီအစဉ် ဖေးထိုက်၊ ဒီနှစ်ယောက်ကို ဘယ်လိုလုပ်
ကြမလဲ ကျွန်တော်ရဲ့ ခံားပေါက်ပညာကို အသုံးပြု တို့

ဒီကလေးကရမလား၊ ဒါပေမယ့် အစီအစဉ်ကြီးပဲ သူတို့က ခင်
မလား။

ဖေးထိုက်က တုန့် ဗုဒ္ဓိနှစ်ဦးအား ကြည့်လိုက်ပြီး—
'သူတို့ ငွက်ပြေးမယ်ဆိုရင်တော့ မင်းရဲ့ခံားပေါက်ပညာ
ကို အသုံးပြုပါ။ သူတို့ထွက်မပြေးဘဲ ပြန်တိုက်ခိုက်မယ် ဆို
ရင်တော့ ငါ့ရဲ့ ရတနာကျောက်စီခံားနဲ့ပဲ ဆုံးလိုက်ပါ
မယ်'

ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ထိုစကားကြားရသောအခါ တုန့်ဗုဒ္ဓိမှာ တစ်ယောက်
မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

ယခုအခါ...

သူတို့မှာ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ ဟူပ်သိုင်းဆရာကြီးမှာ
သေဆုံးသွားပြီ။ အတော်ပင် ကြောက်စူးတုန်နေကြပြီ ဖြစ်
လေသည်။

ထိုကဲ့သို့ပေးပေးကံနှင့် ဖေးထိုက်တို့အဖွဲ့ကို လုံးလုံးနိုင်မည်
မဟုတ်သည်ကိုလည်း နားလည်ထားကြသည်။

ထွက်ပြေးပြန်လျှင်လည်း ကျိပေါင်၏ လက်စွမ်းထက်လှ
သော ပေါက်ခားများအောက်၌ အသက်ပျောက်ကြရလေ
ဦးမည်။

ယင်းသို့ တေးမိသောအခါ...

တုန့် ဗုဒ္ဓိက ငိုမဲ့မဲ့ဖြစ်လာကြကာ ပြိုင်တူဆိုသလိုပင်
ဗူးထောက်လိုက်ကြလေသည်။

၂၀၄ မိုးကျော်သူ

ထို နောက်....

သူတို့က သူတို့၏အပြစ်ကို ခွင့်လွှတ်ပါရန် တောင်းပန်
လေတော့သည်။

ထောက်လှမ်းရေးမှူး....ကျုပ်တို့ အဖမ်းခံပါမယ်ခင်ဗျာ၊
ကျုပ်တို့အသက်ကိုတော့ ချမ်းသာပေးပါလို့ တောင်းပန်ပါ
တယ်။

ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ၊ ကျုပ်တို့ကို မသတ်ပါနဲ့၊ ကျုပ်တို့
အဖမ်းခံပါမယ်။

ကျီပေါင်က မျက်မှောင်ကုတ်သွားပြီး....

ထစ်ကိုကြီး.... သူတို့ကို သိပ်မယုံနဲ့ဦး၊ သူတို့က သိပ်ယုံ
ရတာ မဟုတ်ဘူး၊ တော်ကြာ ဉာဏ်နီဉာဏ်နက်တော့ ဆင်နေ
ဦးမယ်။

ဖေးထိုက်က ဒေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

အင်း....ဟုတ်တော့ထဲ ဟုတ်တယ်။

ထိုအခါ....

တုနှင့်ပုတို့က ကမန်းကတန်းပင် ပြောလိုက်ကြသည်။

ကျုပ်တို့ကို ယုံပါဗျာ၊ အရင်က ကျုပ်တို့က ဟူမင်
သိုင်းဆရာကြီး အားကိုးနဲ့ မိုက်ခဲ့ကြတာပါ၊ ကျုပ်တို့....
ထောက်လှမ်းရေးမှူးကို မနိုင်မန်း ကျုပ်တို့ သိပါတယ်၊
ဉာဏ်နီဉာဏ်နက် ဘာကိုမသုံးဖို့ မရည်ရွယ်ပါဘူး၊ တကယ်
ပါဗျာ၊ ယုံပါဗျာ၊ ကျုပ်တို့ အညွှန်မှာပါ။

သူတို့က အထပ်ထပ်အခါခါပင် သူတို့အားယုံဖို့ ပြော
နေ၏။

ထိုအခါကျမှ ကျီပေါင်က....

ကောင်းပြီလေ၊ ဒါဆို ခင်ဗျားတို့လက်ထဲက လက်နက်
တွေ ချလိုက်ကြပါ။

သူ၏စကားဆိုးသည်နှင့် တုနှင့်ပုတို့က လက်နက်များကို
ကမန်းကတန်း ပစ်ချလိုက်ကြသည်။

ကျီပေါင်က....

ခင်ဗျားတို့ လက်နှစ်ဖက်ကို ခေါင်းပေါ်တင်လိုက်ကြ
သူပြောသည့်အတိုင်း၊ တုနှင့်ပုတို့က လိုက်လုပ်ကြသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်....

ဆူညံသောအသံများ တွက်ပေါ်လာကာ မီးတုတ်များ
ကိုင်ဆောင်ထားသော ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့သားများ
ရောက်ရှိလာကြသည်။

ဤသို့ဖြင့်....

သူတို့သည် တုနှင့်ပုတို့အား ကြီးများဖြင့် တုတ်နှောင်
လိုက်ကြပြီး ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားလေသည်။

ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီး၏ အာလောင်းကိုလည်း မြို့စား
မင်းအား ပြဆရာအတွက် ပြန်၍သယ်ဆောင် သွားလေ
တော့သည်။

....၀....

မြို့စားကြီးကျင့်စန့်၏ စကားဆုံးသည်နှင့် လက်ခုပ်သံများ ဆူညံစွာ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။
ဖေးထိုက်က ရယ်မောစွာပြိုင်...
‘ကျုပ်တို့ကို အခုလို ဂုဏ်ပြုကြတာကို အထူးပဲ ဝမ်းမြောက်သံသာ ဖြစ်မိပါတယ်ဗျာ၊ ဒါပေမယ်’

မြို့စားကြီးက...
‘ဒါပေမယ်...ဘာဖြစ်လဲ’

ဖေးထိုက်က ရယ်မောလျက်...
‘မြို့စားကြီးတို့ လူတစ်ယောက်ကို ကျေးဇူးတင်ဖို့ ကျွန်သေးတယ်၊ အဲဒါကိုမေ့သွားမှာစိုးလို့ ကျွန်တော်က သတိပေးတာပါ’

မြို့စားကြီး မျက်နှောင်ကုတ်သွားသည်။
ခန်းပထရှိ လူအားလုံး၏ အသံမှာလည်း ရုတ်တရက် တိတ်ဆိတ်သွားလေသည်။

မြို့စားကြီးက...
‘ဘယ်သူများလဲဗျာ’

ဖေးထိုက်က ကျိုပေါင်အား ကြည့်ဆိုက်ပြီး...
‘ကျိုပေါင်လေ’

မြို့စားကြီးက...
‘ကျိုပေါင်ကို ဘာကြောင့် ကျေးဇူးတင်ရမှာလဲ’

ဂုဏ်ပြုပွဲ

မြို့စားကြီးသည် ထောက်လှမ်းရေးမှူး ဖေးထိုက်တို့အား ဂုဏ်ပြုပွဲတစ်ခုကို စည်ကားစွာ ပြုလုပ်ပေးခဲ့လေသည်။

ထိုဂုဏ်ပြုပွဲ၌ အရှင်ဆုံးလူမှာ မြို့စားကြီးပင် ဖြစ်လေသည်။

‘ဟူမင်ဂိုဏ်း အခုလိုပြုကုန်ပျက်စီးသွားတာဟာ ကျုပ်တို့ မြို့တင် မကဘူး၊ ပတ်ဝန်းကျင် မြို့ရွာများအတွက်ပါ အထူးသတင်းကောင်း တစ်ရပ်ပါပဲ၊ ကျုပ်တို့တစ်တွေ ပျော်ရွှင်မှု ရအောင် ထောက်လှမ်းရေးမှူး ဖေးထိုက်တို့အဖို့ကို ကျုပ်အထူး ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဂုဏ်ပြုပါတယ်ဗျာ’

‘ဖြောင်း...ဖြောင်း...ဖြောင်း’

၂၀၀ မိုးကျော်သူ

ဖေးထိုက်က....

‘ဟူမင် သိုင်းဆရာကြီးကို သတ်လိုက်တာ ကျွန်တော် မဟုတ်ဘူးဗျ၊ ကျွန်ုပ်ပေါင်ပဲ’

သူက အကြောင်းစုံကို ရှင်းပြလိုက်လေသည်။

ထိုအခါကျမှ....

အားလုံးက သဘောမေိုက် နားလည်သွားကြလေ၏။

ဖေးထိုက်က ဆက်၍....

‘ထကယ်တော့ ကျွန်ုပ်ပေါင်ဟာ ခံားပေါက်ဝိဇ္ဇာ တစ် ယောက်ပါ။ ဒီအကြောင်းကို သူက ကျွန်တော်တို့ကို ပြော မပြခဲ့ဘူး။ တကယ်အရေးကြီးမှ သူက သူ့ရဲ့ပညာကို ထုတ်ပြ ခဲ့တယ်လေ’

ကျွန်ုပ်ပေါင်က ပြုံးလိုက်ပြီး....

‘ကျွန်တော် မပြောချင်လို့ တမင်ပုံးထားတာ မဟုတ် ပါဘူး။ ထကယ်တော့ ကျွန်တော်က ခံားပေါက်ဝိဇ္ဇာတို့ ရထားတာပါ။ သိုင်းမညာက မကျမ်းကျင်ဘူးလေ။ ဒါ ကြောင့် ကျွန်တော်က တိုက်ရေးခိုက်ရေးမှာ ဝင်မပါခဲ့တာ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ထကယ်တမ်း စဉ်းစားကြည့်တော့ ကျွန်တော်ရဲ့ ခံားပေါက်ပညာကလဲ တိုက်ပွဲတစ်ခုမှာ တစ် ထောင့် တစ်စေ့နေရာက အသုံးစင်မှန်း သိလာရတယ်။ ဒါ ကြောင့် ကျွန်တော် ထောက်ထမ်းရေးမှူးတို့ကို ကူညီလို့ ရအောင် လိုက်သွားခဲ့တာပါ’

ဖေးထိုက်က....

‘ငါတို့ တိုက်ပွဲဖြစ်ကြမယ်ဆိုတာကို မင်းက ဘယ်လိုထင် သိသလဲ’

ကျွန်ုပ်ပေါင်က....

‘မြို့စားမင်းရဲ့တပ်ဖွဲ့တွေ ထွက်သွားတာ ကျွန်တော်မြင် လိုက်လို့ လိုက်သွားခဲ့တာပါ’

ဖေးထိုက်က သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး....

‘ထကယ်တော့ မင်းက ငါ့ သက်ကိုကယ်လိုက်တာပါ။ မင်းသာမကယ်ရင် ငါ ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးရဲ့ အဆိပ်မ ခဲ့ ဝားချက်ကို ဘယ်လိုနည်းနဲ့မဆို ထိမှန်း သေရမော့ပါ’

ကျွန်ုပ်ပေါင်က....

‘ကျွန်တော် ကြောင့်လဲ မဟုတ်ပါဘူး။ ကံကြမ္မာက စီမံ ခဲ့တာပါ’

ထိုအချိန်....

မြို့စားကြီးအနီး၌ရှိနေသော ချင်းချင်းက ထ၍....

‘ဟုတ်ပါတယ်။ ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီးဆရာရတာ ကျွန်ုပ်ပေါင် တော်လို့ မဟုတ်ပါဘူး။ သူ့ရဲ့ ခံားပေါက်ပညာ ကောင်း လို့လဲ မဟုတ်ဘူး။ ဟူမင်သိုင်းဆရာကြီး သေနေစေလို့ သေရတာ’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

၂၉၀ မိုးကျော်သူ

သူ၏မဆီမဆိုင် ဘုတောပြောလိုက်သည် စကားကြောင့်
အားလုံးက ဝါးခနဲ ပွဲကျသွားလေတော့သည်။

ဤသို့ဖြင့်...

ဂုဏ်ပြုပေးလေးမှာ ပျော်စရာရယ်မောသံများဖြင့် ဆူညံ၍
နေလေတော့သည်။

ချင်းချင်းက သူ၏စကားကို ဟာသသဖွယ်သဘောထား
ကာ ရယ်မောလိုက်သဖြင့်.....

သူမက နှုတ်ခမ်းတစ်ချက်စုလိုက်ပြီး အခန်းထဲမှ ထွက်
ပြေးသွားလေသည်။

သူမအား ကြည့်ကာ ကျီပေါင်မှာ ခေါင်းတစ်ချက်
ခါယမ်းလိုက်ပြီး သဘောကျစွာ ပြုံးမိလေတော့သည်။

....၀....

သံယောဇဉ် အမှန်

ကောင်းကင်ယံ၌ လဝန်း ထိန်ထိန်သာနေ၏။
ကျန်းစီးတစ်နယ်လုံး လရောင်အောက်တွင် တိတ်ဆိတ်
ယူက် ငှက်ပိမောကျနေ၏။

လူဆိုး လူမိုက် စားပြုတွေ ကင်းရှင်းသွား၍ဇား မသိ၊
စိတ်ရောကိုယ်ပါ လွတ်လပ်သွားကြကာ စိတ်ချလက်ချ
ဖြင့် အိပ်စက်အနားယူကြဟန် တူသည်။

သို့သော် -
လူသားတစ်ဦးကမူ မအိပ်စက်နိုင်သေးပါ။
ထိုလူမှာ ကျီပေါင်ပင်ဖြစ်လေသည်။

သူသည်....
နောက်တစ်နေ့တွင် ထောက်လှမ်းရေးမှူးနှင့်အတူ နေ
ည်တော်သို့ သွားရပေတော့မည်။

ထို့ကြောင့်....

သူသည် ချမ်းချမ်းထိုညီအစ်မနှင့် ခွဲသွားရတော့မည်။

အမှန်တကဲ့....

သူသည် အစပိုင်း၌ ချင်းချင်းနှင့် ဆက်ဆံမှုအဆင်မပြေ

ထိုင်း ဤဂေဟာမှ အမြန်ဆုံး ထွက်သွားချင်နေသည်။

သို့သော်....

ယခုမှာမူ ချင်းချင်းထို့နှင့် ခဲမသွားချင်ပဲ ဖြစ်နေသည်။

ဘာကြောင့်လဲ။

သူ့ကိုယ်သူပင် နားမလည်ပါ။

ယင်းအပြေကိုလည်း သူကအချိန်ကုန်ခံ၍ ထုတ်နေခြင်း

ဖြစ်သည်။

သူသည်....

ချင်းချင်း၏ ကလေးဆန်ဆန်လှပသည့် မျက်နှာလေးကို

မြင်ယောင်နေ၏။

တစ်ဖန်....

ခုံကျင်း၏ အေးဆေးတည်ငြိမ်လှသော မျက်နှာလေးကို

လည်း မြင်ယောင်နေမိပြန်သည်။

သူသည် သူ၏နှလုံးသားခံစားမှုကို အတန်ကြာ အဖြေ

ရှာနေရာ....

အတန်ကြာသော်....

သူက အဖြေရှာတွေ့သွားလေသည်။

ယခု သူက ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို ချမှတ်သည်။

ယင်းဆုံးဖြတ်ချက်မှာ....

သူသည် ခုံကျင်းနှင့် သွားတွေ့ရန် ဖြစ်သည်။

သူရင်ထဲက အဖြေရှာ၍တွေ့သွားသော ခံစားချက်ကို

ခုံကျင်းအား ပြောပြရန် ဖြစ်သည်။

သို့သော်....

ခုံကျင်းသည် ယခုလောကဆီ အိပ်နေလောက်ပြီ။

ဤသို့ဆိုလျှင်....

သူသည် ဖုန်ကန်ဖြန် ခရီးသွက်ခင် ခုံကျင်းကို သွားတွေ့

ရမည်။

သူက....

သူပြောလိုသည့် စကားများကို တွေးထောကာ ကျေခပ်

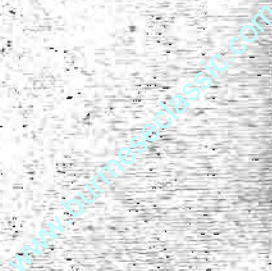
စွာ ပြုံးမိလေသည်။

ထို နောက်....

သူသည် အိပ်စက်ရန် ပန်းခြံထဲမှ မိမိအခန်းရှိရာသို့ တစ်

လှမ်းချင်း လှမ်းသွားလေတော့သည်။

.....၀.....

ကျိုပေါင်လိုပင် အိပ်မရသူ နှစ်ယောက်ကား ရှိနေပေ
သည်။

ထိုသူနှစ်ယောက်မှာ ချင်းချင်းနှင့် ခုံကျင်းဖြစ်သည်။

ချင်းချင်းသည် ကျိုပေါင် နေပြည်တော်သို့ ထောက်
လှမ်းရေးမှူးနှင့်အတူ လိုက်ပါသွားတော့မည်ကို သိလိုက်ရ
သောအခါ....

သူမသည် အတွန့်အလှန့် စမ်းနည်း၍သွားသည်။
မိမိ ကြားချင်သည်စကား ကျိုပေါင်ထံမှ မကြားရဘဲ
ကျိုပေါင်က ထုတ်သွားပေးတာမည်။

မိမိသည် သူ့အားမုန်းမေ နိုင်ရန် ကြိုးစားနေသဖြင့်...
သူနှင့် စကားမပြောခဲ့သည်မှာ သုံးလေးရက်ပင် ရှိနေ
သည်။

သူမသည် မည်သို့ပင် ကျိုပေါင်အား မေ့နိုင်အောင်
ကြိုးစား ကြံစား....

တကယ်ကမ်းကျတော့ သူမ ကျိုပေါင်အား မုန်း၍မရ
နိုင်ပါ။

မေ့၍မရနိုင်ခဲ့ပါ။

ကျိုပေါင် သူမအား စိတ်စင်စားသည်ကို သူမ သိနေ
သည်။

အကယ်၍....

ကျိုပေါင်သည် သူမအား စိတ်မဝင်စားပါဘူး
စိတ်ဝင်စားသူက မမခုံကျင်းလား။

ဤသို့ဆိုလျှင်....

ကျိုပေါင်က မမခုံကျင်းအား အဘယ်ကြောင့်ဖွင့်မပြော
မှပါသနည်း။

ချင်းချင်းသည်....

ယင်းသို့အတွေးများ သူမ၏ခေါင်းထဲသို့ ရွှင်လွှေးစွာ
စင်ရောက်လာသောကြောင့် အိပ်မရနိုင်ဘဲ ခုတင်ပေါ်တွင်
ဟိုလိုမိသည်လိမ့်ဖြင့် ရှိနေတော့သည်။

....၀....

www.burmeseclassic.com

၂၉၆ မိုးကျော်သူ

ခုံကျင်း...

သူ့ပလည်း မအိပ်သေးပါ။

သူမသည် ကျွဲပေါင်မေးထားသည့်...

မိမိခုံကျင်းမှာ ရည်ရွယ်ထားတဲ့သူ ရှိသလား

ဟူသော စကားကို သူမက အဖြေမပေးရသေးပေ။

ထိုအဖြေကိုပေးရန် သူမက အတော်စဉ်းစားနေရသည့်။

အကယ်၍...

သူမက မိမိမှာ ရည်ရွယ်ထားသူမရှိပါဟု ပြောလိုက်ပါ။
လျှင်လည်း သူသည် သူမအား ချစ်စကားကြိုက်စကားပြော
လာမည်လောဟု အစွေးဖြင့် သူမက ရင်ဖိုနေရသည်။

အကယ်၍...

သူက မိမိအား ချစ်စကားကြိုက်စကား ပြောလာပါ
လျှင်လည်း ချင်းချင်းမုက်နှာ ရှိသေးသည်မို့ သူမအဖို့
အဖြေပေးရန်မှာ ခက်နေသည်။

ချင်းချင်းမှာ ကျွဲပေါင်အား ချစ်ခင်စွဲလန်းနေသည်ကို
သူမက သိထားသည်။

ယခုလည်း...

ကျွဲပေါင် ထွက်သွားတော့မည်မို့ ချင်းချင်းတစ်ယောက်
သောတ ရောက်နေသည်ကိုလည်း သူမ အကဲခတ်မိလာ၏။
ထို့ကြောင့်...

မိမိနှင့် ကျွဲပေါင် ချစ်သူဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် ချင်းချင်း မည်သို့
ခံစားရမည်နည်း...

ဟူသော အသိစင်လာပြန်တော့ ခုံကျင်း၏ ပြုံးပျော်မှု
လေးစတုမှာ ပျက်ပြားသွားရလေသည်။

ဤသို့ဖြင့် သူမသည် ယနေ့အဖို့ အတွေးများဖြင့် မအိပ်
နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေရတော့သည်။

....o....

www.burmeseclassic.com

၂၉၀ မိုးကျော်သူ

နောက်တစ်နေ့ နံနက်....

ထောက်လှမ်းရေးမှူး ဖေးထိုက်တို့အဖွဲ့သည် ခရီးထွက်ရန် ပြင်ဆင်နေကြသည်။

ဖေးထိုက်သည်....

မြို့စားကြီးအား နှုတ်ဆက်စကား သွားရောက်ပြောဆိုရာ ယနေ့ မြို့စားကြီး၏မျက်နှာ မလန်းမဆန်း ဖြစ်နေသည်ကို....

ဖေးထိုက်က....

‘မြို့စားကြီး မျက်နှာ မကောင်းပါလား’

ဟု မေးလိုက်သည်။

မြို့စားကြီးက....

‘ဟုတ်တယ်ဗျာ၊ ကျုပ် ထောက်လှမ်းရေးမှူးတို့ အဖွဲ့ပြန်သွားမှာကို စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးကြီးပဲ ခံစားနေရပါတယ်’

ဖေးထိုက်က ပြုံးလိုက်ပြီး....

‘ကျွန်တော်တို့လဲ ဒီလိုပါပဲ မြို့စားကြီးရယ်’

မြို့စားကြီးက သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်ပြီး....

‘နောက်တစ်ခုက ကျုပ်ပေါင်ကိစ္စကြောင့်ပဲ’

ဖေးထိုက်က....

‘ကျုပ်ပေါင် ဘာဖြစ်လို့လဲ’

မြို့စားက....

‘ကျုပ်....ကျုပ်ပေါင်ကို သဘောကျနေတာ၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်သမီးငယ်နဲ့ သူ့ကို သဘောတူထားတယ်’

ဖေးထိုက်က....

‘ဟာ....ဒါသတင်းကောင်းပဲ၊ အလွန်လိုက်စက်ပါပေတယ်ဗျာ’

မြို့စားက ခေါင်းခါလိုက်ပြီး....

‘ဒါပေမယ်....သူက သမီးငယ် ချင်းချင်းကို စိတ်မဝင်စားဘူးလို့ ကျုပ်သိရတယ်၊ ဒါကြောင့် ကျုပ် အနေနဲ့ အခက်တွေ့နေတယ်’

သူက မျက်မှောင်ကုတ်သွားပြီး....

‘ဟုတ်ပါမလား၊ မြို့စားကြီးရယ်’

မြို့စားက....

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါကြောင့်သာ သမီးငယ် ချင်းချင်းက ကျုပ်ပေါင်ကို စိတ်ဆိုးပြီး အခန်းတွင်းပဲ အောင်းနေတယ်လေ’

၃၀၀ \ မိုးကျော်သူ

သူက....

'ဒါဆို...ကျွန်တော် ကျီပေါင်ကို မေးမြန်းကြည့်ပါဦး မယ်'

မြို့စားက....

အချိန်ရှိပါတော့မလား၊ ခင်ဗျားတို့ ခရီးထွက်ဖို့ အချိန် နီးနေပြီ'

သူက....

'အချိန်နည်းနည်း ရမယ့်အခါ၊ ဒါနဲ့ ကျီပေါင်ကို မြို့စားကြီး တွေ့မိသေးလား၊ ကျွန်တော် မနက်ကစည်းက သူ့လို မတွေ့ရသေးဘူး'

မြို့စားကလည်း ခေါင်းခါယမ်း၏။

'သူ ကျုပ်ကိုယ် လာပြီး မနက်ဆက်သေးဘူး'

သူက....

'ဒါဆို...ကျွန်တော် သူ့ အခန်းမှာ သွားရှာလိုက်ဦး မယ်'

မြို့စားက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

....၀....

အမှန်တော့....

ကျီပေါင်မှား ပန်းဥယျာဉ်ထဲသို့ ရောက်ရှိနေသည်။

သူသည် ခရီးမထွက်ခင် မိမိရင်ထဲမှ စကားများကို ခုံ ကျင်းအား ပြောပြရန်အတွက် နံနက်စောစောကပင် သူမထံ စာပေး၍ ဤနေရာ၌ တွေ့ရန် ချိန်းထားလေ၏။

သူမက ရောက်မလာသေးပါ။

ထို့ကြောင့်....

ကျီပေါင်က စိတ်ရှည်လက်ရှုလ ထိုင်၍ စောင့်နေလေ သည်။

သူ ထိုင်စောင့်နေပြီး ရေနှေးတစ်အိုး ကျက်ခန့် အကြာ မှာတော့ သူ မျှော်လင့်နေသော ခုံကျင်းက ရောက်ရှိလာ သည်။

'ခုံကျင်း'

သူက ခေါ်လိုက်သည်။

သူမကလည်း သူ့အား ပြင်သွား၏။

ကျီပေါင် အနီးသို့ တစ်လှမ်းချင်း ထွက်လာတော့ သည်။

'ရှင်...စောင့်နေရတာ အတော် ကြာသွားပြီလား'

၃၀၂ မိုးကျော်သူ

ခုံကျင်းက မေးသည်၊

ကျိုပေါင်က....

‘နည်းနည်းတော့ ကြာသွားပြီ’

သူမက....

‘ရှင်...ကျွန်မကို ပြောစရာရှိတယ်ဆို’

သူ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် မမခုံကျင်းကို ရင်ထဲက ခံစားချက်တွေ ပြောပြချင်လို့’

သူမက ပြုံးလိုက်ပြီး....

‘ကျွန်မလဲ ရှင့်ကို ကျွန်မရင်ထဲက ခံစားချက်ကို ပြောပြချင်နေတာ၊ ဟင်း...ဟင်း...အခုတော့ နှစ်ယောက်သား ခံစားချက်ချင်း တူနေပြီ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ကျိုပေါင်ကလည်း ပြုံးလိုက်ပြီး....

‘ဒါဖြင့်...ခုံကျင်း အရင်ပြောပါ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ခုံကျင်းက ပြုံးလိုက်ပြီး....

‘ကျွန်မက မိန်းကလေးဆိုတော့ ချစ်ပဲ အရင် ပြောပါ။’

ပြုံးမှ ကျွန်မပြောမယ်’

သူက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ဒါဆို ကျွန်တော် ပြောပါမယ်’

ခုံကျင်းက ရင်ဖိုစွာဖြင့် နားစွင့် နေလေစော့သည်။

....o....

ကျပေါင်က တစ်ခဏမျှ တိတ်ဆိတ်နေပြီးမှ...
'ကျွန်း...ကျွန်းတော် ချင်းချင်းကို စိတ်ဝင်စားနေပြီ'
ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

သူ၏ စကား ကြားလိုက်ရသောအခါ ခုံကျင်းက အံ့ဩ
စွာဖြင့် ကျပေါင် မျက်နှာအား ကြည့်မိလေ၏။

သူ့တံခွံ ဤစကားမျိုး ကြားရလိမ့်မည်ဟု သူမကမထင်
ခဲ့ပါ။

သူမထင်ထားသည်က ကျပေါင်မှာ မိမိအား ချစ်စကား
ကြိုက်စကား ပြောလာလိမ့်မည်ဟုသာ ထင်ထားခဲ့လေ
သည်။

ယခုမှာမူ...

သူမ၏ အထင်နှင့်အမြင်လွဲခဲ့ရပေပြီ။

ကျပေါင်းက စကားဆက်လာသည်။

'ဟုတ်ပါတယ် မမ၊ ပထမ ကျွန်တော်က ချင်းမျှင်းကို
စိတ်ဝင်စားခဲ့တုန်း ထင်ထားခဲ့တာ အခု ကျွန်တော်က
ချင်းချင်းနဲ့ စကားပြောခွင့်ပရတဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ ကျွန်
တော် သူ့ကို အရမ်းသတိရနေမိတယ်၊ ကျွန်တော် သူ့ကို
မတွေ့ရ မနေနိုင်ဖြစ်နေမိတယ်၊ အခု သူနဲ့ စကားပြောခွင့်

မရဘဲ ခွဲသွားရမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် ပိုပြီး အစားနေရ
တယ်၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် ချင်းချင်းကို စိတ်ဝင်စားနေ
ပြီလို့ ဖွင့်ပြောရတာပါ'

ခုံကျင်းက မချီပြုံး ပြုံးပြီး...

'ဒီစကားကို ရှင်က အာကြောင်း ကျွန်မကိုလာပြောနေ
ရတာလဲ၊ ချင်းချင်းကို သွားပြောရမှာ'

ကျပေါင်က....

'ဟုတ်ပါတယ်ဟဲ့၊ ကျွန်တော်နားလည်ပါတယ်၊ ကျွန်
တော် အခု ပမခုံကျင်းကို ဖွင့်ပြောရတာက မမက တစ်
ဆင့် သူ့ကို ပြောပေးစေချင်လို့ပါ၊ ပြီးတော့ ကျွန်တော်
သူ့ကို ချိန်းရင် သူ့လာမှာမဟုတ်ဘူး၊ သူက ကျွန်တော်ကို
စိတ်ဆိုးနေတယ် မဟုတ်လား'

ခုံကျင်းက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချပြီး....

'ကောင်းပြီလေ၊ ကျွန်မ ချင်းချင်းကို သွားပြောပေးပါ
ဧမ'

ကျပေါင်က....

'ချင်းချင်းက လက်ခံပါလား မခုံကျင်း၊ ကျွန်တော်
နေပြည်တော်ကို မသွားခင် ချင်းချင်းဆီက အားပြုစကား
ကြားသွားချင်တယ်၊ ဒါကြောင့် မမ မရ ရအောင် ပြော
ပေးပါနော်'

သူမက မချီပြုံး ပြုံးလိုက်သည်။

'စိတ်ချပါ၊ ကျွန်မ ညီမလေးကို ပြောပေးပါမယ်၊ ကဲ
အချိန်လည်း မရှိတော့ဘူး၊ ကျွန်မ ညီမလေးဆီအခုပဲသွား
ပြောလိုက်ပါမယ်'

ကျီပေါင်က....

'ကျွန်တော် သည်မှာပဲ စောင့်နေပါမယ်'
ခုံကျင်းက ခေါင်းညိတ်ပြပြီး ထိုနေရာမှ လှည့်ထွက်
သွားရန် ခြေလှမ်းပြင်လိုက်သည်။

ကျီပေါင်က တစ်စုံတစ်ခုကို သတိရကာ....

'ဪ ခါနဲ့ မမခုံကျင်း ကျွန်တော်ကို ပြောစရာရှိ
တယ်ဆို၊ ပြောသွားဦးလေ'

သူမက နောက်သို့ အသာလှည့်ပြီး....

'ကျွန်မ ပြောမယ် စကားက....

သူမက ရုတ်တရက် စကားကို ရပ်တန့်လိုက်သည်။

သူမက ဝဲ့သကသော မျက်ရည်တို့ကို မျက်တောင်တစ်
ချက်ခတ်ကာ ပြန်လည်သိမ်းဆည်းလိုက်သည်။

သူက....

'ပြောလေ မမ'

သူမက....

'ရှင် ကျွန်မကို မေးထားတယ်လေ၊ ကျွန်မမှာ ရည်ရွယ်
ထားတဲ့လူ ရှိလားလို့'

သူက ခေါင်းညိတ်၏။

သူမက မချီပြုံး ပြုံးပြီး....

'အခု ကျွန်မက တစ်စုံတစ်ကားကို ပြောမလို့'
သူက နားစွင့်နေသည်။

ခုံကျင်းက ဆက်၍....

'ကျွန်မမှာ ရည်ရွယ်ထားတဲ့လူရှိပါတယ်'
ကျီပေါင်၏ မျက်နှာပြုံးရွှင်သွား၏။

'ဟုတ်လား မမ၊ ဘယ်သူလဲ'

သူမက....

'ရှင်ကို ပြောပြလဲ ရှင်သိမှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါကြောင့်
ကျွန်မ မပြောတော့ဘူး၊ နောက်မှပဲ ရှင်နဲ့ မိတ်ဆက်ပေး
တော့မယ်'

ကျီပေါင်က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်ကဲ့ပါ'

သူမက....

'ကဲ....ကျွန်မ သွားတော့မယ်'

သူမက ပြောပြီး ထိုနေရာမှ ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွား
လေသည်။

သူမသည် သူ၏ အကြည်အောက်မှ ကျောခိုင်းလို့
သည်နှင့် ထိန်းထားသော မျက်ရည်တို့မှာ ပါးပါးပါးပါး
လိမ့်ဆင်း ကျလာတော့သည်။

သူမ ရင်ထဲမှာလည်း စကားလုံးပေါင်းများစွာကို ရေ
ရွတ်နေမိလေသည်။

ကျီပေါင်၊ တကယ်တော့ ရှင့်ကို ပြောမယ်စကားက
ကျွန်မမှာ ရည်ရွယ်ထားတဲ့လူ မရှိဘူးလို့ ပြောမလို့ပါ။
ဒါပေမယ့် ရှင့်က ညီမလေးကို စိတ်ဝင်စားနေပြီဆိုတော့
ကျွန်မ သည်စကားကို မပြောသင့်တော့ဘူးလေ

သူမက ယင်းသို့ အတွေးများနှင့် လျှောက်လာလေ
သည်။

“ခုံကျင်း...”
ဟု ခေါ်သံကို ကြားလိုက်ရသဖြင့်...

သူမက လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။
သူမအား ခေါ်သူမှာ ထောက်လှမ်းရေးမှူးဖေးထိုက်

ပင်ဖြစ်လေသည်။

သူမက မျက်ရုံညိုကို ကမန်းကတန်း သူတို့လိုက်လေ
သည်။

ဖေးထိုက် မျက်မှောင်ကပ်သွားသည်။
သို့သော်...

သူက စပ်စုခြင်းမပြုပေ။

ခုံကျင်းက ဖေးထိုက်အား ပြုံးပြလိုက်ပြီး...
“ထောက်လှမ်းရေးမှူးတို့ သွားကြတော့မှာလား”

ဟု ဝေးလိုက်သည်။

ဖေးထိုက်က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါစွယ်၊ အခု ကျီပေါင်ကို မတွေ့လို့ လိုက်ခွာ
နေတာ’

ခုံကျင်းက...
‘သူ့ဖန်းဥယျာဉ်ထဲမှာ ရှိနေပါစွယ်’

ဖေးထိုက်က...
‘ဒါဖြင့် ကျွန်တော် သူ့ကို သွားတွေ့လိုက်ဦးမယ်’

ခုံကျင်းက...
‘ဟုတ်က... ကျွန်မလဲ ညီမလေး ချင်းချင်းနဲ့ သွားတွေ့
စရာရှိလို့ သွားလိုက်ပါဦးမယ်’

ဖေးထိုက်က ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

ထို့နောက်...
သသည် ခုံကျင်းကိုကြည့်ပြီး နားမလည်နိုင်စွာ ခေါင်း
ကုတ်မိလေသည်။

...၀...

၃၀၀ မိုးကျော်သူ

ဖေးထိုက်က ကျိုပေါင်ကို တွေ့လိုက်သည်။

သူက ကျိုပေါင်ကို တွေ့သည်နှင့်...

'ကျိုပေါင်...မင်းနဲ့ ခုံကျင်း ဘာဖြစ်ကြတာလဲ'

ဟု မေးလိုက်သည်။

ကျိုပေါင် ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားပြီး...

'ကျွန်တော်တို့ ဘာဖြစ်လို့လဲ'

ဖေးထိုက်က...

'ခုံကျင်းနဲ့ ကျွမ်း လမ်းမှာတွေ့တယ်။ သူ့ငိုနေလို့ မင်းနဲ့

ဘာဖြစ်လို့လဲ...'

ထိုစကားကို ကြားရသောအခါ ကျိုပေါင်က ကြောင်

အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားလေသည်။

ဖေးထိုက်က ဆက်၍...

'မင်း သူ့ကို ဘာပြောလိုက်လို့လဲ'

ကျိုပေါင်က...

'ကျွန်တော် ချင်းချင်းကို စိတ်ဝင်စားတဲ့အကြောင်း

ခုံကျင်းက တစ်ဆင့် ပြောခိုင်းတိုက်တာပါ'

ထိုစကားကြားလိုက်ရသောအခါ ဖေးထိုက်က အခြေ

အနေအားလုံးကို သဘောပေါက် နားလည်သွားလေသည်။

ထိုကြောင့်...

သူက သက်ပြင်းတစ်ချက်ကို မသိမသာချလိုက်သည်။

ပြီးမှ...

သူက ရယ်မောလိုက်ပြီး စကားလမ်းကြောင်း ပြောင်း

လိုက်သည်။

'ဟာ...မင်း တကယ် ချင်းချင်းကို စိတ်ဝင်စားနေတယ်

တုတ်လား'

သူက ရှက်ကိုးရှက်ကန်း ပြုံးလိုက်ပြီး...

'ဟုတ်ပါတယ်'

ဖေးထိုက်က ပြုံးလိုက်ပြီး...

'ဒါဆို အဆင်ပြေသွားပြီပေါ့'

သူက...

'ဘာဖြစ်လို့လဲ အစ်ကိုကြီး'

ဖေးထိုက်က...

'အခုတဲ့ မြို့စားကြီးက ငါ့ကို ပြောလိုက်တယ် မင်းနဲ့

သူ့သမီးအလယ် ချင်းချင်းကို သဘောတူတယ်တဲ့'

'တကယ်လား...အစ်ကိုကြီး'

'တကယ်ပေါ့'

ကျိုပေါင်က မျက်မှောင်ကုတ်လိုက်ပြီး...

၃၁ မိုးကျော်သူ

'မြို့စားကြီးက အစောကြီးထဲက ကျုပ်ကို သဘောကျ
နေတာကို ကျုပ်သိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ချင်းချင်း ကျုပ်ကို
သဘောပကျမှားဘဲ မီးနေတယ်'

'ဒါကတော့ ရှင့်အပြစ် ရှင့်ခံပေါ့၊ အစကတော့ ကျွန်မကို
ရှင့်တဲ ကြည့်မရပြစ်နေတာ မဟုတ်လား'

တို့အသံနှင့်အတူ ချင်းချင်းက သူတို့အနီးလျှောက်လာ
နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

သူမကို တွေ့လိုက်ရသည့်အခါ ကျိုပေါင် ဝမ်းသာ
ထွားသည်။

'မင်း...မင်း ဝါဆိုလာတယ် ဟုတ်လား'

သူမက မျက်နှာတစ်ချက်မဲ့လိုက်ပြီး....

'ကျွန်မ ရှင့်ဆီလာတာ နှင့် စိတ် ချမ်းသာစေမယ်
စကားပြောဖို့သာတာ မဟုတ်ဘူး၊ ရှင့်ကို သောကပေးဖို့
လာတာပါ'

ထိုစကားကြောင့် ကျိုပေါင်၏မျက်နှာ ပျက်စွားခေ
သည်။

'ငါတောင်းပန်ပါတယ် ချင်းချင်း၊ အရင်က ငါ ပြော
မှား ဆိုမှား ရိတာတွေကို နင်အပြစ်မယူပါနဲ့ဟာ၊ အဲဒီ
ကစည်းစာ ငါက နှင့်ရဲ့ သွက်လက်ပြီး ချစ်စရာကောင်းတဲ့

မေတ္တာတူပြိုင် (၅) ၃၁၃

လှုပ်ရှားမှုတွေကို အမြင်ကပ်စရာတစ်ခုလို့ ထင်ခဲ့တယ်၊
ခုတော့ နှင့်ရဲ့ သွက်သွက်ထက်လက် လှုပ်ရှားပုံလေးတွေကို
စွဲလန်းနေရတာ၊ တကယ်တမ်း ငါစိတ်ထင်စားတာ နှင့်ဖြစ်
နေတာ သိပြီဟာ'

သူမက ကြိတ်၍ ဘေးနှစ်ထွားသည်။

သို့သော်....

သူမ၏မျက်နှာမှာမူ တင်းမာနေဆဲ၊
နှင်ပြောတဲ့စကားကို လုံးဝ မယူဘူး'

ကျိုပေါင်က အမြန် ပြောလိုက်ပြန်သည်။

'ကဟုတ်...ချင်းချင်း၊ နှင့်သာ တကယ်လို့ ငါပေတ္တာကို
လက်ခံမယ်ဆို ငါပညာရှိဖြစ်သွားရှင် နှင့်ဆီ ပြန်လာပြီး
နှင့်ကို လက်ထပ်ပါမယ်၊ တကယ် တတိပေးတယ်ဟာ၊ ငါ
စကားကို ယုံပါ'

သူမသည် မဲ့ပြုံး ပြုံးလိုက်ပြီး....

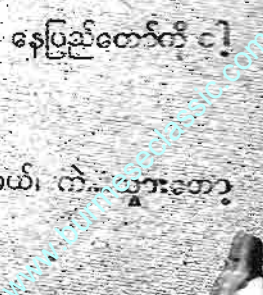
'နှင့်ကို ချက်ချင်း အဖြေပေးနိုင်ဘူး၊ စဉ်းစားဦးမယ်'

သူက....

'ဘယ်အထိ စဉ်းစားမှာလဲ၊ အခု နေပြည်တော်ကို ငါ
သွားရတော့မှာ'

သူမက

'မသိဘူး၊ ပေးချင်တဲ့အချိန် ပေးမယ်၊ က...သွားတော့
မယ်'

သူမက ပြောပြီးသည်နှင့် နောက်သို့ လှည့်လိုက်လေသည်။

ကျီပေါင်က...

'နင်ဘယ်သွားမလို့လို့'

ချင်းချင်းက...

'ငါပြန်တော့မှာပေါ့'

ကျီပေါင်က...

'နင်ငါ့ကို အဖြေပေးရဦးမယ်လေ'

ချင်းချင်းက...

'နင့်ကို ငါပြောပြီးပါး စဉ်းစားဦးမယ်လို့'

သူမက ပြောပြီးသည်နှင့် ခြေလှမ်းကျဲကျဲဖြင့် တွက်သွားသည်။

ကျီပေါင်မှ စိတ်ဓာတ်ကျသွားသည်။

ဖေးထိုက်က ပခုံးစာစ်ချက် တွန့်လိုက်ပြီး....

ကဲ...သူက စဉ်းစားဦးမယ်တဲ့၊ ဘယ်လောက်ကြာကြာ စဉ်းစားဦးပယ်တော့ မသိဘူး၊ လောလောဆယ် ငါ့သိတာက ငါ့တို့အဖွဲ့တွေ ခရီးထွက်ဖို့ စောင့်နေကြပြီ၊ အချိန်ထဲ မရှိတော့ဘူး၊ လာငါတို့ သွားကြရအောင်'

ကျီပေါင်က...

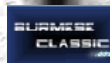
'ကျွန်တော်...'

ဖေးထိုက်က ပြုံး၍ ...

'အခု သူ့အဖြေမပေးလဲ သူ့ပေးချင်တဲ့ အချိန်ရောက်ခင် နေပြည်တော်ကို စာနဲ့လှမ်းပြီး အဖြေပေးမှာပေါ့၊ မင်း ခြေစားကြီးကို နှုတ်မဆက်ရသေးဘူး မဟုတ်လား' သူက ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

ထို့နောက်...

သူသည် ထိုနေရာမှ လေးလံသော ခြေလှမ်းများနှင့် အတူ ဖေးထိုက် နောက်သို့ လိုက်ပါသွားလေတော့သည်။

.....

www.burmeseclassic.com

၃၁၆ မိုးကျော်သူ

ကျွန်ုပ်ပေါင်စိုသည် မြို့စားကြီးအား နှုတ်ဆက်လိုက်ပြီး နောက်....

မြင်းကိုယ်စီဖြင့် စတင်၍ ခရီးထွက်ခဲ့ကြသည်။

ကျွန်ုပ်ပေါင်သည် အလွန်ပင် စိတ်ဓာတ်ကျနေ၏။ မျက်နှာမှာလည်း မရွှင်မလန်း ဖြစ်နေ၏။

အမုန်စတော့....

ဤခရီးမှာ ကျွန်ုပ်ပေါင်အတွက် အလွန်ပျော်စရာကောင်းသော ခရီးပင်ဖြစ်သည်။

အကြောင်းမှာ....

သူ့ အလွန် ဖြစ်လိုသည့် သူ့ခမိန် တစ်ယောက် ဖြစ်ရန် အတွက် ပညာတော်သင် သွားရမည့် ခရီးပင် မဟုတ်ပါလား။

သို့သော်....

သူက မပျော်နိုင်ပါ။

အကယ်၍....

သူသည် ချင်းချင်းထံမှ သူ့ ကြားလိုသော အဖြေစကားကို ကြားလိုက်ရမည်သာဆိုလျှင် သူ့အဖို့ ဤခရီးမှာ အလွန် ဖြစ်စရာ ကောင်းမည်သာ ဖြစ်သည်။

အခုတော့....

ကျွန်ုပ်ပေါင်က ဖင်းသို့ တွေ့ဝေ ဝေးမောရင်း မြင်းကို ပောင်းနှင်လာရာ....

တဖြည်းဖြည်းနှင့် မြို့ပြင်သို့ပင် ရောက်ရှိလာခဲ့လေတော့သည်။

ထိုအခိုက်....

'ကျွန်ုပ်ပေါင်...ကျွန်ုပ်ပေါင်'

ရုတ်တရက် မိန်းကလေး တစ်ဦး၏ လှမ်းခေါ်လိုက်သည့် အသံကို ကြားလိုက်ရသည်။

သူက နောက်သို့ ချောခနဲလှည့်ကြည့်လိုက်၏။

မိန်းကလေး တစ်ဦး မြို့တံစိုင်းပေါ်မှ လက်ပြနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

ကျွန်ုပ်ပေါင် မျက်လုံးအစုံ အရောင်များ တောက်ပသွားသည်။

ချင်းချင်း

သူက ပြန်၍ လှမ်းအော်လိုက်သည်။

ချင်းချင်းအသံ ထွက်ပေါ်လာ၏။

'ကျွန်ုပ်ပေါင်...နှင့်ကြားချင်တဲ့ အဖြေကို ငါတစ်ခါတည်း ပေးလိုက်မယ်။ နှစ်ပြန်အလားကို ငါ့စေခံနေမယ်' ကျွန်ုပ်ပေါင် ငမ်းသာသွားသည်။

www.burmeseclassic.com

၃၁၈ မိုးကျော်သူ

သူက လှမ်းအော်၍....

'ချင်းချင်း.....နင်တကယ် ပြောတာလား'
ဟု မေးလိုက်၏။

ချင်းချင်းကလည်း ပြန်၍ လှမ်းပြောသည်။

'တကယ်ပြောတာပေါ့၊ နင် ပြန်အလာကို ငါစောင့်နေ
မယ်'

ဖေးထိုက်က ကျီပေါင်၏ ပခုံးအား လှမ်းပုတ်လိုက်
သည်။

'ကဲ....ဘယ်နှယ်လဲ ကျီပေါင်၊ မင်းပျော်သွားပြီမဟုတ်
လား'

သူက ဖေးထိုက်တက်၍ လှည့်လိုက်ပြီး....

'ပျော်တော့ ပျော်တာပေါ့၊ ဒါပေမယ်....'

ဖေးထိုက်က....

'ဒါပေမယ် ....ဘာဖြစ်သလဲ'

ကျီပေါင်က....

'သူ....အခုမှ ကျွန်တော်ကို အဖြေပေးလို့ မကျေနပ်
ဘူး'

'ဟာ....မင်းအာကို မကျေနပ် ဖြစ်နေတာလဲ၊ မင်းလို
ချင်တာ သူ့ဆီက ဒီအဖြေ မဟုတ်လား'

မေတ္တာတူပြိုင် (၅) ၃၁၉

'ဟုတ်တော့... ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ်.... သူနဲ့ နှစ်
ယောက်တည်း တွေ့တုန်းကသာ ဒီအဖြေကို ပေးရင် သိပ်
ခကောင်းမှာပဲလို့ တွေးမိလို့ပါ။ အခုမှ သူက အဖြေပေး
တော့....'

'ဟား....ဟား....မင်းတ ဒါကြောင့်ကိုး၊ ဒါကတော့
မင်းအပြစ်နဲ့မင်း ခံပေါ့ကွာ၊ ဟား....ဟား'

ပြီးပါပြီ။

မိုးကျော်သူ

www.burmeseclassic.com